

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 36 / Hejmar 424 / Nîsan 2017

Uygarlığın Merkezi Ortadoğu PKK ile Özgürleşiyor

Eski dengelerin yıkıldığı, yeni denge arayışlarının olduğu dönemde Kürtleri güç yapan PKK'yi, Önder Apo'yu tüm Kürtlerin, Kürt halkının çok iyi değerlendirmesi gerekiyor. Kürtleri böyle bir dönemde örgütlü güç haline getiren bir Önderliğin, takdir edilmesi gerekiyor. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'nda Kürtlerin kazançlı çıkması için Önder Apo ve PKK gerçeğine doğru yaklaşılması gereğini ortaya çıkarmaktadır.

Bugün Ortadoğu'da en çözümleyici hareket Önder Apo çizgisindeki Kürt Özgürlük Hareketi'dir. Kürt Özgürlük Hareketi'nin politikalarını benimseyen güçlerin Ortadoğu'da etkili olacağını vurguluyoruz. Tarih boyunca hep böyleydi; bugün siyasal projesi, ideolojik yaklaşımları güçlü olanlar her zamankinden daha fazla inisiyatifli ve avantajlı duruma gelme imkanlarına sahiptirler.

> 2-8

Güney devrimi için MANİFESTO

Rêber Apo

Eğer Kuzey Kürdistan'daki devrimimiz durursa, Güneyli önderler yirmi dört saat ayakta kalamazlar. İyi biliyorsunuz ki, dışarıda yerleri var, hazırdır. Ama halk nereye gidecek? Kendisini Türkiye'nin kucağına atacak ki, bu ölümden de beterdir. Sizleri beslemeleri mümkün değil. Türkiye'de katledilmemenizin nedeni de PKK'ydi. Daha önce de Türkiye'ye gidiyordunuz, niye bir tek imkanı sunmuyordu? Bizim korkumuzdan dolayı sizi koruyorlar, bazı şeyler veriyorlar. 1980'den sonra Kürdistan'da gelişen her şey, PKK'nin korkusundandır. Kendinizi kandırmayın.

Yine "siyaset yapıyoruz" diyorsunuz, "diplomatik çalışma halkımızı koruyor" diyorsunuz. Bu doğru değil. İyi biliyorsunuz ki, ne Moskova'nın yardımıyla, ne de Washington'un yardımıyla Kürtler iflah olmaz.

> 16-22

Bu devirde böyle insanlar kalmış mı?

Gerilla anısı > 31

Özgürlük kaynağımız Rêber Apo'yla varolduk

Ronahî Serhed

Biz kadınların özgürlük hikayesi Rêber Apo'nun çocukluk arayışıyla başlar. Çocukluk evresindeki çelişkiler, tepkiler, arayışlar saftır, doğaldır, hakikidir, tamamen insanidir. Önderliğimiz bir karmaşa, kaos, belirsiz, hem var hem yok hükmündeki yaşamı yani kadını çocukluğunda hayretle karşıladı. Hayretlerinin ardına düştü, kuşkularını hiç terk etmedi, tanımlayıncaya kadar takipçisi oldu.

> 9-11

Türkiye yeni bir sömürge olarak Başûr'u elinde tutuyor

Muzaffer Ayata

KDP sürekli çeşitli devletlerle gizli-saklı ilişkilerle işini yürütmeye çalışıyor. İlginç olan Ortadoğu'da yıkılmış rejimlerin yeni bir heveslisi durumundadır. Devlet başkanı Barzanî, hükümet başkanı Barzanî, özel kuvvetler komutanı Barzanî, özel istihbarat birimleri başkanı Barzanî, ekonominin başında Barzanî, dış diplomasinin başında Barzanî... Tüm bunlara bakıldığında demokratik bir anlayışın olmadığı çok net olarak görülebiliyor.

> 12-15

Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki faşist kliğe karşı anti-faşist halk direnişini yükseltelim

Duran Kalkan

Türkiye'deki devrimci demokratik mücadeleyi HBDH'yi oluşturan hareketler yürütüyor. Onun dışında çok fazla yoktur. Ama biz zafere giden devrimci hamle yapamadığımız için eksik görüyoruz. Süreç, bunu yapmamızı gerektiren bir süreçti. Yoksa HBDH hiç pratikleşemiyor diyemez kimse.

Referandum sonuçları ortadadır. Bir de AKP-MHP faşizmine karşı direnişin öncüsü ve temel gücü de HBDH bileşenleridir. Şimdi bu mücadeleyi zafer çizgisine çekecek bir iç ilişki ve anlayış düzeyi gelişiyor. İdeolojik, örgütsel bazda örgütlerin birbirlerini anlama ve yaklaşımları temelinde ortaya çıkacak gelişmelerin önümüzdeki süreçte büyük siyasi ve askeri eğitime dönüşeceğine inanıyorum.

> 23-26

Kürtler kapitalist moderniteye meydan okuyor
İsyan ve öfkeyi inşa etmek

Önder Abdullah Öcalan'ın fikir ve projeleri, dünya çapında tartışılmaya devam ediyor. Bu alandaki son ciddi çalışma, 14-16 Nisan tarihleri arasında Almanya'nın Hamburg kentinde üçüncüsü düzenlenen "Kapitalist Moderniteye Meydan Okumak" konferansı oldu.

Konferansın bu seneki sloganı, "Demokratik Moderniteyi Açığa Çıkarmak: Direniş, İsyan ve Yeninin İnşası" olarak belirlenmişti. Tartışmalara damga vuran, üzerinde özellikle durulan nokta, "inşa etmek" oldu. Rojava Devrimi'nin inşa pratiği başta olmak üzere Kürt Özgürlük Hareketi'nin "Egemenlerden/iktidardan beklemeyeceğiz, ellerimizle inşa edip kabul ettireceğiz" yaklaşımının güç kazandığı, konferanstan anlaşılıyordu.

> 27-28

Referandumdan özyönetim sistemi çıkmıştır

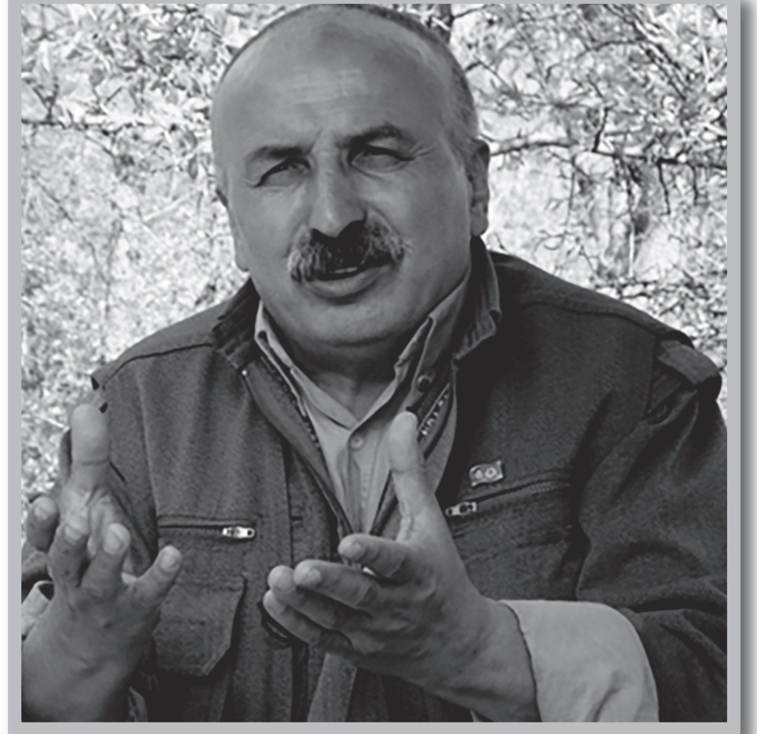
Şiyar Amed

Referandum sandıklarında Kürdistan'ın hayır demiş olması demokratik özerkliğe, özyönetim sistemine halkın verdiği yüksek desteği göstermektedir. Yine Avrupa başta olmak üzere, yurtdışı sahalarında halkın seferber olması muazzam bir güç birikimine yol açmıştır. Bu güce dayanarak Kürdistan Devrimi'nden Ortadoğu devrimine ulaşacak bir süreci geliştirebiliriz. Referandumu bir puanlık farkla kotardığını düşünen faşizmi yıkmak an meselesi olup Ortadoğu devrimine yürüyoruz.

Ortadoğu devrim ruhuyla kuşandığımızda önümüzde bir engel kalmayacaktır. Faşizme bu şekilde cevap verebilir, zindanlardaki yoldaşların direnişini bu şekilde sahiplenebilir ve Önder Apo'nun 18 yıllık esaretine bu şekilde son verebiliriz.

> 29-30

AKP-MHP'nin yengilgisi Özgür Kürdistan ve Demokratik Ortadoğu'nun gerçekleşmesinin kapılarını sonuna kadar açmıştır

Mustafa Karasu

Ortadoğu'daki despot geleneğin devamını yaşatmak istiyorlar. Ortadoğu'nun köklü geçmişine dayalı böyle bir statükoculuk var. Bunu statükonun direnmesi olarak değerlendirmek gerekiyor. Ortadoğu'da statüko esas olarak tarihseldir, toplumsaldır, belli yönleriyle gelenekseldir.

Ortadoğu merkezli Üçüncü Dünya Savaşı yaşanmaktadır. Dünya savaşları esas olarak; eski dengelerin yıkıldığı, eski dengelere dayalı statükoların artık yürütülemez hale geldiği dönemlerde ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal ve askeri olarak güçlenen siyasi güçler her zaman yeni dengeler, yeni statükolar yaratma ve bu temelde kendi konumlarını güçlendirme peşinde olmuşlardır. Birinci, İkinci, Üçüncü Dünya savaşlarından söz ediyoruz; bu savaşlar bu diyalektiğe göre ortaya çıkmıştır. Adına dünya savaşları denmese de, o günün dünyasındaki temel siyasal dengeleri ve statükoları belirleyen savaş dönemleri olmuştur. Yeni siyasal dengeleri, yeni statüleri yaratan savaşlar gerçekleşmiştir. Belki eski dünyada bu süreçler daha uzundur. İki yüzyılda bir dünya siyasal dengeleri köklü biçimde değişmekteydi. Ama günümüzde ekonomik, toplumsal, siyasal, askeri, kültürel gelişmeler o kadar hızlıdır ki, oluşan dengeler çabuk sarsılmakta, yeni güç dengelerine ve güç odaklarına dayalı strateji ve arayışlar daha kısa aralıklarla belirlenmektedir. Bu durum, o yüzyıllardaki ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, askeri gelişmelerin değişme hızıyla, dinamikleriyle bağlantılıdır.

20. yüzyılda Birinci ve İkinci Dünya savaşları arasında 25-30 yıl vardır. 1946'da sonlanan İkinci Dünya Savaşı sonrası dünya tarihinde görülmedik biçimde bir soğuk savaş dönemi yaşanmıştır. Kuşkusuz eski dünya tarihinde de sıcak savaşlar dönemi, yine sıcak savaşların belli düzeyde dindiği, onun yerine siyasal, ekonomik, kültürel mücadelelerin yoğunlaştığı dönemler olmuştur. Ama 1945 sonrası düzeyinde çok sert bir soğuk savaş döneminden söz edilemez. Soğuk savaş denilen dönemlerde yer yer sıcak savaşların da sürdüğü ama soğuk savaş denilen savaş biçiminin, özel savaşın, psikolojik savaşın, farklı savaş türlerinin de çok yoğun sürdüğü dönemler görülmektedir. 1945'lerden sonra hegemonik güçlerin karşı karşıya geleceği bir dünya savaşının çok yıkıcı ve tahrip edici olacağı bilindiğinden, eskisi gibi bu hegemon güçlerin karşı karşıya geldiği sıcak savaş içine girme yerine, savaşı farklı biçimlerde sürdürmenin adı olan soğuk savaş yürütülmüştür. O zamanlar sıcak savaşın gündeme gelmesini engelleyen önemli etkenler vardır. Nükleer silahlar, atom bombaları kullanılmıştı ve deneniyordu. Bu silahlar her iki tarafta da hem NATO'da hem de Varşova Paktı'da bulunmaktaydı. Bundan dolayı savaş yapılmaması durumuna 'nükleer dehşet dengesi' denilmiştir.

O zaman da bölgesel savaşlar ya da vekalet savaşları denilen savaşlar olmuştur. Savaşlar son bulmamıştır. Ulusal kurtuluş savaşları adı verilen savaşlar olmuştur. Halkların özgürlük mücadeleleri soğuk savaş döneminde de sürmüştür. Ancak soğuk savaşın temel taraflarından biri olan Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte eski dengeler tümden yıkılmıştır. Eski dengelerin dağılması demek, eski statükoların da dağılması demektir. Bu durum aynı zamanda eski statükoların anlamsız hale gelmesi anlamına gelmektedir. Sovyetler Birliği'nin dağılması ve soğuk savaşın bitmesiyle birlikte eski dengeler dağılmıştır, bu dengelere dayalı statükolar, siyasal ilişkiler de temelsiz hale gelmiştir. Bu yönüyle de eski dengelerin yıkıldığı ve yeni dengelerin gerçekleşeceği, yeni dengeler temelinde statükoların yeniden oluşacağı bir geçiş süreci gündeme girmiştir. Bu geçiş süreci aynı zamanda bir savaş sürecidir. Eski statükoyu korumak isteyenlerle eski statükoyu kabul etmeyen, yeni dengeler ve yeni statükolar yaratmak isteyen güçler arasında bir savaş süreci başlar. Savaş sadece yeni dengeler, yeni statüko arayışı olanlarla statükocular arasında sürmez. Eski dengeler dağılmıştır ama eski dengelerin dağılmasından sonra yeni dengeler içinde yer almak isteyen, yeni statükolarda etkili olmak isteyen güçler arasında da mücadele sürer. Bu yönüyle de yeni dengelerin, yeni statükoların kurulduğu geçiş süreçleri çok karmaşık mücadelelere, savaşlara tanıklık eder. Nitekim soğuk savaşın bitmesi, Sovyetlerin dağılmasıyla birlikte özellikle dünya dengelerinin kurulduğu temel alanlarda savaş ve mücadeleler yoğun olmuştur. İlk önce Sovyetler'in çok yakın etkisinde olan Doğu Avrupa ve Balkanlar'da yaşanmıştır.

Ortadoğu'da statüko tarihseldir, gelenekseldir

Yeni dünya dengelerinin kurulmasına temel teşkil eden yerlerden biri de Ortadoğu'dur. Ortadoğu, insanlık tarihi boyunca her zaman dünya dengelerinin kurulduğu temel yer olmuştur. İlk çağlarda, orta çağlarda olduğu gibi, günümüzde de bu merkez olma durumu değişmemiştir. Sorun sadece petrol ile ilgili bir durum değildir. Ortadoğu dünyanın uygarlık merkezinde bulunmaktadır. Bu konumdaki Ortadoğu doğuyu da, batıyı da, kuzeyi de, güneyi de etkiliyor. İlk toplumsallaşmanın, ilk insanlığın yaratıldığı, demokratik uygarlığın coğrafyası olduğu gibi, ilk sınıflaşmanın, şehirleşmenin, devletleşmenin, sömürünün olduğu yer de Ortadoğu'dur. Ortadoğu bu karakteriyle tarih boyu ekonomik, kültürel, sosyal, siyasal ve askeri etkinliğiyle dünyanın merkezi olmuştu. Dünya dengeleri tarih boyunca Ortadoğu'daki mücadeleler sonucu kuruluyordu. Her ne kadar 400-500 yıldır ekonomik, siyasal güç dengeleri, askeri güç dengeleri batıya doğru kaysa da, batı uygarlığı öne çıksa da, bu durumda bile Ortadoğu, dünya dengelerinin kuruluşunun en temel merkezi olma konumunu sürdürmektedir. Nitekim bugün de dünya dengelerinin kurulmasında başat rol oynamaktadır.

Bu açıdan da Üçüncü Dünya Savaşı denilen savaşın merkezi Ortadoğu olmuştur. Soğuk savaşın sona ermesinden sonra Doğu Avrupa, Balkanlar ve Kafkasya'da siyasal hareketlilikler, çatışmalar yaşanmıştır. Ama bunların hiçbirisi Üçüncü Dünya Savaşı diyebileceğimiz bir savaş halini almamıştır. Kuşkusuz buralarda da bütün dünya güçleri belirli düzeyde bir mücadele içine girmiştir. Ama savaşın sonuçları, etkileri bütün dünyayı doğrudan etkileyen güce ulaşmamıştır. Ya da etkisi Ortadoğu'da süren savaş düzeyinde olmamıştır. Bu yönüyle de Üçüncü Dünya Savaşı esas olarak Ortadoğu'da patlak vermiştir. Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da olmasının temel nedenleri vardır. Bir defa Ortadoğu dünyanın merkezinde yer alacak karaktere sahiptir. Hala Avrupa'yı etkiliyor, Kuzeyi, Rusya'yı etkiliyor, Doğuyu etkiliyor, Afrika'yı etkiliyor.

Kuşkusuz Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da sürmesinin uluslararası boyutu vardır. Özellikle egemen siyasi ve ekonomik güç odaklarıyla bağlantısı vardır. Kuşkusuz petrol da önemli ama Ortadoğu'nun önemini sadece petrole bağlamak çok yanılgılı bir yaklaşımdır. Ortadoğu petrol olmadığı zaman da çok önemliydi, petrol zamanında da önemlidir. Gelecekte petrolün önemi ortadan kalksa da Ortadoğu'nun dünya dengelerindeki siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel yaşamdaki etkisi zayıflamayacaktır.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın uluslararası boyutunun en önemli özelliklerinden biri de kapitalist modernitenin geldiği aşamadır. Bu yönüyle uluslararası güçlerin Ortadoğu'yla bu kadar yakından ilgilenmeleri, buradaki dengeleri kendi lehlerine yaratmak için çok yoğun çaba içinde olmalarının önemli bir nedeni de, kapitalizmin geldiği aşamayla ilgilidir. Kapitalizmin günümüzde küreselleştiği, tüketim toplumu aşamasına girdiği söyleniyor. Bu çerçevede şu anda kapitalizmin en önemli amaçlarından birinin, kapitalizm için ticaret kanununu, sermaye ve meta ihracı kanununu yaratmak olduğu söyleniyor. Buna da sermayelerin ve metaların serbest ve güvenli dolaşımı deniyor. Ancak sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı açısından kapitalist modernite kültürünün ve sosyal yaşamının da serbest ve güvenli dolaşması ve her yere hakim olması istenmektedir. Kapitalizmin geldiği aşama her yerde böyle bir konuma gelmek istemektedir. Bu konuda da en büyük direnci Ortadoğu göstermektedir. Ortadoğu sermayenin ve meta ihracının serbest ve güvenli dolaşımında sorunlu bir bölge olduğu gibi, en fazla da kapitalist modernitenin toplumsal ve kültürel değerlerinin, ideolojik değerlerinin serbest ve güvenli dolaşımını engelleyen bir coğrafya konumundadır. Ortadoğu niye kapitalizmin, sermayenin serbest ve güvenli dolaşımına, sosyal ve kültürel değerlerinin güvenli dolaşımına engel oluyor, buna niye direniyor demek doğru değildir. Kapitalizmin toplumsallığı dağıtan bireyciliğine karşı toplumsallığın değerlerinin savunulması bir insanlık direnişi olarak görülmelidir.

Kuşkusuz din maskeli güçlerin sorunu ne sermayenin serbest ve güvenli dolaşımıdır ne de kapitalist modernitenin değerlerine karşı olmaktır. Onlar toplum üzerinde egemen olmak, sömürü kurmak istiyor. Bunu yaparken de halkların inançlarını, kültürlerini ve değerlerini kullanıyorlar. Bu topraklarda ilk ortaya çıkmış iktidar ve devletin en despotik biçimini gerçekleştirmek istiyorlar. Ortadoğu'daki despot geleneğin devamını yaşatmak istiyorlar. Ortadoğu'nun köklü geçmişine dayalı böyle bir statükoculuk var. Bunu statükonun direnmesi olarak değerlendirmek gerekiyor. Statükoyu sadece soğuk savaş koşulları döneminde oluşmuş devletler olarak tanımlamamak gerekiyor. Ortadoğu'da statüko esas olarak tarihseldir, toplumsaldır, belli yönleriyle gelenekseldir. Geleneksel derken olumlu anlamdaki geleneklerden söz etmiyoruz. Ama statükoculuğun bir egemen sınıf yaklaşımı olduğu, devletçi, iktidarcı, sömürücü, sistemlerin yaklaşımları olduğu gerçeğinden hareketle tarih boyu var olmuş iktidarcı, devletçi, sömürücü zihniyetlerin, anlayışların direnmesi olarak ele almak gerekiyor. Bu yönüyle statükoyu sadece mevcut verili devlet yönetimleri olarak değil, aksine tarih boyu demokratik uygarlığa karşı direnen, halklar üzerinde iktidarcı devletçi sömürücü sistem kuran güçlerin, halkların özgürlük ve demokrasi mücadelesi karşısında direnme gerçekleri olarak ifade etmek gerekmektedir. Ya da bu klasik iktidarların elde ettiği imkanları, klasik güçlerin, iktidarcı devletçi güçlerin elde ettiği imkanları bırakmama, buna dayanarak toplum üzerinde egemenlik kurma anlayışları da statükoculuğun diğer boyutudur. Bu yönüyle de Müslüman Kardeşler, El Kaide, DAİŞ gibi örgütlerin tarihsel olarak var olan statükoculuğa, devletçi egemenlikçi sistemin yarattığı değerlere el koyma, bunlar üzerinde yaşama, bu temelde toplum üzerindeki sömürü ve baskıyı sürdürmenin yeni aktörleri olmaktadır. Onları da böyle statükonun bir versiyonu olarak görmek gerekiyor.

Eski dengelerin dağılması, bozulması, yeni denge ve statü arayışları her zaman savaş nedeni olmuştur. Dönemsel savaşlar tarih boyu hep yaşanmıştır. Şimdi de bu süreç Üçüncü Dünya Savaşı biçiminde sürmektedir. Üçüncü Dünya Savaşı, Birinci ve İkinci

Dünya savaşları gibi sürmüyor; sürmesi de mümkün değildir. Artık Birinci ve İkinci Dünya savaşları gibi savaşlar olmasını beklemek imkansız değildir ama çok zordur. Artık hiçbir devlet, hiçbir siyasi güç milyonlarca insanın ölümünü göze alan bir savaşa giremez. Bu bakımdan da bu tür yıkıcı savaşlara girme yerine belli uzlaşmaları tercih ederler. Ya da savaşları sınırlı tutarak belli uzlaşmalarla sonuca gitmek isterler.

Küreselleşen kapitalizm kendi içinde yerel ve bölgesel çatışmalara giriyor

Üçüncü Dünya Savaşı'nın karakterini değerlendirirken uluslararası boyutunu ve karakterini çok iyi değerlendirmek gerekiyor. Üçüncü Dünya Savaşı'nın karakterinin günümüzdeki uluslararası durumla, kapitalizmin, kapitalist modernitenin geldiği aşama olan küreselleşme ve tüketim toplumuyla yakından bağı vardır. Artık kapitalizm ne 18. ne 19. ne de 20. yüzyıldaki kapitalizmdir. Bir kere bu gerçekliğin altını çizmek gerekiyor. 19. ve 20. yüzyıldaki gibi kapitalist güçlerin cepheden karşı karşıya gelmesi ve dünyayı 'şurası benim, burası senin' diyerek paylaşması dönemi geçmiştir. Kapitalizmin küreselliğinden, bütünlüğünden söz ediliyorsa bu bütünlükte eskisi gibi parçalanma yaratmak mümkün değildir. Bunun yerine, bu bütünlük içinde çelişki ve çatışmaların olacağı bir siyasal gerçekliği görmek gerekiyor. Çatışma ve çelişkilerle bu bütünlük içinde birlikte yaşayacaklardır. Bu bütünlüğü bozmak, dağıtmak hepsinin zararınadır. Ama bu bütünlük içinde de çelişkiler, çatışmalar, yerel ve bölgesel savaşlar gündeme gelecektir. Üçüncü Dünya Savaşı gerçeğini bu çerçevede ele almak gerekiyor. Nitekim şimdi Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu ekseninde yürümesi, Ortadoğu ekseninde yürürken de Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'ndaki gibi tümüyle birkaç cepheye bölünüp bu birkaç cephenin her yerde savaş yürütmesi biçiminde değil de, güçlerin Ortadoğu'yu parsellemesi şeklinde değil de Ortadoğu dengeleri ekseninde bir güç hiyerarşisi gerçekliği ortaya çıkacaktır. Birisi biraz daha güçlü, birisi az güçlü, birisi daha az güçlü olacaktır; ama birinin tam hakim olduğu, diğerlerinin de tümden dışlandığı bir siyasal, askeri durum günümüzde pek görülmeyecektir. Bunlar görülse bile mevzii ve dönemsel olacaktır. Esas olarak bir hiyerarşik güç dengeleri durumu yaratma mücadeleleri olacaktır. Çünkü; şu anda ABD de kapitalisttir, İngiltere, Avrupa, Rusya, Çin de kapitalisttir ve küresel kapitalizmin parçalarıdırlar.

Avrupa Birliği'nin bir bütünlüğü vardır. İngiltere buradan ayrıldı ya da şu ülke ayrıldı diye kapitalizmin bugünkü geldiği aşamayı geriye götürecek, değiştirecek biçiminde değerlendirme yapmak yanlış olacaktır. Siyasal olarak çeşitli konularda belli bir ayrışma olsa bile ticari konularda ya da birçok konuda yine eskisi gibi kapitalizmin küreselleşmesi, sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı, kapitalist modernist değerler, toplumsal, kültürel değerlerin serbest ve güvenli dolaşımı gibi temel parametreler varlığını sürdürmeye devam edecektir.

Ortadoğu'da sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı, kapitalist modernitenin sosyal ve kültürel olarak güvenli dolaşımını kapitalist güçler önemli görmektedirler. Çünkü; Ortadoğu'daki istikrarsızlık, sorunlar en başta da Avrupa'yı, Rusya'yı etkilemektedir. Kapitalizmin öncü gücü olan ABD coğrafi olarak Ortadoğu'dan çok uzakta olsa da Avrupa'yı ve kapitalist modernite yaşamını etkileyen Ortadoğu gerçekliğini kendileri için de tehlikeli görmektedirler. Bu nedenle de kapitalist modernitenin sosyal ve kültürel olarak da etkin olduğu bir siyasal, toplumsal, kültürel düzen öngörmektedirler. El Kaide, DAİŞ, El Nusra gibi kapitalist modernist güçlerle toplumsal, kültürel, siyasal çatışma yaşamak isteyen güçlerin yarattığı sorunlar sadece Avrupa'yı değil, ABD'yi de etkilediğinden Ortadoğu'da kapitalist modernitenin etkinliğinde yeni siyasal dengelerin, statükoların oluşturulması önemli görülmektedir. Bu duruma Ortadoğu'da enerji kaynaklarının varlığı da eklenince Ortadoğu'da sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını, kapitalist modernitenin sosyal ve kültürel değerlerinin serbest ve güvenli dolaşımının sağlanacağı bir sistemin kuruluşu, kapitalist modernist güçler için daha da önemli hale gelmiş bulunmaktadır.

Enerji tabii ki kapitalist dünya için hala çok çok önemlidir. Özellikle de alternatif enerjilerin güçlü gelişmediği ve başat hale gelmediği bir dönemde petrol ve doğalgazın önemi sürmektedir. Çünkü; tüketim toplumu bir yönüyle de enerji tüketen bir gerçekliği ifade etmektedir. Enerji tüketimi gelinen aşamada çok üst boyutlara varmıştır. Kapitalist üretim, kapitalist toplum su içer gibi enerji içmektedir; enerji içerek yaşamaktadır. Kapitalizm bir yönüyle de enerji gücünün harekete geçirilerek yaratıldığı bir ekonomik, toplumsal, kültürel sistemdir. Kapitalizm açısından önemli olan petrolün güvenliği sermayenin, metaların serbest ve güvenli dolaşımına, kapitalist modernitenin sosyal, kültürel değerlerinin güvenli dolaşımına da eklenince Ortadoğu'ya müdahale etme ve kendi etkinliklerini kurma ihtiyaçları daha da önemli hale gelmektedir.

Kapitalizmin maddiyatçı kültürüyle Ortadoğu'nun toplumsal kültürü çatışıyor

Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da sürmesinin en önemli nedeni de dünyadaki siyasal, ekonomik, askeri önemli güçlerin tümünün Ortadoğu'yla ilgilenmesidir. Ortadoğu hem Avrupa'nın hem ABD'nin hem Rusya'nın hem Çin'in hem de Japonya'nın ilgi alanındadır. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'ndaki bütün uluslararası güçlerin Ortadoğu'da belli düzeyde var olmasını, kendi etkinliklerini göstermelerini beraberinde getirmektedir. Çünkü; siyasal ve ekonomik olarak hegemon güç olmak bir yönüyle de Ortadoğu'da siyasal ve ekonomik etkinliğe bağlıdır. Buralarda etkin olmayanlar dünya siyasal güç dengelerinde fazla yer alamamaktadırlar. Ya da fazla ciddiye alınmamaktadır. Bu bakımdan Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da sürmesinin bir boyutu da buranın tüm uluslararası güçler tarafından ilgi alanı olmasıdır. Soğuk savaşın bitiminden sonra dünya yeni dengelerine kavuşmak zorundaydı. Yerel, bölgesel savaşlar dünyanın her tarafında oldu ama dünyadaki dengelerin bir bütün olarak göreceli bir istikrara, dengeye kavuşması açısından yerel savaşların uluslararası güçlerin de içinde olduğu bir savaş boyutuna taşırılması gerekiyordu. Bunun coğrafyası da doğal olarak Ortadoğu oldu. Dünyadaki yeni siyasal dengelerin ve buna dayalı statükonun genel olarak nasıl olacağının şekillendirilmesi ihtiyacından dolayı Üçüncü Dünya Savaşı gerçeği Ortadoğu'da ortaya çıkmıştır. Üçüncü Dünya Savaşı'nın uluslararası boyutu, uluslararası dengelere, uluslararası bir statüye kavuşma ihtiyacı böyle bir savaşın sürmesi gerçekliğini ifade etmektedir.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da sürmesinin kuşkusuz bölgesel boyutları da bulunmaktadır. Bölgesel boyutunun birinci nedeni; Ortadoğu'nun her zaman olduğu gibi bugün de dünya dengeleri içinde yerinin önemli olmasıdır. Jeopolitik, coğrafik ve stratejik konumu Üçüncü Dünya Savaşı'nın burada olmasının temel sebeplerindendir.

Kapitalist modernitenin Ortadoğu'ya hakim olma sistemiyle, Ortadoğu'nun tarihsel toplumsal gerçeği uyuşmamaktadır. Bu yönüyle kapitalist moderniteye, kapitalizme karşı direnmektedir. Çünkü; Ortadoğu'nun tarihsel, toplumsal, kültürel kodları toplumsaldır, maneviyatçıdır. Kapitalizmin ise bireyseldir, maddiyatçıdır.

Öte yandan savaşın Ortadoğu'da olmasının en temel sebeplerinden birisi ise Ortadoğu gerçeğinin kapitalizmin küreselleşme gerçeğiyle çelişki içinde olmasıdır. Çünkü; küresel kapitalizm, modernite hem sermayenin, metanın serbest ve güvenli dolaşımını arzulamaktadır hem de sermayenin serbest ve güvenli dolaşımının kökleşmesi, istikrara kavuşması, kalıcılaşması açısından kültürel ve sosyal olarak da küresel bir hakimiyet istemektedir. Bu durum, Ortadoğu'nun tarihsel kültürel değerleriyle terstir. Kapitalist modernitenin Ortadoğu'ya hakim olma sistemiyle, Ortadoğu'nun tarihsel toplumsal gerçeği uyuşmamaktadır. Bu yönüyle kapitalist moderniteye, kapitalizme karşı direnmektedir. Çünkü; Ortadoğu'nun tarihsel, toplumsal, kültürel kodları toplumsaldır, maneviyatçıdır. Kapitalizmin ise bireyseldir, maddiyatçıdır. Bu gerçeklik küreselleşen kapitalizmin, Ortadoğu'nun tarihsel, toplumsal gerçekliğiyle kapitalist modernitenin tarihsel toplumsal gerçeğinin karşı karşıya gelmesi sonucunu doğurmaktadır. Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da düğümlenmesinin bir nedeni de budur.

Kuşkusuz Birinci ve İkinci Dünya savaşlarında da Ortadoğu önemliydi ama gelinen aşamada küreselleşme aynı zamanda toplumsal ve kültürel küreselleşme, kendi değerlerine dayalı bir hakimiyet istediği için kapitalizmin hakimiyeti küresel, bütünlüklü hale geldiği için Birinci ve İkinci Dünya savaşlarında olmadığı kadar Ortadoğu, Üçüncü Dünya Savaşı'nın merkezi haline gelmiştir. Üçüncü Dünya Savaşı'nın merkezi haline gelme gerçeğini bir de bu boyutuyla ele almak gerekmektedir. Bu boyutu görülmeden Üçüncü Dünya Savaşı niye Ortadoğu'da oluyor, Ortadoğu'da niye bu kadar şiddetli çatışmalar var? sorusu anlaşılamaz. Ortadoğu'nun tarihsel, toplumsal, kültürel değerlerini kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak isteyen sapkın toplumsallıkla, Ortadoğu'nun tarihsel toplumsal gerçekliğini, kültürel farklılığını anlamayan, her yerde olduğu gibi toplumsal ve kültürel yaşamı benzeştirmeye çalışan küresel kapitalizmin çatışma gerçeği vardır. İki yanlışın karşı karşıya gelme durumu vardır. Çözümsüzlük böyle ortaya çıkmakta ve derinleşmektedir. Bu nedenle Önder Apo'nun Ortadoğu tarihsel toplumsal gerçekliğine dayalı ama tüm çağdaş değerleri de, insanlığın bütün değerlerini de özümseyen, çizgisi olan demokratik modernitenin tek alternatif model olduğunu söylemekteyiz.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın bölgesel boyutunun böyle tarihsel, toplumsal, kültürel etkenleri olduğu gibi, mevcut siyasal dengeleri oluşturan statükocu devletlerin, siyasal güçlerin de hem halkların ihtiyaçlarına cevap vermemesi hem de küresel kapitalizmle çatışma gerçekleri, Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da gerçekleşmesini kaçınılmaz kılmaktadır. Çünkü; mevcut statükocu ve uluslararası güçlerin halkların ihtiyaçlarına cevap vermemeleri derin bir kriz ortaya çıkarmaktadır, çatışma ve gerilim ortaya çıkarmaktadır. Bu da sermayenin serbest ve güvenli dolaşımını tehdit eden temel istikrarsızlık kaynağı olmaktadır. Bu açıdan soğuk savaş döneminde kurulan devletler istikrarsızlık etkenleri haline gelmişlerdir. Ne uluslararası güçlerin ne de halkların ihtiyaçlarına cevap vermektedirler. Halk-

ların ihtiyacına cevap verseler belki bir istikrar etkeni olurlar ya da uluslararası güçlerin ihtiyaçlarına cevap verseler belki göreceli olarak bir istikrar etkeni olabilirlerdi. Ama her ikisine de cevap vermeyen karakterleriyle çelişkilerin, çatışmaların artmasına, krizlerin derinleşmesine ve krizlerin kaos haline gelmesine yol açmaktadırlar.

Halkların tarihsel toplumsal değerlerini saptıran, kendi amaçları için kullanmak isteyen dinci, milliyetçi, cinsiyetçi, fanatik, sapkın siyasal akımlar da ne halkların ihtiyaçlarına cevap vermekte ne küresel kapitalizmin etkisini boşa çıkaracak bir politika üretmekte ne de mevcut iktidarlara alternatif bir çözüm önermektedirler. Aslında çözüm projesi olmayan, statükocu güçler için de, uluslararası güçler için de bir alternatif karakter taşımayan, halklar açısından ise sorunları daha da ağırlaştıran karakterleriyle de mevcut kriz ortamını, çelişki ortamını derinleştiren, boyutlandıran bir yapıya sahiptirler. Bu yönüyle krizin ve kaosun derinleşmesine, kapsamlılaşmasına, boyutlu hale gelmesine yol açmaktadırlar. Bir yönüyle de krizin ve kaosun derinleşmesinin katalizörü olmaktadırlar. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da yürümesinin diğer bir etkenidir. Halkların sosyal, kültürel değerlerini, inançlarını kullanan, yine halkların tepkilerini, öfkelerini değerlendirerek, saptırarak kendisini alternatif kılmak isteyen bu güçler kaosu derinleştirerek bir yönüyle de çözümü kaçınılmaz kılan, zorunlu kılan bir rol oynamaktadırlar. Bu nedenle çeşitli analistler, değerlendirmeciler, yorumcular bu tür akımları tahrik eden ve kışkırtanlar içinde bölgesel hesapları olan uluslararası güçleri de saymaktadırlar. Kapitalizmin serbest ve güvenli dolaşımını, sosyal ve kültürel değerlerinin dolaşmasını hakim kılmasını isteyenler bunlar eliyle krizi derinleştirip kaosu kapsamlılaştırarak kendi müdahalelerine gerekçe yaptıkları söylenmektedir. Bu değerlendirmeler ister doğru, ister abartılı, ister yanlış olsun, bu güçlerin oynadığı rol budur. Krizi ve kaosu derinleştirme, müdahale gerekçelerini arttırma, çözüm ihtiyacını da daha acil hale getirme rolü oynamaktadırlar. Nitekim böyle bir rol de oynamışlardır. Onların varlığı uluslararası güçlerin müdahalesini arttırmıştır. Bölgedeki statükocu güçlerin çözülmesinde rol oynamıştır. Öte yandan yarattıkları bu çözümsüzlük ortamında da halkların seçeneğinin kaçınılmaz olarak gündeme gelmesine zemin hazırlamışlardır.

Kürtlerin projeleri var

Üçüncü Dünya Savaşı'nın Kürdistan'la ilgili boyutu da hem tarihselliği hem de güncelliğiyle yakından bağlantılıdır. 20. yüzyılda gerçekleşen Birinci Dünya Savaşı sonrası yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin Mûsil ve Kerkûk'ü İngiltere'ye bırakması karşılığında İngiltere, yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürtlerin soykırımını öngören ulus devlet kurmasını onaylamıştı. Kapitalist emperyalist sistem Kürt soykırımı karşılığında Mûsil ve Kerkûk'ü kendi denetimine almıştı. Kuşkusuz bu çok kirli bir pazarlıktı. Cumhuriyetin kuruluşundan önce 4 Eylül 1919'da Sivas Kongresi'nde Misak-ı Milli Kürtler ve Türklerin ortak vatanı olarak kabul edilmişti. Ama bundan Kürtleri soykırıma uğratma karşılığında vazgeçildi. Mûsil ve Kerkûk İngiltere'ye bırakıldı. 20. yüzyıldaki Kürt soykırımının dayandığı uluslararası ilişkiler bu temelde oldu. Bunu da Lozan'da tescil ettiler. Kürtlerin dört parçaya bölünmesi ve soykırım düzenine dayanan 20. yüzyıldaki uluslararası sistemin de içinde olduğu Ortadoğu düzeni altında Kürtler büyük acılar çekti, soykırımla karşı karşıya geldi. Türkiye Cumhuriyeti bu soykırımı planlı ve kapsamlı yürüttü. Aslında İran, Irak ve Suriye de Türkiye'yi daha geriden takip etseler de benzer politikalar yürüttüler. İkinci Dünya Savaşı sürecinde de Kürt soykırımına dayalı bu statüko değişmedi. Hatta Türkiye soğuk savaş ortamında NATO içinde yer alarak Kürt soykırımı konusunda daha açık bir destek aldı ve bu politikaları da soğuk savaşın dağılması olan 1990'lara kadar sürdürdü. İki kutuplu dünyanın dağılması tabii ki dünya sisteminde olduğu gibi bölgesel sistem ve Ortadoğu düzeninde de belirli etkiler ortaya çıkardı. Öte yandan soğuk savaş döneminin sert kutuplaşması, çatışması ortadan kalkınca Türk devletinin bu sert çatışmaya dayalı olarak Kürt soykırımını yürütme politikalarında belli bir zayıflama ortaya çıktı, belli bir gedik yaşandı.

Öte yandan Kürtler 1970'lerin başında ideolojik, politik, askeri ve kültürel olarak mücadelelerini geliştirip örgütlenmelerini güçlendirdiler. 1984 yılında da gerilla savaşıyla bu mücadele yeni boyutlara taşındı. Bu durum da Kürtleri güçlendirdi. Kürtler 1990'lı yılların başında Bakurê Kurdistan'da gerçekleştirdikleri serhildanlarla diriliş devrimini tamamladı, devrimci bir halk gerçekliği, mücadele eden bir halk gerçekliği ortaya çıkardı. Bu durum Kürdistan'ın tüm parçalarını ve yurtdışındaki Kürtleri etkiledi. Kürtler soğuk savaşın dağıldığı, 20. yüzyıl dengelerinin sarsıldığı, Ortadoğu'daki eski dengelerin yıkıldığı, yeni dengelerin ve yeni statünün arandığı dönemde ideolojik, siyasi, toplumsal, kültürel ve askeri olarak belli bir örgütlülük ve güç düzeyi ortaya çıkardı. Eski dengelerin yıkıldığı, yeni denge arayışlarının bulunduğu, statükoların oluşturulmak istendiği bir süreçte Kürtlerin böyle bir durumu kazanması önemli bir şanstı. Bu şans tarihi fırsatları da ortaya çıkarmıştır.

Öte yandan Kürtlerin bir avantajı da eski dengelerin yıkılıp yeni dengelerin kurulmak istendiği bir süreçte dünyanın, Ortadoğu'nun, Kürdistan'ın, bölge ülkelerinin yaşadığı sorunlar karşısında çözüm yaratacak bir ideolojik-politik zihniyete sahip olmasıdır. Birçok sorun karşısında çözüm projelerinin olmasıdır. Kürtlerin durumu böyleyken, Kürtler üzerinde soykırım yürüten güçler ise klasik inkarcı ve statükocu politikalar izlediklerinden eski dengelerin yıkıldığı, yeni denge arayışlarının, mücadelesinin sürdüğü süreçte Kürt düşmanlarının, Kürtleri soykırıma uğratmak isteyen güçlerin durumu ise Kürtlere göre dezavantajlı haldedir.

Kürtlerin ideolojik, politik, siyasi ve askeri güç olmaları ama mevcut statükonun hala Kürtler üzerinde soykırımcı bir sistem biçiminde sürmesi mevcut dengelerin de, statükoların da sürdürülmesini zorlaştırdı. Eski dengelerin yıkılmasının gerçekliği bir de bu nedenle ortaya çıkmıştır. Kürtler artık soykırım sistemini kabul etmemektedir. Bu bakımdan Kürtler açısından kendi çıkarlarına olan yeni dengelerin ve statükonun oluşması bir mücadele, bir savaş gerekçesi olarak ortaya çıkmıştır. Bu yönüyle Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı gerçeğinin ortaya çıkmasında Kürtlerin mücadele gerçeğinin, politik gerçeğinin ve askeri duruşun da rolü bulunmaktadır. Çünkü; artık Kürtler de eski dengelerin değişmesini, yeni statülerin oluşmasını istemektedir. Zaten dünya savaşlarının ya da tarihte çeşitli dönemlerde ortaya çıkmış yeni denge, statü arayışlarını ortaya çıkaran savaş gerçekliği düşünüldüğünde, Kürtler açısından da böyle bir mücadelenin, savaşın gerekliliği vardır. Bu yönüyle Üçüncü Dünya Savaşı'nın önemli bir boyutu da Kürdistan gerçeği ve Kürtler olmaktadır. Bu bir savaş istemek değil, haksız kurulmuş dengelerin, statünün dağılarak halklar açısından daha adil, daha eşit, daha özgürlükçü bir düzen kurulma mücadelesidir. Savaşsa bunun savaşıdır. Diğer statükolar zorla, şiddetle halkların soykırımına, halklar üzerindeki zoraki egemenliğe dayanıyordu. Bu yönüyle de zorbalığı yıkacak, ortadan kaldıracak Kürt halkı başta olmak üzere halkların mücadele gerçekliğini de Ortadoğu zemininde süren Üçüncü Dünya Savaşı'nın önemli bir parçası olarak görmek gerekiyor. Üçüncü Dünya Savaşı'nın Kürdistan'la ilgili boyutu ortaya konulurken bu gerçeklerin de ifade edilmesi gerekiyor. Birinci ve İkinci Dünya savaşlarından sonra Kürtler üzerinde soykırım amaçlı kurulan sistem gerçekliği gibi Üçüncü Dünya Savaşı'nda kurulacak dengeler, statükolar Kürtlerin soykırımı üzerine kurulamaz. Kürtler önemli bir güç olmuşlardır; mücadele gücü olmuşlardır, eski statükoyu kabul etmeyen direniş içinde olmuşlardır. Eski statükonun ortadan kalkması için mücadele vermişlerdir ve bu mücadele sonucu güç olmuşlardır. Soğuk savaşın dağılması süreci aynı zamanda da Kürtlerin örgütlendiği ve güç olduğu süreçtir. Bu yönüyle eski dengelerin yıkıldığı, yeni denge arayışlarının olduğu dönemde Kürtleri güç yapan PKK'yi, Önder Apo'yu tüm Kürtlerin, Kürt halkının çok iyi değerlendirmesi gerekiyor. Kürtleri böyle bir dönemde örgütlü güç haline getiren bir Önderliğin, bir hareketin takdir edilmesi, bunun hakkının verilmesi gerekir. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'nda Kürtlerin kazançlı çıkması için Önder Apo ve PKK gerçeğine doğru yaklaşılması gerçeğini ortaya çıkarmaktadır.

Kuşkusuz bu gerçekliği halk Bakur, Rojava, Rojhilat ve Başûr'da da bilmektedir. Ama hala bu gerçekliği anlamayan Kürt işbirlikçileri, Kürt egemenleri bulunmaktadır. Üçüncü Dünya Savaşı sürecinde Kürtleri güç yapan bu Önderlik ve örgütsel gerçekliğe karşı soykırımcı sömürgecilerin isteği doğrultusunda düşmanlık yapmaktadırlar. Bu düşmanlığın ya da bu karşı duruşun Kürtler için ne anlama geldiği, içinden geçtiğimiz dönem dikkate alındığında daha iyi anlaşılmaktadır. Kürtlerin yeni dengelerde yer alacağı bir dönemde Kürtleri güç yapan esas Önderlik gerçeğinin, örgüt gerçeğinin soykırımcılarla birlikte geriletilmek, etkisizleştirilmek istenmesi en hafif deyimle objektif olarak bir ihanet konumunu, bir işbirlikçilik konumunu ortaya çıkarmaktadır.

Üçüncü Dünya Savaşı'nda Kürdistan boyutu ve Kürtlerin konumu konusunu en öz biçimde şöyle ifade etmek gerekmektedir; Artık bu dengelerde, bu statükoda Kürtleri dışlamak mümkün değildir. Ortadoğu'da yeni dengeler kurulacaksa, yeni statükolar oluşacaksa, göreceli de olsa bir istikrar yaratılacaksa Kürtler kesinlikle Ortadoğu'da kurulacak yeni dengelerde yer alacaklardır, yeni statükolarda yer alacaklardır. Soykırımcı sistem kırılıp Kürtlerin varlığına, kimliğine dayalı yeni bir Ortadoğu düzeni şekillenecektir. Üçüncü Dünya Savaşı'nda Kürtler eskisi gibi etkisiz, nesne olarak görülemez. Bir kullanım malzemesi olarak ele alınamaz. Kürtlerin Üçüncü Dünya Savaşı'nın aktif, etkin, inisiyatifli ve yön veren öznesi olarak bu savaşın yeni dengeler ve buna dayalı statükolar temelinde sonlandırılmasında rolleri olacaktır. Yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'nda Kürtlerin genel olarak konumunu, Kürdistan'ın pozisyonunu bu çerçevede değerlendirmek gerekmektedir.

3. Dünya Savaşı kadar ilişkilerin, ittifakların, politikanın dinamik olduğu bir savaş görülmedi

Ortadoğu'da süren Üçüncü Dünya Savaşı'nın karakteristik özellikleri bulunmaktadır. Daha önceki dünya savaşlarında esas olarak uluslararası güçler güç paylaşımı ve belli alanları bölüşme mücadelesi yürütüyordu. Ortadoğu zemininde süren Üçüncü Dünya Savaşı'nın uluslararası güçler arasındaki güç mücadelesi ve bu mücadele sonucu ortaya çıkacak bir denge arayışı söz konusudur. Üçüncü Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da sürmesinin ayırt edici özelliği, kapitalist modernitenin, uluslararası güçlerin, kapitalist güçlerin, sermaye güçlerinin bir bütün olarak Ortadoğu'nun sermayenin serbest ve güvenli dolaşımına açılması, kapitalist modernitenin sosyal ve kültürel gerçekliğine açık hale getirilmesi, bir yönüyle de Ortadoğu'nun dize getirilmesi biçiminde sürdürülmesi gerçeğidir. Bu açıdan Üçüncü Dünya Savaşı'nı Birinci ve İkinci Dünya savaşlarındaki gibi ele almak yanlış olur. Bu durum ister istemez savaş sürecindeki dönemsel politikalara, ittifaklara, ilişkilere yansımaktadır. Zaten kapitalizmin küreselleştiği de düşünüldüğünde küresel güçler arasında belirli bir güç mücadelesi sürerken, esas olarak küresel kapitalizmin, sermayenin serbest ve güvenli dolaşım gerçeğinin Ortadoğu'ya yerleştirilmesi mücadelesi olduğunu, savaşın önemli bir boyutunun da bu olduğunun görülmesi gerekiyor.

Bu nedenle uluslararası düzeyde birbirine karşıt olan Rusya ve ABD'nin belli düzeyde ortak hareket etmesi, politika yürütürken birbirlerini gözetmeleri, hatta savaş güçlerinin konumlarını ve yerlerini birbirlerine söylemeleri, bu yönlü ilişki içinde olmaları bu gerçeğin kanıtı olmaktadır. Üçüncü Dünya Savaşı'nın sürdüğü Ortadoğu'da şunu söylemek gerekmektedir; öyle cepheler, ilişkiler çok net değildir. Birinci Dünya Savaşı ve İkinci Dünya Savaşı'nda olduğu gibi cepheleri ve ilişkileri çok net görmemek gerekiyor. Üçüncü Dünya Savaşı'nın karakteristik bir özelliği de; hem politikalar kısa aralıklarla belirli değişikliklere, kaymalara uğruyor hem de ilişkiler, ittifaklar değişikliklere, kaymalara uğruyor. Bir nevi Ortadoğu'da ilişkiler, dengeler çok karmaşık olduğu gibi, amiyane deyimle bu ilişkilere, bu dengelere, bu ittifaklara çok ince ayar verilmesi gerekmektedir. Bu ince ayar verilirken de ister istemez dönemsel politikalar değişiyor, ittifaklar da değişiyor; ilişkiler ve ittifaklarda kaymalar ortaya çıkıyor. Bir ay önce ilişkide olduğu bir güçle bir ay sonra karşı karşıya geliniyor. Bu yönüyle çok dinamik bir savaş gerçeği yaşıyoruz. Herhalde tarihte Üçüncü Dünya Savaşı kadar politikaların, ittifakların, ilişkilerin dinamik olduğu başka bir savaş görülmemiştir. Bu açıdan da böyle bir savaşta çok hassas olmak, çok dikkatli olmak, savaşı çok iyi takip etmek, siyaseti çok iyi takip etmek önemlidir. Eğer savaş, siyasetin başka araçlarla yürütülmesi biçimiyse o zaman gerçekten politik ilişkileri, politik yaklaşımları çok yakından takip etmek gerekir. Sadece siyasetin kaba görünümü olan savaşa bakarak, savaştaki duruma bakarak her şeyi değerlendirmek yanılgılara götürebilir. Kuşkusuz savaş yakıcı bir gerçektir. Ondan kaçmak mümkün değildir. Ona göre pozisyonlar, değerlendirmeler yapılır ama siyasetin dinamikliğini görmek, bu çerçevede de siyaseti takip ederek gerekli ilişki ve ittifaklara girmek, ilişki ve ittifaklarda düzeltmeler yapmak, yeni ilişkiler ve ittifaklar kurmak ya da mevcut ilişki ve ittifakları yeni içeriklere göre şekillendirmek kaçınılmaz olmaktadır.

Üçüncü Dünya Savaşı sürecinde hem cepheler o kadar katı değildir hem de bazen birbiriyle karşıt gibi gözüken ya da politikalarda farklılıkları olan iki güçle de ilişkilenme söz konusu olabilir. Çünkü; günümüzün siyaset tarzı ya da ilişki ve ittifak tarzında 20. yüzyıldaki gibi, soğuk savaş dönemindeki gibi katı bir gerçeklik yoktur. Biriyle ilişki kurdun mu diğeriyle mutlaka savaşmak, karşı karşıya gelmek gibi bir durum söz konusu değildir. Bu yönüyle de ilişki ve ittifakların dinamik olduğu bir siyasal süreç gerçekliğinden söz etmek gerekiyor. Eski dönemlerin, 20. yüzyılın katı ilişkileri, katı ittifakları, biriyle ilişki kurdun mu diğeriyle karşı karşıya gelme zorunluluğu, gerçekliği gibi yaklaşımlar ya da buna göre politika belirlemek, buna göre hareket etmek Üçüncü Dünya Savaşı'nın gerçekliğine uygun değildir. Günümüz dünyasının ekonomik, sosyal, kültürel, askeri, siyasi durumuna uygun değildir. Bu açıdan en başta da günümüzün siyasal gerçekliğini, siyasal kanununu, diyalektiğini, özelliklerini, geçmiş döneme göre farklılıklarını, özgün yanlarını çok iyi tespit etmek gerekiyor. Doğru siyaset, doğru adımlar, doğru hamleler ve doğru inisiyatifler kullanmak açısından bu dinamik gerçekliği yakalamak, buna göre düşünmek, buna göre değerlendirme yapmak, buna göre kararlar almak çok çok önemli olmaktadır.

ABD'nin Rusya ile çelişki ve çatışma yaşaması ve yakınlaşmasını da bu çerçevede ele almak gerekiyor. Soğuk savaş döneminde bugünkü türden ilişkiler görülebilir miydi? Ya da Birinci Dünya Savaşı'nda bunlar görülebilir miydi? Eğer şu anda Suriye'de, Ortadoğu'da Rusya ve ABD birbirini gözetiyorsa bunun nedeni; bugünün siyasal, sosyal, ekonomik, kültürel gerçeklikleri ve bunun getirdiği siyaset tarzının ve savaş tarzının farklılıklarıdır. Bu açıdan Suriye'de ve genel olarak Ortadoğu'da ABD ve Rusya arasında bir mücadele sürecektir. Ama bu mücadele cepheden, karşı karşıya gelen bir savaş biçiminde olmayacaktır. Bir taraftan mücadele ederlerken, bazı

Kapitalizmin küreselliğinden, bütünlüğünden söz ediliyorsa, bu bütünlükte eskisi gibi parçalanma yaratmak mümkün değildir. Bunun yerine, bu bütünlük içinde çelişki ve çatışmaların olacağı bir siyasal gerçekliği görmek gerekiyor. Çatışma ve çelişkilerle bu bütünlük içinde birlikte yaşayacaklardır. Bu bütünlüğü bozmak, dağıtmak hepsinin zararınadır.

konularda ise işbirliği yapacaklardır. Bu yönüyle mücadele de çok ince biçimde sürecektir; kaba biçimde sürmeyecektir. Bu yönlü ince ayarı, ince mücadeleyi, dikkatli mücadeleyi kim yürütürse, kim zamanında doğru hamleler yaparsa o konumunu daha güçlendirecektir. Kuşkusuz askeri güçler, imkanlar da kullanılacaktır ama dengeleri ve sonucu sadece askeri güçlerle belirleyen bir mücadele olmayacaktır. Bu yönüyle sadece askeri güçlere dayanarak, askeri güç imkanlarını kullanarak dengelerin, yeni statülerin oluşacağını sanmak eski parametrelerle, eski yaklaşımlarla düşünmek olur. Bu açıdan Üçüncü Dünya Savaşı'nı çok karmaşık bir mücadele süreci olarak görmek gerekiyor. Kuşkusuz ABD'nin ve Rusya'nın en önemli özelliklerinden biri askeri güçlerinin etkin olması; karmaşık askeri imkanlara, silahlara sahip olmalarıdır. Bununla belli düzeyde etkinlik kuruyorlar. Ama birbirlerine karşı etkinliklerini, üstünlüklerini sürdürürken bunu esas olarak askeri güçlerle yapmamaktadırlar. Kuşkusuz askeri güç etkinliği ve kapasitesi önemlidir. Ama günümüzde esas olarak zamanında kim inisiyatifli olursa, kim etkin politika yürütürse, kim ittifaklarını ve ilişkilerini daha geniş tutarsa ya da kim Ortadoğu'da yaşanan sorunlara çözüm politikaları üretirse o etkili olacaktır. Çünkü; Ortadoğu'daki toplumsal, kültürel, siyasi, askeri durum o kadar karmaşık olmuştur ki, doğru politikalar üretmeden, doğru çözüm projeleri ortaya koymadan da hiçbir gücün etkili olması söz konusu değildir. Sadece savaşla etkin olunamaz. Savaş bir yere kadar anlamlıdır ama çözüm politikası üretemeyenler, sorunlar karşısında tıkananlar istediği kadar askeri ve siyasi güce sahip olsun, sonuç almaları mümkün değildir. Bu bakımdan daha çözümleyici politikaları olanlar avantajlı duruma gelecektir. Bu açıdan biz Önder Apo çizgisinin, Önder Apo'nun ortaya koyduğu paradigmanın, çözüm politikaları ve projelerinin Ortadoğu'da en avantajlı durumda olduğunu söylüyoruz. Bugün Ortadoğu'da en çözümleyici hareket Önder Apo çizgisindeki Kürt Özgürlük Hareketi'dir. Kürt Özgürlük Hareketi'nin politikalarını benimseyen güçlerin Ortadoğu'da etkili olacağını vurguluyoruz. Tarih boyunca hep böyleydi; bugün siyasal projesi, ideolojik yaklaşımları güçlü olanlar her zamankinden daha fazla inisiyatifli ve avantajlı duruma gelme imkanlarına sahiptirler. Bu, Rojava devrimcileri, Kürt Özgürlük Hareketi, PKK için geçerli olduğu gibi, ABD ve Rusya için de geçerlidir. ABD ve Rusya bir yönüyle de mücadelelerini proje mücadelesi olarak, sorunlara çözüm mücadelesi olarak yürütecekler. Kim o konuda daha esnek, yaratıcı, dikkatli olursa onun avantajlı duruma geçeceğini söylemek yanlış olmayacaktır.

Kürtlerin ideolojik, politik, siyasi ve askeri güç olmaları ama mevcut statükonun hala Kürtler üzerinde soykırımcı bir sistem biçiminde sürmesi mevcut dengelerin de, statükoların da sürdürülmesini zorlaştırdı. Bu bakımdan Kürtler açısından kendi çıkarlarına olan yeni dengelerin ve statükonun oluşması bir mücadele, bir savaş gerekçesi olarak ortaya çıkmıştır.

Esad rejiminin ayakta kalmasını ABD politikaları sağladı

ABD aslında Arap Baharı başladığında bu hareketleri yönlendirerek kontrol edip kendine göre bir düzen kurmak istiyordu. Bu yönüyle aktif ve etkin bir müdahalede de bulundu. Libya'ya aktif müdahalede bulunması, Mısır'da bir an önce Hüsnü Mübarek rejiminden kurtulması, Arap Baharı olarak yola çıkan halk eğilimlerini yönlendirerek, etkileyerek kendi çizgisinde bir Ortadoğu düzeni kurmak amaçlıydı. Ama her zaman olduğu gibi Ortadoğu gerçeğini göremediğinden kısa sürede politikaları çıkmaza girdi. Mısır'da İhvan-ı Müslimin'in kendi düşündüğü politikaları uygulayacak durumda olmadığını gördü. Sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı ve bunun sosyal ve kültürel etkenini yaratma konumunda bulunmadığını, bu düzeyde işbirlikçi bir karakterde olmadığını, statükoculuğun başka bir versiyonu olduğunu, hatta tutumuyla, duruşuyla ABD'nin politikalarını zorlayan bir konumda olduğunu gördü ve tavır aldı. Suriye'de rejimi kısa sürede devirmek için İhvan-ı Müslimin'i de kullanmak istedi. Ama süreç içinde hem Mısır'da hem de Suriye'de İhvan-ı Müslimin'in ABD politikalarıyla uyumlu olmaması, öte yandan giderek Suriye'de El Nusra, DAİŞ, Ahrar El Şam gibi çok radikal, sapkın, kendi dışında herkesi düşman gören hareketlerin ortaya çıkması, ABD politikalarında değişiklikler ortaya çıkardı. Çünkü; Suriye'de El Kaide ve DAİŞ gibi İslami örgütlerin güçlenmesi İsrail'i ve Lübnan'daki Hristiyanları fazlasıyla ürküttü. Bu örgütleri Mısır'daki Hristiyanlar da kendilerine tehdit olarak gördü.

Bu ortamda ilk başta Esad rejimini devirmek isteyen ABD ve Koalisyon Güçleri, bu örgütlerin güç kazanmasıyla birlikte Esad rejimini birinci hedef olmaktan çıkardılar. Esad rejiminin birinci hedef olmaktan çıkarılmasını sağlayan esas olarak DAİŞ ve El Nusra'dır. Eğer DAİŞ ve El Nusra olmasaydı Esad rejimi düşürülecekti. Esad rejiminin ayakta kalması öyle kendi gücüyle olmamıştır. İran ve Rusya da onu ayakta tutamazdı. Ama İsrail ve başta Marunîler olmak üzere Lübnanlı Hristiyanlar ve Suriye'deki Hristiyanlar, gelişen El Nusra, El Kaide, DAİŞ tehlikesi karşısında Esad'ı 'ehven-i şer' olarak gördüler. Bu durum Esad'ın ayakta kalmasını sağladı. Esad ABD ve Avrupa'nın DAİŞ ve El Kaide hassasiyetini görerek direncini arttırdı ve ayakta kaldı. Bu yönüyle Esad rejiminin ayakta durmasını esas olarak sağlayanın ABD politikaları olduğunu söylemek yanlış olmaz. Sadece İran ve Rusya, Esad'ı ayakta tuttu biçiminde bir değerlendirme mevcut yaşanan siyasi gelişmeleri doğru okumamak olur. Zaten bu giderek açıkça görüldü.

Cenevre görüşmeleri yapıldı. Cenevre görüşmelerinden muhaliflerin konumu nedeniyle bir sonuç çıkmadı. İlk başta muhaliflerin pozisyonu güçlü görülse de bu belirtilen hususlardan dolayı muhaliflerin pozisyonu zayıfladı. Muhaliflerin pozisyonunu zayıflatmada Türk devletinin de etkisi oldu. Türk devleti öyle Suriye halkını düşünen, toplumu düşünen bir politika izlemedi. Tamamen kendi çıkarlarına göre politika izledi. Bunu Kürt düşmanlığı üzerine kurdu. Yine DAİŞ'i ve El Kaide unsurlarını kullanarak Ortadoğu'da etkili olmak istedi. Böyle olunca hem ABD'nin, Koalisyon Güçlerini rahatsız eden bu insanlık dışı çetelerle ilişki kurması hem de diğer muhalifleri idare etmesi, muhalif denen güçlerin konumunu zayıflattı. Çünkü; Türkiye'nin politikaları nedeniyle muhalif güçlerden sürekli DAİŞ ve El Kaide'ye devşirilen güçler oluyordu. Cenevre görüşmelerinden bir sonuç çıkmamasının nedeni de bu geçekliktir. Cenevre görüşmeleri her gücün diğer gücü oyalama görüşmelerine dönüştü. Ne ABD-Rusya Cenevre görüşmelerinden bir sonuç bekledi, ne rejim, ne muhalifler, ne de Türkiye. Esas olarak mücadeleyle birbirlerinin konumlarını zayıflatmak isterlerken, zaman zaman bir araya geldiler ama bundan da bir sonuç çıkmadı. Zaten Suriye'de en etkin güç olan Kürtlerin katılmaması, Kürtlerin dışlanması Cenevre görüşmelerinin anlamsızlığını ortaya koyuyordu. Ciddi bir görüşme olsa, Suriye'de gerçekten sonuç alıcı bir yaklaşım ortaya konulsa böyle bir ortamda Kürtleri dışlayarak ne görüşmeler, ne de konferans yapabilirdi. Ama amaç herhangi bir çözüm olmadığı için Kürtlerin içine alınmasına gerek duymadan bu oyalama, aldatma, birbirini kandırma toplantıları sürdürüldü. ABD'nin, Esad'ın varlığına dayalı bir çözüm olabilir, yaklaşımı girmesi, hatta bu yönlü bir denge oluşmasına göz yummasının nedeni, radikal İslamcı muhalif güçlerin Suriye'de etkin olmasını engellemektir. ABD'nin politikası bu yönlü olmuştur.

İdlib saldırısının anlamı

İdlib'in ABD tarafından vurulmasının güncel nedenleri ve amaçları var. İdlib'te kimyasal silah kullanılması ve sonrasında Suriye'nin önemli havaalanlarından, askeri üslerinden birinin vurulması durumu var. İdlib'teki durum gerekçe gösterilerek Suriye hava üssüne saldırılması, ABD'nin kurmak istediği dengeler sürecinde Rusya'nın, Suriye'nin ve İran'ın ABD'nin düşündüğü düzeydeki dengelerden ileri konum elde etme çabalarını engelleme olarak görülmelidir. Bu yönüyle kendi varlığını, ağırlığını hissettirmiştir. Rejime, Rusya'ya, İran'a sınırlarınız belli olsun, belli bir düzeyde var olabilirsiniz, daha ileri gidemezsiniz, demiştir. Rusya'ya da Suriye'nin kuruluş sürecinde rejim yer alabilir, bir uzlaşma yapabiliriz ama bunu kendinizi hakim kılacak, etkin kılacak biçimde düşünemezsiniz; şimdi bu yönlü adımlar atıyorsunuz, ben bunu kabul etmem, demiştir ve ağırlığını koymuştur. Yoksa bu havaalanına yönelik saldırıyı rejimi tümden dışlama, Rusya'yı, İran'ı tümden dışlama olarak görmemek gerekiyor. Çünkü; ABD bunları tümden dışlamak istemiyor. Bunları tümden dışlayarak oluşacak bir dengenin kendi istediği denge olmayacağını düşünüyor. Bu yönüyle mevcut rejimin sınırlandırılarak yeni kurulacak Suriye içinde yer alması yönünde bir politika yürütmektedir. Yoksa İdlib'in vurulması Esad politikalarında yaptığı yumuşamadan vazgeçmesi anlamına gelmiyor. "Bizim önceliğimiz Esad değildir" derken, dört beş gün sonra çok köklü politika değiştirdi demek doğru değildir.

Kuşkusuz İdlib'te bir kimyasal silah olayı yaşanıştır. Hava üssünü vurmak için bunu gerekçe yapmıştır. Yoksa buna dayanarak bütün politikalarını değiştirecek, çok köklü değişiklikler olacak biçiminde bir yaklaşım doğru değildir, böyle beklenti içine girmek de doğru değildir. Zaten daha sonra Rusya'da görüşmeler olmuş, açıklamalar yapılmış ve bu saldırının lokal olduğunu, sürekliliğe dönüşmeyeceğini ortaya koymuşlardır. Kuşkusuz kimyasal silah bir daha kullanılırsa yine vururum, demiştir. Bunun anlamı şudur; rejim, rejime güç verenler fazla ileri giderlerse belirli sınırlar dışına taşarlarsa yine vururum. Suriye'de son yaşanan gerçekleri böyle anlamak gerekir. Kuşkusuz kimyasal ve nükleer silaha herkes karşı çıkar. Bu yönüyle kim kullanmış olursa olsun karşı çıkmak, tutum almak gerekiyor. Ama rejim niye bunu yapmıştır, akıl alacak gibi değildir. Yapmışsa da aptalca bir girişimdir? İster rejim yapsın, ister başka provokasyonlar olsun, durum ne olursa olsun, ABD bunu fırsat bilerek kendi ağırlığını koymuştur. Bu gerçekliği böyle görmek gerekiyor.

Bu olaydan Türkiye yararlanmak istemiş, fırsatçılık yapmıştır. Bu durum Türkiye'nin ve işbirlikçilerinin bir mizanseni ve düzenlemesi olma kuşkusunu da ortaya çıkarmıştır. Herhangi bir olay olduğunda, polisiye olay olduğunda genellikle şu sorulur; bu olayın sonucundan kim yararlandı denilerek suçlu aranır, suçluya böyle gidilir. Bu olaydan sonra Türkiye'nin hemen yararlanmak istemesi, ABD'nin yanında yer alıyorum demesi, ABD saldırısını desteklemesi, ister istemez Türkiye üzerine kuşkular ortaya çıkarmıştır. Ancak Türkiye'nin bu olaydan yararla-

narak kendi lehine sonuç çıkarması, kendi pozisyonunu güçlendirmesi kolay değildir. Artık bu tür provokasyonlarla kendi konumunu güçlendirmenin zamanı geçmiştir. Soğuk savaş döneminde çok ciddi kamplaşma olduğu için en ufacık bir kıvılcım siyasal güçleri karşı karşıya getirebiliyordu. Türkiye, Rusya'nın uçağını düşürerek bunu yapmak istedi ama olmadı. Eğer kimyasal silah kullanımı da böyle bir amaç için yapılmışsa sonuç alması mümkün değildir. Çünkü; siyasal durum eskisinden farklıdır. Bu da ilişkilere farklı biçimde yansımaktadır. Türkiye ne kadar uğraşsa da ABD ve Avrupa'yla mevcut politikalarını yumuşatması kolay değildir. Çünkü; politikalarını üzerine kurduğu temel yanlıştır. Türkiye'nin politikalarını üzerine kurduğu temel amaç, temel değerler herhangi bir karşılıklı uzlaşmayı, çıkarı ifade etmiyor. Sadece kendi çıkarını esas alacak biçimde ilişkiler dayatıyor. Zaten bu yaklaşım sürekli çeşitli güçlerle karşı karşıya gelmesini beraberinde getiriyor. Türkiye sadece kendi çıkarlarını esas alan, hiç kimseyle uzlaşmayı ifade etmeyen bir politika yürütmektedir. Türkiye tüm politikalarını Kürt düşmanlığı ve Kürt soykırımına dayandırmakta ve bunu da herkese dayatmaktadır. Ortadoğu politikalarını, hatta dünya politikalarını Kürtleri soykırıma uğratma amacı üzerine kurmuştur. Ancak 20. yüzyılın başındaki ya da Birinci Dünya Savaşı'ndaki düzen değişmiştir. Artık Lozan Antlaşması ve 20. yüzyıldaki diğer antlaşmalara dayalı Ortadoğu düzeni dağılmıştır. Türkiye'nin 20. yüzyıldaki düzene dayalı olarak herkesi bu çerçevede kendi politikası doğrultusunda hareket etmeye zorlaması birçok siyasi güçle karşı karşıya gelmesini beraberinde getirmektedir. Zaten Üçüncü Dünya Savaşı dediğimiz süreç eski dengelerin yıkıldığı süreçtir. Yeni denge arayışları bulunmaktadır. Bu ortamda eski dengelere göre hareket eden bir politika izlemek tabii ki gerçeklik dışında hareket etmektir.

AKP, Türkiye'nin İhvan-ı Müslimin'i dir

Öte yandan Ortadoğu'da yeni dengeler arayışı sürecinde Kürtler önemli bir güç haline gelmişlerdir. Türk devleti yeni dengeleri de Kürt düşmanlığı, Kürt soykırımı üzerine kuƒrmak istemektedir. Bütün politikalarını buna endekslemiştir. Ama ABD'nin, Avrupa Birliği'nin, Rusya'nın ve başka ülkelerin Ortadoğu politikaları artık yeni ihtiyaçlar, yeni dengeler üzerine şekillenmektedir. Türk devletinin sadece Kürt düşmanlığı ve Kürt soykırımına dayalı politikalar temelinde ilişki kurmak istemesi, Ortadoğu dengelerinin bu çerçevede oluşmasını istemesi, Türkiye'nin Kürt soykırımını dayatmasına dayalı ilişkiler, dengeler, ittifaklar ve yeni statü yaratma dayatması diğer güçlerin çıkarına gelmemektedir. Ya da diğer güçlerin politikalarının amacı Kürt düşmanlığı, Kürt soykırımı değildir. Kürtlerin özgürlüğünü düşünen, Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesini düşünen politikaları yoktur ama yeni dengeleri, yeni ittifakları, yeni statüleri Kürt soykırımı üzerine kurma amaçları da yoktur. Böyle olunca çeşitli güçler Kürtlerle belirli düzeyde ilişki kurmaktadırlar. Yeni dengelerde, yeni ittifaklarda, yeni statükolarda Kürtlerin de gücünü görmektedirler. Bu durum Türkiye ile Avrupa'yı, Türkiye ile ABD'yi, Türkiye ile Rusya'yı, Türkiye ile farklı güçleri karşı karşıya getirmektedir. Sadece Kürt düşmanı olan İran ya da Suriye rejimi gibi güçlerle Türkiye ilişki kurabilir. Kaldı ki onlar da Türkiye'nin Kürt düşmanı politikaları yanında Ortadoğu'ya, her tarafa hakim olma politikası izlediğinden Kürt düşmanlığında Türkiye ile ortaklaşsalar bile diğer politikalarda çelişki ve çatışma yaşamaktadırlar. Bu bakımdan Türkiye'nin dış güçlerle ilişkilerini düzeltme koşulları yoktur. ABD ve Avrupa Birliği Türkiye'nin kendini dayatması karşısında tepki duymaktadırlar. Çünkü; Türkiye'nin kendini dayatması ABD ve Avrupa'nın politikalarını boşa çıkarmaktadır. Sadece Kürt düşmanlığına dayalı bir politika ABD ve AB'nin politikaları olamaz. Bu durum Türkiye'yi herkesle karşı karşıya getirmektedir.

Kuşkusuz Kürt düşmanlığı üzerine politika ABD ve Avrupa'nın işine gelirse bu konuda da ortaklaşırlar. Ama gelinen aşamada Ortadoğu'da eski dengeler yıkılmıştır, Kürtler önemli bir güce ulaşmıştır. Yeni Suriye'nin, yeni Irak'ın oluşmasında, İran'da yeni dengelerin oluşmasında Kürtlerin varlığını artık kimse inkar edemez. Türkiye'de de Kürtlerin gücü, varlığı, Türkiye'nin demokratikleşmesi için temel bir güç kaynağıdır. Öte yandan AKP iktidarının politikaları fanatik, herkese düşman, El Kaide ve DAİŞ gibi örgütleri güçlendirmektedir.

Ortadoğu'da en çözümleyici hareket Önder Apo çizgisindeki Kürt Özgürlük Hareketi'dir. Kürt Özgürlük Hareketi'nin politikalarını benimseyen güçlerin Ortadoğu'da etkili olacağını vurguluyoruz. Tarih boyunca hep böyleydi; bugün siyasal projesi, ideolojik yaklaşımları güçlü olanlar her zamankinden daha fazla inisiyatifli ve avantajlı duruma gelme imkanlarına sahiptirler.

Bunlar da ABD ve Avrupa'yı rahatsız etmektedir. Bu bakımdan ABD ve Avrupa'nın Türkiye ile ilişkilerini yakın zamanda düzeltmesi zordur.

Öte yandan sadece Kürt politikası nedeniyle değil, bölge politikası, radikal İslami kesimlerle ilişkileri, İhvan-ı Müslimin'le ilişkileri de uluslararası güçleri rahatsız etmektedir. ABD ve Avrupa AKP'nin, Türkiye'nin İhvan-ı Müslimin'i olduğunu anlamıştır. Bu da Mısır'daki İhvan-ı Müslimin gibi Ortadoğu'da istikrarı sağlamayan, farklı kültürleri, kesimleri kabul etmeyen dağıtmacı, tek tipçi ve otoriter bir zihniyeti ifade etmektedir. Bu, Ortadoğu'daki halklarla farklı kimlikler arasında çekişme çatışma yarattığı gibi, İsrail'i ve Lübnan Hristiyanlarını rahatsız ettiği gibi, otoriter olma karakteriyle de sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı açısından uygun görülmemektedir. ABD ve AB'nin Türkiye'ye karşı sertleşmesi bu çerçevededir. Bu sertleşme esas olarak AKP iktidarına yöneliktir. ABD'nin, Avrupa'nın, diğer güçlerin Türkiye ile ilişkilerini sürdürme istemeleri vardır. Türkiye'yi bırakma, Türkiye'yi itme, Türkiye'den uzaklaşma, Türkiye'yi açıktan karşıya alma gibi bir durumlarını da beklememek gerekiyor. Daha çok Türkiye ile ilişkilenme ama AKP iktidarını da sıkıştırma, AKP'nin yerine farklı alternatifler olacaksa onların gelmesini isteme gibi bir politik durum bulunmaktadır. Tayyip Erdoğan ise çok kurnazca, kendine göre bütün alternatifleri yok ederek tek alternatif benim deyip, herkesi kendine muhtaç etme politikası yürütüyordu. Ama değerlendireceğimiz gibi 16 Nisan'da yapılan referandumla birlikte farklı alternatiflerin de olabileceğinin ortaya çıkması, Erdoğan'ın politikalarını da önemli düzeyde boşa çıkaracak bir durum yaratmıştır. Nitekim referandumdan sonra, "Türkiye sadece Erdoğan değildir, Erdoğan'dan ve AKP'den ibaret değildir" denilerek, Türkiye'ye yaklaşımlarını ortaya koymuşlardır.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın şu anda esas olarak Suriye ve Irak üzerinde yoğunlaşması söz konusudur. Esas olarak da Suriye'dir. Suriye'deki durumun nasıl şekilleneceği biraz Irak'ı da etkileyecektir. Kuşkusuz Irak da önemlidir. Özellikle de Mûsil'ın siyasal durumu nasıl olacak, Mûsil'da nasıl bir yönetim şekillenecek, Mûsil üzerinde hangi ilişki ve ittifaklar olacak, hangi kavgalar devam edecek; bu konular çok önemlidir. Çünkü; Mûsil üzerinde yürütülen savaş ve şekillenecek politika, Suriye'yi de, Ortadoğu'yu da etkileyecek durumlar ortaya çıkaracaktır.

Şu anda Suriye'de önemli bir mücadele sürmektedir. Suriye'de bir güç mücadelesi vardır. ABD ile Rusya ve müttefikleri arasında mücadele vardır. Bu mücadele Suriye'nin geleceğini belirleyecektir. Bu mücadelenin sadece savaşla değil, esas olarak siyasal mücadeleyle yürütüldüğü görülmektedir. Bu çerçevede kim ilişki ve ittifaklarını daha iyi kurarsa, kim daha iyi projeler üretirse yeni Suriye'de daha etkin hale gelecektir. Yeni Suriye'de Kürtlerin rolü belirgin olacaktır. Belki muhalifler de olacaktır, rejim de olacaktır ama temel aktör olarak, yeni bir durum olarak Kürtlerin statü elde etmesi, dengelerde yer alması gerçeği ortaya çıkacaktır. Bu mücadele sürmektedir. Suriye'de Türkiye'nin politikaları önemli oranda boşa çıktı. Her ne kadar Rusya, rejim, İran muhalifleri Halep ve çevresinden çıkarmak için Türkiye'ye taviz vererek Cerablus'a ve Bab'a girmesine izin verdilerse de, ABD, Türkiye'nin bu işgaline göz yumduysa da Türkiye'nin bu süreçte düşündüğü kadar etkili olması, Suriye politikalarında rol oynaması söz konusu olmayacaktır. Kuşkusuz Türkiye, Suriye'ye sınır bir ülke olarak siyasi ve askeri olarak etkisini sürdürmektedir. Böyle bir baskı yapmaktadır. Türkiye'nin böyle kimi avantajları vardır ama Rojava Devrimi'nin güçlenmesi, bütün Kuzey Suriye'yi etkisi altına alması Türkiye'nin bu politikalarını önemli oranda boşa çıkarmış bulunmaktadır. Türkiye her ne kadar belirli hamleler yapsa da sınırlı bir düzey dışında Suriye'de etkili olmayacaktır. Herhalde ABD de, Rusya da Türkiye'yi tümden karşısına alma yerine, Türkiye'yi kendi politikalarıyla uyumla hale getirme politikaları izleyecektir.

Rakka operasyonunun olası sonuçları

Rakka operasyonu önemli hale gelmiştir. Çünkü; Rakka operasyonu sadece Rakka'yı değil, Dêrazor'u da etkileyecektir; Halep üzerinde de belirli etkisi olacaktır. Rejim, Halep'in yanında Rakka'yı da alarak kendi etkisini güçlendirmek istiyordu. ABD'nin hava üssünü vurması rejimin, Suriye'nin, İran'ın Rakka'ya yönelik hesaplarına da, Dêrazor'a yönelik hesaplarına da dur demiştir. Rakka'da Demokratik Suriye Güçleri'nin etkin olması durumunda bu Dêrazor'da da Demokratik Suriye Güçleri'nin etkin olması biçiminde sonuçlar ortaya çıkaracaktır. Bu da Suriye'nin şekillenmesinde Demokratik Suriye Güçleri'nin etkin yer almasını beraberinde getirecektir. Rakka operasyonunun böyle bir anlamı vardır. Bu açıdan ABD ve Koalisyon Güçleri, Türkiye'nin Rakka operasyonunda yer almasını istemediler. Rakka'nın stratejik önemi bilindiğinden, Türkiye etkili olduğunda birçok oyunu bozacağını, birçok sorun yaratacağını gördüklerinden engellediler.

Rakka'da DAİŞ'in direneceği görülüyor. Zaten belli bir direniş göstermektedir. Yine barajın bazı yerlerinde hala varlığını sürdürmektedir. Bu nedenle de Demokratik Suriye Güçleri barajın tümünü alma harekatını yavaşlatmışlardır. Çünkü; DAİŞ barajı imha etmekle, suyun en çok olduğu bu bahar döneminde baraj kapaklarını açmakla halkı tehdit etmektedir. Rakka'nın düşmesiyle sonunun yaklaşacağını bildiğinden bir direniş göstermektedir. Ama DAİŞ artık inişe geçmiştir. Özellikle Kobanê'de kaybetmesi, Hol'ün kaybedilmesi, Şedadê'nin kaybedilmesi, Minbic'in kaybedilmesi DAİŞ için büyük darbeler olmuştur. Öte yandan Rusya'nın ve Koalisyon Güçleri'nin dayatmasıyla Türkiye bazı tedbirler almak zorunda kaldığından sınırlarını eskisi gibi kullanamamaktadır. Cerablus'u ve Bab'ı da kaybetmiştir. Daha önce Girê Spî alındığından Rakka'daki DAİŞ'in nefes boruları daralmıştır. Bütün bunlar DAİŞ'in Rakka'da kuşatılma durumunu ortaya çıkarmıştır. Öte yandan Suriye'nin batısına yönelik hareketi de zayıflamıştır. Her ne kadar Halep ya da Şam tarafına doğru belirli hamleler yaparak nefes borusu oluşturmak istese de artık bu gücü de fazla kalmamıştır. Bu yönüyle Rakka'nın düşmesi, Dêrazor'un düşmesi yeni Suriye'nin şekillenmesinde çok önemli sonuçlar ortaya çıkaracaktır. Bu, hem Türkiye'nin Suriye politikalarını tümden etkisiz hale getirecektir hem de KDP'nin Rojava'daki heveslerini boşa çıkaracaktır. KDP ve Türkiye'nin Rojava Devrimi'ni dağıtma oyunlarının tutmayacağı görülecektir.

Öte yandan İran'ın da Suriye'de etkili olma politikalarını önemli oranda sınırlayacaktır. Böylelikle de yeni Suriye'nin nasıl şekilleneceği biraz daha netleşmeye başlayacaktır. Bu da Demokratik Suriye Güçleri'nin etkili olduğu, muhalefetin sınırlı bir etki göstereceği, rejimin de var olacağı ama birçok yetkilerini, birçok imkanlarını bırakacağı yeni Suriye'ye adım adım gidilecektir. İşte o zaman Cenevre denilen görüşmelerden bir sonuç alma, bir sonuç çıkarma imkanı doğacaktır. Rakka'nın kurtarılması böyle sonuçlar ortaya çıkaracaktır. Suriye'nin doğusunun Demokratik Suriye Güçleri'nin eline geçmesi her bakımdan Irak'ı da etkileyecektir. Demokratik Suriye Güçleri'nin Demokratik Ulus anlayışına dayalı bütün farklı kimliklerin özerkliğini esas alan anlayış Irak'ı da etkileyecektir. Rakka'da Sünni Araplar kendi kendini yönetecektir. Halep'te Kürtler de var olacaktır, Süryaniler de var olacaktır; hepsi Halep'in yönetiminde belli düzeyde yer alacaklardır. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nda zaten Araplar, Kürtler, Süryaniler demokratik temelde yönetime katılmaktadırlar. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu içinde birçok özerk bölge olacaktır. Kürtlerin bulunduğu bölgelerde Kürtler Demokratik Özerklik yönetimine kavuşacaklardır. Süryanilerin bulunduğu yerde Süryaniler, Arapların bulunduğu yerde Araplar demokratik özerk yönetimde etkin olacaklardır. Ama bunu yaparken diğer kimlikleri reddeden değil de, demokratik ulus anlayışıyla demokratik özerklikler somutlaşacaktır. Bu da hem yeni Suriye'nin şekillenmesini sağlayacaktır

ABD ve Avrupa AKP'nin, Türkiye'nin İhvan-ı Müslimin'i olduğunu anlamıştır. Bu da Mısır'daki İhvan-ı Müslimin gibi Ortadoğu'da istikrarı sağlatmayan, farklı kültürleri, kesimleri kabul etmeyen dağıtıcı, tek tipçi ve otoriter bir zihniyeti ifade etmektedir. Bu, Ortadoğu'daki halklarla farklı kimlikler arasında çekişme, çatışma yarattığı gibi, İsrail'i ve Lübnan Hristiyanlarını rahatsız ettiği gibi, otoriter olma karakteriyle de sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı açısından uygun görülmemektedir.

hem de Irak'ın şekillenmesine etkide bulunacaktır. Rakka operasyonunun sonuçlarını bu çerçevede değerlendirmek gerekiyor.

Rakka alındığında Suriye'nin doğusunu da Demokratik Suriye Güçleri, demokratik zihniyette olan güçler etkileyecektir. Sünni Araplar üzerinde de demokratik zihniyet ve yapılanmanın etkileri olacaktır. Bu durum Irak'ı da etkileyecektir. Irak'taki hem Sünni Arapların demokratik zihniyette olmasına yol açacak hem de fanatik Şiiliğin doğu Suriye'yi de etki altına alarak İran'dan Lübnan'a kadar mezhepçi bir kuşak yaratmasının önü kesilmiş olacaktır. Çünkü; mezhepçi kuşak kimsenin faydasına ve çıkarına değildir. İster Sünni olsun, ister Şii olsun mezhepçiliğe dayanan kamplaşmalar ne Kürtlerin, ne de başka halkların yararınadır. İster Sünni mezhepleşme olsun, ister Şii mezhepleşmesi olsun bunun önüne geçmek bütün özgürlükçülerin çıkarınadır. En fazla da Kürtlerin çıkarınadır. Çünkü; mezhepçiliğin ve milliyetçiliğin olduğu yerde zihniyetler, kafalar, duygular körelir, demokratik zihniyet olmaz; faşizm olur. Bu bakımdan milliyetçilikle mezhepçiliğin birleşeceği her türlü eğilime karşı Kürtlerin tutum alması; Kürtlerin özgür ve demokratik yaşamı için zorunludur. Öte yandan Önder Apo çizgisinin Suriye'de, Irak'ta, bütün Ortadoğu'da etkin hale gelmesi açısından hem milliyetçiliğin hem mezhepçiliğin etkisinin kırılması gerekiyor. Mezhepçiliğin, milliyetçiliğin etkin olduğu yerde bütün gözler kör olduğundan doğru politikaları, demokratik politikaları pratikleştirmek, etkin kılmak mümkün olmaz. Bu yönüyle de Önder Apo'nun üçüncü yol çizgisinin, yani demokratik modernite çizgisinin ektili olması açısından ister İran kaynaklı olsun, ister Türkiye kaynaklı olsun, ister Suriye kaynaklı olsun Şii ya da Sünni bloklaşmasına karşı çıkmak, bunu engellemek hem Suriye ve Irak'ın çıkarınadır hem de tüm Ortadoğu halklarının çıkarınadır.

Türkiye ve KDP sıkışmış iki güçtür

Irak ve Başûr'daki durum da hem Suriye'yi hem de Ortadoğu'daki gelişmeleri etkilemektedir. Mûsil operasyonu sürmektedir. Mûsil operasyonunda kısmi bir ilerleme olsa da DAİŞ orada da direnmektedir. Mûsil'da yürütülen savaş sadece Irak hükümetinin DAİŞ'e karşı savaşı değildir. DAİŞ orada Türkiye, Sünni Araplar, hatta KDP adına direnmektedir. Çünkü; Sünni Araplar, Türkiye, KDP, Mûsil operasyonunda Irak'ın başarısız kalmasını istemektedirler. Başarısız kalınırsa KDP ve Türkiye Irak'ın kendilerine muhtaç olacağını düşünmektedirler. Bu yönüyle de Mûsil'daki savaşın sonuçları Irak'taki genel durumu belirleyeceği gibi, bölge dengelerini de önemli oranda etkileyecektir. Mûsil'da bu karakterde bir savaş olmaktadır. Mûsil savaşına ABD de belirli destek vermektedir. Aslında ABD'nin açık desteği olmasa Türkiye-KDP, Mûsil operasyonunu boşa çıkarmak için her şeyi deneyebilirlerdi. Ama ABD işin içinde olduğu için böyle bir boşa çıkarmayı açık bir biçimde yapmamaktadırlar. Başûrê Kurdistan'ın durumunun ne olacağı, dengelerin ne olacağı bir yönüyle de Rojava'daki, Bakurê Kurdistan'daki ve Mûsil'daki duruma bağlı olarak gelişecektir. Bu açıdan KDP, hem Rojava konusunda hem Şengal konusunda hem Başûr'daki siyasal dengeler açısından hem de Bakurê Kurdistan'da Türkiye ile ittifak yapmaktadır. Ortadoğu'daki mücadelede herhangi bir yerdeki durum diğer yerleri de doğrudan etkilemektedir. Bu açıdan da Türkiye kendi pozisyonunu güçlü tutmak için KDP ile ilişki kurmaktadır, Suudiler ve Katar ile ilişki kurmaktadır. KDP de Türkiye ve Sünni Araplarla ilişki kurmaktadır. Böylelikle KDP, Irak'ta kendi pozisyonunu güçlendirmek istemekte, Türkiye de Ortadoğu'da kendi pozisyonunu. Şu anda KDP'nin Türkiye dışında ve Sünni bazı Arap kesimleri dışında ittifakı yoktur. Türkiye de benzer biçimde KDP'ye ve bazı Sünni Arap ülkelere dayanmaktadır.

KDP ve Türkiye sıkışmış iki güçtür. Pozisyonları çok güçlü değildir. KDP, Türkiye gibi bölge ülkeleri, bölge halkları arasında dostu olmayan, hem Avrupa'yı hem ABD'yi karşısına almış hem dünya halklarını karşısına almış bir Türkiye ile ilişki içindedir. Bu, KDP için bir güçsüzlüğü, zayıflığı ifade ediyor. Ama başka politikalar üretemediği için, Kürt birliğine dayanmadığı için, Başûrê Kurdistan'daki diğer Kürt örgütleriyle de demokratik bir ilişki yaratamadığı için en kötü tercih olan Türkiye ile ilişki kurmaktadır. Türkiye de Kürt düşmanı olduğu halde, Kürt düşmanlığında Ortadoğu'da öncü olduğu halde, o da kendini kurtarmak için bir Kürt partisiyle ilişki kurmaktadır. Ama herkes de biliyor ki Türkiye'nin KDP ile ilişkisi PKK karşıtlığından ileri gelmektedir. Nitekim Kerkûk valisi, valiliğe Başûrê Kurdistan bayrağını asınca Türkiye gerçek yüzünü açığa vurmuştur. "Kerkûk Türkmenlerin şehridir" demeye başlamıştır. Kerkûk Türkmen şehridir diyenler, yarın Hewlêr'e de Türkmen şehri derler. Zaten nerede bir Türkmen varsa orası hemen Türkmen oluyor. Bu gerçek ortadayken KDP, Türkiye'nin Kerkûk yaklaşımına ses çıkaramamıştır. Kerkûk'teki bayrak gündemi Türkiye ile KDP ilişkilerinin ne olduğunu herkese göstermiştir. Bir yönüyle de iyi olmuştur. Başûrê Kurdistan halkı açısından bir bilinçlenme olmuş, Türkiye-KDP ilişkilerinin ne anlama geldiği daha iyi görülmüştür. Türkiye-KDP ilişkilerinin tamamen PKK karşıtlığından ileri geldiğini, Türkiye'nin sadece PKK'ye değil, tüm Kürtlere düşman olduğunu görmüşlerdir. Bu da bütün Kürtler açısından iyi bir bilinçlenme etkeni olmuştur.

Başûrê Kurdistan'da KDP gerçekten sıkışmıştır. Şengal'e bu kadar saldırmasının nedeni, pozisyonunu güçlendirmek içindir. Tüm siyasi güçler üzerinde böylelikle baskısını arttırmaya çalışıyor. Kuşkusuz bunda Türk devletinin desteğini de alıyor. Zaten Şengal saldırısı sadece Şengal'le ilgili değil, Rojava Devrimi'ni de boğmak isteyen bir adımdır. Ama bu konuda yalnızdır. Attığı adımların toplumsal, siyasi desteği ve siyasi meşruiyeti yoktur. Eskiden KDP, ABD'den, Avrupa'dan, uluslararası güçlerden destek alarak adımlar atardı; Şengal konusunda bu desteği de alamadığından bir adım atmış ama bu adım teşhir olmasını sağlayarak kendisine pahalıya mal olmuştur. Kuşkusuz hala Şengal'den vazgeçmemiştir. Şengal'i neredeyse kendi iktidarını, otoritesini kabul ettirme yeri olarak görüyor. Êzidîlerin durumunu zayıf görüyor; Şengal'de hakim olacağını düşünüyor. Zaten bir kısım Êzidî'yi de tehdit ederek yanına alıyor ya da parayla satın alıyor. Kendine göre Şengal'de adım atabileceğini düşünüyor. Ama sonuçlarını da kestiremediği için tereddütlü olmaya devam ediyor. Gerçekten de Şengal öyledir; Şengal, KDP'nin tümden bitişini de sağlayan sonuçlar ortaya çıkarabilir. Çünkü; Şengal'de yürüteceği savaş kirli bir savaş olacaktır. Şengallilerin iradesine yönelik bir savaş olacaktır. Bunun da ne Başûrê Kurdistan halkı tarafından ne de Kürtler tarafından kabul edilmesi mümkündür. Kürtler direndiğinde, orada bir direniş olduğunda o direniş sonucunda KDP'nin kendi kendini bitirmesi durumu ortaya çıkacaktır.

Başûr'da şu anda KDP tüm partiler üzerinde ağır bir baskı, tehdit ve şantaj politikası uygulamaktadır. Daha doğrusu kendi belasını herkesin üzerine atmıştır. Başûrlu siyasi güçler KDP'nin bu belasından kaçınmak isteseler de, KDP'ye yönelik siyasi olarak alttan alan yaklaşımlar gösterseler de Başûrê Kurdistan halkının KDP'ye tepkisi vardır. Başûrê Kurdistan'da siyasi partilerin KDP'ye esnek ve yumuşak yaklaşımıyla toplumun KDP'ye yaklaşımı arasında farklılıklar vardır. Toplum KDP'ye daha olumsuz yaklaşmaktadır. Zaten bu nedenle KDP mevcut siyasal hareketlerin istediği gibi rahat hareket edememektedir. Çünkü; siyasi hareketler KDP'ye karşı alttan alan yaklaşımlar gösterseler de toplumda bir tepki olduğunu, toplumdaki tepkinin patlaması durumunda kendisi için ağır sonuçlar yaratacağını bilmektedirler.

Başûr'da KDP Türkiye'ye dayanarak ayakta kalmak istemektedir. Öyle ki, sadece siyasi destek almıyor, askeri olarak da birçok yerde üssü var. KDP Türkiye'nin bu askeri üslerini kendi üsleri gibi görmektedir. Kendisinin güvencesi olarak görmektedir. Bu nedenle Türk devletine neredeyse onlarca yerde askeri üs vermiştir. Bu üslerde helikopterler, tanklar, zırhlı araçlar, askerler, özel kuvvetler ve istihbarat birimleri vardır. Bir yönüyle Başûrê Kurdistan Türk devleti tarafından işgal edilmiştir. KDP kendisini böyle ayakta tutmaya çalışmaktadır. KDP, bana karşı bir yönelim olursa Türk devleti askeri gücüyle, bana sahip çıkar, demektedir. Başûrê Kurdistan'da demokratik bir ortam yaratarak, halk desteği alarak, Başûr'daki siyasi güçlerle ilişki kurarak, ulusal birlik çalışması yürütüp buna dayanarak değil de kendisini Türkiye'ye dayandırarak ayakta tutmak istemektedir. Kuşkusuz ABD'nin, İsrail'in de destekleri vardır ama gelinen aşamada ABD de İsrail de KDP'nin politikalarından rahatsızdır. Kuşkusuz Başûrê Kurdistan'ı elde tutmak istiyorlar. Hala Başûrê Kurdistan'a yönelik koruyucu bir yaklaşım içindeler. Ama uluslararası güçlerin de KDP'ye yönelik yaklaşımları değişmektedir. Mevcut haliyle KDP'nin kendi çıkarlarını temsil edecek konumda olmadığını düşünmektedir. KDP böyle giderse Başûrê Kurdistan'ın başka güçlerin denetimine gireceğinden kaygılanmaktadırlar. Hatta şunu söylemek gerekir; KDP'ye tek ve açık desteği veren neredeyse İsrail kalmıştır. Avrupa, ABD KDP'ye destek verseler de, KDP'nin bütün politikalarına destek vermiyorlar, bütün politikalarını destekleyen bir tutum içinde değildirler. Nitekim Şengal saldırısından sonra belli düzeyde rahatsızlıklarını ortaya koymuşlardır. KDP ile ilişkileri vardır ama KDP'nin Türkiye'nin desteğiyle bu tür adımlar atmasından rahatsızlık duymaktadırlar. Şu anda Başûr'daki durum budur.

Türk devletinin Medya Savunma Alanları başta olmak üzere Başûrê Kurdistan'da operasyon yapacağından söz edilmektedir. Bu tür haberler canlı tutularak psikolojik savaş yürütülmektedir. Ama şöyle bir durum var; AKP-MHP iktidarı çok sıkışmıştır; hele 16 Nisan referandumunu kaybettikten sonra daha da sıkışmıştır. AKP iktidarının tüm derdi kendini ayakta tutmak olduğu için şovenizmi şahlandırarak, şovenizm temelinde savaş politikaları yürütmesi olası bir durumdur. Çünkü; başka türlü AKP iktidarının kendini ayakta tutması mümkün değildir. Bu nedenle çok zayıflayan AKP-MHP iktidarı kendini ayakta tutmak için Medya Savunma Alanları'na ve Başûrê Kurdistan'a yönelik bazı operasyonlar yapabilir. Ama bunun sonuçları tümden AKP-MHP iktidarının yıkımı haline gelebilir. Aslında böyle bir operasyonu referandumdan önce yapmak isterlerdi ama riskli olduğu için referandumdan önce göze alamadılar. Şimdi iktidarları sarsıldı; bu tür mace-

ralara girebilirler. Ama bu maceralar AKP-MHP iktidarının tükenmesiyle sonuçlanır. Çünkü; gerilla zaten Türk devletine karşı savaşı yaygınlaştırmak istiyor. Türk devletinin bu kadar saldırısı karşısında gerillanın da savaşı yaygınlaştırmaktan başka yolu kalmadığına göre bu tür işgaller, operasyonlar gerillanın Türk devletine karşı savaşı daha yaygın biçimde yapmasına fırsat ve zemin sunar. Hem de daha iyi koşullarda bir mücadele etme imkanı ortaya çıkarır. Bu yönüyle Türk devletinin operasyonları gerillanın isteyebileceği, gerillanın Türk devletine darbeyi vurma imkanlarını arttırabileceği adımlara dönüşür.

AKP-MHP iktidarı kaybetmiştir

Kuşkusuz Suriye'deki, Irak'taki savaş, Başûr'daki durum Ortadoğu dengeleri açısından önemlidir. Ancak Türkiye'deki durum Suriye'deki savaşı da, Irak'taki durumu da, Ortadoğu'daki tüm gelişmeleri de etkileyecek konumdadır. Şu açıktır ki; Ortadoğu genelinde tarihte olduğu gibi günümüzde de Türkiye ve İran'ın durumu önemlidir. Suriye'nin Ortadoğu dengelerinin oluşmasında etkisi var ama Türkiye'nin ya da İran'ın durumunu aşan bir etki değildir. Arap dünyasında Suriye'nin durumu epey etki yapar ama genel Ortadoğu dengelerinde eninde sonunda Türkiye'nin ve İran'ın tutumları, duruşları daha belirleyici olur. Bu yönüyle Bakurê Kurdistan'da Özgürlük Hareketimiz ile AKP ve MHP iktidarı arasındaki mücadelenin çok önemli siyasi sonuçları olacaktır.

Türk devletiyle Kürt Özgürlük Hareketi ve demokrasi güçleri arasında çok ciddi bir savaş sürmektedir. Türkiye'de siyasi olarak bir iç savaş durumu yaşanmaktadır. Öte yandan Kürtlere karşı da çok şiddetli bir savaş sürdürülmektedir. Bunun sonucu AKP'nin iç ve dış politikaları çöküntüye uğramıştır. AKP'nin iç ve dış politikasındaki çöküntüye dayanarak bu yanlışlıklar, iç ve dış politikanın çökmesi üzerinden bir askeri darbe girişimi olmuştur. 15 Temmuz 2016 askeri darbe girişimini sağlayan esas olarak AKP-MHP iktidarının iç ve dış politikalarının başarısızlığıdır. Darbeler öyle kendiliğinden gerçekleşmez. Belirli başarısızlıkları gerekçe yaparak harekete geçerler. Kürde karşı çok şiddetli bir savaş, yok etme savaşı yürütülmüştür. Şehirler yakılıp yıkılmıştır. Bu, Kürt halkının öfkesini daha da arttırmıştır. Türk devleti Kürt halkı karşısında ağır suçlu bir devlet durumundadır. Kürt şehirlerini yakıp yıkmış; kadın, çocuk, yaşlı demeden sivilleri katletmiş suçlu bir devlet konumundadır. Kürtler için AKP-MHP iktidarı bu karakterdedir. Bunun da Kürt düşmanı şovenist iktidar için, mevcut siyasi sistem için ağır sonuçları olacaktır. Kürtler hiçbir zaman bu yaşananları unutmayacak, öfkelerini büyüterek özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştireceklerdir.

Türk devletinin bu saldırılarına karşı gerilla da büyük bir savaş vermektedir. Geçen yaz ve sonbaharda da büyük bir savaş vermiştir. Kışın da bu savaş sürmüştür. Türk devleti Nisan'a çıkamayacaklar, biçiminde bir propaganda yapmıştır. Soysuz İçişleri Bakanı sürekli Nisan'da bitecekler, PKK'nin ismi ağıza alınmayacak demiştir. Bir taraftan askeri operasyonlarla gerillaya darbe vurulacak, diğer taraftan da referandumda çok büyük başarıyla çıkacaklar; bu ikisini birleştirerek Kürde darbe vurulduğunu, PKK'nin etkisinin kırıldığını söyleyeceklerdi. Süleyman Soysuz değerlendirme yaparken bunları hesaplayarak konuşmuştur. Buna göre söylemler geliştirilmiştir. Ancak gerilla bazı kayıplar verse de hem büyük bir direniş göstermiştir, direnerek ayakta kalmıştır hem de referandumda AKP-MHP iktidarı büyük kaybetmiştir. Kürdistan'da hayır oylarının en yüksek çıktığı yerlerin özyönetim direnişlerinin olduğu yerler olması, Türk devletinin özyönetim direniş alanlarına yönelik yürüttüğü saldırıya karşı halkın bir tutumu, bir cevabı olmuştur. Özyönetim direnişlerinin olduğu yerde bir irade kırma değil, Türk devletine karşı bir öfkenin geliştiği netleşmiştir. Hayır oylarının en fazla da direnişin olduğu yerlerde yüksek çıkması bu gerçekliğin ifadesidir.

Demokratik güçlerle Kürt halkı ortak hareket ederek yenilgiye uğratılan AKP-MHP iktidarı yerine demokratik güçlerin ittifakına dayanan bir demokratik yönetim gerçekleştirme göreviyle karşı karşıyadırlar. Aslında referandumla demokratik güçlerin önüne böyle bir görev konulmuştur. Çünkü; AKP-MHP iktidardan düşmüştür.

Türkiye'de de AKP-MHP iktidarı kaybetmiştir. Türkiye'de Marmara'yı, Ege'yi, Akdeniz'i, büyük şehirleri, Ankara'yı, Eskişehir'i kaybeden bir iktidarın Türkiye'de iktidar olması mümkün değildir. Türkiye'nin en politik yerleri Kürdistan ve bu alanlardır. Türkiye'nin ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal doğrultusunu belirleyen hayır oylarının yüksek çıktığı yerlerdir. Buralarda hayır oyu yüksek çıktıktan sonra AKP iktidarda kalabilir mi? Artık AKP'nin, 'ben Türkiye'nin iktidarıyım' demesi mümkün müdür? Bu açıdan referandumda büyük kaybedilmiştir. Gerçek; Türkiye'de hayır çıkmıştır. Türkiye'nin geleceğini belirleyen hayırın çıktığı şehirlerdir, bölgelerdir. Yoksa Karadeniz değildir ya da İç Anadolu'nun bazı şehirleri değildir. Kaldı ki yoğun hileler yapılmıştır. Hayırın çıktığı bölgelerin aynı zamanda nüfus yoğunluğunun yüksek olduğu düşünülürse, bu bölgelerde kaybeden evetin Türkiye genelinde yüzde 50'den fazla çıkması, gerçekten mantıklı da değildir, anlaşılır da değildir.

AKP iktidarı boyunca İstanbul, Ankara ve Adana ilk defa kaybedilmiştir. Bu sonuçlar AKP-MHP iktidarının baş aşağı gideceğinin, sadece içeride değil, dışarıda da AKP'nin, Türkiye'nin gerçek iktidarı ve gelecek iktidarı olarak görülmeyeceğini ortaya koymuştur. Referandum sonuçlarından sonra Avrupalıların, "Türkiye sadece AKP ve Erdoğan'dan ibaret değildir" demesi bu gerçekliği ifade etmektedir. Bununla hem Türkiye ile ilişkilerini sürdüreceklerini hem de Türkiye ile ilişkilerini sürdürürken de AKP'yi ve MHP'yi esas almayacaklarını, AKP ve MHP dışında bir Türkiye olduğunu, kendileri için ilişki kurulması gereken, önemli olan Türkiye'nin de bu Türkiye olduğunu, yani hayır oylarının verildiği Türkiye olduğunu açıkça ortaya koymuşlardır.

Eğer evet oyları hilesiz biçimde yüksek düzeyde çıksaydı, başarılı çıksaydı Avrupa da, ABD de Türkiye'de AKP iktidarının güçlü olduğunu görerek, başka seçeneğin bulunmadığı düşüncesiyle uzlaşmaları daha yoğun olacaktı. Ama bu sonuçlardan sonra uzlaşma ve AKP'yi kader deyip kabul etme değil de eleştiri politikasını süreklileştirerek Türkiye ile ilişki yürütülecektir. AKP seçimden başarılı çıksaydı kısa sürede seçim yapıp bu sistemi daha da güçlendiren adımlar atacaktı. Toplumsal destek aldığından dinci, milliyetçi, soykırımcı, Kürt düşmanı, Kürt soykırımına dayanan sistemi daha hızlı yapılandıracaklardı. Zaten referandumun amacı, soykırımcı 12 Eylül Anayasası'nı soykırımcı faşist bir yönetime kavuşturmaktı. Her ne kadar yüzde 51 çıktı diyerek soykırımcı faşist yönetim sisteminin anayasal ve yasal hale geldiğini söyleseler de bu yönlü değişiklikler ölü doğmuştur, güçsüz doğmuştur. Artık hem AKP iktidarı hem soykırımcı mevcut yönetim çok güçsüz olacaktır. Resmi olarak cumhurbaşkanı da olsa, değişikliklere göre Türkiye'yi yönetmeye çalışsalar da toplumsal direnç olacaktır ya da öyle istedikleri gibi soykırımcı milliyetçi sistemi rahat yapılandıramayacaklardır, kökleştiremeyeceklerdir. Sürekli bir direniş ve tepkiyle karşılaşacaklardır.

Nitekim referandumdan sonra referandum sonuçlarının tanınmaması, halkın sokağa dökülmesi, değişikliklerin daha şimdiden meşruiyetini kaybetmesi anlamına gelmektedir. Artık hiç kimse bu değişiklikleri meşru kılamaz, normalleştiremez, bu değişikliklere dayanarak Türkiye'yi yönetemez. Böyle bir yeni Türkiye gerçekliği ortaya çıkmıştır. Şimdiye kadar AKP-MHP iktidarı içte ve dışta şiddetli savaş politikaları yürütüyorlardı, rahat biçimde bu politikalarını yürütmeye çalışıyorlardı ama bu referandumla birlikte bu politikalar da darbe yemiştir, zayıflamıştır. Şimdiye kadar içte ve dışta yürüttükleri bu savaş politikasını eskisi gibi rahat sürdüremeyeceklerdir. Ya da bu politikayı sürdürmede eskisi gibi güçlü değillerdir, zayıflamışlardır. Bu yönüyle hem Kürt halkı hem demokrasi güçleri açısından bu dinci, milliyetçi faşist iktidara karşı mücadele imkanları artmıştır. Kürtler de direnecektir, demokrasi güçleri de direnecektir ve bu faşist iktidarı kabul etmeyeceklerdir. Bu iktidar artık meşru görülemez. Şu anda halkın ortaya koyduğu direniş, bu iktidarın meşru olmadığını ve düşmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Aslında AKP-MHP iktidarı son bulmuştur. Nasıl ki 7 Haziran'da AKP iktidardan düştüğü halde siyasi darbe yaparak, 1 Kasım darbesi yaparak kendilerini ayakta tutmuşlarsa şimdi de 16 Nisan yenilgisine YSK darbesi yapmışlardır. Seçim hileleriyle, YSK darbesiyle iktidarını ayakta tutmaya çalışmaktadırlar. Ama artık bu kadar düşen, hile yapan, hilelerle ayakta kalan bir iktidarın uzun süre kendisini ayakta tutması, öyle çok güçlü olması mümkün değildir. Belki baskısını ve zulmünü arttıracaktır ama bu baskı ve zulüm ömrünün sonunu yakınlaştırmaktan başka bir sonuç vermeyecektir.

Türkiye'de demokrasi güçleri güçlenmiştir; AKP-MHP iktidarı zayıflamıştır. Kürdistan'da her türlü zora, baskıya rağmen hayır oylarının yüksek çıkması büyük kaybettiklerini göstermektedir. Özel savaş ya da bu tür ağır baskılar kısa sürede sonuç almazsa baş aşağı giderek çöküşü yaşarlar. Yoksa uzun süre sürdürülen bir savaş biçimi değildir. Nitekim iki yılda her türlü şiddeti, baskıyı, zulmü yapmışlardır ama sonuç alamamışlardır. Aksine baskının, zulmün yoğun olduğu yerlerde öfke artmıştır. Kürt halkı, Türk devletini suçlu olarak görmektedir. Özyönetim alanlarının Türk devletine suçlu gözüyle bakması, bu nedenle de hayır oyu vermesi, gelecekte Kürt halkının bu zulme, bu baskıya karşı tepkisini, mücadelesini daha da geliştirmesinin gerekçesi olacaktır. Hiç kimse Kürt halkına bu zulmü, bu baskıları, bu yakıp yıkmaları unutturamayacaktır. Unutturması mümkün değildir. Kürt halkı açısından bu iki yıllık zulüm sadece öfke nedenidir. Halkın tutumunun, yaklaşımının başka türlü olması mümkün değildir. Bu, ileride sonuçlarıyla daha da net biçimde görülecektir.

Referandum ile demokratik Türkiye'nin önü açılmıştır

Şimdi yapılması gereken, bu iktidarın meşru görülmemesi, bu anayasanın meşru görülmemesidir. Demokrasi güçleriyle Kürt halkının ortak hareket ederek AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleyi yükseltmesi gerekmektedir. Fiili ortaklığın referandumdaki sonuçları görülmüştür. Demokrasi güçleriyle Kürtler ortak olduğunda AKP iktidarının büyük kaybedeceği ortaya çıkmıştır. Bu gerçeklik demokratik ittifaklara, demokratik güç birliğine, demokratik harekete dönüştürüldüğünde iktidarın sonu daha da yakın olacaktır. Bu açıdan direnişin, halk hareketlerinin sürdürülmesi gerekiyor. Bu referandumu ve iktidarı meşru görmemek, buna karşı sürekli her yerde protestoları, direnişleri geliştirmek gerekir. AKP iktidarının meşru olmadığı her gün ortaya konulmalıdır. Eylemlerle, tepkilerle meşru olmayan bu iktidara karşı direniş sürdürülmelidir. Bu referandumla birlikte AKP-MHP iktidarı kaybetmiştir, yönetim demokratik güçlere geçmiştir. Yönetim demokratik güçlerin hakkıdır. Eğer ittifak yapar, örgütlü mücadele ederlerse bu iktidar çabukça alaşağı edilerek, yönetimden kovularak demokratik güçlerin yönetime gelmesi sağlanacaktır. Çünkü; halkın iradesi gasp edilmiştir. Halk bu iktidara onay vermemiştir. Bu referandum bir yönüyle anayasal değişikliklerle ilgili referandum olduğu gibi, AKP-MHP iktidarı açısından da bir güvenoyu referandumuydu. Güvenoyunu da kaybetmiştir, değişiklik yapmayı da kaybetmiştir. Hükümet halkın onayını almamıştır. Bu açıdan kaybeden bu hükümetin artık iktidarda kalmamasını sağlamak gerekmektedir. Bu iktidarın zorla yönetimi gasp etmesinin önüne geçmek, zorla gasp edilmiş yönetimden uzaklaştırmak ve halkların demokratik yönetiminin olduğu bir yeni Türkiye yaratmak gerekmektedir.

Demokratik Türkiye'nin yaratılması ve Türkiye'nin tüm sorunlarının demokratik temelde çözülmesinin önü açılmıştır. Türkiye'de böyle bir demokratikleşme birikiminin olduğu görülmüştür. Zaten Türkiye'nin demokratikleşme ve Kürt sorununu çözme dışında istikrara ve barışa kavuşması, özgür ve demokratik geleceğe kavuşması, güçlü hale gelmesi mümkün değildir. Kürt düşmanlığıyla Türkiye hiçbir yere gidemez. Kürt düşmanlığı, Türkiye'nin baltayı kendi ayağına vurmasıdır. Halklar giderek bu gerçeği görmektedir. Demokratik güçler bu gerçeği görmektedir. Bu yönüyle demokratik güçlerle Kürt halkı ortak hareket ederek yenilgiye uğratılan AKP-MHP iktidarı yerine demokratik güçlerin ittifakına dayanan bir demokratik yönetim gerçekleştirme göreviyle karşı karşıyadırlar. Aslında referandumla demokratik güçlerin önüne böyle bir görev konulmuştur. Çünkü AKP-MHP iktidardan düşmüştür. Şimdi bu fiili olarak gerçekleşen durumu demokratik ittifakla, demokratik güç birliği ve mücadeleyle somut hale getirme zamanıdır. Bu referandumla birlikte halkların demokrasi mücadelesinin ve direnişin süreklileştirilmesi; AKP-MHP iktidarını tümden gasp ettiği iktidardan kovup demokratik Türkiye'yi gerçekleştirene kadar mücadeleyi yükseltmesi gerekmektedir.

■■■

Özgürlük kaynağımız Rêber Apo'yla varolduk

Ronahî Serhed

Geçen yüzyılda dikkate alınabilecek cesur adımlar atan, savaş ve mücadele gerçeği içinde adeta kendini küllerinden yeniden yaratan Kürt kadınları, yüzyılımızda kapitalist moderniteye meydan okumakta. En cüretkar girişimlerle zihinsel, kültürel, yapısal sınırları radikal sorgulamakta ve sınırları tanımamakta. En dipteki varlığın başkaldırısı bugün tüm ezberleri bozmakta ve sarsmaktadır. Ortadoğu'nun değişim gücü olarak ortaya çıkan ve tüm dünyanın ilgisini çeken Kadın Özgürlük Mücadelemiz nasıl bugünlere geldi? İlgililerince hala anlamaya ihtiyaç duyulan, araştırıldıkça derinleşmeye daha fazla iten kadın özgürlük sorununun çözümünde katedilen mesafe devrim niteliğindedir. Çekim merkezi, değişimin dinamiği olmak nasıl ortaya çıktı? Bunu anlamak Önderlik gerçeğini anlamaktan geçmektedir.

Önderlik gerçeği kadının hakikatidir

Biz kadınların özgürlük hikayesi Rêber Apo'nun çocukluk arayışıyla başlar. Çocukluk evresindeki çelişkiler, tepkiler, arayışlar saftır, doğaldır, hakikidir, tamamen insanidir. Önderliğimiz bir karmaşa, kaos, belirsiz, hem var hem yok hükmündeki yaşamı yani kadını çocukluğunda hayretle karşıladı. Hayretlerinin ardına düştü, kuşkularını hiç terk etmedi, tanımlayıncaya kadar takipçisi oldu. Önderlik, eşit, özgürlükçü, kadınla arkadaş, dost, çevreyle uyumlu, şiirsel yaşamın olabileceğine hep inanarak; "çocukluk hayallerim" olarak tanımladı. Önderliğimizin çocukluktan başlayan, nasıl bir yaşam, nasıl bir kadın, nasıl bir toplum sorusuna devrimle cevap oluşturması işte böyle başlamıştır. Çocukluktan başlamıştır. Bizim de kendi olma, örgüt olma, mücadele etme hikayemiz buradan başlar. Önderlik gerçeği bizim hakikatimizdir.

Önderliğimiz, mevcut verili toplumun ilişkilerini, kadınlık, analık, babalık, erkeklik rollerini, geleneklerini reddeder. Ama aynı zamanda anaya olan sevgisi, bağlılığı bir bakraçtan içilen suyun tadını hiç unutmamak sade, doğal olana, emeğin güzelliğine olan özlemidir ve tüm anaların özlemine cevap olma arayışıdır. "Ne anamın istediği gibi bir evladı olacaktım ne de verdiği yaşam derslerini unutacaktım" söylemi öze ulaşmakla ilgilidir. Önderlik, en büyük öğretmeninin anası olduğunu söyler. Aynı zamanda tanrıçanın en silik ardılı olarak tanrıçalık gücünden düşürülmüş kadın-ananın ve onun etrafında şekillenen ana-kadın toplumundan eser kalmadığını yine de neolitik değerler köy toplumunda yaşatılsa da içe kapanık, dayanma gücünü yitirmiş, kendi bireyine vereceği bir şeyi kalmamış toplum ve kadını tanır. Mevcut aile ilişkileri hiç ilgisini çekmez, ana-baba kavgalarını çaresizlik, çözümsüzlük olarak görür. Ailenin kendisine vereceği bir şeyi olmadığını bildiğinden tüm gününü, zamanını aile dışındaki köy ortamında vadilerini, bayırlarını, tepelerini dolaşarak, oyun arkadaşlarını oluşturarak, oyunlarını kurarak ve bu oyunlara kız çocuklarını da dahil ederek geçirir.

Önderlik, kendi zamanında bariz bir feodal ya da bürokratik, baskıcı otoriteyle tanışmamış, görece özgür biçimde yaşayan, ölgün, pasif ama emeğiyle yaşamını geçindiren çiftçi ve dışarıya ırgatlığa giden yoksul ailelerden oluşan kendi halinde, dışa kapalı köy ortamında kendini var etmenin amansız bir arayışına sahiptir. Kız çocuklarının oyun arkadaşlığından, ne olduğu belli olmayan ritüel de denilmeyecek bir halde oyundan alınıp 'artık evlendi' denilerek erkeğin mülkü olarak eve kapatılmalarına hiç razı gelmez ve unutmaz. Bu gerçeklik Önderliği kadın özgürlüğüne taşıyacak olan gerçekliktir. Bu nedenle biz, felsefik, ideolojik, siyasal anlamda 4 Nisan'ı kadının doğuş günü olarak görüp, kutlarız.

Önderliğimiz toplumsal, sınıfsal ve kadın boyutuyla yaşadığı yoğun çelişkilerine, arayışlarına ideolojik, siyasi bir yaklaşım geliştirerek parti kurma fikrine ulaşmıştır. Kurulan parti, ezilen kadının, ezilen ulusun, sınıfların, kesimlerin öncü ideolojik partisi olarak şekillense de aslında bir partiden çok daha fazlasıdır ve bu zamanla daha fazla anlaşılmıştır. Bu partileşme ortaya yeni bir doğuş çıkmıştır. Bu adına ikinci doğuş dediğimiz varlığın tüm tarihsel-toplumsal değerlerini özgürce yaşamak için mücadeleyle kendini yeniden yaratmaktır. Önderlik, çocukluğundan itibaren kendisini yaratma eylemi içindedir. Bu eylemini, partinin kuruluşuyla ikinci doğuş eylemi olarak gerçekleştirmiştir. Katı inkarcı, soykırımcı devlet ve siyasal sistemine karşı varlığı ispata yönelme, irade kazandırma, mücadele gücünü açığa çıkarma, sorunun ne olduğunu muhataplarıyla birlikte tanıtma, kabullendirme, meşruluğunu, haklılığını ortaya çıkarma sürecidir. Bunun için ideolojik, siyasi olarak kendini sağlam oluşturma, savunma ve pratikleştirme sürecidir. Teori ve pratiğin, söz ve eylemin bütünlüğünün hep esas alınarak akmasıdır.

Kendi olmaktan çıkarılmış kadınlık, erkeklik, hiçbir değere bağlanmamış, her yere savrulmaya açık, sömürgeciliğin ağır baskısı altında varlığı hergün dumura uğratılan, değersizleştirilen, anlamsızlaştırılan, bir o kadar da gizli, yasaklı tutulan, dile gelişi ölümle darbelenen kimliğin ispatı kolay olmamıştır. Kürtlük için varlığını kanıtlama ne denli zor ise, kadın için de erkek ve devlet karşısında varlığını kanıtlama kolay olmamıştır. Kürdistan'da kadının aileye, devlete, cinsiyetçi kültüre karşı kendini yeniden var etmesi Önderlik gerçekliğimizle bağlantılıdır.

Devrim; yerleşmiş zihniyet kalıplarına, kültürüne, geleneklerine karşı başlamıştır

Kürdistan'da kadınların PKK'ye ilgisi daha grup dönemde başlamıştır. Sara-Sakine Cansız Yoldaş başta olmak üzere sayısız birçok kadın yoldaşımız Apocu grupta yerini almıştır.

Kürdistan'da yoğun baskı ve feodal gelenek altında yaşayan kadının devrime, toplumsal mücadeleye ilgi duyması başta hoşgörüyle karşılanmamıştır. Faşist Türk Cumhuriyeti ve diğer sömürgeci İran, Irak, Suriye devletinin uluslararası hegemonik güçlerin kapitalist çıkarları gereğince Kürtlük olgusu üzerindeki operasyon sonucu halk kendi kaderine terk edilmiştir. Gelişen ve kanla sonuçlanan isyanlardan bir kısmı da bilinçli soykırım politikaları sonucu fiziki katliamlardan bu yana sindirilmiş Kürtlük olgusu, PKK'nin çıkışıyla yeniden zindelik kazanmıştır. Önderliğimizin çıkışına kadar sömürgeciliğe karşı büyük bir savaşı olmayan, çaresiz, vatansız, özgürlüksüz bırakılan Kürt erkeğinin sıkı sıkıya sarıldığı tek mülkü, kadın olmuştur. Kadını elinden almak tüm dünyasını adeta yıkmış, alt üst etmiştir. Elindeki tek hazine olarak kadının mülkünden, otoritesinden çıkmasını kabul etmemiştir. Kültürel olarak yerleşmiş olan 'kadın erkeğin namusudur' olgusunu tersine çevirmek çok zor olmuştur. Bu anlamda devrim öncelikle Kürt toplumuna belletilen namus olgusunu değişime uğratmakla başlamıştır.

Mücadeleye ilk katılan birçok kadın yoğun aile, toplum, devlet baskısıyla karşılaşmıştır. Kadını mülkleştiren, nesneleştiren ataerkil kurumlarının davranışları ortaktır. Aile ve devlet gerçeği özdeştir. Ailelerde evlatlıktan redde kadar varan dışlama, toplumda mücadeleye katılana kötü gözle bakılması gibi rencide edici sosyal, psikolojik baskı ve şiddet gelişmiştir. Devlet ise medya kuruluşları, eğitim kurumları vb çeşitli yol ve araçlarla özgürlük saflarına katılan kadınlara yönelik özel anti-propaganda dili, özel savaş yöntemleri geliştirmiştir. Karalama, aşağılama politikası yürüterek toplumun gözünden düşürmeyi esas almıştır. Özellikle kadını namus, cinsellik üzerinden hedeflemiştir. Önderliğimizin özgürlük mücadelesi, Parti tanındıkça, halk, toplum mücadelemizin pratiğini gördükçe güven duymaya başlamıştır. Bu güven yoğun Parti düşüncesini, savunduğu amacını anlamaya sevk etmiştir. Böylelikle toplumda bilinçlenme dönemi örgütlenme, eylemle iç içe gelişmiştir. Aileler, halk güven duydukça beraberinde daha fazla katılımlara yol açmıştır. Birçok aile de aile üyelerinden birinin katılımı üzerine yurtseverleşmiş, Parti'yi tanımıştır. Parti'ye ilk katılımlar daha çok okumuş, aydın potansiyeli olan yine öğrenci gençlik kesiminden gelişmiştir. PKK'ye ilk katılan kadın Fatma'dır. 1974'te katılıyor. Sonradan Heval Sara, Heval Sakine Karakoçan, Türkan Derin, Besê Anuş, Sultan Yavuz, Rahime Kahraman, Hanım Yaverkaya, Sakine Kırmızıtoprak, Saime Aşkın, Seher ve daha birçok kadın katılım sağlamıştır. 1980'lere gelindiğinde çok sayıda kadın mücadelenin değişik alanlarında çalışmalara katılmış, tutuklananlar olmuştur. İlk gruplarla ülkeye, savaş sahalarına kadın arkadaşlar geçmiştir.

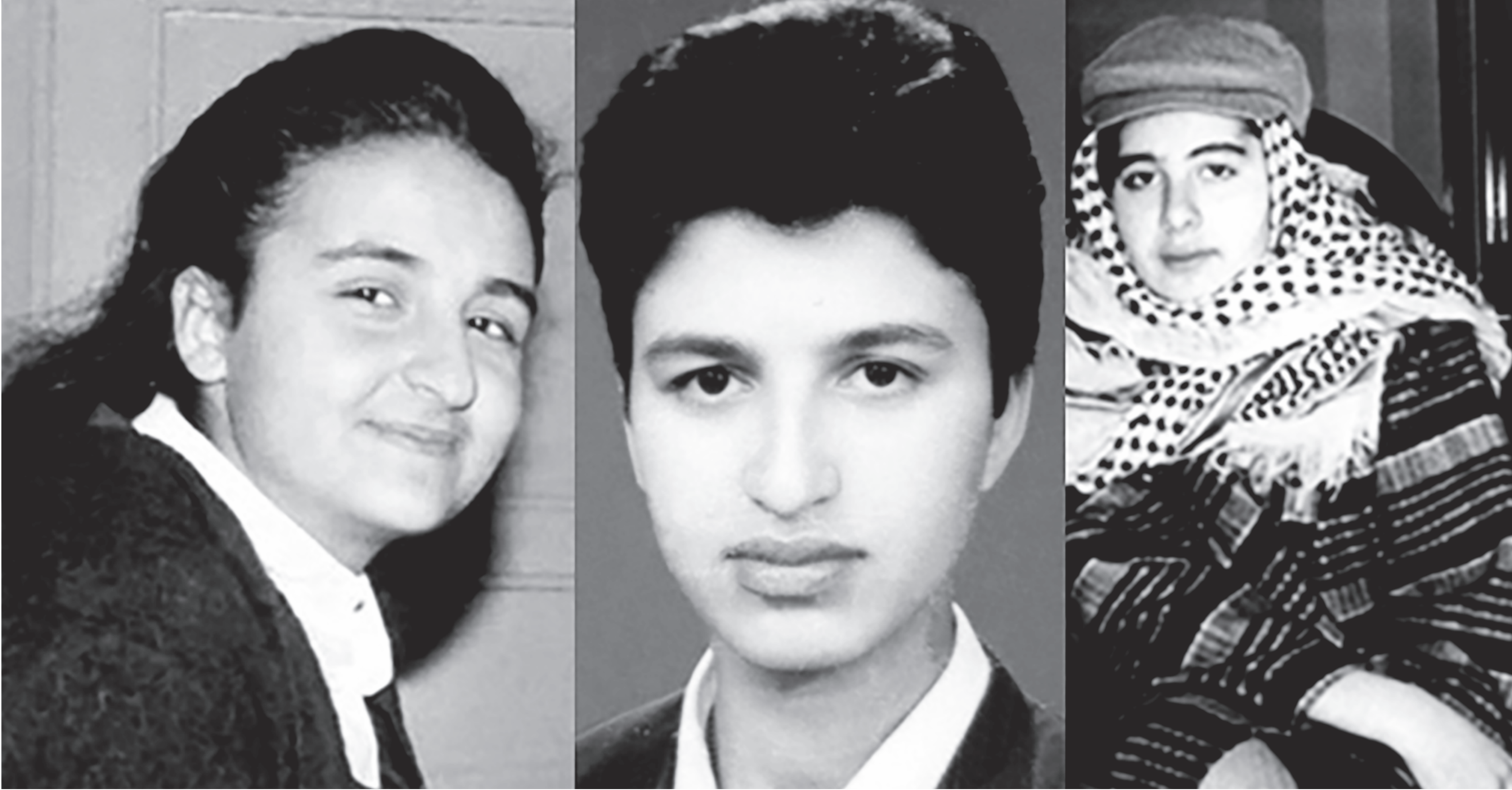
Önderlik, Ortadoğu sahasına geçişte belli sayıda kadın arkadaşı da sahaya çekerek eğitme imkanı bulmuştur. Kadının özgün örgütlenmesi, cins bilincinin gelişimi için özel çaba sarf etmiştir. Kadın gücünün kendi iç toplantı, tartışma düzenine önem verilmiştir. Kadını bilinçlendirmeyi, örgütlemeyi temel bir faaliyet olarak görmüştür.

PKK bir kadın partisi olarak şekillenmiştir

Parti'deki erkek yapısının yaklaşımı klasik, cinsiyetçi bakış açısını aşmamıştır. En genel anlamıyla devrimci, sosyalist olmanın gereği olarak kadınlar, devrimde olmalı düşüncesi hakim olsa da yedek güç olarak görmekten öteye gitmemiştir. Egemenlikli, iktidarcı, tahakkümü altına alma, esasta küçük gören, güvensiz, iradesine saygı duymayan, pragmatik yaklaşımları savaş pratiğinden tutalım bütün mücadele alanlarındaki çalışmalarda çok etkili olmuştur. Önderlik, bu gerici erkek yaklaşımına karşı kadın özgürlüğüne yoğunlaşarak radikal bir mücadele başlatmıştır. Kadını sonradan devrime dahil etmemiştir. Parti'nin ilk mayalanma sürecinden tutalım her adımında, her evresinde kadına özel olarak yer ve değer vermiştir. Bu anlamda PKK bir kadın partisi olarak şekillenmiştir. Program, strateji, taktik olarak böyledir. İdeolojik-felsefik olarak böyledir. Mücadele pratiğinde de erkeğin yaklaşımları zorlayıcı olsa da, hatta dayatmaları Parti'yi, dönemleri kaybetmeyle yüzyüze bıraksa bile Önderlik hep egemen, gerici erkek gerçeğiyle mücadele halinde olmuştur. Kadın özgürlük sorununa stratejik yaklaşmıştır. Sadece pratik güç olarak değil, toplumun değişimine, zorba, egemen erkek gerçeğinin yarattığı ataerkil kültürün değişiminde kadının vazgeçilmezliğini stratejik düzeyde ele almıştır.

Sara-Sakine Cansız Yoldaş'ın 12 Eylül faşist cunta rejimine karşı Partimizin önder kadrolarıyla birlikte Diyarbakır Zindanı'ndaki direnişi bir efsanedir. Ve-Sara Yoldaş Diyarbakır Zindanı direnişiyle efsaneleşmiştir. Kürt kadınının zindandaki duruşu toplum üzerinde büyük bir etki yaratmıştır. Baskı cenderesinin, korku duvarlarının yıkılmasını sağlamıştır. Aynı zamanda Apocu kadın-erkek militanlığının ölçülerini de netleşmiştir.

Önderlik, Ortadoğu sahasına geçişte belli sayıda kadın arkadaşı da sahaya çekerek eğitime imkanı bulmuştur. Kadının özgün örgütlenmesi, cins bilincinin gelişimi için özel çaba sarf etmiştir. Kadın gücünün kendi iç toplantı, tartışma düzenine önem verilmiştir. Kadını bilinçlendirmeyi, örgütlemeyi temel bir faaliyet olarak görmüştür. Daha 1980'lerde bu denli kadının gelişimine önem veren Önderliğimiz, devrimde kadının kendi iradesi, gücü, örgütlü kimliği ve ayrı örgütlenmesiyle öncü rol edinmesinin önünü açmıştır. 1987'lere gelindiğinde kadın ve aile sorunu üzerine çözümlemeleri PKK 3. Kongresi'ne damgasını vurmuştur. "Çözümlenen an değil tarih, kişi değil toplumdur" tespiti sosyolojik olarak sosyal bilimde devrimdir. Bu Parti'nin mücadele pratiğinde de devrimsel etki yaratmıştır. Aynı kongrede ilk kez kadın özgün örgütlenme kararı toplumsal çalışmalar kapsamında alınmış ve YJWK'nin (Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan-Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği) ilanı sağlanmıştır. Kitap olarak basılan

Kadına dair yoğunlaşmalarını sürdüren, kadının mücadelesini ve bunun öncü kişiliklerini dikkatle izleyen, her zaman perspektiflerle yol gösterici olan Önderliğimiz, büyük kadın şahsiyetlerin anısına hep cevap olmanın arayışı içinde olmuştur. Zîlan-Zeynep Kınacı Yoldaş'ın duruşu, yaşam ve mücadele anlayışı partileşme çizgimiz olarak somutlaşmıştır.

Kadın ve Aile Sorunu Kürdistan toplumunda yepyeni bir dalga yaratmış, toplumu yoğun etkisi altına almış, akın akın kadınların mücadeleye gelişine yol açmıştır. Daha sonraları Sosyal Devrim, Yeni Yaşam, Sosyal Militan, Sosyalizmde Israr İnsan Olmakta Isrardır, Kürt Aşkı, Özgür Kadın Kimdir, Nasıl Yaşamalı? gibi özgürlük mücadelemize damgasını vuran çözümlemeler döneme damgasını vuran çözümlemeler olmuştur.

Kadın Özgürlük Mücadelesi ideolojik, felsefik olarak yeniden bir doğuşun ifadesidir

Yaşanan gelişmeler, bireyde Kürdistan aile ve erkek gerçeğinde de derin sorgulamalara, nasıl bir aile, kadın-erkek ilişkisi sorgulamasına, arayışına yöneltmiştir. Verili olandan rahatsızlık duyma, özgürleşme yolunda kıpırdamaya, kendine, yaşamına eleştirel bakmaya başlamıştır. Böylelikle özgürlüğün kıvılcımı her bireyde tutuşmaya başlamıştır. Önderliğimizin başlattığı mücadelenin toplum tüm hücrelerine kadar inip, dal-budak salması, kökleşmesi böyle gelişmiştir. Kırsal alandan şehire, diasporada yaşayan herkesi etkisi altına almıştır. Sadece Kürtleri değil, sosyalizme inanan, mücadeleyle tanışmış farklı halk kesimlerini de etkilemiştir. Çıkışından itibaren bir insanlık hareketi olarak doğan PKK'nin en büyük özelliği ve gücü; devrimi kadın özgürlüğüyle, sosyalizmi ve özgürlüğü de kadınla tanımlamasıdır. Bu tanımlama tarihsel önemde bir tanımlamadır.

Askeri bir güç olarak tanımlanan hareketimizin en etkili gücü, silahı kadın özgürlük mücadelesidir. Bu silah tüm köhnemiş beyinlerde, yüreklerde, geri geleneksel davranış ve zihin kalıplarında patlamıştır. Klasik erkeklik kalıplarında, cinsiyetçi toplumda değişimi yaratmıştır. Savunma tedbirlerini ihmal etmeden büyüme gösteren kadının gelişimi kadın ordulaşmasıyla yepyeni bir düzey kazanmıştır. Kadının savaştaki cesareti, katılımı, şahadetiyle toplum üzerinde yarattığı etki çok büyük olmuştur. Gerilla saflarında başta Çiçek Selcan, Hanım Yaverkaya, Sultan Yavuz, Nafiye Öz arkadaşlar olmak üzere ismini sayamayacağımız birçok arkadaş şahsında kadın direnişi yaygınlık kazanmıştır. Direnişler kadın katılımını artırmıştır. Kadın Özgürlük Hareketi'nin gelişimini Önderliğimizin çabalarına, emeğine cevap olan kişiliklerinde öncü kadını temsil eden Besê Anuşlar, Türkan Derinler, Azime Demirtaşlar, Rahime Kahramanlar ve ardılları Adife Sakık ve daha birçok kadın yoldaşa borçluyuz. Bir halk öncüsü olarak Botan'da efsane olan Binevş Egal 1989 Ocak ayının ikinci haftasında şehit düştüğünde tüm Botanı ayağa kaldırmıştır. Kürt kadınının özgürlük tarihi kahramanlıklar ve fedakarlıklar tarihidir.

'Savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir'

Önderlik, kadında açığa çıkan düzeyi kadın ordulaşma projesiyle gündemleştirmiştir. Şam'daki eğitim ortamını özelde Kadın Özgürlük Hareketi'nin gelişim merkezi olarak değerlendirmiş, öncü kadın militanın yaratılması kadar yeni projeleri de kadın yoldaşlarla tartışmış, gerilla mevzilerinde üslenen kadın yapısıyla cihaz üzeri tartışmak kadar, görüşlerini yazılı olarak da paylaşmıştır. Bunda kararı kadına bırakmıştır. Erkeğin hakimiyet alanı olan ordu örgütlenmesinde kadın manga, takım biçiminde özgün örgütlenmeyle katılımı olsa da, erkeğin tek taraflı hakimiyetinin, hiyerarşinin aşılması için kadına dayalı ordulaşmayı dayatmak savaşta eşit-özgür ilişkilerin ve kadın-erkek kişiliğinin gelişimi açısından gerekli görülmüştür. Bu sosyal bir proje olup askeri örgütlenme biçimini ve amacını netleştirmiştir. Önderlik 1 Kasım 1993 tarihli 'Tüm Kadın Savaşçılarına ve Çalışanlara' hitaben yaptığı değerlendirmelerde ordulaşmanın önemini özetle şöyle ortaya koymuştur: 'Biz tarihi bir çalışma olarak kadın kurtuluş ordulaşmasına yönelmeliyiz. Kadın Kurtuluş Ordusu, özgürlük savaşında yerinde bir adımdır. Madem binlercesi bir araya gelmiştir, bu potansiyel bir ordu gücüdür. Savaş istiyorlar, silahlıdırlar, o halde bu bir ordu içeriğinde ele alınmalıdır. Şimdi erkek yapı içinde de ordulaştırılabilir. Bunun üzerinde tartışılmıştır ve bazı sakıncaları olduğu da ortaya çıkmıştır. Hem tarihi hem toplumsal açıdan bunun yetmeyeceği giderek anlaşılıyor. Kadının özgün sorunları var, tarihten toplumdan kaynaklanan. Kişilik ve kimlik sorunları var, tıpkı Kürdistan halkı gibi. Özgüvene, öz kimliğe ihtiyacı var, tıpkı halkımız gibi. Cesarete, çözümlemeye, örgütlenmeye ihtiyacı var, yine tıpkı halkımız gibi. Bir kadının milletinden veya cins olarak örgütlenmesinden sadece bahsedelim demiyorum ama mevcut baskı, toplumsal koşullar bizi işte bu yönlü özgünlüklere, örgütlemede ve savaşımda biraz da özerk veya özgün yaklaşmaya zorluyor. Şüphesiz daha sayılacak birçok nedenden ötürü biz diyoruz ki, kadınların özgül bir ordulaşmasına gitmeliyiz. Kadın örgütlenmesi bu anlamda sadece bir genel örgütlenme değil, kendi özgül koşullarından ötürü bir kadın örgütlenmesidir. Kadın birlikleri olacak, bu kadın mangasından tutalım kadın taburu, alayına kadar gidebilir. Onların komutanlıkları yine kadınlardan olacak ve ihtiyaca göre çeşitli birimleri kendileri yaratabilir. Neden bunlar biraz önemli? Çünkü bazıları diyebilir 'aramızda zaten fazla baskı, eşitsizlik yok!' Bu belki bazı kişiler için doğru olabilir, birçok arkadaş için doğru olabilir ama toplumun genelini düşünmek zorundayız. Erkek egemenlikli özelliklerin saflarımızda da ne kadar etkin olduğunu görmek zorundayız ve kendiliğindenliğe bırakılırsa hemen erkek egemenliğinin sıradan savaşçıdan tutalım en üst düzeydeki komutana kadar dalga dalga yansıdığını görmek zorundayız. Dolayısıyla güç erkekte ise yetki erkekte ise erkek egemenliğinin doğal sonuçları eşitsizlik ve baskı biçiminde yansıyacaktır. Bunu önlemek açısından kadın gücünün özgürleşmesi, kadın gücünün bunun için ordulaşması, savaşması gerekiyor. Yani silahı olacak, örgütü olacak, yetkisi olacak, sorumluluğu olacak ve bununla tartışacaklar, kendilerini kararlaştıracaklar, savaştıracaklar ve özgürlüğü elde edecekler, bu doğaldır ve kaçınılmazdır da. Nasıl ki biz halk olarak özgücümüze dayanarak kazanmak zorundaysak bir anlamda kadın da özgücüne dayanarak kazanacaktır.'

Kadın ordulaşmamız, mücadelede şehit düşen sayısız kadın şahadetlerine verilen yepyeni bir özgürlük projesi olup 92'de ihanet-işbirlikçilik çizgisine karşı teslim olmayan kendisini Başûrê Kurdistan'ın Xakûrkê'nin Lelîkan uçurumlarından atarak tarihe mal olan, öncü komuta duruşuyla savaşarak güzelleşmeyi ilke edinen Bêrîtan-Gülnaz Karataş Yoldaş'ın anısına da karşılık olmuştur. Önderlik Bêrîtan arkadaşın kişiliği üzerinde hayli yoğunlaşmıştır. Ve savaşta Bêrîtan gerçeği bir çizgidir. "Savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir" söylemi sevme, sevilme ölçüsü olarak mücadelemizde gerçeklik kazanmıştır. Görülmektedir ki bu ölçü en çetin, zorlu savaş gerçeğinden damıtılarak yaratılmıştır. Bu, biz kadınlar için yaşam ve savaş felsefesidir. Yaşamın savaşla bağlantısı, savaşın özgür yaşam amacıyla bütünlüğü Önderlik gerçeğine katılım çizgimizdir. Bu çizginin devamı olarak kadın örgütlenmesi yeni bir ivme kazanmış özgür yaşam ilkelerinin örgütlenmesi, eyleme geçmesi ve tüm topluma mal olması bakımından YAJK (Yekîtiya Jinên Azadiya Kurdistan-Kürdistan Özgür Kadın Birliği), Mart 1995'te gerilla kadınların tüm Kürdistan'ın savaş eyaletlerinden temsilini bulan delegasyonlarla toplanmısı ardından 8 Mart'ta ilan edilmiştir. Bu kongremizin en temel özelliği, kadın kurtuluş ilkelerimizin temelinin atılmasıdır. Ardından kadın partileşmesine doğru bir gelişim seyri izlenmiştir. Görülmektedir ki, Önderliğimiz hiçbir zaman kadın özgürlük sorunun çözümünde ulaşılan düzeyi, örgütlenme biçimlerini yeterli görmemiş hep daha fazla geliştirmeyi esas almıştır. Kadının büyük heyecan, moral ve tutkuyla katıldığı devrimin gerçek bir kadın devrimine dönüşmesi, kadın devriminin gerçekleşmesi için binlerce kadının gösterdiği fedakarlığa en güzel karşılık kadının özgür kişilikte büyümesi olmuştur. Önderliğe en fazla mutluluk veren kadının özgürlüksel gelişimi olmuştur.

İlk kadın partimiz PJKK (Partiya Jinên Karkerên Kurdistan-Kürdistan İşçi Kadınlar Partisi) sonraki yıllarda PJA (Partiya Jinên Azad-Kadın Özgürlük Partisi) ve en son PAJK(Partiya Jinên Azadiyê Kurdistan-Kürdistan Kadın Özgürlük Partisi) olarak şekillenmiştir. Partiyi ideolojisiz düşünmek mümkün değildir. Bir kadın partileşmesine gidiliyorsa bu kadının özgün ağırlığıyla yaşanan sorunlarla alakalıdır. Bu sadece bir cinsin sorunlarını çözmek için değil, kadın cinsine dayalı topluma dayatılan köleliğin, egemenliğin, cinsiyetçi toplumun aşılması, özgür kadın ve özgür erkeğin yaratılması, böylelikle özgür toplumun yaratılması için kadının ayrı partileşmesine ihtiyaç duyulmuştur. "Parti içinde parti olur mu, PKK ideolojisi zaten var yetmez mi, PKK programı kadın sorununa genişçe bir yer ayırmış" gibi değerlendirmeler kadın partisinin ilk örgütlenme süreçlerinde yaşandı. Bunu erkek kesimi tartıştırmıştır. Önderliğimiz, erkeğin yaklaşımlarını eleştirerek hep anlam vermeye yöneltmiş aynı zamanda ortada bir kadın özgürlük sorunu varsa erkek sorununun da olduğunu göstererek 'erkeği öldürmek' diğer bir deyimle 'erkeğin dönüşüm' projesini eş zamanlı gündemleştirmiştir.

Zîlan; özgürlüğe çağrıdır yeni yaşama çağrıdır

Kadına dair yoğunlaşmalarını sürdüren, kadının mücadelesini ve bunun öncü kişiliklerini dikkatle izleyen, her zaman perspektiflerle yol gösterici olan Önderliğimiz, büyük kadın şahsiyetlerin anısına hep cevap olmanın arayışı içinde olmuştur. Zîlan-Zeynep Kınacı Yoldaş'ın duruşu, yaşam ve mücadele anlayışı partileşme çizgimiz olarak somutlaşmıştır. 30 Haziran 1996'da Zîlan Yoldaş'ın gerçekleştirdiği fedai eylem düşmanı sarstığı kadar bölge ve uluslararası gericiliği de sarsmıştır. Zîlan Yoldaş'ın eylemi egemen ve geri erkek zihniyetinden-gerçeğinden bir kopuştur. 1996'da fedai eylemle şahadete ulaşan Zeynep Kınacı Yoldaş için Önderlik şu değerlendirmeyi yapmaktadır; "Zîlan özgürlüğe çağrıdır, yeni yaşama çağrıdır, Zîlan komutamız, biz emir eriyiz" Önderliğimiz Zîlanlaşan kadın gerçeğine, 1998 yılında kadın kurtuluş ideolojisinin ilanıyla 8 Mart'ı anlamlandırmıştır.

Yalnız erkekten değil düzenin bütün çirkinliklerinden kopuşu sağlayacağız

Önderliğin kendi belirlemelerinden kadın kurtuluş ideolojisinin neden gerekli olduğunu vermek konuyu daha anlaşılır kılacaktır.

"Her şeyden önce kadın kurtuluş ideolojisinden bahsetmek gerekiyor. Biz bu ideolojiyi yaratma peşindeyiz. Böyle sıradan bir iki olay ve bir iki eylemle yorumlamakla bu işin altından çıkılamaz. Çok yoğun bir biçimde kadın kurtuluş ideolojisinin gelişimi sağlanmadan, her şey kendini kandırmaktan öteye gidemez. İnanıyorum ki çok ciddi bir kadın kurtuluş ideolojisine ihtiyaç var.

Bu, salt cins kurtuluşu anlamında bir ideoloji değildir, sosyalist öğretinin, hatta toplumun bilimsel analizinin bizi getireceği bir noktadır ve kadın eksenli bir kurtuluş ideolojisinin büyük önem taşıyacağını önümüze koyacaktır. Şüphesiz bu feminist bir yaklaşım değildir. Zaten ben kendim bir kadın değilim. Ama kadın boyutlu, kadın eksenli bir düşünceyi, giderek bir ideolojiyi ve buna dayalı bir örgütlenmeyi geliştirmeyi oldukça önemli bulmaktayım.

Kısaca kadın ideolojisi salt cins ideolojisi değildir, aslında bir sosyal ideolojidir. Eğer bu sorunlara bu çerçevede yaklaşırsak, şimdiye kadar ki ideolojik boyutlu bütün yaklaşımları, bütün ideolojileri, dolayısıyla onlara dayalı ekonomik, kültürel, siyasal ve askeri örgütlenmeleri gözden geçirmemiz gerekecektir. Çünkü erkek egemenliklidir, dolayısıyla savaşı, eşitsizliği ve baskıyı içerir. Bu da cinsin düşüşünü beraberinde getirir. Cinsin düşüşü de, yaşamın düşüşü demektir.

İkinci bir husus; Bütün erkek ağırlıklı örgütlenmeleri, elbette yoğun bir eleş-

tiriye tabi tutmak gerekecektir. Sadece eleştirmek değil, bunları giderek aşmak zorunlu ve kaçınılmazdır. Bütün militarist örgütlenmeler yüzde yüz erkeğin damgasını taşırlar. Orada tek bir kadının yeri, tek bir kadının dili ve yüreği yoktur. Bunlar tepeden tırnağa zorba örgütlerdir, şiddet güçleridir. Dikkat edilirse kadının en az olduğu veya hiç olmadığı bu yerlerdeki mekanizma, şiddetin korkunç düzeyde geliştirildiği bir sistemdir. Eğer kadının kurtuluşunu istiyorsak, erkek egemenlikli ideolojilere dayalı kurumları şiddetle eleştirmemiz gerekecektir. Bunun önemli bir parçası da ailedir. Aile de erkek egemenlikli bir kuruluştur.

Bu eleştiriyle birlikte geliştirilecek diğer bir kavram, kopuş kavramıdır. Bu, bazılarımızı zorlamaktadır ama özgürlük ideolojisi açısından bunu açıklamamız gerekiyor. Buna bulduğumuz bir çare kopuş olayıdır, ama bu çok zordur.

İşte biz bu konuda büyük kadın şehitlerimizi kendimize esas alıyoruz. Ben her zaman söylüyorum: Zîlan gerçeği, Zeynep Kınacı gerçeği bizim için aslında bir vasiyettir. Bunlar birer manifestodur. Nasıl yaşanılması ve nasıl savaşılması gerektiğini düşüncesiyle, ideolojisiyle, örgüt ve hatta eylem anlayışıyla ortaya koyuyor. Klasik erkeği öldürmek benim felsefem ve ideolojimdir.

'Erkeğin yaratılması kolaydır demiyorum'

Büyük bir güzellik arayıcılığım var. Fakat bunu nasıl elde edeceğim, nasıl yaşayacağım? Bu, başlı başına bir ideolojik sorundur. Erkeğin yaratılması kolaydır demiyorum. Biz YAJK'ı kadını kaba anlamda savaştırmak için kurmadık, bu yanlış anlaşılmasın. Sadece dışımızdaki erkeği de değil, içimizdeki erkeği hizaya getirmek için YAJK'ı kurduk. Hizaya getirmek derken, onu biraz değiştirmek ve dönüştürmekten bahsediyorum. Bu erkeği dönüştürmemiz gerekiyor. Aldığımız en kaba tedbirlerden birisi de, bu konuda YAJK'ı örgütlemektir.

Bir çelişki ortaya çıkıyor. Kopuş, yeniden katılım, yeniden paylaşım olacak mı? Olacaksa, erkek kendini bilinçli, özgürlükçü, iradeli ve zaferli yaratmak zorundadır." Ana topraklar üzerinde tanrıça kültürüne dayalı kaybedilen özün yeniden yaratılması için derin yurtseverlik, birinci ideolojik ilkemiz olurken, kadının özgür düşünce ve iradesiyle yaşama katılımı ikinci ilkemiz, örgütsüz hiçbir gelişmenin yaratılmayacağı gerçeğinden hareketle, üçüncü ilkemiz, özgün örgütlülük, örgütlülüğün hayata geçirilmesi için eylem halinde olmak dördüncü ilkemiz, tüm bu özgürlük çalışmalarının etik-estetik bağı kurulurak yapılması beşinci ilkemiz olmaktadır.

Önderlik, partileşmiş kadın gücünü sadece PKK'deki erkekleri değil, tüm erkekleri hizaya getirecek etik, estetik yaşam anlayışı kazandıracak inancıyla her zaman kadına büyük güvenmiş, en güzel, derin, özgürlüğe dayalı yoldaşlığı yaşamıştır.

Kürt sorunu Önderliğimizle bütünleşmiştir

Önderliğimiz şahsında, kaybeden kadının ve kadınla kaybeden toplumun kimliği yeniden tanımlanıyor. Kadının kimliği, tarihi, kadınla birlikte kaybeden demokratik uygarlık tarihi, demokratik uygarlık güçlerinin direnişi, bunun karşısında zorba ve iktidar gücüne dayalı kendisini kurumlaştıran, tarihin çeşitli dönemlerinde farklı isimler alan, evreler geçiren, sistemleştiren, özde hep aynı kalan uygarlık güçleri tanımlanıyor. Kapitalist modernite sistemine karşı demokratik modernite sistemiyle alternatif geliştiren Önderliğimiz yeni padigmayı yaratarak üçüncü doğuşu gerçekleştirmiştir.

Önderliğimiz şahsında bir halkın trajedisi, arayışları, mücadelesi, iradesi temsil edilmektedir. Önderliğimiz, tarihsel-toplumsal gerçekliklerin hem dile gelişidir hem savunanıdır, Kürt sorunu Önderliğimizle bütünleşmiştir. Önderliğimizin başlattığı mücadele olmasaydı Kürtlük yok hükmünde sayılacaktı. Kürt kadınları özgürlükle tanışmayacaktı. Önderliğimizin davasının, Kürt sorununun yapısallığı ve çözümü dışında bireysel bir dava olarak ısrarla ele alınması siyasidir. Başından itibaren AİHM'in davayı bireysel ele alması, Kürt sorununda Avrupa devletlerinin izlediği politakanın bir parçası olup sömürgeci egemen ulus-devletlerin izlediği politikaya ortak olmaktır. Taraflı yaklaşmaktır. Komplonun iç yüzü ve komployu gerçekleştiren güçler, Kürt halkına karşı işlenen suçlar aydınlatılmamış ve suçun sahipleri ortaya çıkarılmamıştır. Üstelik Önderliğimizin İmralı Cezaevi'nde bireysel hakları bile tanınmamaktadır.

Önderliğimizin sağlığı, güvenliği ve özgürlüğü Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi olarak da temel kaygımızdır. Varlık ve yaşam gerekçemizdir. Özgürlüğü özgürlüğümüz, yaşamı yaşamımızdır. Görülmektedir ki, söz konusu ezilen, sömürülen, işgal edilen kadın ve Kürt halkı ve onu temsil eden Önderliğimiz olduğunda evrensel hukuk normları, siyasi normlar işletilmemiştir. Önderliğimiz, İmralı yargılanma süreci çok elverişsiz koşullarda da olsa demokratik çözüm ve barış arayışı, çağrısında yoğunlaşmıştır. Önderliğimiz, geliştirdiği beş ciltlik savunmayla kaosa, ölümlere, savaşa, yıkıma birlikte çare bulmayı yaşamının gayesi yapmıştır. Önderliğimizi, komployla tutuklayanların tasavvur ettiği gibi ne özgürlük hareketimiz ne de onun toplumsal dinamikleri pasifize edilemedi, bitmedi, tasfiye edilmedi.

İmralı işkence sisteminin sürdürülmesi, her geçen gün sorunun çözümünü ağırlaştırmıştır. Adalet ve hakikat sorgulamamızı, arayışımızı başka bir yol bırakılmadığından silahlı direniş mücadelemizle yerine getiriyoruz. Sorunu yaratanlar, silahlı saldırı, fiziki dahil kültürel soykırım uygulamasından vazgeçmediği sürece meşru savunmaya dayalı direnişimiz devam edecektir.

Demokrasiyi, özgürlüğü kadından bağımsız tartışamayız

Artık Kürt sorunu sadece bir Kürt sorunu değildir, bir Ortadoğu sorunudur. Bu nedenle çözümünün de salt ulusal değil, bölgesel ve yine evrensel değerlerle uyumlu olması kaçınılmazdır. Ortadoğu halklarının demokratik ve özgürlükçü geleceği, kadın devrimiyle yaşanacak gelişmelere ve Kürt halkının geleceğiyle iç içe geçmiş durumdadır. Kadın sorununun Kürt sorunuyla birlikte çözümü Ortadoğu'nun kaderini belirleyecek denli merkezidir, temel aktördür. Demokratik ulusa dayalı, halkların özerkliği temelli demokratik konfederasyon çözüm modelidir. Ulusal olarak geliştirdiğimiz kadın konfedaral sistemimiz KJK'yi (Komalên Jinên Kurdistan-Kürdistan Kadınlar Topluluğu) bir ön model olarak tüm Ortadoğulu kadınları kapsayacak düzeye vardırmak amacımızdır. Ortadoğu Kadınları Demokratik Konfedarasyonu'nu kurmak hedefimizdir. Bu anlamda tüm karşı devrim saldırılarına rağmen Rojava ve Suriye'de gelişmekte olan kadın özgürlüğüne dayalı model şimdiden heyecan ve umut vericidir.

Kadın sorununun çözümünü içermeyen hiçbir çözüm modeli gerçekte çözüm içermeyeceği, kadınlarca bilinmektedir. Cinsiyetçilikle mücadeleyi konu edinmeyen çözüm özgürlükçü olamaz. Tüm toplumsal sorunların ilk ve esas çelişkisini oluşturan kadının özgürlük sorunu çözülmeden hiçbir toplumsal sorun çözülemez.

Kapitalist sisteme karşı demokratik modernite çözümünü kadınla başlatmak, ulusal, bölgesel ve evrensel çapta içiçe birlikte ele almayı gerektirir. Şimdiye kadar veri olarak genel kabul edilen beş bin yıllık sınıflı uygarlığı erkek paradigması olarak ifadelendirip buna karşılık Önderliğimizin geliştirmiş olduğu demokratik, ekolojik, kadın özgürlüğüne dayalı paradigmayı da rahatlıkla kadın paradigması olarak ifadelendirebiliriz.

Çılgınlıktan çıkışın yegane yolu kadınla, toplumla, doğayla uyumlu yaşama dönüştür

Kadın Hareketi olarak Kürdistan ve Ortadoğu'da bir taraf, irade, kimlik olarak çözüm önerilerimizi bu paradigma temelinde gündemleştiriyor, sunulan çözüm modellerine ve politikalarına bu perspektifle yaklaşıyoruz. Dolayısıyla demokrasiyi, özgürlüğü kadınsız, kadın sorununu ise bunlardan bağımsız tartışamayız. Demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü bir toplumsal sistem, demokratik ulus kültürüyle, özerk olarak inşa edilmediği sürece kadının özgürlük sorunu hep devam edecektir. Yaşamın kendisi, siyaset, ekonomi, eğitim, bilimfelsefe, savunma, kültür-sanat, sosyal alan zihniyet ve kurum olarak kadın özgürlükçü yapılandırılırsa o zaman kadın sorunu köklü çözüme kavuşturulmuş olacaktır. Tüm bu alanları kadın özgürlükçü bakış dışında ele alan, kadına da toplumsal yaşamın bu alanlarının dışında ayrı yaklaşılması sorunu çözmeye yetmeyecektir. Çılgınlıktan çıkışın yegane yolu, kadınla, toplumla, doğayla uyumlu yaşama dönüştür. Bu nedenle kadın sorunu sadece kadınları ilgilendiren bir sorun değil, yaşamsal bir sorundur. İnsanın toplumsal yaşamının sürdürülmesiyle ilgili bir sorundur. Sorun merkezi, başat karakterde olup tarihsel, toplumsal sorunların çözümüne kaynaklık teşkil etmektedir.

Sistem içi çözümler miadını doldurmuştur

Yaşam dişil başladı. Kadın hayatın her alanında kadın olarak iradi varlığıyla yer aldığı sürece, hayatın her alanına kadın bakışı, eylemi, söylemi değdiği oranda yaşam özgürlükçü, demokratik, adil, eşit şekillenebilecektir. Bunun için çözüm olarak kadın eksenli yeni bir toplumsal sistemin inşaası diyoruz. Kapitalizm, en sistematik sömürü sistemini ifade ediyorsa bu sistemin en zorda, esaret altındaki kurbanı kadın olmaktadır. Ortadoğu despotik devletçi toplum geleneği, kadını kafese almıştır. Bu gelenek, kadının özgürlük uyanıyışla, bunun kültürleşmesiyle değişime uğrayacaktır. Kapitalist sisteme ancak sistem dışı çözüm arayışında olanlar, radikal ideolojik bağımsız duruşa, perspektife ve programa sahip olanlar alternatifini geliştirebilir. Tüm sistem içi çözümler miadını doldurmuştur. Sistem karşıtı en radikal, dinamik toplumsal güç kadın hareketleridir. Ve kadın hareketlerinin bu doğuşu sağlanmış, muazzam gelişme halindedir.

Değişimi, çözümü başka yerlerden değil, kendimizde buluyoruz. Kendimiz demokratik modernitenin asal gücü olarak sınıflı uygarlık güçleriyle kadın değerleri üzerinden hesaplaşıyoruz. Militarizmin, faşizmin bu denli büyümesi, şiddetlenmesi kadın hareketlerinin de öz savunma örgütlenmesini, toplumsal örgütlenmesini daha da büyütmesini sağlamıştır. Kadının askeri örgütlenmesi, militarizme, faşizme büyük bir karşı koyuştur. Kadınlar kendini savunmayı en temel meşru hakkını güçlü yerine getirerek çözümü güçlendirmekte.

Hakeza Rêber Apo, erkek damgalı bilimlerin eleştiriden geçirilmesi için, kadın doğasını, kadın etrafında çelişki ve gelişmeleri tarihsel toplumun gerçekte ne olduğunu araştıran, kadını tarihte, felsefede, dinde ve tüm bilimlerde yerini yeniden anlamaya, aydınlatmaya dayalı sosyal bilimin kadının bizzat öz çabalarıyla gelişeceğini belirterek jineolojiyi gündemleştirdi. Kadın bilimini öngörmesi, bilimsellik adına, ideolojik hegemonya duvarlarının yıkılmasıdır. Şimdiden büyük bir ilgi uyandıran jineoloji bilimiyle yolumuzu hep aydınlatmaya devam edeceğiz.

Kapitalist paradigma iflas etmiştir. Yeni paradigma ise doğuş aşamasını yaşamaktadır. Alternatif paradigmanın öncelikle zihniyet alanında kurumlaşması, kapitalist teori, bilim, politikanın her alandaki çürütücü hakimiyetine, bilgi-iktidar hakimiyetine son verilerek özgürlük dünyasının önü açılabilecektir. Ortadoğu'da şimdi en temel ihtiyaç demokratik, kadın özgürlükçü ve ekolojik zihniyetin yaşam bulup, kazanılmasıdır. Bu alanda başarıyla verilecek mücadele ve jineoloji temelli çalışmalar acıların boşa çekilmediğini ortaya koyacaktır.

Mücadelemizi hemcinslerimizle büyütmenin tam zamanıdır

Kürdistan, Ortadoğu ve dünyanın genelinde kadınlarla birlikte önemli çalışmalar yürütmekteyiz. Birlikte mücadele ediyor ve dayanışmamızı yükseltiyoruz. Bunun büyük heyecanını, kıvancını yaşıyoruz. Şengal kadınlarına, analarına ulaştığımızda umudunu yitirmekte olan kadınlara yeniden hayat suyu olmanın insani onuru yaşıyoruz. Şengalli kadınlarımızın varlığını savunmak için çare olarak silaha sarılmaları ve bunu kadın meclisi, kültürel, sağlık, siyasi, eğitim alanında örgütlenmelere dönüştürmeleri sevinç gözyaşlarımızdır. Kürt Kadın Hareketi olarak Arap, Ermeni, Süryani, Fars, Türk, Türkmen bölge kadınlarıyla çok güçlü bağlar kurduk. Birlikte geleceğimizi, sistemimizi mücadeleyle inşa ediyoruz. Bu en büyük devrimsel kazanımımızdır. Kadınlar gelişiyor, boyunduruk altından çıkıyor, hayata adeta gözlerini yeniden açıyorlar.

Dünyanın her yerinde kadınlar büyük acılar çekmekte, büyük direnmekteler. Bu anlamıyla kadınlar olarak mücadelemizi hemcinslerimizle büyütmenin tam da zamanıdır. Kapitalist sistemi değiştirmenin zamanıdır. Erkek egemen sistemle hesaplaşmanın zamanıdır. Kadın devriminin damgasını vuracağı gelişmelerin içindeyiz. Böylelikle Önderliğimizin yarım kalan projem dediği özgür kadın ideali ve ona dayalı özgür toplum projesi gerçekleşmiş olacaktır.

■■■

"Biz YAJK'ı, kadını kaba anlamda savaştırmak için kurmadık, bu yanlış anlaşılmasın. Sadece dışımızdaki erkeği de değil, içimizdeki erkeği hizaya getirmek için YAJK'ı kurduk. Hizaya getirmek derken, onu biraz değiştirmek ve dönüştürmekten bahsediyorum. Bu erkeği dönüştürmemiz gerekiyor. Aldığımız en kaba tedbirlerden birisi de, bu konuda YAJK'ı örgütlemektir."

Türkiye yeni bir sömürge olarak Başûr'u elinde tutuyor

Muzaffer Ayata

KDP'nin tarihini, siyasal gelişimini, önderliksel anlayışını, dayandığı sınıfsal realiteleri tümüyle anlatabilmek, bugüne kadar gelişimini izlemek ciddi bir kitap ve araştırma konusudur. Makalelerde her yönüyle doyurucu biçimde ele almak zordur. Biz bu gelişim çizgisi içerisinde belli başlı özelliklerine ancak değinebiliriz.

20. yüzyıl genel olarak devrimlerin, ulusal kurtuluş hareketlerinin, ulusal mücadelelerin yüzyılıdır. Bu yüzyıla iki dünya savaşı sığdırıldı. Dünyayı sarsan, emekçiler adına dünyanın en büyük devrimini yapan Bolşevik Devrimi ortaya çıktı. Vietnam'dan Küba'ya, Filistin'den Angola'ya, Çin'e kadar ulusal kurtuluş hareketleri, toplumsal hareketler yayıldı. Avrupa'da '68'liler hareketi, büyük kültürel, toplumsal, siyasal isyanlar, dönüşümler gündeme geldi. 1970'ler Türkiyesi'nde de bunun devamı olarak devrimci, öncü güçler, örgütler, arayışlar ortaya çıktı. Bunun Kürdistan'a yansıması da, Kürdistan tarihinde yeni bir dönemi başlattı.

KDP köklü bir çizgi değişimine gitmedi. Ne bunun hesabını ne özeleştirisini verdi ne de Irak'ta, Başûr'da demokratik bir ortam yaratıldı. Aksine AKP çizgisini siyasi çizgi olarak Başûr halkına dayatmış durumdadır. Aslında Başûr'u, Türkiye'nin yeni bir sömürgesi olarak tanımlayabiliriz.

Bir de Kürt egemenlerine dayalı, onların tarihsel mirasçısı ve devamcısı olan KDP çizgisi var. Bu çizgiyi izlemek ilginç bir tarihsel durumu ortaya çıkarıyor. 20. yüzyıl aynı zamanda partisel öncülüklerin de yüzyılı oluyor. Hem sosyalist partiler hem de küçük burjuva partiler bütün toplumsal hareketlere öncülük ettiler.

Kürdistan'da 1900'lerden beri Kürt ağaları, beyleri, mirleri, dini liderleri, Kürdistan toplumsal hareketlerine öncülük ettiler. Yine özerklik ya da yerel güç olma arayışlarına da, devletler ile yaşanan çelişki ve çatışmaları da bu kesimler öncülük etti. Çünkü; maddi gücü olan, az çok bilgisi olan, cemaatlere gidebilen, yönetebilen, az çok kendine güvenen bu kesimlerdi. Yoksullar, emekçiler, kadınlar siyasetin ve toplumsal çalışmaların dışına itilmişlerdi. Aslında tamamen bilmez durumdaydılar demek daha doğru olur. Kürt egemen kesimleri çağı yakalayan, büyük projeleri olan, kendi içinde merkezi ya da ulusal birliği yakalayan bir konumda değillerdi. Hükümdarlıklar, krallıklar ya da devletleşmeyi önüne koyma gibi bir kapasiteleri yoktu. Babanlardan başlayan, Mîr Bedîrxanlarla süren, genelde yenilgilerle sonuçlanan, iç çatışmalar, iç ihanetler, iç bölünme ve parçalanmalarla iflah olmayan bir durum söz konusudur.

Kürt işbirlikçi çizginin dayanakları

Kürtler, Osmanlı ya da İran gibi güçlü egemenlerin sürekli üzerinde oynadığı, büyük devletlerin dışında öz gücüne güvenerek özgün siyaset oluşturamadılar. Böyle olunca aydın ya da süreçlere öncülük edebilecek güçlü bir sınıf da oluşturamadılar. Toplumsal örgütleme ve arayışları çok yönlendiremediler. Doğal olarak hareketler parçalı, birbirinden kopuk, iç ihanete ve bölünmelere açık bir karakterde gelişti. Sürekli çatışma ve isyan içerisinde olduklarından ya da komplo ve provokasyonlarla zaman içerisinde egemen sınıfların var olan yerel otonomilerini kaybetmeye, kendilerine olan güvenlerinin daha fazla kaybolmasına, çıkarlarını, varlıklarını egemen güçlere dayanarak sürdürmeye götürdü. Sisteme entegre olarak kurtuluşunu sistemin içinde arama durumu, klasik Kürt işbirlikçi çizginin derinleşerek yaygınlaşmasına yol açtı. Kürt halkında artık geleceğe dair fazla umut da bırakılmadı ve zamanla kendilerine güvenleri kayboldu.

Dersim İsyanı, en son vahşice bir soykırımla tertiplenerek bastırıldı. Başkur'da isyanların, arayışların köküne adeta kibrit suyu döküldü. 1945'lerde devrim ve çatışmaların yarattığı boşluklar, yine İkinci Dünya Savaşı'nın yarattığı boşluklar ortamında Mehabad Kürt Cumhuriyeti kuruldu. 45'te Melle Mustafa Barzanî'de dahil oldu. Ancak Sovyetlerin çekilmesi ve isyanın bastırılmasından sonra Barzanîler terk ettiler. Daha etkili, güçlü bir örgütlenme ve direniş sergileyebilirlerdi ama orada gelecek görmeyerek Sovyetlere iltihak ettiler. Böylelikle uzun yıllar Sovyetler Birliği'nde kaldılar. Fakat kendilerini kapalı tutarak Sovyet Devrimi'nin birikiminden, mirasından ve güncelliğinden çok da etkilenmediler.

1958'lerde Irak'ta yaşanan darbeler ile rejim değişikliği yaşandı. Ortam oluşunca geri geldiler. Fakat bir türlü rejimle de anlaşamadılar, zaman zaman çatışmalar ve direnişler sürdü. 1970'ler de özerklik noktasında anlaşmalar oldu. Fakat doğalgaz ve zengin petrol kaynakları nedeniyle Bağdat Kerkûk'ten vazgeçmeyince Barzanî önderliğinde direniş tekrar yayıldı. Ama 1975'te Barzanî hareketi pêşmerge güçlerini tasfiye etti. İran-Irak çatışması vardı. Bunun üzerine İran, Amerika üzerinden dolaylı bir biçimde Şah eliyle Barzanî hareketini destekliyordu. Bu destekler anlaşmayla kesilince Barzanî adeta ortada kaldı.

Barzanî'nin Kisenger'e; "Bize destek vermeye devam edin, biz sizin eyaletiniz olalım" biçiminde meşhur mektupları var. Fakat Amerika emperyalist karakteri gereği kendi devlet çıkarları gereği bu taleplere kulaklarını tıkadı. Amerika'nın İran Şah'ı ile ilişkileri daha iyiydi, o dönem Kürtleri desteklemekte çok fazla çıkar görmediler. Saddam yönetimi de Sovyetler ile yakınlaşıyordu. Öylece ortada bırakıldılar. Barzanî ise kendi gücüne dayalı savaşa inanmadı. Savaşamayacağını söyledi ve herhangi bir askeri yenilgiye uğramadan kendi eliyle pêşmerge gücünü dağıttı. Bu ağır bir darbe oldu. Aslında hem toplum hem de pêşmerge güçleri bunu kabullenemedi. İntihar edenler oldu; adeta toplumsal bir yıkım yaşandı. Barzanî'nin kendisi de barınamadı ve tedavi için gittiği Amerika da vefat etti. KDP'nin bu çizgisi, Başûr'da ilk büyük yenilgi ve tasfiyeyi yaşattı.

1970'lerde Avrupa'daki gençlik hareketlerinin, yine dünyada gelişmekte olan devrimci hareketlerdeki moral, coşku ve uluslararası dayanışmanın etkileri Türkiye'ye de yansıdı. Türkiye'deki sosyal-toplumsal yapının değişiminin yanı sıra kapitalizmin gelişimi Türkiye'de yaşanacak olan ideolojik çatışmanın da başlangıcı oldu. Kemalizm'in sorgulanması, devrimci demokratik gençlik hareketlerinin güçlenmesi büyük bir canlılık ve dinamizmi getirdi. Bu ortamda Kürdistan gençliği de etkilendi. Bakurê Kurdistan'da arayışlar ortaya çıktı.

Bunun bir parçası olarak Doktor Şivan gerilla savaşı modelini hedefleyerek bir kurtuluş hareketi başlatmak istedi. Bu nedenle Başûr'a gelerek dağlık sınır bölgelere yerleşti. Said Elçi'nin KDP'si de faaliyet yürütüyordu. Daha sonra Said Elçi öldürüldü. Doktor Şivan bölgede yoğun bir faaliyet içerisine girerek çalışmalarını sürdürüyordu. Güçlü örgütlenmeleri oluşturarak sınır boylarında taban oluşturdu. Bu faaliyetler Türk MİT'ini rahatsız etti. Barzanî hareketini uyardılar. Barzanî hareketi, yerleştikleri alanları terk etmeleri için Şivanlara müdahale etti. Daha sonra da Said Elçi'nin öldürülmesini gerekçe yapıp Şivan ve arkadaşlarını katlettiler.

Bir aile örgütü olarak KDP

Barzanî KDP'si, Bakurê Kurdistan'da devrimci dinamiklere dayanarak gelişebilecek hareketi daha kök salmadan bertaraf etti. Aslında yaşanan, KDP'nin geleneksel çizgisiydi. Üstelik uzun yıllar Botan alanını çok güçlü biçimde kullandılar. Botan Kürtlüğü, kültürü diri ve canlıydı. Bu yapısıyla her zaman pêşmerge güçlerini destekledi. Hem ekonomik olarak finanse etti hem de pêşmerge gücü olarak katılım yaptılar. Rojava Kürtleri yine öyleydi. KDP bu parçaları -Rojhilat dahil- her zaman kendi çıkarları için kendi önderlikleri için kullanmak istedi. Aslında KDP'yi bir Barzanî aile örgütü olarak görmek daha doğru olur. Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesini örgütlemek, hedeflemek yerine adeta Barzanî ailesini koruma örgütüdür, dersek yanılmayız. 'Kürdistan bizim mülkümüzdür, kendi çıkarlarımız esastır. Zora girdiğimizde herhangi bir devletle anlaşabiliriz, herhangi bir parçayı öne sürerek feda edebiliriz', KDP'nin Kürdistan'a yaklaşımını böyle ifade etmek çok yanlış olmayacaktır. KDP çizgisi yanlıştır ya da karşıyız diye bunları söylemiyoruz. Çünkü bunlar yaşanan gerçek olgulardır.

Hiç kimse diyemez ki, Rojhilat, Bakur ya da Rojava KDP tarafından desteklendi. Parçalardaki örgütler buna da-

yanarak devrimci mevziler kazandı. Dört parça Kürdistan birbirine yakınlaştı, ulusal birlik, ulusal bilinç oluştu. KDP'nin böyle bir desteği olmadı. Evet burada bir Kürtlük vardı, bunun duyulması diğer parçaları belki biraz olumlu etkiledi, ancak bunlarla işe giren hiç kimse iflah olmadı. Mesela, Türkiye KDP'leriyle her zaman Barzanî KDP'sinin basit bir versiyonu ve uzantısı oldu. Dervîşê Sado'nun KDP'si de adeta MİT'in Türkiye şubesine dönüştü. Rojava'da yine öyleydi. İran KDP'leriyle çatıştı, İran çok kötü karşı karşıya getirdi. Humeyni'nin saldırılarıyla Qasimlo ve Şerefkendî'lerin katledilmesiyle Rojhilat'ta tutunamayan KDP'liler Başûr'a sığındı. Zamanla KDP bunları ilticacı, mülteci, el altında, yardıma muhtaç onlara el açan hareketler durumuna getirdi. Zorda olan Kürt hareketlerine destek vermek, onları kendisiyle eşit görmek, Kürdistan'ın sorunlarını paylaşmak ve ortaklaşmak gibi bir şeye girmedi. Kendisi bu parçaların tümüne dolaylı veya direkt etkide bulundu. Hem maddi hem siyasi olarak kendine bağlamak istedi. KDP hiçbir zaman bu partilerin KDP'nin işine karışmasına ya da Başûr'da siyaset yapmalarına, halkı örgütlemelerine izin vermedi. Otoriter, egemenlikçi görüş ve anlayışları vardı.

Said Kırmızıtoprak, Doktor Şivan'ların ortadan kaldırılmasına sıradan bir olay ya da örgütler arası bir çelişki olarak bakılamaz. Said Elçi'nin Barzanî KDP'siyle ya da Başûr ile bir sorunu ve çelişkisi yoktu. Tam tersine onlara güvenerek ve onlara dayanarak üstlenmesini yaptı, bu şekilde yöneleceklerini de beklemiyorlardı. Ortadoğu gerçekliğini ve Kürt egemen sınıflarını yeterince tanımıyorlardı, bu konuda deneyimleri azdı. Daha ütopik, daha idealist temelde meseleye yaklaştılar. KDP bütün hareketlere öyle yaklaştı. Bu yaklaşım aynı zamanda KDP'nin siyasal çizgisini ifade ediyordu.

19. yüzyılın başından günümüze kadar, öyle Avrupa tarzı modern burjuva partiler de olamadılar. Gerçek anlamda bir milliyetçiliği de geliştiremediler. Aile, aşiret, mezhebe dayalı, bölgeci, parçacı, iktidarcı ve egemenlikçi çizgi hep hakim oldu. Ellerinde doğal sermaye olarak Kürtlük vardı.

Kürt halkı mazlum ve yoksuldu, vahşice katlediliyordu. Başka alternatif örgütlerin oluşmasına izin verilmiyordu. Başûr'da YNK'nin ortaya çıkması ancak Cezayir Anlaşması ile (İran ile Irak arasında 6 Mart 1975'te yapılan bir düzenleme anlaşmasıdır) mümkün oldu. KDP'nin tasfiye olmasından sonra ortam doğunca kendilerini yaşatabildiler. Nitekim daha sonraları Saddam'a sığındılar. Böyle olunca 'Saddam'ın cahşları' diye ilan edildiler. Daha sonra ağır bir iç çelişki ve çatışma yaşandı. KDP tarihine bakıldığında Kürtlere karşı bir savaş çizgisi geleneği de vardır. Zaman zaman spontane, irade dışı ya da mahalli kalmış değildir. Bir egemenlikçi geleneksel zihniyettir.

Kürdistan'da iki çizgi

PKK önderliği bunları iyi analiz etti. Klasik Kürt işbirlikçiliğinin damarı olarak, ilkel-milliyetçi bir çizgi olarak tanımladı ve bu çizginin gelişimini bildiği için hep dikkatli ve temkinli yaklaştı. KDP'yi her zaman ulusal birliğe, demokratik ulusal çizgiye çekmeye çalıştı. İdeolojik mücadele yürüttü, Kürdistan'da büyük bir aydınlanma hareketi başlattı. Halkı siyasete çekip örgütleyerek özgüce dayalı toplumsal, siyasi, askeri, diplomatik mücadeleyi esas aldı. Dış güçlere dayanarak değil, Kürdistan topraklarına, coğrafyasına ve Kürdistan halkının insan potansiyeline dayandı. Bu farklı bir çizgi oluyor.

KDP şahsında temsil edilen geleneksel egemenlikçi, işbirlikçi çizgi oluyor. Ama bir de bu çizginin dışına çıkmış dünyadaki devrimci sosyalist hareketlerin devamı olan, onlardan etkilenen, onların Kürdistan'daki kolu olarak kendisini örgütleyen, emekçi, demokratik, özgürlükçü, sosyalist ve eşitlikçi bir çizgiyi Önder Apo temsil etti. Sonuçta Kürdistan'da bu iki çizgi karşı karşıya geldi. Önder Apo'nun çizgisi toplumsal dinamiklere, ezilenlere dayandığı için bu çizgi etkili oldu. Sömürgeci Türk faşist sistemine karşı çok kısa sürede büyüdü ve güçlendi.

78'de partileşince askeri darbe yapıldı. Ancak bu çizgiyi yine de durduramadılar. Yapılan darbe neticesinde kendisini daha güçlü örgütleyebilmek için yurt dışına çıkıldı. 82-83'de yine Başûr dahil Kürdistan coğrafyasına girildi. 84'te gerilla savaşı başlatıldı ve aralıksız günümüze kadar bu direniş sürüyor. Rojhilat'ı büyük oranda etkiledi halkı mücadeleye kattı. Rojava'yı tamamen etkiledi halkı devrime kattı. Bakur halkının tamamını etkileyerek devrime kaldırdı. KDP bu gelişimden memnun olup ulusal birliği yaymak, kendi tabanına da taşımak yerine hep barikat olmaya çalıştı.

Bölge, 1916'da Sykes-Picot Anlaşması'yla beraber egemenler tarafından bölüşülerek ulus devletler oluşturuldu. Bu temelde Kemalist hareket başarıya ulaştı. Kürdistan dört parçaya bölündü ve Ortadoğu çok stratejik bir bölgeydi. Hem coğrafyasının kontrolde tutulması hem stratejik enerji kaynaklarının güvencede olması, daha sonra ekonomik çekirdek olarak kurulan İsrail'in güvenceye alınması için ilk proto-İsrail olarak Türkiye kuruldu. Ulus devlet projeleri olarak sonra İsrail'in kendisi kuruldu. İlk Türkiye ulus devleti nasıl kurulduysa son olarak şimdi de Başûr'da daha çok KDP öncülüğünde bir Kürt ulus devleti kurulmak isteniyor. Böylece hem Kürdistan'ın diğer parçaları kontrol altına alınacak, hem de İsrail bölgede güvenliğe alınacak.

İsrail dünyada ulus devletlere öncülük etti ve kendisini de orada devlet olarak örgütledi kurumlaştırdı. Ama dine ve etnik milliyetçiliğe dayalı ideolojiler bölgeye huzur getirmediği gibi sürekli düşmanlık ve çatışma getirdi. İsrail de birçok Arap ve Müslüman devlet tarafından kuşatılmış durumdadır. Daha çok savaşa ve askeri güce dayalı olarak güvenliğini sağlamak istiyor. Bu temelde bir Kürt devletine ilgi duydular. Bu oluşumları dengeleyecek, bölge halklarına, devletlerine karşı kullanacak bir Kürt devleti isteniyor. Fakat bu da bütün Kürtlerin içinde olduğu, birleştiği, gerçek bir potansiyel olarak dört parçayı kapsayan bir Kürdistan değildir. Çünkü; böyle bir Kürdistan'ı denetime almak, kontrol etmek de kolay değildir. Onun için devrimci demokratik önderlikleri dıştalayarak daha çok KDP öncülüklü küçük Kürdistan'ı kurarak hem Irak'ı hem diğer parçaları sınırlandırma, denetleme, bölge halklarına karşı kullanma stratejileri var.

İsrail açıktan Kürt devletinin kurulmasını savunuyor. Suriye ve Irak çöktü, İran bugün tehdit altında, Türkiye Kürdistan sorununda çözülmenin eşiğine geldi. Artık eski varlığını, ulusal birliğini koruma noktasında zorlanıyor. Yürütülen direnişler, ideolojik mücadeleler Türk soykırımcılığını, Türk ırkçılığını tamamen deşifre etti. Türkiye bu açıdan büyük bir çıkmazla ve çözülmeyle karşı karşıyadır. Rusya, Avrupa, Amerika ve İsrail ile karşı karşıya geldi. Tamamen yalnızlaşıp Kürt direnişini durduramayınca şimdi tekrar her türlü şantajla, her türlü taviz vermeye kadar bu devletlerle birleşerek Kürdistan'ın özgürlüğünü durdurmaya çalışıyor. Bunun bir ayağı olarak AKP eliyle de KDP'yi kafeslemeye, tamamen Kürt hareketini tasfiye etmede bir araç olarak kullanmaya çalışıyorlar. Bu çizgiyi uzun yıllardır tanıyorlar.

KDP, İran-Irak savaşından yararlanarak bölgede tekrar biraz canlandı. Ama savaş bitince Saddam intikam almak amaçlı yöneldi. Soykırımlar düzeyinde vahşi saldırılar yaptı. 180 binin üzerinde Kürt katledildi. Helebce Katliamı ve Soykırımı yapıldı. Körfez Savaşı'ndaki saldırılarla beraber Kürdistan adeta boşaltıldı. İran ve Türkiye sınırlarına kendisini vurdu. Bu hareketler yine dağılarak tasfiye oldular. Bölgede direnen ve ayakta kalan diri güç PKK oldu.

Bölgede yaşanan krizden en fazla yararlanan PKK oldu ama iyi hesaplayarak çok daha fazla etkili olabilirdi. Fakat Özal'ın girişimleri sonucunda Amerika'nın ortaklığıyla uçuşa yasak bölge ilan edildi. Çekiç Güç oluşturuldu. Başûr halkı tekrar Başûr'a geri çevrildi. O ortamda tekrar KDP-YNK desteklendi ve güçlendiler, yoksa tasfiye olmuşlardı. Saddam'dan boşalan yerlerde onları öne çıkarıp otorite yapmak istediler. Yapılan anlaşmalarla bir Kürt federe meclisi kurulacaktı ama Türkiye bunun karşılığında 'PKK'nin kellesi verilecek' dayatmalarında bulundu. PKK de o zaman büyük çıkış yapmış, kurtarılmış bölgeler ilan edecek aşamaya gelmişti. Türk ordusu kırsala adım atamaz durumdaydı, şehirler kuşatılıyordu. 2 Ekim'de meclis kuruldu ve ilan edildi. 4 Ekim'de Türkiye ve Başûrlu bütün güçler ortaklaşarak PKK'ye saldırdılar. PKK'nin projeleri, kurtarılmış bölge girişimleri böylece sekteye uğratılmış oldu.

KDP-AKP ittifakında bir sürü gizli, karanlık nokta var

1998'e kadar bu çatışmalar zaman zaman sürdü. Yine bu süreçlerde KDP-YNK arasında da çatışmalar yaşandı. KDP, Saddam'ın tankları eşliğinde Hewlêr'i alarak YNK'yi buradan çıkardı. Daha sonra Türk tanklarını getirterek bir Kürt hareketine karşı sömürgeci devletlerle birleşip ordularıyla saldırmak KDP için olağan bir iş haline geldi. KDP, Kürtler arasında yaşanan sorunları anlaşarak, görüşerek çözmek yerine egemenliğini pekiştirmek için yabancı düşman güçlerle ortak operasyonlardan sakınmadı.

Günümüzde Başûr'u, Türkiye'nin yeni bir sömürgesi olarak tanımlayabiliriz. Çünkü bu konu hep gözden kaçırılıyor. Başûr'da bir hükümet kurulmuş, doğal olarak bu hükümetin devletlerle ilişkileri, diplomasisi olabilir. Tabii ki bunları yapabilir, fakat bunun diğer parçalar, diğer örgütlerin aleyhinde ya da düşmanlığı temelinde olmaması gerekiyor. Mesela, KDP-AKP ittifakı çok iç içe geçti, bilinen normal diplomasi, ticari ilişkilerin ötesindedir. Böylesi bir ilişkinin içerisinde bir sürü gizli karanlık nokta var.

Eski anlaşmalardan günümüze kadar yaşananları düşünelim: Türkiye sınıra Amerika ile beraber güç yığdı. Önder Apo Suriye'den çıkarıldı, 'Demokratik barışçıl bir yol bulabilir miyim?' diye Avrupa'ya çıktı. İltica verilmemesi için Amerika, Avrupa'yı tehdit etti. Türkiye ve İsrail'in ittifakı o dönem güçlüydü. KDP, aradaki çelişki ve görüş farklılığı ne olursa olsun bir Kürt liderine sahip çıkmak, kendi halkının bir parçası görüp bu konuda çaba harcayacağına tersini yaptı. Bunlar tabii ki unutulmayacaktır. Kürtler yönetim oldular bu konuları çok tartışmayalım, gündeme getirmeyelim, demek gerçekleri saptırmak olur. Bütün gerçekler bilinsin, yine birliğe, ortaklığa, ulusal ittifaklara çalışarak ortam hazırlayalım. Geçmiş doğru bilinmeden geleceği doğru kuramazsın. Çünkü; KDP köklü bir çizgi değişimine gitmedi. Ne bunun hesabını, ne özeleştirisini verdi, ne de Irak'ta Başûr'da demokratik bir ortam yaratıldı. Aksine AKP çizgisini siyasi çizgi olarak Başûr halkına dayatmış durumdadır. Diğer partileri yutarak, sindirerek, ekonomik gücü elinde tutarak ezme noktasına getirip hanedanlık durumuna gelmek istiyor. Askeri güçlerin ulusal parlamentoya ya da ulusal komutanlığa bağlı olması gerekirken KDP gücü olarak kullanılmak isteniyor. Buna da 'KDP pêşmergesi' deniliyor. Bir bakanlık kurulsa da gerçek anlamda bir ulusal gücü ifade etmiyor.

Bu parçalı, iktidarcı, cinsiyetçi, üst tabakalara dayalı siyaset anlayışı Başûr'da KDP'de egemendir. PKK, Bakur halkını meydanlara dökerken, bütün inançlardan, yoksul kesimlerden, tüm parçalardan militan toplarken, HPG'yi kurarak diğer parçalarda devrimlerin önünü açarak destek verirken, KDP tersini yapıyor.

Başûr halkı siyasetin dışında kalmış durumdadır. Pêşmerge ya da şehit ailesi diye maaşa bağlanarak üretimden koparılıyor. Böyle yaparak halkı yoksulluk içinde tutup kendisine muhtaç hale getirmeye çalışıyor. Kırsal alan adeta boşaltılıyor. 'Devlet olduk!' demelerine rağmen Başûr gençlerinin gözü hep Avrupa'dadır.

Türk devletinin Başûr'da varlığını meşrulaştıran KDP'dir

Rojava'da büyük bir devrimsel çıkış oldu. Rejim çökünce Kürtler öz güçlerine dayalı otonomilerini ilan ettiler. Savunma güçlerini oluşturdular. Ulusal birliğin oluşması, bütün gençlerin askeri güçlere akması, öz savunmaya katılması çabası vermesi gerekirken, KDP oradaki uzantıları eliyle Rojava'yı boşaltmaya çalışıyor. Ya kendine bağımlı kamplarda kırıntılara muhtaç hale getiriyor ya da yönlerini Türkiye metropollerine, Avrupa'ya veriyorlar.

Başûr ile Rojava arasındaki Sêmalka sınırı Kapısı'nı kapattı. Türk devleti nasıl ki Kobanê üzerinden DAİŞ eliyle Rojava'yı boğmak istediyse bu saldırının diğer ayağını da KDP oluşturuyor. Türk devleti, Kürt düşmanlığını yaparken mutlaka bir Kürt işbirlikçiliğine ihtiyaç duyuyor. Çünkü; Kürtler birlik içerisinde direnirse asla yenemez. Bu kendi tarihlerinde ispatlanmış bir gerçekliktir. Onun için 90'larda tetikçi bir güç olarak Hizbullah'ı kullandılar, sonra da bir kenara attılar. Bütün kirli işlerini onlara yüklediler, büyük oranda öldürüp tasfiye ettiler. Şimdi tekrar onların kalıntılarını, korucuları, bazı işbirlikçi aileleri palazlandırarak, ekonomik imtiyazlar tanıyarak, Kürdistan'daki kazanımları yok etmek istiyorlar.

Halkın iradesini temsil eden milletvekilleri, belediye başkanları cezaevine atılıyor, seçimle kazanılmış belediyeler gasp ediliyor. Bütün bunlar olurken KDP, AKP ile can ciğer durumdadır. Aralarındaki petrol ticaretinin haddi hesabı yoktur. KDP petrol vererek Türkiye'yi ayakta tutuyor. Türkiye yeni bir sömürge olarak Başûrê Kurdistan'ı elinde tutuyor. Bütün Türk mallarını Başûr'daki piyasaya doldurmuş, buradaki inşaat sektörünü, ihaleleri Türk devleti ele geçirmiş durumdadır. Petrol kaynakları Türkiye üzerinden pazarlanıyor. Yüzdelik olarak ne kadarını KDP alıyor, ne kadarını AKP alıyor bu bilinmiyor. Bunların hepsi gizleniyor. Kürt halkının, Kürdistan'ın ekonomik kaynakları KDP'nin eliyle Kürtlerin düşmanlarıyla bu biçimde paylaşılarak çarçur ediliyor.

92'den sonra Türk ordusu KDP tarafından Başûr'a sokuldu ve çıkmadı. KDP birçok yerde onlara askeri üs verdi. Bu üsler hala yerlerinde duruyor. Dahası yeni üslerin kurulması gündemde. Bunu şimdi daha fazla güç yığarak artırmak istiyorlar. Irak yönetimi ile Türk devleti arasında Başika krizi çıktı, biliniyor. Bütün bunları savunan Türk devletinin Başûr'daki varlığını meşrulaştıran KDP oluyor. Türk uçakları yıllardır. Qendîl'den Geliyê Reş'e, Gare'ye kadar bütün Kürdistan coğrafyasını bombalıyor. KDP'den tek bir

KDP-YNK arasında da çatışmalar yaşandı. KDP, Saddam'ın tankları eşliğinde Hewlêr'i alarak YNK'yi buradan çıkardı. Daha sonra Türk tanklarını getirterek bir Kürt hareketine karşı sömürgeci devletlerle birleşip ordularıyla saldırmak KDP için olağan bir iş haline geldi. KDP, Kürtler arasında yaşanan sorunları anlaşarak, görüşerek çözmek yerine egemenliğini pekiştirmek için yabancı düşman güçlerle ortak operasyonlardan sakınmadı.

Türk devleti nasıl ki Kobanê üzerinden DAİŞ eliyle orayı boğmak istediyse diğer ayağını da KDP oluşturuyor. Türk devleti, Kürt düşmanlığını yaparken mutlaka bir Kürt işbirlikçiliğine ihtiyaç duyuyor. Çünkü; Kürtler birlik içerisinde direnirse asla yenemez. Bu kendi tarihlerinde ispatlanmış bir gerçekliktir.

itiraz, tek bir eleştiri, tek bir ses çıkmıyor. Botan onlarca yıl KDP'yi besledi, finanse etti. Ama Botan yakılıp yakılırken şehirleri yerle bir edilirken, çocuklar-kadınlar katledilirken KDP ses çıkarmadı, soykırımcıları eleştirmedi, kınamadı.

KDP sömürgeciliği meşru kılıyor

KDP'nin televizyonları AKP'nin televizyonları gibidir. Kürtlere karşı Kürtçe propaganda yapmak için nasıl ki Türkiye mecbur kalarak TRT-6'yı açtı. Şimdi de Rudaw ile Kanal-24, TRT-6 gibidir. AKP'nin yan kolu gibi yayıncılık yapıyorlar. Mesela, 'AKP, PKK ile anlaşıyordu, İmralı ile görüşüyordu. Neden PKK savaşı başlattı, savaşı niye şehirlere taşıdı? Böyle yaparak PKK savaşa neden oldu' diyorlar. Hırsızın burada hiç suçu yokmuş gibi hep ev sahibi suçlanıyor. Mesela biz şöyle diyebilir miyiz; 'KDP direnmeseydi Saddam'ın şartlarını kabul etseydi, o zaman Saddam'da Helebce Katliamı'nı yapmazdı, Enfal Katliamı'nı yapmazdı. Buna KDP zemin oldu, YNK zemin oldu!' Böyle bir şey denilemez. Bu sömürgeciliği ve işgali meşru kılar. Ama KDP seçimlerde AKP'yi destekliyor. En son Barzanî Münih'te Binali Yıldırım ile görüştü, bu görüşmeden birkaç gün sonra Ankara'ya götürdüler. Ankara'dan döner dönmez askeri güçleri tam bir baskın havasında Şengal'e saldırdılar. Bu kadar açık bir ortaklık durumu var. Türkiye'nin acelesi vardı deşifre etti. Barzanî gitti orada ortak operasyon kararı aldılar. Sanki Kürtlerle AKP arasında barış istiyormuş havası verdiler. Bu kadar basit kurnazlıklar, klasik demode olmuş çağ dışı diplomatik oyunlar kendi halkına örgütlerine karşı olamaz.

PKK, ilişkiler çok daha fazla olumsuza gitmesin diye bunları eleştirmedi. Demokratik kültürden yoksun oldukları için ideolojik-siyasi mücadeleyi düşmanlık görüyorlar. Eleştiriyi karşıtlık ya da düşmanlık olarak görüyorlar. Bir Kürt partisinin AKP ile bu kadar iç içe geçmesi normal değildir. Türk devleti, Kobanê'de DAİŞ'e Kürtleri boğdurtmak istedi, Kürtler büyük bir direniş gösterdi, bunu başaramayınca tüm uluslararası baskılara rağmen Türkiye, Kobanê'ye bir insani koridor açmadı. Bunu sabote etmek için 'KDP pêşmergelerinin girmesine izin veriyoruz' dediler. Bu da bir oyundu. Onlara göre Rojavalı güçler KDP'yi istemeyecek, pêşmergeyi kabul etmeyecek böylece Türkiye rahatlayacak ama oradaki güçler yurtseverliğin gereği olarak bunu olumlu karşıladılar, pêşmerge tüm Kürdistan'da olumlu karşılandı. Daha sonra işleri bitip döndüklerinde de kimse bir şey demedi. Ama KDP ne yaptı? AKP yönetimiyle birlikte Rojava'yı ambargoya aldı. Sêmalka sınır kapısını kapattı. Kim oldukları bilinmeyen Ortadoğu'daki bir sürü güç finanse edildi. Rojava'da ortak birleşik cepheye, yönetime katılmak yerine kanton yönetimlerini, statüyü tanımadı. Yasal olarak hala tanımıyor. Dünya Kürtleri tanımaya başlarken, Kürtler dünyada meşruluk ve itibar kazanırken, Suriye PDK'si dünyada Türklerin kucağında onların oluşturduğu gruplara dahil olmuş ve onlarla hareket ediyor. Gittiği bütün uluslararası platformlarda da PYD'yi Esad'ın adamları olarak lanse ediyor. Esad'tan daha fazla zulüm yapmış gibi gösteriyor. Böyle yaparak karalıyor ve gayrımeşru gösteriyor.

İlk defa Rojava'da tarihi bir fırsat ortaya çıkmıştır. Halk örgütlenerek silahlanmıştır. Direniş Kürt bölgelerini de aşmış, Minbic'ten Rakka'ya kadar etkinlik sağlanmıştır. Bundan memnun olup katılacaklarına, "hayır biz Rojava pêşmergesini hazırlamışız onlar ayrı bir güç olarak gidecekler" diyorlar. 'Rojava pêşmergesi' diye bir güç yoktur. Rojava'nın partilerinin kendisi KDP'nin verdiği kısmi parayla ya da dışardan aldıkları parayla ayaktalar. Çalıp çırpma dışında bir şey yaptıkları yoktur. DAİŞ'e bir kurşun sıktıkları yoktur. Bir mevzi kazandıkları yoktur. Peki bunlar nasıl olur da Irak'ta 3 bin ya da 5 bin pêşmergeyi silahlandırıyorlar, besliyorlar, güçlendiriyorlar. Bu nereden geliyor? Zaten Türkiye'nin kendisi "bunları biz eğittik" diyor. Başka güçler bunları eğittiler. Kürtlerin birliği için gidebilirler, oradaki askeri güçlere katılabilirler. Madem ki yurtseverler, madem ki işgalcilere ya da DAİŞ'e karşı savaşıyorlar, sıradan insanlar orada savunma güçlerine katılırken bunlar burada neden yiyip içip geziyorlar. Sonra ne oldu? "Bunlar Şengal'e saldırdı. Peki Şengal'de ne işleri var? Rojava pêşmergesi ise Şengal'de ne işleri var? Pêşmerge resmi olarak "ben değilim" diyor. Peki Sêmalka'yı neden kapatıyorsun?

PKK olmazsa, Ankara, Bağdat ve Tahran ile anlaşır işbirlikçi çeteleri harekete geçirir ve Hewlêr'dekiler bir gün bile tutunamazlar. Amerika ve İsrail de gelip kurtaramaz. Amerika şimdiden Rojava'da Kürtlerle ortak operasyon yapıyor, Koalisyon Güçleri ile ortak çalışıyor ama Türkiye Cerablus'a girdi oradan El Bab'a saldırdı, oradan Minbic ve Efrîn'e saldırıyor. Bütün Kürt bölgeleri tehdit altındadır. Amerika bile durduramıyor. Yeri geldiğinde Rusya ile işbirliği yapıyor. Yeri geldiğinde Amerika'ya; "Sen Kürt örgütleriyle iş yapacağına benim büyük ordum var, beraber yapılım" diyor. En son meclis Kerkûk'te Kürt bayrağını asma kararı alınca dünyada ilk büyük ve düşmanca tepkiyi gösteren KDP'nin dostu Erdoğan oldu. "O bayrağı indirin sonuçları kötü olur" biçiminde tehditler savurdu.

KDP Kürdistan'ı ayaklar altına aldı

Başûr'da bir Kürt devleti kurulacak da Türkiye sessiz kalacak! Bu mümkün değildir. Türkiye'deki Kürtleri PKK'ye karşı silahlandırıp savaştıramayınca, uluslararası alanda da Kürt düşmanı olarak iyice teşhir olunca içerdeki ırkçı bütün maskeleri düşünce, Erdoğan'ın diktatör ve faşist ruhu deşifre olup açığa çıkınca bölgede tek sarılacağı güç KDP kaldı. KDP bunu da aslında doğru bir temelde pazarlayamıyor. O kadar kendine güvensiz ki, hala Türkiye bir patron o bir işçi gibi davranıyor. Oysa Erdoğan sıkışmış ve zordadır. Bölgede hiçbir devlet günümüzde onunla ittifak yapmıyor. Avrupa ile karşı karşıya gelmiş durumdadır. Amerika eskisi gibi yüz vermiyor. Rusya ile çatışma noktasına geldi. Rusya asla Türkiye'ye güvenmez, onlar da Rusya'ya güvenmezler. İran ile zaten bölge politikaları nedeniyle karşı karşıyalar. Türkiye KDP'ye muhtaçtır. Ama KDP sanki Türkiye olmazsa nefes alamaz, yaşayamaz gibi duruyor. Bu uğurda gerekirse PKK'ye düşmanlık yapar, PKK'nin bütün hareket alanlarını daraltır, tecrit eder. Kürdistan her gün bombalanıyor ama KDP bu duruma bir sefer bile itiraz etmemiştir. 'Biz buradayız ve bu toprakların sahipleri var' diyemiyor. Başika'ya ilişkin Bağdat sert tepki gösterince KDP adeta 'bir şey olmaz ben getirdim' demeye getirdi. Bu kadar Kürt düşmanı bir güce dayanmak, gerçekten Kürdistan'ı ayaklar altına almak demektir.

Başûr'da yüzbinlerce Kürt yaşamını yitirdi. Böyle olmasına rağmen neden halkı siyasete katmıyor, neden serbest tartışmalar ya da seçimleri yapmıyor? Parlamentoya kilit vurulmuş durumdadır. Parlamento başkanı Hewlêr'e sokulmuyor. Bu durum demokrasiye değil güce dayanıyor. Sêmalka sınır kapısını kapatmış. Peki kapatan kimdir? Hükümet mi? Hayır. O zaman YNK ve Goran hareketi de hükümet ortağıydılar ama YNK, "Ben Sêmalka'yı kapattım" demiyor. Bunu yapan KDP'dir. Kendi televizyonlarında "korton mu", "kanton mu" diye alay ettiler. Kendileri bir özerklik için ya da bir statü için bu kadar çırpınırken, aynı hakları elde etmiş Rojava Kürtlerine bunu layık görüyorlar. 'Benim değilse o zaman kara toprağın olsun. Faşizmin ya da işgalcilerin olsun" diyorlar. Başlarına ne gelirse gelsin, nasıl beni dinlemez ya da nasıl benim emrime girmez biçiminde yaklaşıyorlar.

Bu bir siyaset anlayışının iktidar zihniyetinin yansımasıdır. Neden Salih Muslim ya da Asya Abdullah kötü de, İbrahim Biro çok iyi! İkisi de Kürt halkının çocuklarıdır. Neden birini bu kadar düşmanlaştırıp karşıtlaştırırken birini de bu kadar boyunduruğuna alıyorsun? Burada demokrasi, partiler arası eşitlik, ortak irade yoktur.

Günümüzdeki İran'ın KDP'lerine baktığımızda KOMALA Irak'ta KDP'ye avuç açmış durumdalar. Kendi başına gidip İran'da savaşamıyorlar, örgütlenemiyorlar, ona göre diplomasi yapamıyorlar. KDP'ye zarar verdiği an ya da İran üzerine geldiği an bu hareketlerin boğazını sıkıyor. Evet, gücü sınırlı olabilir her türlü desteği veremeyebilir ama engelleyici olmaması gerekiyor. PKK'ye silah veremeyebilir, PKK ile ortak askeri operasyonlar yapamayabilirsin ama PKK ile ortak bir askeri konsey, ortak bir diplomatik mekanizma, ulusal bir meclis kurabilirsin. Parçalar bu mecliste kendi sorunlarını tartışabilir. Hangi güç diğer bir güce nasıl bir destek verecek, nereden zarar vermeyecek engel olmayacak, Kürtler bunları kendi içerisinde yapabilir. Bu birikimleri, deneyimleri ve olanakları vardır. Bu aşamadan sonra biz her şeyi sömürgecilere yıkarak onları suçlayarak kendimizi savunamayız.

20 ya da 30 yıl önce durum farklıydı. Kürtlerin günümüzde onlarca televizyon kanalları var. Onlarca partisi var. Binlerce yetişmiş kadrosu, aydını, politikacısı, yazarı var. Bütün dünyada tanınıyorlar ve meşru görünüyorlar. Dünya tanımaya açıktır, ilginç olan Amerika ve Avrupa ülkeleri bugün Kürt halkının birleşmesini istiyorlar. Kürtler arası çatışmalardan rahatsızdırlar. Çünkü Kürtler Ortadoğu'da bir güç olduklarını kanıtladılar. Bakur'da 40 yıldır yenilmeyen bir direniş hareketi var. Kürdistan'ın yönetimi büyük oranda belediyeler üzerinden Kürtlere geçti, Kürtler bu anlamda kendilerini yönetmeyi öğrenerek özgüven kazandılar.

Devrime önderlik yapma, bölgeye yayılma yeteneğini gösterdiler. Rojava'da açığa çıkan fırsatları hemen değerlendirdiler. Özgüvenle otonomilerini kurdular, kantonlarını kurdular, yönetimlerini oluşturdular. Seçimlere giderek meclisler kuruyorlar. Bölge halklarıyla azınlıklarıyla, dini etnik inanç gruplarıyla el ele kardeşçe Ortadoğu mozaiğine zenginliğine denk ve Önder Apo'nun Konfederal, Demokratik Ulus Projesi temelinde örgütleniyorlar. Bu bölgede kabul görüyor. Büyük bir umut, büyük bir coşku, moral yaratıyor. Şu anda bölgede bütün güçler savaş ve çatışma halindeler. En modern silahlarını deniyorlar. Fakat hiçbiri bölge halkları arasında 'barış, demokrasi, çoğulculuk, özgürlükleri genişletme' savaşı vermiyor. Kim kimi ne kadar yedekleyecek, kimin nüfusu ne kadar artacak, kim kimi ne kadar iktidarda tutacak kavgası veriliyor.

Başûr'da yüzbinlerce Kürt yaşamını yitirdi. Böyle olmasına rağmen neden halkı siyasete katmıyor, neden serbest tartışmalar ya da seçimleri yapmıyor? Parlamentoya kilit vurulmuş durumdadır. Parlamento başkanı Hewlêr'e sokulmuyor. Bu durum demokrasiye değil güce dayanıyor. Sêmalka sınır kapısını kapatmış. Peki kapatan kimdir? Hükümet mi? Hayır. Bunu yapan KDP'dir.

KDP devrimsel gelişmelerin önünde ciddi bir engeldir

Sadece Önder Apo'nun konfederal sisteminin böyle bir projesi var. Biz nasıl haklarla birleşiriz, savaşı nasıl sonlandırırız, ırkçı ve dini milliyetçiliklere dayalı çatışmalardan nasıl çıkarız? Bunları yapmak istiyoruz. Günümüzde bölgede bu kabul görüyor. Başarıldıkça bunun sonuçları Arap dünyasına, Ortadoğu toplumlarına olumlu yansıyor. "Üçüncü çizgi" dediğimiz çizgiyi görebiliyorlar. Klasik diktatöryal rejimler ye-

rine ya da emperyalist güçlerin bölgeye müdahaleleri yerine; halkların iradesine dayalı bir demokratik projeyi görebiliyorlar. Özgüce dayalı halkları örgütleyerek, imkanları ne olursa olsun kendine yetecek bir hayat inşa ediyorlar. Bir meclisler sistemi, bir demokratik seçenek, inançlar ve kültürler mozaiği Ortadoğu'nun tarih zenginliğine layık ona denk bir birlik içerisinde tutma arayışı ve projesi var.

Ama KDP'yi İsrail bir taraftan, Amerika bir taraftan, Türkiye bir taraftan çekiyor. Bir türlü Kürt Ulusal Birliği kurulamıyor. Böyle olunca Ortadoğu'da Kürtlerin birliğini sağlama yönünde engel teşkil eden KDP'nin kendisi oluyor. Çünkü KDP özgüce dayanmıyor. Ulusal birliğe, demokratik birliğe inanmıyor. Kürtler diğer parçalarda güçlenirken kendini zayıflamış görüyor. Bundan güç alıp diğer parçalardaki Kürtlerle birleşeceğine otorite ve hareket alanının daralacağının hesabını yapıyor. Ortadoğu devrimine yaklaşım böyle olunca olumsuz etkisi sadece dört parçanın birleşmesi, hareketlerin ortaklığı önünden engel olmaktan çıkıyor, artık Ortadoğu'da karşı devrimin bir parçası oluyor. Ortadoğu birliğinin, Ortadoğu'nun devrimsel gelişmesi önünde bir set oluyor. Özgürlük Hareketini kötüleyerek, karalayarak, iktidarlarla gizli ilişkiler içerisine girerek siyaset yapınca, bu mirasın bu birikimin halklara dalga dalga yayılmasını, bir model olmasını engellemiş oluyorlar. Artık bölge çapında devrimsel gelişmelerin önünde KDP ciddi bir engel konumundadır. Bu durumun devrimci demokrasi güçleri tarafından iyice görülmesi gerekiyor. Mesele sadece bir PKK, KDP çelişkisi ya da görüş farklılıkları değildir. Doğal olarak her zihniyet pratiğe yansır ve pratikte kendini ifade eder. Bunu eylemiyle, örgütlenmesiyle, yaşam biçimiyle, oluşturduğu ilişkilerle yansıtır. PKK, Kürdistan'da birlikten yanadır ve ilişkilere açıktır. Demokrasi kültürünü geliştirmekten yanadır. Hesap vermekten eleştiri-özeleştiriden yanadır. Böyle bir kültürden geliyor, onu temsil ediyor.

Bu nasıl bir devletleşme projesidir?

KDP sürekli çeşitli devletlerle gizlisaklı ilişkilerle işini yürütmeye çalışıyor. İlginç olan Ortadoğu'da yıkılmış rejimlerin yeni bir heveslisi durumundadır. Devlet başkanı Barzanî, hükümet başkanı Barzanî, özel kuvvetler komutanı Barzanî, özel istihbarat birimleri başkanı Barzanî, ekonominin başında Barzanî, dış diplomasinin başında Barzanî... Tüm bunlara bakıldığında demokratik bir anlayışın olmadığı çok net olarak görülebiliyor. Bu nasıl bir devletleşme projesidir? Bütün stratejik kurumların başında Barzanî ailesinin fertleri var. Ayrıca bu nasıl bir KDP? Gerçekten burada bir partiden söz edebilir miyiz? Bir ailenin her şeye damgasını vurduğu bir ülke ve ortam olamaz. "Biz Barzanî ailesine karşıyız ya da yok olsun" biçiminde bir söylemimiz yoktur. Tabii ki Barzanî ailesinin de herkes gibi Kürdistan'da yaşama, siyasete girme hakkı vardır. Ama bir hükümeti ya da bir devleti bu kadar aile tekeline çevirmek de kabul edilemez. Hanedanlıklar hem aşıldı hem de Ortadoğu'da yıkılmaktadırlar. Bunların hepsinden ders çıkarmak lazım.

Doğru olan Kürdistan birikim ve kazanımlarının tekrar Kürdistan halkına devredilmesidir. PKK'ye bakalım, bir hanedan, bir aşiret reisi veya ağalıktan gelmiyor. İçerisinde öyle bir güç yoktur. PKK'nin Önderi yoksul bir köylü ailesinden geliyor. Kürdistan'ın her bölgesinden, ailesinden, kabilesinden, her inanç grubundan binlerce insan katıldı. Emek veriyorlar, çalışıyorlar ve yönetim kademelerinde yer alıyorlar. Hiç kimse, "ben Kürdistan'a hakim olayım" demiyor. Sadece Kürdistan Devrimi'ne borçları var, emek veriyorlar. Emekleri oranında da söz sahibi oluyorlar. Onun dışında hiç kimsenin bir imtiyazı yoktur. Kimin hangi aileden geldiğine bakılmaz. Ama Başûr'da Barzanî ailesi için adeta bir dokunulmazlık elde edilmiş, eleştirilmezlik elde edilmiş, bu da klasik otoriter, anti-demokratik yönetim modelidir.

Ortadoğu'daki ulus devletlere, Türkiye'ye bakalım, ilk kurulan ulus devletlerdendir. Sonra Arap dünyasını 22 devlete böldüler. Sözde anlı şanlı ulus devletler kurdular. Fakat bu devletler içerde bir işgal ordusu haline geldiler. İstihbarat ve orduya dayalı halkı ezme, bastırma, korkutma ve muhalefeti temizleme rolünü oynuyorlar. Ülkelerini istedikleri gibi kullanıyor ve çarçur ediyorlar. Kalkınmaya, yatırıma ortak kullanıma dönüşmüyor. Onun dışında, dışarıda sürekli savaş halinde oldular. Mısır-İsrail, İsrail-Suriye, İsrail-Filistin çatışmaları bitmez, tükenmez insan ve maddi kaynak tüketimine yol açtı. Oysa Filistin-İsrail ortaklığı kurulsaydı bu yıkıma harcanan kaynaklar, kalkınmaya harcansaydı, Ortadoğu birlik ve bütünlük yönünden dünyanın merkezi olurdu. Dünyanın çatışma ve kriz merkezi olmazdı. İran-Irak savaşı, Lübnan iç savaşları, Suriye'nin müdahaleleri, Arabistan'ın İslami örgütleri finanse edip dünyanın başına bela etmeleri, o muazzam zenginlik kaynaklarının bir ailenin elinde çarçur edilmesi olmazdı. Kimse hesap vermiyor, kimse de hesap sormuyor.

Kadın Ortadoğu'da kayıptır. Kadının kişiliği gelişmiyor, eşitliği ve özgürlüğü, topluma katılması, topluma hayat vermesi, kazandırması tamamen engellenmiş, boğuntuya getirilmiştir. Bu bir köleliktir. Bir toplumun yarısına nasıl yedirilir, nasıl kabul ettirilir? Bu ne biçim bir sistemdir ki gençlik darmadağındır. Yüzbinlerce insan kendini denizlere vurup denizlerde boğuluyor. Korkulardan kurtulup daha iyi bir hayat kurmak için Avrupa'ya kaçıyor. Dünyanın uygarlık alanı, uygarlık beşiği, dinlerin, inançların, kültürlerin doğum alanı bugün kan revan içindedir. Adeta herkesin bir tarafa kaçmaya çalıştığı bir coğrafyaya dönüşmüştür.

Şengal, KDP'nin denetiminde, ve sorumluluğundaydı, korumasını üstlenmişti. Orada binlerce silahlı pêşmerge gücü vardı. DAİŞ oraya saldırdığında KDP niye direnmedi? Bunu halka açıklamadı, özeleştiri vermedi. Neden terk edip kaçtılar? Halk olduğu gibi vahşi çetelerin eline bırakıldı. PKK'nin daha önceden de müdahalesine izin vermiyorlardı. Halk katliam ile karşı karşıya kalınca PKK facianın önünü kesmek için Şengal'e gitti.

İşte böyle bir coğrafyada Başûr'dan çıka çıka bu kanlı rejimlerin, baskıcı rejimlerin basit bir kopyası çıkarılmaya çalışılıyor. Buna son vermek gerekiyor. Bu da Başûrlu tüm güçlerin, diğer parçalardaki tüm güçlerin, aydınların, sanatçıların, Kürdistan adına söz söyleme gücü olanların görevidir. Özellikle de gençliğin, kadınların artık siyaset sahnesine çıkıp, toplumsal hayata girmesi gerekiyor. Bu işi partilere, bazı Kürt örgütlerine, liderlerine bırakamaz. Kürdistan'a herkes sahiptir. Herkesin Kürdistan'da yaşama hakkı vardır. Bu topraklar, bu zenginlikler, bu doğa hepimize aittir. O zaman hepimizin siyasete dahil olması, özgürlükleri çoğaltması, herkese taşıması gerekiyor. Yoksa bazı güçlerin -KDP örneğinde olduğu gibi- dünyayı bazılarına daraltarak, yasaklayarak, yürütmesi gerçekleşir.

Adı Kürt ama Kürtlüğe karşıt her şeyi yapıyor

Düşünelim; Bugün KDP, Türkiye'de kendine bağımlı partiler kurmuş durumdadır. Türkiye KDP'si var, Suriye ve İran'da da KDP'leri var. Başkaları Başûr'da bunu yapamıyor. PKK'nin taraftarları, Türk baskısından kaçan Bakur'dan gelen Kürtler, yoğun baskı, takip ve tehdit altındır. Sorgulanıyorlar, işkence görüyorlar. Bir kadın derneği, bir basın bürosu, Hewlêr'de kapatıldı. Yakalanan PKK'liler ve taraftarları terörist muamelesi görüyor. Peki, bunun Türkiye'den ya da İran rejiminden ne farkı var? Sadece adı Kürt ama Kürtlüğe karşıt olan her şeyi yapıyor. Ya ona bağımlı hale gelecek ve biat edecek ya da onun düşmanlığını görecektir. Böyle bir zihniyet, nasıl ki diğer ulus devletlerde içerde halkını düşman görme, ezme sindirme ve dışarıdaki diğer halklarda düşmanlığa dönüştürdüyse, aynı yolda ilerliyor. Bu ulus devlet zihniyetidir.

Diğer devletler ya da Türkiye onlara ulus devlet kurdurtacak! Bu mümkün değildir. Mümkün olsa bile diğer örgütler ve parçalar ezildikten sonra KDP bir gün bile dayanamaz ve direnemez. Türk devleti neden Kürtlere devlet kurdursun ki! Kendi Kürtlerini ezerken, inkar ederken, Türkleştirirken neden bunu yapacak ki! Bakur'da belediyeler birkaç tane Kürtçe kreş, ilkokul açtılar, kayyumları atayarak onların hepsini kapattılar. Licê'de köylüler kendi paralarıyla Kürtçe eğitim veren bir okul yaptırdılar, oraya devlet kepçeleri göndererek yıktırdı. O okulun bir suçu var mı? Kürtçe eğitime izin vermediği gibi gidip o binayı yıkıyor. Üzerinde Kürtlerin resim ve amblemleri var diye gidip mezarlıkları yıkıyor. Kürtleri hatırlatan hiçbir şeye izin verilmiyor. Türkiye'de hiçbir anayasa maddesinde Kürt ve varlığı hissettirilmiyor, yoktur. BAAS rejimlerinde de böyleydi. Şimdi bütün bunlar yokmuş gibi KDP, AKP'nin bir şubesi gibi hareket ediyor. Onlarla istediği gibi görüşülüyor, gizli anlaşmalar yapıp gelip Şengal'e saldırtırsa nasıl devlet kurdurtacak?

Şunları söylemek gerekiyor; Şengal, KDP'nin denetiminde, yönetiminde ve sorumluluğundaydı korumasını üstlenmişti. Orada binlerce silahlı pêşmerge gücü vardı. DAİŞ oraya saldırdığında KDP niye direnmedi? Onu engelleyen neydi? Bunu halka açıklamadı, özeleştiri vermedi. Neden terk edip kaçtılar? Savaşınca yenilebilirlerdi, bu mümkündü. Düşman saldırır, kırar, yenilir, savaşı kaybedersin, bu anlaşılır bir şey. Ama öyle bir şey olmadı. Halk olduğu gibi vahşi çetelerin eline bırakıldı. Pêşmergelerin hepsi kendini geri çekti. PKK'nin daha önceden de müdahalesine izin vermiyorlardı. Halk katliamla karşı karşıya kalınca PKK, facianın önünü kesmek için Şengal'e gitti. Az bir güçle gidip müdahale edildi. DAİŞ, Mexmûr'a gelip birkaç bomba atınca Hewlêr boşalmaya başladı. Gerilla gitmeseydi, yine müdahale olmasaydı, kesinlikle Hewlêr boşalıyordu.

Halk kesinlikle Kürtler arası çatışmayı, ihaneti, işbirlikçiliği istemiyor. Tarihte ilk defa, dört devletin Kürtler üzerindeki ittifakları kırılmış ve parçalanmıştır. Dünya ilk defa Kürtleri kendi kimlikleriyle kabul etmeye açık hale getirilmiştir. O açıdan bütün partilerin ulusal birlik, demokrasi, eşitlik ve özgürlük ilkeleri etrafında birleşmesi gerekiyor. Çağrımız ve temennimiz budur.

Şengal, dört parçadaki bütün Kürtlerin ortak yarasıydı

Daha önce yaşananlar da var. Çünkü Başûr nasıl boşaldı biliyoruz. HPG gerillası ne yaptı? Yüzbinlerce Êzidî'yi katliamdan kurtardı, koridor açtı. Dağları tuttu. Bir kısım Êzidî'yi orada barındırdı, onları üslendirdi. Daha sonra eğiterek kendine yetecek hale getirmeye çalıştı. Kaldı ki henüz tüm Êzidîler DAİŞ'ten kurtarılmış değildir. Barzanî pêşmergeleri kesinlikle Şengal'e giremiyordu. Halk öfkeliydi, bunu kabul etmiyordu. Yine HPG'nin yardımıyla oraya döndüler. Gerilim düşsün diye PKK Şengal üzerinden onlarla anlaşmak istedi.

Şengal, dört parçadaki bütün Kürtlerin ortak yarasıydı. PKK orayı işgal etmek, yönetmek ve ele geçirmek için gitmedi. PKK orayı Barzanîler'den de alıp gitmedi. Ne oldu da Barzanî Ankara'dan gelir gelmez birden üzerine saldırıp dokuz kişiyi hemen katlettiler. Orada HPG'nin herhangi bir askeri hareketliliği yoktu, herkes yerindeydi. Ayrıca görüşmeler de devam ediyordu. Ortak bir güç, ortak bir savunma, yönetim ve özerk bir Şengal savunuluyordu. PKK, hiç kimseye, "orayı ben yöneteyim" demedi. Bu Ankara'da tasarlanmış saldırının bir parçasıydı. Türkiye'nin adına 'Sri Lanka modeli' ya da 'Çöktürme' ve en son da 'Üç Hilal' dedikleri planlı. Bir ayağında Bakur; bir ayak Minbic, Başûr ve Rojava'ya saldıracak; bir ayak da Şengal'de saldıracak, o hatlar tutulacak böylece büyük coğrafyada Kürtlerin dirençleri, kazanımları, örgütleri kırılacaktı. Bunun üzerine herhalde bir KDP bayrağı, bir Kürdistan dikmeyeceklerdi. Son durumu Kerkûk'te yaşanan bayrak olayında somut olarak gördük. KDP'nin bir ortağı, Ergenekon, Doğu Perinçek ve MHP'dir. Kimse de böyle olmadığını iddia edemez. Bugün Bahçeli'ye en çok, AKP ve Erdoğan teşekkür ediyor. Çünkü ittifak yaptılar. 7 Haziran seçimlerinden bu yana Kürtlerin imhası, katliamı, soykırımı temelinde en ırkçı faşist blok oluştu.

Dört dörtlük, dünyanın her yerinde Kürtlere karşı bir savaş var. Türkiye bunun için herkesle çatıştı, herkesle kucaklaştı. Herkese taviz veriyor ya da tehdit ediyor. Asla, "Rojava'da bir Kürt oluşumu olmayacak" diyor. Peki, KDP bu oluşumun bir parçası olacağına, "biz Kürtler arasına ayrım koymuyoruz, oradaki tüm partilerle ilişki ve ittifak içinde olacağız, güç ve destek sunacağız. Türkiye'nin de diğer parçalarda bu kadar Kürt düşmanlığı yapmasına gerek yoktur" demesi gerekmiyor muydu? Ama gidip AKP'ye referandumda faşist Erdoğan'a oy devşirdiler. Bunu Kürtler nasıl unutacak? Nasıl olmamış gibi davranacaklar? AKP ve KDP'den bütün Kürdistani güçlerin hesap sorması gerekiyor. Bunun yolu da ulusal birlikten geçiyor. Kürdistani güçler, dört parça bütün partiler, aydınlar, yazarlar, yurtseverler, demokratlar, gençlik ve kadın güçleri Kürt partilerinin birliğe zorlamalılar. Ulusal birlikte bu sorunlar özgürce tartışılmalıdır. Kürtler herkesin bağlı olduğu ortak prensipler belirlemelidir. "Kürtler arası savaş olsun, çatışma olsun, Kürt örgütleri ortadan kalksın" demek yanlıştır. Bunu ortadan kaldırmak lazım. Gizli karanlık işlere girmemek, devletlerle işbirliğine girmemek gerekiyor. Tüm hareketler, Kürdistan sorunlarını ortak zeminde tartışmalı, doğruları birbirinin önüne koymalı, ortaklaşmalıdır. Farklı görüşleri de yine ortak zeminde birbirini eleştirerek yürütmelidir. Çağdaş, demokratik, özgürlükçü Kürdistan toplumu böyle oluşur ve kurulur. Bu çizgiyi dört parçada öne çıkarmak, halkı eğitmek, halkı davanın sahibi yapmak lazım. Bu davanın sahibi halkın kendisidir. Zenginlik kaynakları onundur. Savaşan, şehit olan, hapse giren çocukların hepsi halkındır. Bunun üzerine partisel, ailesel bu kadar tasarrufta bulunamayız. Kimsenin buna hakkı yoktur.

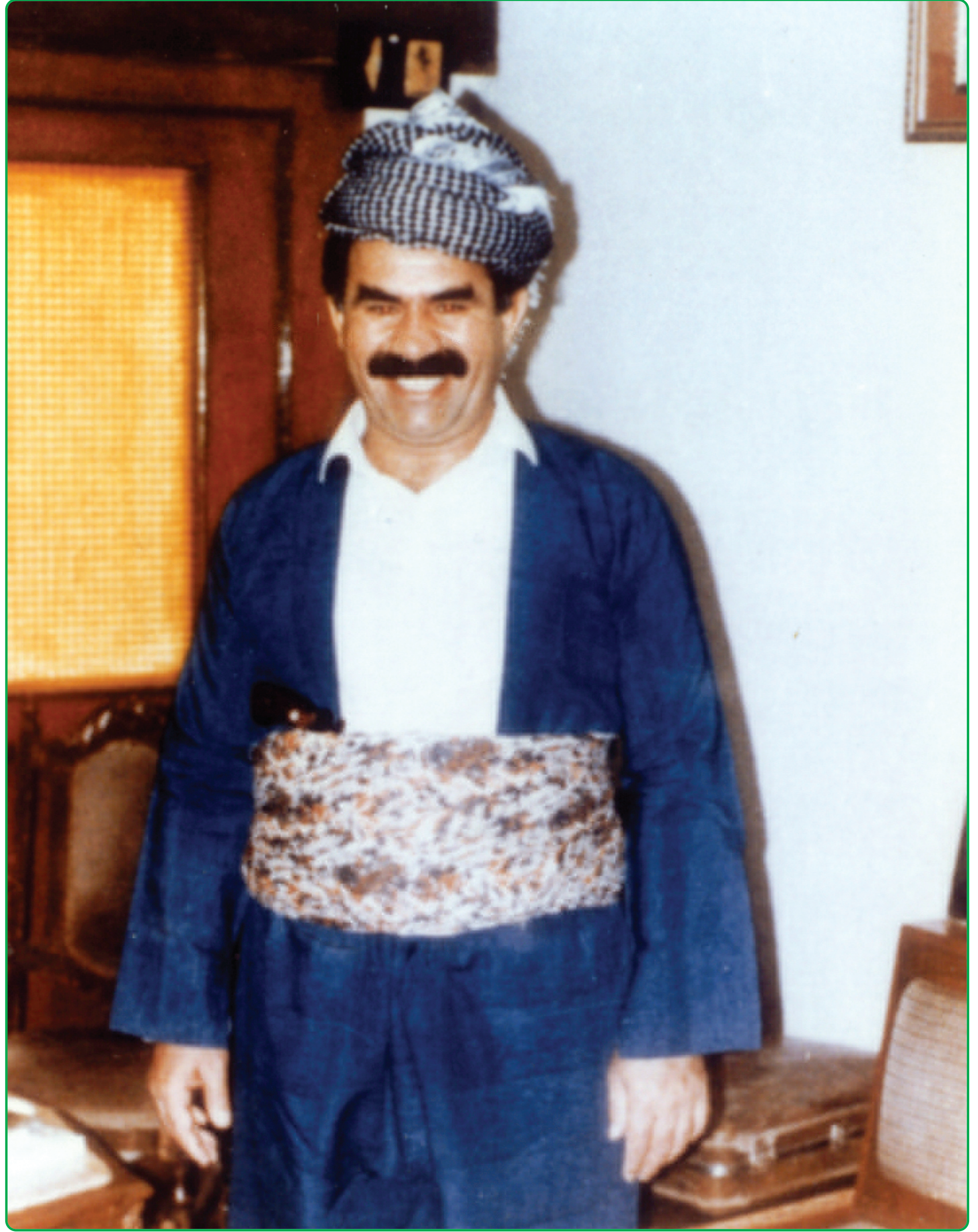
Biz gelecekten umutluyuz. Halk kesinlikle Kürtler arası çatışmayı, ihaneti, işbirlikçiliği istemiyor. Kürt halkı ekmek ve su gibi, özgürlüğe, birliğe susamış, buna muhtaçtır. Bunu her adımda dile getiriyor. O zaman öncü güçlerin, politikacıların, partilerin, aydınların buna göre hareket etmesi, bunu dikkate alması gerekir. Öyle ortayolcu, oportünist, izleyici, havaya bakan, ayağa bakan, güce bakan çevreler kaybederler. Halka yazık olur. Zaman su gibi akıyor. Zaman, her zaman "yürü ya kulum" demez. Tarihte ilk defa, dört devletin Kürtler üzerindeki ittifakları kırılmış ve parçalanmıştır. İlk defa dört parçada birbirinden haberdar olma, yakınlaşma, sınırların aşılması gerçeği ortaya çıkarılmıştır. Dünya ilk defa Kürtleri kendi kimlikleriyle kabul etmeye açık hale getirilmiştir. Bu ortamı bazı partilerin, ailelerin çıkarlarına feda etmemek gerekiyor. Ona mahkum etmemek lazım. Dört parça bir partiye mahkum olamaz, ona feda edilemez. O açıdan bütün partilerin ulusal birlik, demokrasi, eşitlik ve özgürlük ilkeleri etrafında birleşmesi gerekiyor. Çağrımız ve temennimiz budur.

■■■

Rêber Apo'nun, Partiya Karê Serbûxwe Kurdistan (PKSK) Temsilcileriyle 1995 Haziran'ında yaptığı toplantı

Güney devrimi için

MANİFESTO

Güney Kürdistan'da hem altta, hem üstte, siyasette, toplumsal yaşamda ölüm ve katliam işaretleri vardır. Güney halkı öğrenmiş, sürekli "başkaları bizi beslesin" diyor. Emperyalist-kapitalist bir dünya insanı beslemez, canını çıkarır. Güneydeki önderler, Güney halkının kaderini emperyalizme teslim etmiş, o emperyalizm ki, bir kuruş para için binlerce insanı katlediyor.

Önder Apo: Kürtçe mi konuşalım?

H.S.: Kürtçe daha iyi olur.

—.: Arkadaşlarla son toplantımızı Güney Kürdistan'daki halk savaşı, iktidar sorunu ve bunun pratik adımlarının atılmasına yönelik gerçekleştireceğiz.

Gelen arkadaşlar kısa bir süre içerisinde PKK gerçeğini bir çok yönden görüp tanıdılar. Gerek savaşta, gerek çalışmada başarıyı getiren özellikleri görüp tanıdılar, yine devrimci yaşamı, devrimci üslubu tanıdılar. Arkadaşlar eğer halka ve kendilerine güvenirlerse bizim de yardımlarımızla büyük adımlar atabilir, Güney'de de yeni bir devrimci hamleyi başlatabilirler.

Bizden yardım istiyorlar. Biz buna bin defa hazırız. Fakat korkumuz şu ki; arkadaşlarımız, tüm arkadaşlar bir kez daha kendilerini kandırıp güçlü ve yerinde adımların sahibi olmayı bilemesinler. Ben hizmet etmeye hazırım. Ama bana göre akıllı bir insan, bir günde bile çok önemli sonuçlara ulaşabilir, bir toplantıdan bile hayati sonuçlara ulaşabilir. Uzun süreli tecrübelerime dayanarak diyebilirim ki; her şeyden önce "bu çalışmayı ben yürüteceğim, bu benim işimdir, ruhum bu çalışma dışındaki hiçbir şeyi kabul etmiyor, başarıdan başka bir şey kabul etmiyor" der ve eğer kendini böyle görürse, kendi hakkında bu görüşe varırsa, diğer konularda yardımcı olunur. Bir taşı bile kendine yardımcı seçebilirsin, hainleri bile yardımcı edebilirsin, düşmanı bile kendine yardımcı edebilirsin.

Benim kişisel tecrübem, bir gerçekliği daha ispatlamış bulunuyor. Ben çalışmamı, savaşımımı düşmanla güçlendirdim. Şunu iyi bilin ki; Kürt halkı uyumuş, ölmüştü. Arkadaşların güçlü adımlar atması mümkün değildi. Bundan dolayı ağırlığı düşmana verdim, düşmanla başarıyı sağladım, taktikler ürettim. Önderliğin diğer büyük bir özelliği de, halk çok düşkün ve arkadaşlar da çok zayıf olursa düşmanla oynamasıdır.

Kişisel çalışma, tarihi rol, yükünü ağırlaştırmamı gerektiriyor, kendimi güçlendirmemi gerektiriyordu. Bütün adımların başında tek başınaydım. Ankara'da küçük bir grup çalışmasına başlarken de yalnızdım. Hem de tek başına, olanaksız ve halksız başladık. Şimdi bakıyorum da, bu arkadaşlar için en önemli şey güven sorunudur, bu adımı atacağım demesidir. Kürdistan'da bu halkın arasında bu başarı adımını atacağım diyebilmesidir. Bir kişi de yeterli olabilir. Bir komitenin yapmadığını gördüğünüzde, bir kişi "ben yapacağım" desin, yüz defa komiteler oluşturur. Baktın komite yapamıyor, onun da tüm çalışmasını üstlen ve yap! Baktın, etrafındaki herkes uyuyor, o zaman kendini uyanık kıl! Baktın ki arkadaşlarının tümü bir yanılgıyı yaşıyor, sen kendini müthiş doğruya ver!

Kırk yıldan fazladır devrimci hamle içerisinde olan Kürdistan'ın şimdi boğdurularak düşüşü, ölümü gerçekleştiriliyor. Çok yazık ve büyük bir kötülük! "Kimin eliyle oluyor, kim sorumludur?" derseniz; hepiniz sorumlusunuz. Kötü insanlar her tarafta, düşman her yerde var. Buna mukabil, düşmana karşı olanların da güçlü ayağa kalkması gerekiyor. Kesinlikle sorumluluğu dışta aramak, dışa yüklememek lazım.

Dürüst insanlarla her zaman çalışmak istedim, onlara yardımcı olmak istedim, bir çok partiye yardımcı olmak istedim. Baktım, olmuyor, adım atmaları mümkün değil, bunun üzerine ağırlığı kendime verdim. Tek başıma yılarca büyük bir sabırla, büyük bir duyarlılıkla, büyük bir hassasiyetle, sonuç alıcı bir üslupla çalışmalarımı yürüttüm. Siz bu yaşamın mümkün olmadığını söylüyorsunuz. Eğer bu yaşam mümkün değilse, kurtuluş da mümkün olamaz! Eğer bir devrimci yaşamı kendinize hakim kılmazsanız, kurtuluştan, özgürlükten bahsetmeniz mümkün değil. Kişiliğinde ölümü kabul ettin mi, düşüşü, yenilgiyi kabul ettin mi, gittin demektir.

Yücelme bağımsız bir ruhla olur

Yazık, birkaç doğruyu almadan ülkeye gitmeniz, halkın arasına girmeniz insanın zoruna gidiyor ve acıklı bir durum oluyor. Niye bu arkadaşlar başaramadılar? Sadece Güney Kürdistan'a gelen arkadaşlarımız değil, Güney'de çalışma yürüten tüm arkadaşlarımızdan da razı değilim. Yaşamda, devrimci yaşamda düşmüş, kaybetmiş tipi ifade ediyorlar. Kahramanlık rolünü oynamasını bilmiyorlar. Düşkün bir yaşamla çok meşgul oluyorlar, taviz veriyorlar. Sorunlara çözüm getirme gücünden yoksunlar. Büyüyemiyorlar. Güneyli halkımız, orada bulunan partililer, çalışmalarımız ve savaşımımız başarıya ulaşmıyor.

Önderliğiniz olarak benden doğruları istiyorsunuz. Kaç gündür, bu arkadaşlara neler verebilirim diye düşünüyorum, nasıl yardımcı olabilirim, diyorum. Maddi yardım kolaydır, yapılabilir. Ancak en büyük yardım, her şeyi arayan, hiç kimsenin durduramayacağı, ne düşmanın, ne işbirlikçilerin, ne de halk arasındaki tüm hastalıkların, parti içindeki yetmezlik ve engellemelerin durduracağı her şeye kadir bir insan yaratmaktır. Size bu gerekli! Ama bu kişiliğe nasıl ulaşacaksınız? İşte bu konuda sorun var. Kişilik sorunu! Nasıl bir kişilik? Ne yapmalı bu kişilik? Bunu kendimizde nasıl yaratabiliriz?

Yaptığımız yardımların boşa gitmesine olanak vermeyin, niye veriyorsunuz? İşte ortada, hiçbir şey yapamıyorsunuz, sonunuz da ölüm oluyor. Sebebi de hiç kimse değil, siz kendinizsiniz. Gece-gündüz düşünüyorum; bu ahmak arkadaşlarımız niye kendilerini büyütmesini bilmiyorlar. Onları bundan alıkoyan engel nedir? Ulaştığım sonuç; kendi kendilerinin engel olduğu gerçeğidir. Hiç kimse değil, kendileri engeldir. Devrimde çok derinleştim; hem teorik, hem pratik olarak kişiliğimde müthiş bir derinlik var. Ortaya çıkardığım sonuç; kişinin çok temel olduğu, üzerinde durursa halledemeyeceği, altından çıkamayacağı sorunun olmadığıdır. Ne kadar ağır bir devrim olursa olsun, yine de başarıya götürebilir. Bu, pratikte de kanıtlanmıştır.

Kürdistan'da başarıya ulaşan her şey, derinleştirdiğim kişilikle yüzde yüz bağlantılıdır. Bu derin kişilik olmasaydı, Kürdistan yok olurdu. Hem Güney'de, hem Kuzey'de. Kürdistan'ın on-on beş yıldır yükselmesi, yüzde yüz yürüttüğüm bu kişiliklere bağlıdır; hem Parti içinde, hem de kendi kişiliğimde. Adım gibi biliyorum, bu özelliklerle Kürdistan 1980'lerden sonra inşa edilmiştir. Hepiniz de bundan sonra gelişebilirsiniz, bu kişilikle oluşacaksınız. Başlangıçta dardı, yardım edecek kimse yoktu. Fakat kaçış da çare değil, teslimiyet de çare değil diyerek kendime yüklendim.

Size yönelik bir sözüm var: Başkalarına gücün yetmedi mi, kendine yeterli olabilir. Başkasıyla çalışamadın mı, kendinle yetineceksin. İnsanoğlu büyük bir güce sahiptir. Kendini doğru yola koyan ve çalışan bir insan tek başına tüm düşmana bedeldir. Sadece beş kişinin bu seviyeye ulaşması yeterlidir. Bu beş kişi elli kişiyi, onlar da beş bin kişiyi yürütürse devrim yürür. Her biriniz kendinizi bu yönlü hazırlayabilirsiniz. Bu imkan hepinizin elinde mevcuttur.

Çok ucuz bir yaşam sürdürüyorsunuz. Karmakarışık bir ruhunuz var, gidip açacaksınız, göreceksiniz ki, ne kadar alınıp satıldığı belli değildir. Ailesel, yerel sorunlarınız var. Bunların içinde boğulup gideceksiniz ve sonuçta başaramayacaksınız. Devrim yücelmeyi gerektiriyor, ancak bu da bağımsız bir ruhla olur. "Bu küçük sorunlara, küçük çalışmalara tenezzül etmem; sürekli büyük işlerle uğraşırım, duramam, devrim başarıya ulaşıncaya kadar duramam" diyeceksiniz.

Tecrübemi aktarıyorum size. İşlerim yolunda gitmedi mi, kendimi yaşıyor saymam mümkün değil. Savaşsız, başarısız bir kişi ne uyur, ne yer, ne yürür, ne yaşar. Yüzde yüz başarı

sahibi kişilik; size şu an gerekli olan bu kişiliktir. Kendinizi bu seviyeye ulaştırdınız mı, "başarısız hiçbir şey kabul edilmez" şiarını kendine esas alıp yürüttün mü her şeye kadirsin. Başka türlü yaşamınızda sizi meşgul edebilecek ne olabilir ki? Yazıktır, bu kadar yıl devrim adına, sosyalizm adına kendinizi uğraştırmışsınız. Ama size bakıyorum, başarı sahibi olamıyorsunuz. Bu kadar yıl devrimci düşünceye, devrimci ideolojiye kendini vermiş birisinin "bir şeyler yaptım" demesi lazım, "bir şey yapamazsam kendimi affedemem" demesi lazım.

Güney'de kişilik sorunu var

Bakıyorum size, bir ömür kaybetmişsiniz ama, razısınız. Bir insan için en kötüsü budur. Razı oluyorsunuz; ömür gitmiş, devrim yok ortada, her şey kaybediliyor, siz ölüme hazırlanıyorsunuz. En büyük yanılgı nedir? Yaşamın bu biçimiyle yürüyemeyeceğidir. Ne benim için, ne halk için yaşam böyle yürüyemez. Ben büyük bir karar ve yürüyüşün sahibiyim. Görüyorsunuz ki, Kürt halkı bu kararın takipçisidir. Yaşamımız bunun doğrultusunda yürüyor. Kişiliğim tamamen böyle. Çünkü ben buyum, hakimiyetim budur, kişiliğim budur. Bunun dışındaki hiçbir şeyi de kabul edemem. Bir köye giriyorsunuz, köylüler size gülüyor; küçük bir mıntıkaya giriyorsunuz, gülünç duruma düşürüyorsunuz. Haberiniz yok ve yaşadığınızı iddia ediyorsunuz. Büyük bir kandırmaca ve yanılgı.

Kesinlikle bunların hiç biri doğru değil. Sadece Güneyli arkadaşlar için değil, tüm arkadaşlar için söylüyorum. Yaşamınızda var olan bir çok şeye razısınız. Oysa insanın razı olması mümkün değil. Bunları kendim açacağım size. Yüzde bir kendimden razıyım, yüzde doksan dokuz razı değilim. Bu, yaşamımın bir üslubudur. "Bu kadar başarın var, bu kadar imkanın var, niye razı değilsin?" diyebilirsin. Değilim işte. Baştan beri karşıma kötülükler, yanlışlıklar, çirkinlikler ve hatalar çıkmıştır, nasıl razı olayım. Kendimden de razı değilim; kendime bakmaya bile korkuyorum. Çünkü kendimi çok ayıplı görüyorum. Halk, "Başkan şöyle, Başkan böyle" diyor, beni çok büyütüyor ama ben kendi kendime "heval, ayıp değil mi, ne diye kendini bu durumda bırakıyorsun" diyorum.

Arkadaşlarımıza bakıyorum; benden bin kat zayıflar ama benden bin kat da kendilerinden razılar. Burada kaybediyorsunuz. Kürt insanının kendisinden razı olmaması lazım. Elinde ülkesi yok, hiçbir şeyi yok, dünya-alemin rezilidir. Kendisinden nasıl razı olabilir ki! Bir de razı olmadı mı ölüm sayıyor kendisi için. Hemen ölüme yatıyor. Ölü bir yaşamı, ölü insanı kendine layık görüyor, oysa ayaktaki ölülerdir. Devrimcilik ve yüceliği bu yaşama karşı başlatmalıyız. Başınıza bela ettiğiniz bu yaşamdan uzak durun. Bu yaşam bize ait değil, daha çok düşmanın eliyle oluşmuş.

Kişinin kendini yeniden yaratması, oluşturması, ayıp bir şey değil. Ayıp olan, eski pislikte, eski kafalılıkta ısrar etmektir. Devrimcilik nedir? Devrimcilik; düşmanın senin halkının, ülkenin zararına dayattığı şeyleri kabul etmemek ve buna karşı varlığını korumak, yeniden yaratmaktır. "Beni çok çirkinleştirmişler, kendimi güzelleştireceğim; beni anlayışsız kılmışlar, kendimi anlayışlı hale getireceğim; beni bilinçsiz kılmışlar, kendimi bilinçlendireceğim; beni çaresiz kılmışlar, kendimi çare haline getireceğim" diyeceksin. Devrimcilik budur! Size bakıyorum, üslubunuz devrimci bir üslup değil. Sürekli Allah'tan kurtuluş bekler bir haldesiniz. Bu doğru değil, bu devrime karşıdır.

Gece-gündüz bu arkadaşlarımızı ne yapalım diye düşünüyorum. Karşımızda sürekli çaresizleri oynuyorlar. Halbuki her birisinin birer kahraman gibi olması lazım. Kahraman olmak mümkün mü acaba? Biz kahramanlık rolünü oynamazsak kaç para ederiz? Yediğin, içtiğinin değeri ne olur? Evinin, ailenin değeri ne olur, yaşamının değeri ne olur? Dünyayı verseler size, bir çok imkanınız da olsa, yetinmemek ve razı olmamak lazım.

Bunu neden söyleme gereği duyuyorum? Çünkü Güney'de kişilik sorunlarınız var. Birkaç tarihi kişilik çıkmazsa, böyle esas rolü oynayacak, hiçbir şey halledilmez. Arkadaşlarımızdan da birkaç güçlü arkadaş çıkmazsa, iki bin arkadaş da göndersek sorun olurlar. Şimdi birkaç kişiyi nasıl yaratız diye düşünüyorum. Bin defa rica-minnet ediyorum birkaç kişiyi yaratalım diye; tutarlı birkaç kişilik, ön açıcı, vurucu, kötüyü-yanlışı yok eden... Bu olmazsa, Amerika'nın tümü Güney'in yardımına koşsun, ne yapabilir ki? Ölümdür, katliamdır!

Güney halkı öğrenmiş, sürekli "başkaları bizi beslesin" diyor. Emperyalist-kapitalist bir dünya insanı beslemez, canını çıkarır. Güney'deki önderler, Güney halkının kaderini emperyalizme teslim etmiş, o emperyalizm ki, bir kuruş para için binlerce insanı katlediyor. Bu, tarihte ispatlanmıştır. Güney önderleri bunu niye anlamıyor? "Amerika'nın yardımı olmazsa, bir gün bile yaşayamayız" diyorlar? Bu en büyük yalandır, en büyük kandırmadır! Katliamın en büyük nedeni bu görüştür, bu önderliktir. Hepiniz bu durumdasınız. Tarih ispatlamıştır; kapitalizm, birkaç kuruş para için halkları katletmiştir. Ama sizde hakim olan siyaset koruduğunu söylüyor. Şimdi de kendini Türk faşizmine teslim ediyor. Yine tarihte ispatlanmıştır ki, bin yıldır Türk faşizmi, Türk barbarizmi halkları katlediyor, yardımcı olmuyor. Verdiği birkaç kuruş para ile balığı sudan çıkarmak ve yemek içindir, yardım değil ki bu! Ama Güney önderliği bunun yardım olduğunu vurguluyor.

Siz bu yanılgılar içinde yaşıyorsunuz. Esas derdiniz budur. Kendinizi düşmanın eline veriyor, kendisinden kurtuluş istiyorsunuz. Kendini düşmanın eline vermişsin, nasıl kurtulacaksın? Kendini kan emicilerin eline vermiş, "beni, çocuğumu, karımı korusunlar" diyor. Yapmayın! Sebep sizsiniz. Acıyoruz durumunuza, bu önderlik ve siyasetle katledilirsiniz. Yardım ediyormuş! Ne yardımı? Benim yardımım savaş ve çalışmadır. Haydi yapalım! Savaşsız, çalışmasız, bağımsız bir yaşamı garantilememiz mümkün mü? Madem Amerika, Kürt halkının koruyucusudur, en büyük çalışmayı yürüten de benim, niye beni dünyadaki en büyük tehlike olarak görüyor? Diğer önderleri de en yakın yardakçı sayıyor kendine. Kesinlikle Kürtler için değildir, Kürtlerin ölümü içindir.

Güney Kürdistan'da hem altta, hem üstte, siyasette, toplumsal yaşamda ölüm ve katliam işaretleri vardır. Eğer kendinizi yaratıp büyük bir güçle engellemezseniz, hiçbir şeyin sizi iflah etmesi, kurtarması mümkün değil. Çocukluk yapmayın. Arkadaşların da kişiliğine bakıyorum, tamamen sarhoş bir kişilik, yine şaşıyorum. Bir sigara için kendinizi kaybediyorsunuz. Ölüm darbesi altındasınız, sizi katlediyorlar, niye çare olamıyorsunuz? Bir sigaradan aldığınız rahatlığı, altın gibi bir çalışmadan alamıyorsunuz? Nedir, bu altın çalışma? Devrim çalışmasıdır, bağımsızlık çalışmasıdır, düşman karşısında başarı çalışmasıdır. Bundan rahatsız oluyorlar, kimse bunu yapmıyor ve bir de yaşamak istediklerini söylüyorlar. Bu halkçı, dürüst, yurtsever ve istekli arkadaşlar eğer eşitlik ve özgürlük konusunda bir karara varmak istiyorlarsa artık bazı şeyler anlayacaklar.

Kahramanlık işleri dağlarda halkın içinde büyür

Durmayın, zehir gibi olun, cıva gibi yerinizde durmayın. Böyle olmazsanız sorunlar çözülmez. Ben bile bu halimle kendimden razı değilim. Çok zorlanıyorum, daralıyorum. Düşmanın dayatması olmasaydı, yüzde yüz çalışmam mutlaka gerekmeseydi, burada bu biçimiyle bir saat duramazdım. Düşmanın oyunlarına girmek istemiyorum. Sizlere, dostlara fırsat açılsın istiyorum. Bundan dolayı burada kalmaya mecbur hissediyorum kendimi. Kahramanlık işleri dağlarda, halkın arasında büyür ve siz böyle bir ortamın içindesiniz. Dağlar yanınızda, halk yanınızda, fakat kendinizi kaybetmişsiniz. Çok esef ediyorum! Ben nasıl burada bu çalışmaları yürütüyorum? Burayı biliyorsunuz, halktan ülkeden uzak ama rolümü oynuyorum da. Bizimkiler devletleşme imkanının olduğu dağlara gidiyorlar, serihildanların gerçekleştirilebileceği yerlere gidiyorlar ama kayboluyorlar. İnsan böyle ıslah olmaz ki, insan böyle kurtulamaz ki.

Ben devrim yapın demiyorum. Devrimciliği, yoldaşlığı, önderliği siz istiyorsunuz. Bazı arkadaşlar benden öyle şeyler istiyorlar ki, tamamen kaybetmeye, tamamen düşmeye yönelik. Dua edin ki ben insanları kandırmıyorum. Kürt insanına selam-kelam, nasılsın dedin mi hemen kendini kaybediyor. Ben yine bu konuda hassasım, birkaç dürüst şey vermedim mi, o insanı bırakmam ve kandırmam. İmkanlarım ölçüsünde birkaç doğru şeyi öğretip önüne veririm. Büyüklüğüm burada, başka şeyde değil. Ama sizlere bakıyorum; dakikası dakikasına birbirinizi kandırıyorsunuz. Çocuklukla, kadınlıkla, köylülükle, burjuvalıkla, ağalıkla birbirlerini kandırıyorlar ve buna "yaşam" diyorlar.

En büyük savaşımım nedir? Ben kendimi düşmekten uzak tutarım, insanların zayıflıklarından uzak dururum, arkadaşların yetmezliklerinden uzak dururum, düşmanın darbelerinden uzak dururum. Kendimi bu birkaç görüş temelinde oluşturdum, yürüttüm ve büyüdüm. Zaten büyüklük de böyle olur. Arkadaşlarımız şaşkın ama biz Kürtlerin sorunu bu değil. Dış yardım, devletlerin yardımı, maddi yardım, halkın yardımı, sorunlar bunlar değil, bunların hepsi de senin yanında olsa, kendini yenilemedikten sonra hiçbir şeyi halledemezsin, bu kişilikle hiçbir şey yapamazsın. Zengin de olsan, devlet de olsan, yine elinden alırlar. Bu kişiliğinizle tüm Kürdistan'ı da elinize geçirirseniz, halkın tümü yanınızda yer alsa da, birkaç gün ayakta kalamazsınız. Çünkü bu kişilik kendini koruyamaz. Hazır yukarıdan bu kişiliğe "al sana şu kadar büyük bir devlet" desen, yine de koruyamaz. Elinden alırlar. Bunun için kendinizi kandırmayın!

Şu yanılgıya hiç düşmeyin; "bizi halk desteklerse, dışarıdan da yardım alırsak, sayımız da büyürse, bununla en büyük başarı sağlanır". Hayır! Bir toplulukla değil, insan tek bir kişiyle de başarılar elde edebilir, kendisini koruyabilir. Şu an durumumdan razı değilim. Ama kendime verdiğim bir sözüm var. Bunun için diyorum ki, sonuna kadar bu ülke nam salacak, ses verecek ve korumalı olacak. Bu halk ses verecek ve korunacak, imkanlarıma göre yürütüyorum. Hiç yoktan başladık ve yürütüyoruz. Hem de çok güçlü yürütüyoruz, kendisine "devrimciyim, önderim" diyen birisi varlığını halka adamalı. Parti'nin koruyucusu olmalı, tüm değerlerin savunucusu olmalı. Böyle bir kişilik olmadın mı ölüsün. Önderlik gerçeği budur, sanırım tüm arkadaşlar kavradılar bunu.

Kesinlikle ikiyüzlülük yapmak istemem. Katiyen yanlışları doğru, doğruları yanlış yapmam, mümkün değil. Hiç kimse ağzımdan yanlış kelime çıkaramaz. Ama her şeyi bildiğimi, her şeyi yapacağımı da söylemiyorum. Ben de çalışan bir insanım. Ve gece-gündüz müthiş çalışırım. Her zaman hazırım. Halk için her şeyi yapmaya varım. Siz de kendinizi bir hizmet sahibi görün, öyle sayın ve çalışın. Ben insanları istismar eden bir Önderlik değilim. Kimse benden bunu istemesin. Benim adıma kötülük yapmak, rahat yaşamak mümkün değil. Benim adıma çalışmalarınızı güçlendirin, buna varım. Benim adıma ön açıcı olun, buna varım. Benim adıma toplantı, örgütleme, savaş yürütün, buna varım. Bu konuda müthişim ve sizinleyim.

Bütün Kürdistan'da, özellikle de Güney Kürdistan'da devrimci bir adım at-

Kendime verdiğim bir sözüm var. Bunun için diyorum ki, sonuna kadar bu ülke nam salacak, ses verecek ve korumalı olacak. Bu halk ses verecek ve korunacak. Hiç yoktan başladık ve yürütüyoruz. Hem de çok güçlü yürütüyoruz, kendisine "devrimciyim, önderim" diyen birisi varlığını halka adamalı. Parti'nin koruyucusu, tüm değerlerin savunucusu olmalı. Böyle bir kişilik olmadın mı ölüsün. Önderlik gerçeği budur.

mak istiyoruz. Yardım almak için geldiniz. Aslında yardım var. Ancak siz bunu kullanmasını bilmiyorsunuz. Yardımın ne olduğunu bilmiyorsunuz. Yardım, nereye ve ne için gerekiyor? Ben en büyük yardımı yapmışım. Burnunuzun dibine getirmişim, koklamasını bilmiyorsunuz. Yardımı ağzınıza kadar getirmişim, yemesini bilmiyorsunuz. Çaresizsiniz.

Bir çok şehit verdiniz Güney'de, çok kan döküldü. Hepsi unutuldu, isimleri bile unutuldu. Bu büyük bir günah! Bu kadar şehit ve kan unutulmamalı. Eğer siz bu şehitlerin kanı üzerinde, onların yolunda yürümezseniz, hainden beter olursunuz, rezil olursunuz! Şehitlerin kanı üzerine büyük savaşım vermeyen, onların anısına rolünün gereklerini yerine getirmeyen bir namussuzdur! Şerefsizdir! İflas olmazın tekidir!

Benim büyüklüğüm nerede biliyor musunuz? İlk arkadaşım şehit düştüğünde, "mutlaka onun anısına bir adım atmayalım" dedim. Haki Karer arkadaştı. O zaman sizden daha küçük bir gruptuk ve arkadaşımız komployla şehit edildi. Eğer bu arkadaşın kanı üzerinde durmasaydım, gerçekten ne parti olurduk, ne de atılan adımlar olurdu. Arkadaşın kanı doğrultusunda yürümeye kendime temel hedef belirledim. "Arkadaşım hangi görüşler uğruna gitmişse, ben onları siyasete dökeceğim, siyaseti parti yapacağım ve bu parti ile savaş vereceğim" dedim ve yaptım.

Oluşan her şey ilk parti gerçeğine dayandı. Parti, savaş gerçekliğine dayandı. Savaş, şehit kanlarıyla geliştirildi. Ve bugün görüyorsunuz, büyük bir savaş veriyoruz. Sizde binlerce insan şehit düşmüş, ama bunun altında boğulmuşsunuz. Böyle iflah olmazsınız. Ya şehit kanını güçlü bir siyasete, siyaseti savaşıma dönüştürürsünüz, ya da hainsiniz! Neden kuruşlarla birbirinizi satıyorsunuz? Şehitlerin anılarına zıttır bu! Şehitlerin kanını unutan birisi, yapılan işkenceleri unutan birisi, kuruşlara sarılır. Kuruşlar yoluyla hainleşir. Kürdistan yok olmuş, var olanı da satmak istiyorlar. Alınamıyor, alınsa Güneyliler günde bin defa satarlar. Bu büyük bir dert!

Güneyli önderleri fazla eleştirmek istemiyorum. Ama sizin adınıza bazı gerçekleri söylemek, göndermek istiyorum. Kendilerini düzeltsinler, onları hain ilan etmek istemiyorum. Ama böyle devam ederlerse hainden de hain olurlar. Çaresizler, korkuyorlar ama cesarete gelsinler. Biz cesaret yolunu hepiniz için açtık. Bunun için de güçlenme imkanı vardır. Gelsinler, Güneyli tüm önderler doğru siyasete gelsinler. Savaş siyasetini benimsesinler, bunun içinde her şey olur. Korku da yok olur, katliam tehlikesi de ortadan kalkar. Amerika'nın yardımından da bin kat iyidir, Türkiye'ninkinden de bin kat iyidir. Bunlar düşmandır, yardımcı değil.

Güney halkı düşmanlarını tanısın

Güney halkına çağrı yapıyorum; kendilerini tanısınlar, düşmanlarını tanısınlar ve adımlarını doğru atsınlar. Bir top atılıyor, binlerceniz kaçıyor. Olmaz! Doğru değil! Düşman karşısında bin kez kendinizi küçültmüşsünüz, düşmanı büyütmüşsünüz. Kendinizi bu durumdan çıkarın! Bu kader değil ki!.. Kendinize güveniniz olsun, cesaret kazanın! Güney halkı benden bazı şeyler istiyor, çok değer veriyor. Bu doğruysa eğer, dürüstseniz, bu söylediğim birkaç hususu anlamalısınız. Bilinçli olun, büyük davalarla oynamayın, yanında yer alın.

Sizi devlet yapsak koruyabilecek misiniz? Gelip her türlü zorluğu çeksek, yürütebilecek misiniz? Siz devrimci yardım için hazır değilsiniz ama, devrimci yardım da olmazsa ölüsünüz. Güneylilerin girmiş olduğu yol, doğru değil. Her zaman dışarıdan birilerinin gelip onu kurtarmasını bekliyor. Sonuç ölümdür!

Size bir kez daha söyleme gereği duyuyorum: Birkaç yıldır bazı şeyler kazanılmışsa, bu PKK gücü sayesindedir. Hiç kimse yalan da söylemesin. Federe meclis, federe hükümeti kuranlar da dahil, PKK olmasa, PKK'nin çalışması ve gücü olmasa, bir tek gün ayakta kalmaları mümkün değil. Yine Güney halkına diyorum ki, atılan adımlar Güneyli önderlerin çalışmasıyla atılan adımlar değildir. "Çekiç Güç" Güney'e yardım için değil, bizi korkutmak için getirildi. Kürtleri korkutmak amacıyla gelmiştir. Irak rejimine karşı değildir. Hayır! Kürdistan Devrimi'ne karşıdır. Oradaki halkımızı sahtekarlıkla idare etmeye çalışıyor.

Eğer Kuzey Kürdistan'daki devrimimiz durursa, Güney önderler yirmi dört saat ayakta kalamazlar. İyi biliyorsunuz ki, dışarıda yerleri var, hazırdır. Ama halk nereye gidecek? Kendisini Türkiye'nin kucağına atacak ki, bu ölümden de beterdir. Sizleri beslemeleri mümkün değil. Türkiye'de katledilmemenizin nedeni de PKK'ydi. Daha önce de Türkiye'ye gidiyordunuz, niye bir tek imkanı sunmuyordu? Bizim korkumuzdan dolayı sizi koruyorlar, bazı şeyler veriyorlar. 1980'den sonra Kürdistan'da gelişen her şey, PKK'nin korkusundandır. Kendinizi kandırmayın.

Yine "siyaset yapıyoruz" diyorsunuz, "diplomatik çalışma halkımızı koruyor" diyorsunuz. Bu doğru değil. İyi biliyorsunuz ki, ne Moskova'nın yardımıyla, ne de Washington'un yardımıyla Kürtler iflah olmaz. Ölümleri gerçekleşir. Kendilerini tecrübeli sanan bu önderlikler ikiyüzlülük yapmasınlar, doğrulara doğru, yanlışlara yanlış desinler. Böyle demezlerse kendileri için ölüm var, katliam var. Bunlar da, halk da bazı şeyleri anlasınlar.

PKK hem Güney'de, hem Kuzey'de hepinizin yaşam gerekçesidir. PKK yok olursa, tüm Kürt halkı için, önderleriniz için de bu ölüm demektir. Kürt, Kürtlük kalmaz ortada. Bunun için PKK'nin yardımlarıyla çalışmalarınızı büyütün. Küçük veya büyük, eski veya yeni parti ve önderlikler, bir daha bu günü ele geçiremeyebilirler. Doğru bir görüş sahibi olun. Bunun üzerine yeni siyaset, yeni örgütlenme, mümkünse yeni bir savaş yaratın, katın kendinizi. Bu tarihi bir imkandır, her zaman ele geçmez. Her zaman ben olmayabilirim. Her zaman PKK olmaz. Ben rolümü şimdi oynuyorum, PKK rolünü şimdi oynuyor. Beraber kalkın, bu sizin yaşamınız, varlığınız ve korumanızdır, teminatınızdır.

Kendinizi sahte yaşamla meşgul etmeyin. Yanılgıyla, küçük korkularla, küçük ticaretle meşgul olmayın. Ailesel, aşiretsel yaşam insanı paramparça ediyor. Kendinizi bununla mahvetmeyin, perişan etmeyin. Bağımsız yaşama, doğru siyaset yaşamına, hem savaşsal, hem örgütsel sahiplenin. Kayıtsız-şartsız bu doğru yaşama katılın, bir olun. Aşiretçiliği, kabileciliği birbirinize karşı engel olarak dikmeyin. Diğer partilere karşı da düşmanlık yapmayın, birlik olun. Büyük düşman bu birlikle kaldırılır. Bundan sonra çalışmalarınızı birleştireceğinize inanıyorum.

Ben bu Önderliği şehitlerin kanıyla yarattım. Bir kez daha vurguluyorum; sadece PKK şehitlerinin kanıyla değil, Türkiye devrimcilerinin kanı, bütün Kuzey ve Güney Kürdistan devrimcilerinin kanı ile olmuştur. Bu şehitleri birleştirmek istiyorum. Bu Önderliğin işidir. Ama yalnız ben değilim, bunu da bilin. Önderlik, sizin de yaptığınız, yürütmüş olduğunuz işlerdir, sizin de verdiğiniz şehitlerdir. Çektiğiniz zorluklardır.

Ulusal-demokratik birlik adına bir çalışma yürütmek istedik. Resmi anlamda parti oluşturun, örgütlenmenizi oluşturun, bu adımı güçlendirin. Bu diğer partiler de bu adım temelinde bir olsunlar. Kürdistan Demokrat Partisi de, Yekitî de oluşturulan bu birlik üzerine görüşlerini açıklasınlar. Ve mümkünse bir olsunlar. O küçük partiler de ulusal demokratik birlik içinde toplansınlar. Gün bugündür.

Herkes "ben" dedi sonuçta her şeyi kaybettiniz

Yine tüm halkımız, kendisini korku yaşamından, düşkün yaşamdan, kuruşlarla alınıp satılan yaşamdan uzak tutsun, tenezzül etmesin. Ancak birlik oldunuz mu güçlenirsiniz. Hem maddi, hem de manevi anlamda. Parça parça olmuşsunuz. Herkes "ben" dedi, sonuçta her şeyi kaybettiniz, hepiniz zayıfladınız, fakir kaldınız. Zenginlik birlik olmakla mümkündür. Maddi-manevi büyüklük, halkın birlikteliğinden doğar. Hiçbir yerde, bir tek kişi "kendimi kaldıracağım, yükselteceğim" dememiştir. Doğru değil. Belki üstten bazı kişiler kendilerini zenginleştirirler ama görüyorsunuz ki, dünyada Güney Kürdistan halkı kadar darboğaza sıkışmış bir halk yoktur. Bu düşünce, bu ideoloji, insanı düşürür, yüceltmez.

Güney Kürdistan'da eskiden iktidar olan devlet, şimdi çok zayıf durumdadır. Irak rejimi çok zayıf bir dönemi yaşıyor. Irak rejimi karşısında politikamızı nasıl aydınlatabiliriz? Eğer özgürlük ve eşitlik temelinde federal bir oluşuma açıkça, Kürtler hazırdır. Gerçekten özgürlük ve eşitlik tüm halklar için olmalı ve devlet öyle kurulmalı. Güneyli Kürtler bu siyasetten uzaklaşmamalıdır. Kendileri için demokratik bir federasyon olumlu olur. Bunun koşulları da mevcuttur. Kürtler, demokratik federal bir devleti Irak'ta kurabilirler. Çok kısa süreç içerisinde bunu kendinize siyasi bir amaç haline getirin. Bunun için demokratik birlik, programını oluşturacak, çağrısını sunacak, örgütlenmesini güçlendirecektir. Diğer partiler de bu adıma taraf olmalıdır, engel olmasınlar. Bu yıl yapmalıyız, fazla uzatmayalım.

Türk faşist devleti, Kürtlerin Güney'deki bu yükselişini yok etmek istiyor. Bundan dolayı biz koruma rolünü oynayacağız, hazırız. Bunun için federasyonun oluşumunda temel bir gücüz. Sonuna kadar bunun üzerinde duracağız ve kuracağız da. Kimse engel olmasın, biz yardımcıyız. TC faşizmine de, diğerlerine karşı direnişimiz olmazsa sizin bir gün ayakta kalmanız mümkün değil. Bunun için tüm Güney halkı ve dürüst partiler, PKK ile birlikte olmalı, güçlü dostluk ilişkileri kurmalıdır. Biz tek başımıza bile TC faşizmine karşı direnebilir, sizi koruyabiliriz. Bu yönlü korku taşımanıza gerek yok. Buna karşı siz de güçlü bir biçimde ayaklanın.

Diğer devlet ve komşu halklarla da, özgürlük, eşitlik ve birlik temelinde yanaşırlarsa, hepsiyle dost olmaya hazırız. Devletler içinde de hazırız, dışında da hazırız. Biz özgürlük ve eşitlikten uzaklaşamayız. Eşitlik ve özgürlüğe dayanmayan bir hakimiyeti kabul etmiyoruz. Hiçbir şartla, hiç kimseyle kabul etmiyoruz. Bunun için askeri çalışmayı her tarafta güçlendirmek lazım. Karargahlar olacak, eğitim olacak. Siyasi çalışmaları tüm şehirlerde güçlendirelim. Eğitim, örgütlenme, siyaset çalışmaları cephe adına olabilir, ne adına olursa olsun, güçlendirmek lazım.

Diğer devlet ve komşu halklarla da, özgürlük, eşitlik ve birlik temelinde yanaşırlarsa, hepsiyle dost olmaya hazırız. Devletler içinde de hazırız, dışında da hazırız. Biz özgürlük ve eşitlikten uzaklaşamayız. Eşitlik ve özgürlüğe dayanmayan bir hakimiyeti kabul etmiyoruz. Hiçbir şartla, hiç kimseyle kabul etmiyoruz. Bunun için askeri çalışmayı her tarafta güçlendirmek lazım. Karargahlar olacak, eğitim olacak.

İdeolojik bilinçlenme çalışmalarını güçlendirelim. Düşüncesiz, beyinsiz hiçbir devrim sonuca ulaşmaz, hiçbir toplum başarılı olmaz. Güneyli halkımıza çağrımız budur. Aynı zamanda Güney'deki tüm partilere de çağrımız budur. Bütün Ortadoğu halkları için de, devrimi bu biçimiyle yükseltmek istiyoruz. Bizden dostluk isteyen devletler ve halklar, bizim de halkımızın istemlerini tanımalıdırlar. Eşitlik ve özgürlüğe dayanan bir birliğe hazır olun. Diğer partiler de, çalışma ve çabalarıyla kendilerini hazırlamalıdırlar. Bu adıma kendilerini katmalıdırlar ve bunun dışında hiç birinize de başka bir çare-çözüm yolu yoktur. Hiçbir Kürt insanı için, "sizinleyim" diyen herkes için başka çare yoktur. Tek çare; böylesine bir devrimci adımı kararlıca, güçlü bir temelde atmaktır.

İçeride, dışarıda hiçbir engeli tanımamak lazım. Kararın tamsa, adımların güçlü olursa, önüne kim çıkarsa çıksın "doğru budur" diyeceksiniz. Yürüdü mü yürür, yürümezse vurulur. Durduğun anda ölürsün. Dönem, yerinde sayma dönemi değildir. Dönem, taviz verme dönemi değildir. Dönem, büyük karar ve büyük yürüme dönemidir. Dönem, büyük sorunlara yönelme ve adım atma dönemidir. Kabul edenin başımız üzerinde yeri var, kabul etmeyeni, yumuşak lafla geçiştirmek isteyeni, bizi oyunlarla kandırmak isteyeni yerle bir etmek lazım. Döneme cevap veren devrimci üslup budur. Bu üslupla çalışmalarınızı yürütürseniz, başarı tüm Kürdistan halkının olur, tüm Güney Kürdistanlı halkımızın olur.

Güney'den gelen arkadaşlarımız ve Güney'de bulunan tüm arkadaşlar çalışmalarını yürütüyorlar. Hepsini bu doğrular temelinde selamlıyor, başarılar diliyorum.

Buyurun, siz de arkadaşlara kısa bir konuşma yapabilirsiniz.

U.S.: Önderliğimizin siyasal durum üzerine yaptığı konuşması için teşekkür ederim.

—.: Kendini tanıtabilirsin; adını, çalışmanı arkadaşlara iletebilirsin.

U.S.: Adım Ur. Sa.'dır.

—.: Nerelisin?

U.S.: Hewlêrliyim.

—.: Gerçekten Hewlêr Kürdistan'ın bir merkezidir. Şimdi de bağımsız Kürdistan'ın merkezi olmak üzere. Oradan gelmişsiniz, gelişinizi selamlıyoruz. Peki bizi nasıl tanıdın, burayı nasıl tanıdın, beni nasıl tanıdın? Ne istiyorsun, ne yapalım?

U.S.: Biz PKK'yi devrimci çalışmalarından tanıdık. PKK ve öncüleriyle olan ilişkilerimiz tarihi ilişkilerdir. İki yıl önceye dayanmaktadır. İki yıl önce No.'da arkadaşlarla birkaç toplantı yaptık. Bu toplantılarda PKK'nin devrimci üslubunu bizzat devrimcilerden öğrendik, gördük. PKK ile şu an devrimci bir çalışma yürütmek istiyoruz. Daha önce Cu. arkadaşı gördük, Ma. arkadaşı ve tüm arkadaşları gördük. Biz Kare Serbuxwe önderliği olarak, PKK'nin stratejisini, pratik sahada temel aldığı taktik ve yöntemleri kendimize esas almak istiyoruz. Kendimiz Güneyli güçler olarak bu kanaate ulaşmış durumdayız.

Kürdistan'da eğer bir partiden bahsedilirse, bu da PKK'dir. Çünkü PKK'nin ulaşmış olduğu siyasi bir karar vardır ki, bu bizim açımızdan çok çok önemli olan bir şey.

—.: Bu konuda gerçekten PKK insana neler veriyor? Güney halkına neler veriyor veya neler verebilir? Bunu tanıdınız mı?

U.S.: Evet, PKK gerçekliği tarafımızca tanınmıştır. Özellikle de öncü çekirdek gücümüz bunu kavramıştır.

—.: Yani PKK'nin Güney halkı için temel aldığı hedefler nelerdir, neyi temsil ediyor?

U.S.: Güney halkı PKK'yi ulusal kurtuluşçu bir güç olarak görüyor, yaşadığı mevcut siyasal durum itibarıyla...

—.: Bence Güney halkı için gerekli olan bir şey; ne silah, ne para, ne devrimci durum, ne dış yardımdır. Gerekli olan devrimci ruh, devrimci siyaset, devrimci önderliktir; PKK bunu veriyor.

U.S.: Kesinlikle aynı görüşteyim, Güney Kürdistan'ın temel sorunu önderlik sorunudur.

—.: Sorunun özüdür ve her şeyden önce gelir.

U.S.: Diğer bir sorun da özgüven ve irade sorunudur.

—.: Başka?

U.S.: Kanaat sorunudur.

—.: Bunun için çok sayıya da gerek yok, sadece bir önderlik lazım.

U.S.: Kesinlikle...

—.: Binlerce kadro gerekmiyor. Askeri, siyasi alanda çalışacak bir çok kadro var, hazırdır. Ancak bunları çalıştıracak, yürütecek önderlik yok.

U.S.: Boşluk var, kesinlikle boşluk vardır.

—.: Sorun burada. Diğer önderlikler de büyük hastalıkların kaynağıdırlar. Çözüm gücü değiller.

U.S.: Gerçekten biz bu temelde PKK Önderliğini kabul ettik.

—.: Önderlik sadece benim şahsım değil, bir kurumdur.

U.S.: Temeldir.

—.: Ben bu Önderliği şehitlerin kanıyla yarattım. Burada bir kez daha vurguluyorum; sadece PKK şehitlerinin kanıyla değil, Türkiye devrimcilerinin kanı,

bütün Kuzey ve Güney Kürdistan devrimcilerinin kanı ile olmuştur. Bu şehitleri birleştirmek istiyorum. Bu Önderliğin işidir. Görüyorsunuz ki bu işi biraz yürütüyorum. Önderlik, sizin de yaptığınız, yürütmüş olduğunuz işlerdir. Önderlik, sizin de verdiğiniz şehitlerdir. Çektiğiniz zorluklardır. Bunların tümü Önderlikte kurumlaşmıştır. Böyle tanıyacaksınız Önderliği. Yani benim akrabam, ailem, bireysel sorunum değildir Önderlik siz kendinizsiniz. Ben şu an temsil ediyorum, koordineyi sağlıyorum.

U.S.: Bu temel gerçekliklerde karara ulaştık. Askeri, siyasi konularda size sunduğumuz öneri taslağımızı sonuna kadar ısrarla takip edeceğiz. Siyasal, askeri, örgütsel, ideolojik her konuda aldığımız kararları pratiğe geçirmek için büyük bir cesaret, ciddiyet, kanaat ve güvenle Güney'de çalışacağız. Uzun bir araştırmadan sonra vardığımız sonuç, tek yolun bu yol olduğudur. Kürdistan'ın bağımsızlığı da bu yoldadır.

—.: Bunun dışında yol yok diyorsun.

U.S.: Eğer halkın kurtuluşundan, Kürdistan'ın bağımsızlığından yanaysak, bu yolda yürümeyi esas alacağız. Ve bu kanaat hepimizde, partimizde yer alan tüm üyelerde oluşmuştur. Yetmezlik yok dersek gerçekçi olmaz, yetmezliklerimiz var. Güney'de de bir çok yanlışlık var. Ancak Önderliğimizin de belirttiği tarzda, eğer güçlü bir iradeye sahip olursak, sayımız az da olsa, bazı şeyler yapabiliriz. Güney'i ele geçirmek mümkün olabilir. Siyasal anlamda koşullar oldukça uygun.

—.: Adım atmak için siyasal koşullar oldukça uygun.

U.S.: Uygundur, ancak değerlendirmek için çaba sahibi olmak lazım. Sizleri, PKK Önderliğini tanıdığımıza çok memnun olduk. Size şimdiden her yönlü güvenceyi verebiliriz. Yani bize inanmalı ve güvenmelisiniz. Bundan sonra ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri her alanda çalışmalarımızı daha da hızlandıracağız. Bu yönlü kendimize güveniyoruz.

—.: Güven, karar var.

U.S.: Güven var, kararımız da güçlü. Biraz imkanları değerlendirmesini bilmek lazım. Güney'in durumu biraz karışık, herkesin el uzattığı bir alandır. Bölgeciliğin, aşiretçiliğin güçlü olduğu bir yer, emperyalizmin uzandığı bir alan...

—.: Demokratik bir federasyona gitmenin imkanları var mı?

U.S.: Evet.

—.: Tam devlet olmasa da, halk iktidarını insan ele alabilir.

U.S.: Halk iktidarını geçici bir taktik olarak düşünebiliriz, halk da bunu istemektedir ve dönem açısından da Güney için şu an yerinde bir taktiktir. Temel strateji olmaz. Çünkü stratejimiz bağımsız bir Kürdistan'a yöneliktir. Ancak geçici bir taktik olabilir. Dönem itibarıyla bizim de düşüncemize göre Irak rejimiyle bir federasyonlaşma olabilir.

—.: Bütün Kürdistan için de bir kale, bir merkez olur.

U.S.: Doğru, bütün Kürdistan için de bir merkez olur. Yine Kuzey'de gelişen bir mücadele eşliğinde, onun etkisiyle, Güney'in adım atacağına inanıyoruz. Kuzey'den kopuk olması mümkün değil, Güney'de bazı çözümlere gidilse de, Kuzey'den kopuk olmaz.

—.: Evet. Şu an Kuzey'deki mücadele Güney'de önemli bir rol oynuyor. Güney halkı şu an rolünü oynar, demokratik federasyonlaşmaya yönelik bir adım atarsa, bütün Kürdistan için önemli bir rol oynar.

U.S.: Önemli tarihsel bir rol oynar ve her açıdan olumlu bir etki olur.

—.: Olumludur, büyüktür ve mümkündür.

U.S.: Mümkündür, iç koşullar da buna oldukça elverişlidir.

—.: Siyasi, uluslararası koşullar da uygun.

U.S.: Uygundur ve uluslararasında da kabul görüyor.

—.: Ve tarihte ilk kez oluyor.

U.S.: Tabii ki, kesinlikle...

—.: Bundan dolayı önemle üzerinde durmak lazım.

U.S.: Sonuçta şunu diyebilirim; vardığımız bu kanaat temelinde bu yolda yürürsek, Önderliğimizin de belirttiği gibi uzun süreli bir tecrübemiz de var, eğer bu tecrübeyi ve Önderlik tarzını esas alırsak güçlü yürürüz. Zaten bunun dışında yol da yok. Bahsettiğim tüm alanlarda, siyasal, askeri, örgütsel her yönlü çalışıp sonuç alacağımıza dair umutluyuz.

—.: Yürüteceğiz. Çalışmalar temelinde kurduğumuz bu yoldaşlıkla Kuzey ile Güney'i birleştirdik. Partileri birleştirdik. Sizin o parti adına yürüttüğünüz çalışmalar PKK ile bütünleşti. Ve bu temelde olumlu adımların atılacağına inanıyorum. Kararlılıkla üzerine gidelim. Dönem bizden bunu istiyor, tarih bunu istiyor, halk istiyor, durum istiyor. Dönem sağa-sola yalpalanma dönemi değil, direkt yönelim

U.S.: Umarım, Güney'deki tüm parti ve örgütler için de iyi bir adım olur. Onlar da bu Önderliği tanırlar, kavrarlar. Yine de çok teşekkür ederim, buradaki kalışımız her yönlü faydalı oldu. Manifestomuz da çıkarıldı.

—.: Manifesto da var, kuruluş bildirgesi de var, tüzüğü oluşturuyor, başlatılmış ve bundan sonraki çalışmalar büyük bir hızla devam eder. Yıllar öncesinden yapılamayanları biz belki biriki ayda yaparız. İki yılda yapmadıklarımızı, bu iki ayda yapacağımıza inanıyorum. Yine 1990-91'de yapamadığımızı bu yılda inan ki yapacağız.

U.S.: Kanaatimiz var.

—.: Federasyonu 1991'de yapmamız gerekiyordu, olmadı. 1995'te yapacağız.

U.S.: Biz de o görüşteyiz ve bu temel de Önderliğe teşekkür ediyorum.

—.: Arkadaşlara söz verebilirsiniz.

U.S.: Öncelikle tüm arkadaşlara teşekkür ediyorum. Burada ulaştığımız sonuçlardan Karê Serbuxwe Partisi olarak ben çok memnun oldum.

—.: Söz de verebilirsin.

U.S.: PKK'nin esas aldığı yolda yürüyeceğime dair söz veriyorum. Her

partilerin yanındaydı. Ve sonuçta Komünist Partisi rolünü oynamadı.

Le.: Bundan dolayı biz yeni bir parti kurma ihtiyacı duyduk, hedef olarak da Kürdistan'ın bağımsızlığını esas aldık. Yeni bir ideoloji, yeni bir örgütlenmeye dayanarak bu adımı attık. Bağımsız bir strateji, tüm Kürdistan'ın birliği ve ulusal birlik çalışmasını temel aldık. "Neden PKK'ye, Önderliğin yanına binlerce kilometreyi kat ederek geldiniz?" diye sorabilirsiniz.

—.: Gelişiniz nasıl bir geliştir? Kendin otuz iki yıldır çalışıyorsun, ben de yirmiyirmi beş yıldır çalışıyorum. Eski yetmezlik ve hataların sonucunda kötü bir düşüşün olduğunu gördük. Ama attığımız bu adımla özellikle verdiğimiz Güney savaşındaki başarıyı gördük. Halkın ulusal birliğini, bağımsızlıkçı çizgiyi gördük. İnisiyatif, strateji ve taktik var burada. Bizler bu esaslarla birleşiyoruz. Hatta şunu da diyebiliriz: Kürdistan adına bağımsız bir parti yeni kuruluyor, Güney ve Kuzey partisi oluyor, birleşiyor, strateji-taktik bir oluyor; gelişinizin anlamı budur.

Le.: Biz buraya gelmeden önce öncü güç olarak toplantımızı yaptık ve baktık

gerektiriyor. Kararsızlık olmamalı; böylesine tarihi süreçler insandan karar gücü olmasını istiyor, yerinde doğru adım istiyor, devrimci savaş üslubu istiyor.

U.S.: Gerçekten Güney'deki bir diğer sorun da siyasal kararın olmamasıdır. Tüm parti ve örgütler böylesine siyasi karara ulaşma cesaretinden yoksundur. Biz bu kararı şu anda verdik.

—.: Buradan iyi şeyler aldınız. Buranın size ne gibi yararları dokundu? Yani Akademiye gelişinizin...

U.S.: Kesinlikle güçlü sonuçlara ulaştık.

—.: Büyük bir adıma neden olmalı.

U.S.: Tabii ki, keşke iki-üç yıl önce gelmiş olsaydım diyorum.

—.: Keşke o zaman başlasaydık değil mi? İki yıl gecikti.

U.S.: Evet, arkadaşlarla da konuşmamızda belirttim. Keşke on-on beş yıl önce PKK'yi tanımış olsaydık, sizleri görmüş olsaydık...

—.: 1990'da olsaydı iyi olurdu. 1993'te olsaydı yine iyi olurdu, gecikti...

U.S.: Şu anda olması da olumludur, zaman kaybı...

—.: Gecikme oldu ama yine de olumlu bir gelişmedir. Yine de üzerinde yoğunca durulursa şu ana kadar yapılamayanlar bundan sonra yapılabilir. Fırsattır, yerinde bir adımdır. Rolünüzü oynamanız lazım.

yönlü imkanlarımı Kürdistan'ın bağımsızlığı yolunda sarf edeceğime söz veriyorum.

—.: Bağımsız ve özgür Kürdistan'a ulaşıncaya dek...

U.S.: Bağımsız bir Kürdistan'a dek. Ve sizleri bir kez daha selamlıyor ve teşekkür ediyorum.

Güney önderliği hedefsizdir

—.: Sen de bir söz ver. Adın neydi?

Le.: Adım Le. Ya. Me.

—.: Nerelisin?

Le.: Hewlêrliyim, özel mesleğim öğretmenliktir.

—.: Yaşın kaçtı?

Le.: Yaşım elli dört.

—.: Kaç yıldır partilisin?

Le.: Otuz iki yıldır.

—.: Yani Güney devriminin başlangıcından bu yana! 1960'lardan bugüne kadar da diyebiliriz. Peki ne anladın bu devrimden? Güney devrimi sana neler kavrattı?

Le.: Güney devrimini biz tam anlamıyla bilince çıkarmış durumdayız. Bundan dolayı da Komünist Parti'den ayrılarak, ayrı bir parti kurduk. Yani Güney devrimi hedefsiz bir devrimdir, bugüne kadar stratejik bir hedefe yönelik bir önderliğe sahip olmamıştır.

—.: Önderlik bugüne kadar bağımsız değildi, taktikleri de bağımsız değildi. Ya rejimin güdümündeydi ya da diğer

ki, halkımız Güney'de iki yol arasında kalmış. Biri, düşmana teslimiyeti kabul eden reformist bir çizgi; diğeri de devrimci yol.

—.: Evet, orta yol yok!

Le.: Yok! Ve Güney'deki bir çok partinin takip ettiği esas aldığı yol, birinci yoldur; yani reformist ve teslimiyetçi çizgidir. Güney'de şu anda öncülük yapan iki büyük parti, KDP ve YNK başta olmak üzere, diğer tüm partiler de aynı çizgiyi temsil ediyorlar.

—.: Yani tamamen düşmana dayanma...

Le.: Evet, düşmana dayanma.

—.: Halka, devrime dayanmıyor.

Le.: Evet, birbirleriyle yarışıyorlar adeta. Biri İran'ı razı etmenin hesabını yapıyor, diğeri Türkiye'yi razı etmeyle uğraşıyor. Bir diğeri Amerika'yı razı etmenin yollarını arıyor, başka biri devleti razı etmekle uğraşıyor. Fransa'ya gidip toplantı yaptılar, Silopî'ye gidip toplantı yaptılar, Tahran'a gidip toplandılar ve bunların hiç biri de Kürt halkının çıkarına değil, hizmetine değildir. Biz KDP ve YNK'ye sorduk; "Neden Bosna bu kadar küçük, Çeçenya bu kadar küçük bir ülke olmasına rağmen, düşmanlarına karşı böylesine savaşabiliyorlar? Kürt halkı 40 milyondur ama neden kendisi için savaşamıyor?"

Şunu demek istiyorum; bizi gerileten temel sorun, halkımıza dayanmamamızdır. Biz sizin yanınıza sadece Güney

Kürdistan için değil, bütün Kürdistan için devrimci bir çizgi oluşturmaya geldik. Gerçekten PKK hareketi ulusal ve aynı zamanda insani bir harekettir. Sadece Kürdistan için değil, tüm insanlık içindir.

—.: Her şeyden önce insani bir harekettir.

Le.: Bundan dolayı onlar nasıl dostlarının yanına gidiyorsa biz de devrimcilerimizin yanına geldik, PKK'nin yanına geldik ve esas amacımız ulusal birliğimizi oluşturmaktır. TC'nin Güney'e yönelik geliştirdiği operasyondan sonra ispatlanan gerçeklik, Kürt halkı adına yürütülen çalışmaların bir olduğudur.

—.: Gelişen operasyon bir şeyleri ispatladı; kurtuluş birdir, mücadele birdir, Kürdistan birdir, halk birdir.

Le.: Bundan dolayı çalışmalarımızın, mücadelemizin parçacılığı aşması lazım. Biz bunu da KDP ile YNK'ye sorduk: "Neden Kürt halkı adına yürütülen çalışmalar bir değil?" Bize şu cevabı verdiler: "Avrupa ve Amerika razı olmuyor buna".

—.: Bu konuda bir şeyler söylemek istiyorum. Dile getirdiğin nokta önemlidir. Kürtlerin bir olmamasının sebebi nedir? Amerika razı olmuyormuş, Avrupa razı değilmiş! "Eğer PKK ile siyasi-askeri konularda birleşirsek, Amerika karşı çıkar ve yardımı durdurur" diyorlar. Tabii ki Amerika bizim birliğimizi değil, parçalanmamızı istiyor, PKK'ye karşı savaşmanızı istiyor. Zaten Amerikalı bir yetkili onlara şöyle diyordu: "TC ile birleşin, esas hedef PKK'dir, hücum edin". Yekitî'ye, KDP'ye şunu söylüyorlar: "Eğer güçlenmek istiyorsanız, TC ile beraber temel hedefiniz PKK olmalı ve sonuna kadar savaşmalısınız." Bu çok haince bir siyaset, Kürtlerin ölümünü onaylayan bir siyaset. Bir çok basın-yayın kurumu epey işledi.

Le.: Aslında bundan da kötüsü, Kürtlerin kendilerinin birlik olmaya yanaşmamalarıdır.

—.: Kürtlerin birleşmesini istemeyen siyaset, düşman siyasetidir, halkın değil.

Le.: Örnek açısından belirteyim. Biz bir toplantı düzenledik. Kürdistan'ın tüm parçalarından yirmi bir Kürt örgütü hazır bulundu. Biz, "Güney'in son durumu ve TC'nin son operasyonlarına ilişkin bir bildiri yayınlayalım" dedik, ancak diğer parçaların parti temsilcileri, yani Küçük Güney'den biri, Doğu Kürdistan'dan biri, Güney Kürdistan'dan biri kabul etmediler ve "biz PKK ile bildiri imzalamayız, imzalarsak düşmanımız çoğalır" dediler.

—.: "Düşman razı değil, olamaz" dediler değil mi?

Le.: "Düşman razı değil, imzalarsak düşmanımız çoğalacak" dediler. Bu da insanı gerçekten öfkelendiriyor. Tüm bunlar sizinle görüşmemize temel neden oldu. Gerçekte PKK'nin yapmış olduğu en ileri gelişmelerden biri, yeni insan tipini yaratmak olmuştur. Ben yine küçük bir örnek vermek istiyorum: Otuz iki yıldır siyasetle uğraşan bir kadroyum. Dün akşam Kürt halkı ile gerçekleştirilen bir toplantıda hazır bulundum. Küçük bir kız çocuğu da gelmişti. Bu kız Güneylidir, eskiden beri tanıdığım komşumun kızıydı. Hewlêrliydi. Ve gerçekten beni çok etkiledi tavır ve davranışları. Kavrama gücü benimkinden çok ileriydi.

—.: Seni geçmiş değil mi?

Le.: Evet, geçmiş! Bir ya da bir buçuk yıldır PKK ile ilişkisi olmuş, beni geçmiş.

—.: Sen otuz yıldır uğraşıyorsun, o seni hemen geçmiş.

Le.: Neden? Çünkü benim aldığım terbiye, bağımsız bir Kürdistan yolunda yürüme, onun için çalışma terbiyesi değildi. Ulusallığa dayalı bir ideolojim olmadı.

—.: Eğer bizim siyasetimizle çalışmış olsaydınız, şimdi birer önder olmuştunuz.

Hatta Kürdistan'ı kuracak düzeyde büyük olurdunuz.

Le.: İki yıl önce ayrıldığımız Irak Komünist Partisi'nden örnek vermek istiyorum: Benim otuz iki yıl, bu arkadaşların da on beş-yirmi yıl çalıştığı partidir. Üç ay önce bir önderimiz vefat etti. Irak'ın ilk Marksist insanıydı. Yani Irak'ta Marksizmi ilk kabul edenlerdendi, adı Zeki Hayri idi. Vefat ettiğinde yaşı sekseni aşıyordu, altmış yıl Komünist Parti'de çalıştı.

—-.: Altmış yıl mı?

Le.: Altmış yıl çalıştı. Komünist Parti'nin ilk kurucularındandı. Nasıl bu şehitler PKK'nin ilk kurucularıysa o da KP'nin kurucularındandı. Altmış yıl sonra, şu an bir tek insan "Zeki Hayri, Kürtlük için şu hayırlı işi yaptı" demiyor, "halk için şu hizmette bulundu" demiyor. Çünkü net bir siyasete sahip değildi, uzun süreli bir stratejisi yoktu.

—-.: Yani bireysel mi kaldı?

Le.: Hiç kimse "bu adam iyi bir iş yaptı" demiyor, altmış yıl sonra.

—-.: Demek ki halkın yararına çalışmamış.

Le.: Çok çalıştı, hatta bir süre zindanda da kaldı. Bir çok zorluk da çekti, hatta son dönemde kalkıp konuşabilmesi için iki kişi kollarından tutuyordu, yani bu düzeyde zorlanmıştı. Aslen de Kürttür. Fakat ben o partinin bir üyesi olarak şu an o adamın çalışmalarına bakıyorum, kendime örnek alabileceğim hiçbir şey göremiyorum.

—-.: Sonuçta boşa çıktı ve bir şey yapamadığı söyleniyor.

U.S.: Net bir politik çizgiye, herhangi bir stratejiye sahip değildi ve boşa çıktı.

—-.: Burada şunu kavramak lazım. Altmış yıl az değil, bir çok zorluk da çekmiş, zindan görmüş, işkenceyi görmüş, dağı görmüş, çok çalışmış ama siyaset yok, strateji yok. Sonuçta binlerce kadro öyle gitti, yüz bin şehit öyle gitti. Bu büyük bir yetmezliktir, yazıktır, çok günah! Tecrübelerime dayanarak söylüyorum, kendimi fazla zorlamıyorum. Zindan da üç gün kalmam mümkün değil. İki gün hamallık da yapamam. Fakat ben görüş sahibiyim. Temel görüş konusunda müthişim. Stratejik görüş nedir, Kürt sorunu nedir iyi bilirim. Altmış yıl çalışmış diyorsun, bir şey bilmiyormuş. Strateji yok, taktik yok. Atılan adımların hepsi yanlış. Yazık tabii, insan üzülüyor.

Le.: KP geçmiş tarihte isteseydi rahatlıkla iktidarı ele geçirebilirdi. Bunun imkanlarını birkaç kez yakaladı. Ancak iktidarı ele geçirme diye bir hedefi, bir siyaseti yoktu.

—-.: Yani iktidarı ele alma gibi bir siyaseti yoktu. Ölümdür, ölüm!..

Le.: Konuşmamın sonunda şunu diyebilirim; Kürt tarihinde ilk defa bugün çalışma ve mücadele imkanı her zamankinden daha fazladır ve Kürtler şu an her dönemden daha çok hedeflerine ulaşmaya yakınlaşmışlar. Bundan dolayı Kürt ulusal sorunu, her Kürt insanın önünde acil bir görev olarak durmaktadır. Halkın birliğini sağlayacak bir görev. Biz PKK'nin büyüklüğünü en çok bu noktada görüyoruz. Dünyanın neresinde bir Kürt varsa mutlaka PKK'li olmalıdır. Avrupa'da, Amerika'da, Ortadoğu'da, her yerde, nerede olursa olsun, bir Kürt varsa PKK'li olmalıdır ve her tarafta PKK vardır. Bu da PKK'nin büyüklük ve yüceliğinin göstergesidir.

PKK, şu an sadece Kürdistan'da mücadele veren bir örgüt değildir. PKK dünyada yer edinmiş ve ağırlığını koyan bir partidir. Hiç kimse PKK'ye karşı herhangi bir kötülük yapamaz, yapmaya kalkışsa on kez PKK'yi hesaplamalıdır, sonuçlarını göz önünde bulundurmalıdır.

Güney'de yeni insan tipi oluşturulmalı

—-.: Unutmamalıdır ve hesaplı olmalıdır diyorsun.

U.S.: PKK şu an çok büyük bir partidir. Sömürgeciliğin ve hatta emperyalizmin çıkarlarını tehdit etmektedir. Buna karşı gerek sömürgecilik, gerekse de emperyalizm PKK'ye karşıt bir adım attıklarında Azrail oluyor, kendini kral ilan ediyor. Bakıyorum elden gitti. Ölmeden tutuyorum ve "yavaş ol" diyorum. Kürt insanı böyle işte. Kendisini çok erken kaybediyor. Kişilik sorunu bundan kaynaklanmakta, bireysel önderlik sorunu buradan çıkmakta. Bu çok önemli bir noktadır. Sizin bunu aşmanız lazım. Önder olma adına birkaç kişi çıksa, Güney'in tüm sorunlarını hallederler. Kendini kandıran, önderlikle oynayanlar çözülse, yine Güney'in tüm sorunları çözümlenir.

Önderlik gerçeğinden şunu öğrenmek lazım; ben ne kadar Önderim dersem, halkı o kadar ayaklandırmam lazım. Halkı düşünmezsem, halkı uyandırmazsam "Önderim" demem mümkün değil ki! Hatta bir kadroyum bile diyemezsin. Burada şunu görmek lazım; halk bir tarafa, çalışma bir tarafa. Devrim yok ve sen "önderim" diyorsun. Güney'de mevcut önderlik budur.

Ben katiyen yaptıklarımı büyük görmüyorum. Zaruri bir adımdır, attık. Kimse atamıyordu, bir adımdı, benim başıma kaldı, ben de attım. Arkadaşlara da diyorum; hiç kimse ne benim adıma büyüklük taslasın, ne de beni büyük saysın. Ama çalışma, çalışmadır; bir adım da bir adımdır ve bu tarihi bir adımdır. Hiç kimse bununla oynayamaz! Ulusal-demokratik ve tarihi bir adımdır, atacaksın, oynamayacaksın! Bu adımı kim atarsa, o önderlik işini yürütüyor demektir. Bununla oynayanların hepsi sahtedir. Bu noktayı anlayın diyorum. Özellikle de Güneyli arkadaşlar için önderliğin özellikleri önemlidir. Bunlar çözülürse, diğer tüm sorunlar halledilir.

Le.: Biz Karê Serbuxwe Partisi olarak yeni bir partiyiz. İki yıldır çalışıyoruz.

—-.: Aslında otuz yıldır çalışıyorsunuz, ama şu an partinizi yenilediniz. Hatta siz KP'nin tümüsünüz de diyebilirim. Eğer çalışmalarınızı biraz güçlendirirseniz, altmış yıllık partisiniz. Sen otuz yıllık bir kadrosun, iki yıllık değil. Kendini düzeltebilecek misin? Kendini yeniden oluşturabilecek misin? Hükmedebilecek misin? Kendini bu duruma getirebilirsen, altmış yıllık bir tarihim var dersin.

Le.: Biz bu yıllarda bir çok alanda devrimci çalışma yürüttük. Her ne kadar az da olsa Güney'in durumuna göre, yaşanan yenilgilere göre iyi çalıştık. Her ne kadar yetmezliklerimiz çok da olsa, öz gücümüzle birlik içinde çalışmamış olsak bile, bir çok sorun yaşanıyor olsa bile, buna rağmen yürüttüğümüz devrimci çalışmalar önemli sonuçlar verdi. Bizim bu çalışmalarımızdan KDP hiç hoşnut olmadı. Hatta Barzani'nin kendisi "bu kısa süreç içinde nasıl oldu da böyle yayıldınız?" diyordu.

—-.: "Bizim dışımızda bizden habersiz niye bu kadar yayıldınız" diyor.

Önderlik gelişip-büyüdükçe, bireysel yaşam ortadan kalkıyor. Eğer bireysel yaşam büyür, çalışmalar küçülürse o önderlik, önder olamaz, çok sahte olur. Önderlik, halk yaşamı içerisinde eridiği oranda, savaşta eridiği oranda, bireysel yaşamı ortadan kaldırdığı oranda, kendisini bireysel olarak küçülttüğü oranda, nefsini küçülttüğü oranda büyür. Önderliğin tanımı budur.

—-.: Önderlik! Strateji ile önderlik oluşur. Taktik önderlik ile taktik olur. Yaşam da yok, devrimci bir yaşam yok. Devrimci kişilik kaybolmuş. Güney için devrimci kişiliği temsil edebilecek örnek bir kişilik lazım. Bu olursa Güney bir devlettir, büyük bir serihildandır.

Le.: Bundan dolayı biz bu Önderliği, bu devrimcileri Güney'e buyur ediyoruz ve düzeltmelerini istiyoruz. Biz geldik PKK'yi gördük ve büyük kazanımlara ulaştık. Bütün Kürt halkını düşünen büyük bir Önderlik! Önderimiz huzurunda olduğum için değil, tamamen bütün Kürt halkını düşünen bir Önderlik olduğu için belirtiyorum. Bizim Güney'deki önderler tüm Kürt halkını düşünmüyor. İlkin kendi çıkarlarını düşünüyor, daha sonra partisini, aşiretini ve en sonunda da Kürt halkından söz ediyor. Kürt sorununu kendi bireysel çıkarı için kullanıyor.

—-.: Doğrudur, Önderlik gerçeğinden şunu öğrenmek lazım. Ben ne kadar Önderim dersem, halkı o kadar ayaklandırmam lazım. Halkı düşünmezsem, halkı uyandırmazsam "Önderim" demem mümkün değil ki! Hatta bir kadroyum bile diyemezsin. Burada şunu görmek lazım; halk bir tarafa, çalışma bir tarafa. Devrim yok ve sen "önderim" diyorsun. Güney'de mevcut önderlik budur. Devrim boğulmuş, savaş durmuş, halk boğulmuş, ölüyor ve "biz önderiz" diyorlar. Bu doğru değil. Bu doğru değil! Önderlik var oldu mu, halk vardır! Halk olmadı mı, önderlik de yoktur! Sizde halk zayıf olduğuna göre, önderler de zayıftır ve dolayısıyla yoktur. Dürüst de değiller, sonuna kadar sahtekarlar! Bir yerde doğru bir önderlik oldu mu, halkın uyanmış olması lazım. Bağımsız bir önderlik oldu mu, orada devlet olmak lazım. Stratejik-taktik bir Önderliğin olduğu yerde devlet kurulur.

Le.: PKK'de gördüğüm bir başka nokta da; özellikle bugüne kadar yürütmüş olduğu büyük ve yüce mücadeleye rağmen, ulaşılmaz boyuttaki devrim ve halk tabanına rağmen, oluşturulan ideoloji ve örgütlenmeye rağmen; bunu çok normal, sıradan bir gelişme olarak ele alıyor ve daha bir şey yapmadım diyor.

—-.: Doğru! Ben kendim şu an yürüttüğüm çalışmadan razı değilim. Hala bir şey yapmadığımı söylüyorum. Hatta zorla yediğim yemeği hak edip etmediğimi söylüyorum. Ama sizde bir şeyler yapmamış olmalarına rağmen, "her şeyi yiyelim" diyorlar. Kendi adlarına, aileleri adına... Bu doğru değil. Benim gerçekten eskiden rahatlığım vardı, uyku uyuyordum, yediğim yemekte lezzet vardı; ama şu anda yok.

Kendimi affettirebilecek kadar çalıştım

Önderlik gelişip-büyüdükçe, bireysel yaşam ortadan kalkıyor. Eğer bireysel yaşam büyür, çalışmalar küçülürse, o önderlik, önder olamaz, çok sahte olur. Önderlik, halk yaşamı içerisinde eridiği oranda, savaşta eridiği oranda, bireysel yaşamı ortadan kaldırdığı oranda, kendisini bireysel olarak küçülttüğü oranda, nefsini küçülttüğü oranda büyür. Önderliğin tanımı budur. "Bu kadar büyüdüm, çalışmalarım bu kadar gelişti, keyfim bu kadar yerindedir" diyen bir Önderlik, sahtekardır. Bunu kabul etmemek lazım. Bizim arkadaşlara da diyorum; içimizdeki en fedakar, tamamen halk ve yoldaşlarından yana, savaştan yana kişi kimse, önder odur. Ben şu anda kendimi tam önder saymıyorum, tam değilim. Gerçekten Önderlik adına bir çok şey yaptım ama yeterli değil. Ancak kendimi affettirebilecek kadar çalıştım diyorum. Yani düşüncem bu, kendimi kaybettiğim, "her şey benim" dediğim, "bu kadar büyüdüm, şu kadar imkanım var, biraz ağalık yapayım" dediğim an, giderim.

İçimizde böyleleri çoktur. Yüzde yüz benden aldığı yardımlarla iki günde elli kez ölçüp biçmekte ve öyle davranmaktalar, sonuçlarını çok iyi hesaplamaktalar, çünkü korkuyorlar.

—-.: Yani başımıza neler gelir diye endişeleniyorlar. Tabii ki böylesine yüce bir parti, ancak böyle olur. Şimdi tüm dünya beni hesaba katıyor. Kürtler için bir adım attım mı, "acaba PKK ne yapmak istiyor?" diyorlar. Herkes bunu söylüyor. Tabii bu büyük ve yüce bir partiye işarettir.

Le.: Güney'de PKK'nin ilk temel görevi, yeni insan tipini oluşturmaktır, devrimci bir kişilik. Her koşul altında, her alanda çalışabilecek ve sonuç alabilecek bir kişilik. Yine Güney'de halk çoğu kez yenilmiştir. Otuz yıl içerisinde...

—-.: Otuz yıl içerisinde bir kez değil, onlarca kez yenilmiştir.

Le.: Yenilmiş, çünkü öncülük edebilecek doğru bir önderliğe sahip olmamıştır. Doğru bir strateji ve hedefi olmamıştır. Eylül devriminde çok büyük bir yenilgi yaşandı. Barzani'nin Eylül devriminde yüz yirmi bin peşmergesi vardı. Şah desteğini çeker çekmez hemen çöktü, dayanmadı.

—-.: Bir gün bile dayanamadı.

Le.: Peşmergeleri geliyordu, bir kleşi bir ekmek karşılığında satıyordu.

—-.: Bir ekmek!

Le.: "Al sana kleş, bana bir ekmek ver yiyeyim" diyordu.

—-.: Düşmanımız Irak rejiminden bin kat daha güçlüdür ve başladığımızda değil silah, bir tabancamız bile yoktu. Her gün bize yöneliyordu, binlerce operasyon geliştirdi. Bırak İran Şahı'nı, tüm dünya bizim karşımızda duruyor, yine de biz devrimi yükselttik. PKK büyüktür. Şu an Kürdistan'ı dirilten yine bu tarzdır. Dış yardım durdu mu "hemen teslim olayım" diyor. Bu ölümdür! "Amerika'nın yardımı olmasa ölürüz" diyorlar. Doğru değil!

Le.: Fakat, "Güney'de hiç devrimci kalmadı, hepsi yenildi" diyemeyiz. Hayır! Güney'de halkımızın arasında çok sayıda devrimci bulunmaktadır.

—-.: Çoktur, devrim tecrübesi de var.

Le.: Evet, yenilgi alınan tüm devrimlerin tecrübesi var.

—-.: Savaş tecrübesi de var.

Le.: Savaş tecrübesi var.

—-.: Peki olmayan nedir?

Le.: Önderlik ve strateji.

Le.: Biz çok büyük serihildanlar, gösteriler ve toplantılar düzenledik. Birçok devrimci çalışmanın temelini attık ve sonuçta yanınıza geldik, PKK'ye geldik. Kuzey ve Güney'i birleştirmek için, ulusal birlik ruhu ve dayanışmasını güçlendirmek için geldik. Şu an biz Önderliğimizi seçmiş bulunuyoruz. Bugüne kadar Güney'de yenilgi üzerine yenilgiyi yaşayan önderlerimiz vardı. Güçlü bir önderlik yoktu, reformistti. Ama şu anda Önderliğimizi seçtik; PKK ile birlik ve dayanışmadır. Önderimizin PKK için temel aldığı ideoloji ve pratik politikayı biz de esas almak, stratejinizin bir parçası olmak, siyasetinizin bir parçası olmak...

—-.: Kürdistan'ın stratejisi budur. Partinizin de bu stratejiyi esas alması lazım.

Le.: Evet, yine tekrarlama gereği duyuyorum; bu temelde yanınıza geldik, beraber çalışma kararı aldık, anlaşmamızı imzaladık. Önderliğimizden gerekli perspektifleri aldık ve bize tavsiyelerinden dolayı çok çok memnun olduk. Bundan sonra rolümüzü oynamak için elimizden gelen çabayı sarf edeceğimize dair güveniniz tam olmalı. Bu temelde Güney'de yeni bir devrimci çizgiyi oturtacağız. PKK'nin bu konuda bizi desteklemesini istiyoruz, gerçekten de bu temel devrimci görevdir. Bu yolda gelirken birçok Güneyli köylü gördük, hepsi de PKK sempatizanıydı, PKK dostuydu. Arabalarıyla, mal-mülkleri ve çocuklarıyla tamamen PKK'nin hizmetindeler. Bu da çok büyük bir ...

—-.: Temel bir çalışmadır.

Le.: Esas bir çalışma...

—-.: Halk bu düzeyde hazır oldu mu devrim olmuş demektir.

Le.: Dün burada toplantı yaptık, çok memnun olduk. Yetmiş yaşında bir ihtiyar ve on beş yaşındaki genç yan yana oturmuş dinliyordu. İkisi de aynı düzeydeydi tamamen. Bize sorular sordular ve neden daha önce gelmediğimizi öğrenmek istediler. Neden geç kaldığımızı sordular.

—-.: Geç kalmanızı sordular mı?

Le.: Evet ve Güney halkına çok acıdıklarını belirttiler. Halkımızın Güney'de çektiği acıları dile getirdiler. Bizler şu an büyük bir planla karşı karşıyayız. Sömürgecilik ve dünya emperyalizmi Kürt halkını yok etmek istiyor. Bizi koruma adı altında İncirlik'te konumlanmışlar. Ama gördüğümüz gibi TC istediği zaman otuz beş bin askeriyle Güney'e girip Kürt halkını öldürebiliyor. Kuzey'de hakeza, İran'da yine vuruyor, Suriye'de vuruyor. Şu an Türk devleti çıldırmış, delirmiş durumda. Bir "Suriye PKK'yi destekliyor" diyor, daha sonra İran'ı aynı suçlamaya tabi tutuyor. Başka bir açıklamada Avrupa'nın PKK'yi desteklediğini söylüyor. Diğer taraftan iki de bir İran'ı işgal edeceğini, Güney'i işgal edeceğini, Suriye sınırını kapatacağını belirtiyor. Bunlar şu anlama geliyor ki; TC tamamen delirmiş! Bundan dolayı Kürtler bugün çok önemli bir aşamaya gelmiş bulunmaktalar. İleriki süreçte bu çalışmanın daha da güçlendirilmesi lazım.

Biz başta önderimiz olmak üzere, tüm yoldaşları, Kuzey ve Güney halkını selamlıyor, teşekkür ediyoruz ve PKK ile çalışarak halkımıza hizmet etmekten mutluluk duyuyoruz.

—-.: Evet Le. arkadaş sizin gelişinizde şunu görmek mümkün; otuz yıl çalışmışsın, kendini devrimci görüyorsun ve şu an yaşanan yenilgilerin nedenini bilince çıkarmış bulunmaktasın. O kadar

yıl çalıştınız niye boşa çıktı şu an kavramış durumdasın. Doğru nedenlerden biri; stratejisinin yeni olmamasıdır, dost ve düşmanın ayırt edilmemesidir, kendilerini tanıyamamalarıdır. Yani tüm çalışmalar ve bir bütün olarak yaşam yetmezliklere kurban gitmiştir. Bunu şu an görmüşsün bu da yeni bir başlangıç için temeldir.

Çalışmalara yeni katılacak bir arkadaş durumdasın. PKK'ye yeni katılan, partisine yeni katılan bir arkadaş gibisin. Yenilendin, yeni yeni partileşeceksin. Eski yaşama yönelik büyük bir özeleştiri geliştirdin ki, bu da büyük bir başarının ön adımıdır. Gecikme olmuş olabilir ama, başarmak için hala çok zamanınız var. Kendinize güvenin, kararlı olun bundan sonra. Eski hedef bağımsızlıksa, sosyalizmse, özgürlükse yine vardır. Fakat yeni bir strateji, yeni taktik adımlar ve en önemlisi de yeni yaşam buradan aldığınızdır. Ayıp değil, ayıp olan kişinin kendisini açmayıp kapatmasıdır, itiraf etmemesidir. Ayıp olan budur! Kırk yıl sonra yanlışları görmek de yiğitliktir. En kötüsü, bir ömür boyu yanlışlara devam etmektir, en kötü ölüm de budur.

Sizin gibi eski arkadaşların kendilerini böyle açıp itirafta bulunması büyüklüktür. Güney Kürdistan için çok önemli bir adımdır. Sizin gibi binlerce arkadaş var. Yüzlerce şehit var, şehitlerin anısı için itiraf edilmelidir. Çalışmak isteyen o kadar kadro var, bundan sonra atılacak olan pratik adımlardır. Strateji, görüş ve bilinçlenme sorunu hal edilmiştir, doğru siyaset halka ulaştırıldı. Bundan sonra sorun çalışma sorunudur. Bizim yardımlarımızla bu adımı da atacağınız inancındayım. Parti birliği sağlanıyor. Halkın birliğine gidiliyor. Diğer partilerin de birliği olacak, onlar da gelecekler. Bu da çözüm için tek yoldur, bunun dışında başka bir çözüm yoktur.

Akıllı olmak lazım. Erken davranmazsan, çalışmazsan katliam tehlikesi vardı. Geçmiş otuz yıl gibi bir süre boşa çıkar. Buna fırsat vermemek lazım ve bundan sonra temel şiarınız "ya zafer, ya zafer" olmalıdır. O zaman, "yaşamım boşa geçmedi" denilebilir. Benim de size layık gördüğüm ve istediğim bağımsız ve özgür bir yaşamdır. Yoldaşız, arkadaşız, bundan sonra beraber adım atacağız, kendinize güvenin. Önümüzdeki tüm engelleri aşabilecek güçteyiz. PKK'nin tecrübesi büyük bir tecrübedir. Eğer kendi kendimizi kandırmazsak dünya bir olsa bizi durduramaz.

Sonuna kadar bu görüşün takipçisi olun. Binlere taşırın bizim adımıza, Önderlik adına. Ben de sonuna kadar yanınızdayım. Siz daha gelmeden de ben sizinleydim. Ama şu an fiili olarak beraberiz. Bundan sonra resmi olarak beraber olacağız, umarım zaferi yakından göreceğiz. Sana da başarılar diliyorum.

Sen de gel heval, bir son söz verebilirsin. Kendini bize tanıt.

Güney'in en devrimci kesimleri şehit düştü

Mu.: Adım Mu. Ya.

—-.: Nerelisin?

Mu.: Daha önce KP'de de çalıştım. Yirmi altı yıl askeri alanda çalıştım. Halk tarafından oldukça tanınan biriyim. Hewlêrliyim. Koyê Germiyan, Kerkûk ve benzeri mıntıkalarda askeri çalışmalarda bulundum.

—-.: Kaç yıl askeri çalışma yürüttün?

Mu.: On sekiz yıla yakın. KP'ye katılan ilk peşmergeydim, 1978'de katıldım.

—-.: Şu ana kadar peşmergelik mi yaptın?

Mu.: Gerçekten biz KP'de çok ciddi ve dürüst çalıştık. Ancak KP Irakçı bir partiydi, halkımıza önem vermiyordu. Hem siyasi, hem askeri alanda netleşmiş aydın bir stratejiye sahip değildi. Ancak KP dediğimizde, diğer örgütlerden farkını ortaya koyabilmeliyiz. Kendi içinde güçlü bir sınıf savaşımını vermekteydi. Devrimci bir özü vardı. Birçok üyesi kahramanca şehit düştü, KP'nin sekreteri de şehit düştü.

—-.: Üç sekreteri...

Mu.: Bunlardan Cemal Haydari Kürttü. 1987-88'de Kürdistan'da toplu katliamların gerçekleştirildiği, kimyasal silahların kullanıldığı yıllarda artık tahammül edemedik, büyük bir mücadeleye başladık. Hatta 1988'de bile Kürdistan'dan göç etmeyi kabul etmedik ve yerlerimizde kaldık. Çevremizde bulunan rejimin büyük güçlerine karşı gerilla savaşı verdik. Bu kadrolardan bir çoğu Karê Serbuxwe Partisi'nde yer alıyor. Kerkûk'e ilk saldıranlardanız. Bunların da bir çoğu şu an yanımızdalar. Kerkûk'ten en son geri çekilenler bizleriz. Çok sayıda şehit verdik.

Yetkin bir kadro potansiyelimiz var. Hepsi de çok önceden devrimcilik yapmış, birçok partide çalışmış kadrolardır. Zaten diğer örgütlerden farkımız budur. PKK düşüncesine yabancı değiller, oldukça yakınlar. Biz PKK'yi çok önceden tanımıştık, ancak özellikle son dört yıldır güçlü ilişkiler geliştirmiş bulunmaktayız. PKK olmasaydı, Önderliğimiz olmasaydı belki biz bu cüreti gösterip parti kurmaya yeltenmezdik.

—-.: Tabii, parti büyüktür. Bunun etkisini Güney'e taşırmak lazım. On sekiz yıl gerillalık yapmışsın, yine yaparsın. Sadece biraz yenilenmek lazım. Yine partili olabilirsin. Eğer tecrübelerinizi PKK'nin yardımıyla pekiştirebilirseniz –ki, bu da önderlik tarzı, önderlik özelikleri ve dünyada yürüttüğümüz stratejidir- buna göre taktik adımlar atarsanız, öndersiniz. Kendinize hakim olun, pratik olun, eskisinden daha çok başarırsınız. Büyük bir tutkuyla bu adımın takipçisi olun.

Aç-susuz bir insan gibi çalışmalara yönelmelisiniz. Benden daha çok yönelmeniz lazım. Çünkü siz açsınız, o kadar yıl çalıştınız, terlediniz, ancak boşa gitti. Ortada bir susamışlık var, neden? Çünkü pratik yok, çaba yok, başarı yok. Bunun için başarıya hücum, pratik adımlara hücum!.. Şu an yürüyecek olan budur. PKK'nin yardım ve birliktenliğiyle yürüyecek büyük bir yürüyüş!..

Mu.: Parti kurmamızdaki temel neden PKK'dir. En yakın dostumuz PKK'dir. PKK olmazsa bizim için başka çıkış yolu yoktur. Bundan dolayı PKK Önderliği ile görüşme şerefine ulaştık. Güney'de arkadaşları gördük, bir çok kez yan yana geldik, çeşitli ittifaklar yaptık ve birçok kez Önderliği görme isteminde bulunduk. Gerçekten iki yıl önce de böyle bir istemimiz vardı.

—-.: Hatırlıyorum istiyordunuz.

Mu.: Partimizi kurmadan önce önderliği görmek istedik ki, bize yürüyüşümüz hakkında bazı perspektifler sunsun. Çünkü gerçekten PKK çok güçlü ve yüce bir tecrübeye sahiptir. Birçok kez suya kadar geldik, ancak diğer örgütler bunu fark ederek yolu kapattılar ve gelişimizi engellediler. Biz çoktan bugünkü ittifakı geliştirmeye hazırdık ve istiyorduk. Ancak bazı yetmezlikler vardı. Gerçekten arkadaşlar bizi anlayamıyorlardı.

Kürdistan'da mevcut çifte standarda karşıyız. Sömürgeciliğe dayanan, uluslararası işbirlikçiliğe soyunan politikaya sonuna kadar karşıyız. Bunlar halklarına, topraklarına dayanmıyorlar. Biz buna karşıyız, hiçbir zaman da desteklemedik. Şehitlerimizden bir çoğu ile bizzat yaşamış, evlerinde kalmıştım. Şu an onlar adına düşmana karşı mücadele vermemek, savaşmamak büyük bir acıdır bizim için. Bundan dolayı duramayız. Güney'in en devrimci kesimlerini, yaşlı, kadın, çocuk demeden şehit ettiler. Onlarla beraber yaşadık. Hepsini teker teker tanıyoruz, on binlercesini tanıyoruz. Bunlara sahip çıkmamak, oturmak, sömürgeciliğe, Amerika'ya veya Batı'ya dayanmak bizim için büyük bir utançtır. Bunun için PKK'li arkadaşların bizi ciddiye almalarını destek olmalarını istiyoruz.

Özellikle de Önderlik kendi güçlerini nasıl yürütüp eğitiyorsa, onlara nasıl perspektifler sunuyorsa, ideolojik-siyasi-düşünsel her alanda bizim de PKK'ye ihtiyacımız var. Bu bizim açımızdan çok önemlidir. Diğer yönlü bizim de kendimize yetecek kadar tecrübemiz var. Birçok siyasi, askeri kadro ve öncülerimiz var. İyi bir önderliğimiz var. Bu temelde bundan sonra doğru esaslar üzerinde korkusuz, tereddütsüz yürüyeceğime her zaman için hazır olacağıma, nerede olursa olsun tüm imkanları halkın hizmetine sokacağıma dair söz veriyorum. Teşekkür ederim.

Önder bir kişinin elinden hiçbir şey kurtulmamalı

—-.: Mu. arkadaş, bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz? Şu an yine tarihi bir adım atılıyor. On sekiz yıldır yapmak isteyip de yapamadıklarını şimdi yapabilirsin. On sekiz yıldır bir çok tehlikeyi yaşadın, açlığı susuzluğu, gördün. Yazıktır, böyle olmamalı. Mu. gibi bir arkadaşın sessiz bir biçimde başarısız düşmesi çok acı, yazık olur. Bunun için yapman gereken nedir? "Ben ucuza gitmeyeceğim, sessiz, başarısız gitmeyeceğim" diyeceksin. Bunun için gerekli olan nedir? Siyasal bir çizgidir. Bunu da gördün, verdik size. Yeni strateji doğrultusunda günlük adım atma imkanı da yakaladınız, müthiş yöneleceksiniz. "İhtiyarladım, biraz yoruldum" deme. Hayır! Yaşın kaç, benim ki kadar var mı?

Mu.: Otuz altı.

—-.: Ben senden daha yaşlıyım ama yapmayacağım iş de yoktur. Önder bir kişinin elinden hiçbir şey kurtulmamalı. Gittiğim her yerde bana bir hafta yeterlidir diyorum. Dağ olsun, şehir olsun, köy olsun birkaç gün yeterlidir. Ben onları hallederim, ya da onlar beni halleder. Başka türlü mümkün değil. Bu, senin için de geçerlidir. Senin gibi birçok kadro savaştı ama başarılı olamadı. Bundan sonra hepsini toplayıp Güney'de gerilla savaşı verilmeli. Gerilla karargahları olacak. Mesela Se.'de bir karargah kurmalıyız, yüzlercesini toplamalıyız. Bizden de yardım isteyin ben sonuna kadar yardımcı olurum. Gerillayı yürütmek istediğini, gerillayı sevdiğini söyle bana her konuda yardımcı olurum.

Güney'de tüm dağlar gerilla olsun, askeri güçler oluşturulsun. On sekiz yıllık tecrüben neden boşuna gitsin. Üç yüz kişiden aşağı kabul etme. Birçok genç var. Eskiden beraber çalışmış olduğun arkadaşların var, bunları hepsini birleştir. İdeoloji gerekiyorsa ideoloji, güven gerekiyorsa güven ver. Bu kadar şehit var, bu şehitlerin anısına yenilesinler kendilerini. Boş oturmak hiçbir gerekçeyle kabul görmez. Öyle yaparsan gecikmeli de olsa iyi bir rol oynayabilirsin. Böyle yaparsan sonuna kadar yanında olurum. Devrim yolunda her kim adım atarsa onun yanındayım. Oyun oynayanlara karşıyım, kabul edemem!

O Güneyli önderler, bu yeni adımı kabul ederlerse yürürler. Etmezlerse iflas ederler. Onlar da bunu çok iyi biliyorlar, kötü düşerler; ya insan olurlar, yoldaş olurlar, beraber yürürüz -Mesut da, Celal de buna dahil- ya bu ulusal demokratik birliği, Kürdistan birliğini kabul ederler, ya da kabul etmezlerse boşa çıkarlar. Bunun için Güney halkı adına atmak istediğimiz adım, tüm partiler için atmak istediğimiz adım sonuna kadar ulusal demokratik bir adımdır. Hepsinin çıkarınadır. Küçük-büyük tüm önderler halka, şehitlere karşı doğru ideoloji ve stratejiye sahip olmak istiyorlarsa bu adımı desteklerler. Kim engel olursa olsun kabul etmeyin, adımlarınızı yerinde atın. Kendinizi tasfiye etmeyin.

Yine de parti olabilirsiniz ama doğru-dürüst bir parti olun. Kısa sürede halk tabanınız oluşacaktır. Arkadaş sayısı da az değil. Bundan sonra bu adımı hep beraber yürüteceğiz. Beni de burada bir çalışan olarak görün, herhangi bir yerdeki bir arkadaşınız olarak görün. Yani "şurada bir arkadaşımız var, şöyle çalışıyor" deyin. Ben de iyi haberlerinizi duymak isterim, "şuradaki arkadaşım askeri çalışma yürüyor, kendisine güveniyorum" demek

Aç-susuz bir insan gibi çalışmalara yönelmelisiniz. Benden daha çok yönelmeniz lazım. Çünkü siz açsınız, o kadar yıl çalıştınız, terlediniz, ancak boşa gitti. Ortada bir susamışlık var, neden? Çünkü; pratik yok, çaba yok, başarı yok. Bunun için başarıya hücum, pratik adımlara hücum!.. Şu an yürüyecek olan budur. PKK'nin yardım ve birliktenliğiyle yürüyecek büyük bir yürüyüş!..

isterim. Yoldaşlık budur ve bu yoldaşlık ilişkisinden daha değerli bir ilişki biçimi de olamaz. En büyük ilişkidir. Böylesine bir yoldaşlık tarihi bir devrim demektir. Bundan daha kıymetli, daha değerli hiçbir şey yoktur. Sizden istediğimiz budur, yürüyüşümüz bu adımlar temelindedir ve başarının da bu adımla gerçekleşeceğine inanıyorum. Sana da başarılar diliyorum.

Ülkesi, yurdu olmayan sosyalizmi inşa edemez

—.: Senin adın neydi?

Rew.: Adım Rew. A., Hewlêriyim. KP'de yirmi yedi yıl çalıştım. Komünist Partisi içindeyken Marksist-Leninist düşünceden çok etkilenmiştik, epey bilgiliydik. Ancak belli bir süre sonra şu görüşe vardık; "ülkesi, yurdu olmayan birisi, sosyalizmi inşa edemez" dedik.

—.: Yani halkın yanında olmadıktan sonra, sosyalizme ulaşamazsın.

Rew.: Kim ulaşacak?

—.: Ama çözülen sosyalizm, adsız, ülkesiz sosyalizmin var olduğunu savunuyordu. Doğru değil, büyük bir yetmezlik! Engels, işçiler adına şunu söylüyor; "ülkesiz enternasyonalizm olmaz"! Sizin yetmezliğiniz burada. Ülkesiz, halksız sosyalizmi yürütmek istediniz, burada kaybettiniz.

Rew.: Bundan dolayı KP ile aramızda parçalanma yaşandı. Tüm KP'nin hatta diğer partilerin de bu çizgiyi tutturmasını istedik. Bağımsız Kürdistan çizgisini tanımalarını ve Kürdistan'ın devletleşmesini istedik. Sosyalist bir stratejimiz de vardı. Ancak bu görüşümüz kabul edilmedi. Bu durumda KP'den ayrılmak zorunda kaldık. Kendimize bu devrimci çizgiyi esas aldık ve dostlarımızın kimler olduğunu görmek istedik. Ancak Güney'de PKK dışında herhangi bir dostumuz olmadı.

—.: Zaten sosyalizm, her şeyden önce bağımsızlıkçı bir ideolojidir. İnsan bağımsızlığını, bağımsızlaşmasını savunur. Ülkelerin, halkların bağımsızlaşmasıdır. PKK'nin kalkışı, başarısı bu sosyalizme bağlıdır. Biz sosyalizmi bağımsızlıkçı bir düşünce olarak ele aldık. Bağımsız insan, bağımsız halk, bağımsız ülke düşüncesi olarak ele aldık, sosyalizmi öyle tanıdık. Ama sizde tersiydi. Halkı tanımıyor, ülkeyi tanımıyor, kendisini tanımıyor, Kürtlükten, tarihten kaçıyor; bu sosyalizm değil, kandırmadır. Çözülen iflas eden sosyalizmdir. Sosyalizm değil, sosyalizm adına ortaya çıkan reel-sosyalizmdir.

Rew.: KP içerisinde Kürtlük uğruna bir çok kurban verdik.

—.: Ne kadar şehit verdiniz tahminen? Belki de binlerce...

Rew.: Tüm Irak'ta Kürt ve Arap olmak üzere otuz bini geçti.

—.: Sadece Kürtlerden yirmi bin diyebilir miyiz?

U.S.: Yirmi bini aşıyor. Altmış yıldır verilen mücadelede hep şehit verildi.

—.: Bu şehitler Kürdistan adına, Kürdistan stratejisi adına verilseydi Kürdistan kurulurdu, Irak demokratikleşirdi.

Rew.: Kürdistan'da iki kez devrim yapıldı. Biz KP içinde güçlü bir katılımı gerçekleştiremedik. İlkin 1963'te Demokrat Parti adına çalışıyorduk, daha sonra Baas geldi.

—.: Baas küçük bir örgüttü ama siz büyüttünüz.

Rew.: O dönemde 1959'da bir milyon insan Bağdat'tan göçertildi. Baas'ın tümü yüz kişiydi. 1963'te iktidarı ele aldı ve komünistleri vurdu.

—.: Komünistleri vurdular, idam ettiler.

U.S.: İktidarlaşma, egemenliği ele alma düşüncesi yoktu.

—.: Yoktu tabii. "Sovyet" diyordu, Sovyet kimdi o dönemde? Oportünistlerdi, iktidarlaşmaya karşıydılar.

U.S.: Sovyet o dönem A. Kerim Kasım'ın yurtsever bir insan olduğu söylüyordu.

—.: Söylüyordu ve yardım ediyordu. İktidarlaşmayı isteseydi, şu anda çoktan sosyalist bir ülke olurdu. Aynı zamanda Ortadoğu sahası da bağımsızlığa kavuşurdu.

Kendimi fazla büyük görmüyorum ama biraz büyümüşsem nedeni özgüce dayanmadır. Sosyalist düşünceyi savunuyorum ama özgüce dayanırım. Büyük sosyalist düşünceye, bağımsızlıkçı, özgürlükçü düşünceye bağımlıyım; halklara, insanlığa bağımlıyım. Şimdi dünyada büyük ses veriyoruz. Bizde insanlık, yurtseverlik var. İnsanlığımız yurtseverliğimizi, yurtseverliğimiz de insanlığımızı güçlendiriyor.

Rew.: Kürdistan'a dönüşte biz önderlik yapmak istemedik, çırak gibi çalıştık, kurban verdik ve devrim sonuçlandığında, yani yenilgiye uğradığında hiçbir şeyimiz yoktu. İkinci kez 1976'da Barzani-Talabani devriminde de Baas ile beraberdik, yani 1978'e kadar. Sonra Baas bizi vurdu, tekrar çırak olarak geri döndük.

—.: Tabii, önder olmazsan, elalemin hizmetçisi olursun.

Rew.: Şu an var olan gücümüzle PKK ile ilişki geliştirdik. Devrimci bir çalışmanın adımlarını atmak istiyoruz. Yani düşünce doğru olursa mutlak başarılır.

—.: Eğer Kürt varsa, insanım diyorsa tabii ki başarılı olmalıdır.

Rew.: Arkadaşlarla Güney'de görüştük, ittifak yaptık, askeri-siyasi-ideolojik ve her yönlü. Bundan dolayı memnunuz ve çalışmalarımızın her yönlü olumlu olacağına dair umutluyuz.

—.: Senin için de şunu diyebilirim; yirmi sekiz yıl az değil, çok çektiniz, çok şehit verdiniz. Sizler geriye kalanlarsınız ve şu an bilimsel-sosyalizme ulaşmak istediğinizi söyleyebilirim. Biz de sosyalistiz. Şu an Amerika, benim için "dünyada sağ kalan tek sosyalist" diyor ve bana karşı çıkıyor. Ben de diyorum ki; ben eski sosyalist değilim.

Kişiliksiz sosyalizm olmaz

Ben Ortodoks Markistlerden değilim. Gerçekten de ben bağımsız bir sosyalistim. Bunlar "dünyada sadece siz kalmışsınız" diyor. Tabii bu benim için bir şereftir, yine de sosyalistim, ama ülkesiz, halksız, kişiliksiz sosyalizm olmaz; iktidarsız sosyalizm olmaz. Tek başına da başlasan, iktidar adına başlayacaksın, yeni toplum, yeni insanlık adına başlayacaksın. Kapitalizmin, feodalizmin eski toplum özelliklerinin dışında tek başına da olsan böyle olacaksın. Marx'ın, Lenin'in büyüklüğü burada.

Ben de kendimi fazla büyük görmüyorum ama biraz büyümüşsem nedeni özgüce dayanmadır. Sosyalist düşünceyi savunuyorum ama özgüce dayanırım, bağımlı değilim. Büyük sosyalist düşünceye, bağımsızlıkçı, özgürlükçü düşünceye bağımlıyım; halklara, insanlığa bağımlıyım. Şimdi dünyada büyük ses veriyoruz. Bizde insanlık, yurtseverlik var. İnsanlığımızı, yurtseverliğimizi, yurtseverliğimiz de insanlığımızı güçlendiriyor. Eminim arkadaşlar bu temelde güçleniyorlar. Biraz geciktiniz ama ısrarlı olursanız sadece bu yaptığımız konuşmaları pratiğe geçirirseniz, ısrarlı olup örgütlerseniz yine de başarı sağlanır. Eski korku, eski yaşam yıkılsın. Bu strateji üzerinde çalışın. Yeni yaşamı esas alın, sonuç alınır.

"Yirmi sekiz yıl çalıştım, eskidim" demeyin. Devrimcilikte ihtiyarlık yok, olmaz! Lenin ölüm döşeğinde bile müthiş çalışırdı. Yani "devrimcilikte ömrüm geçti, öldüm" demek yok. Ölüm vardır ama düşünsel ve siyasal ölümdür. Düşünsel ve siyasal anlamda yanlış oldun mu ölüsün. Doğruysan yeni doğmuş gibisin. Kürt halkı yeni yeni siyasallaşıyor. Her gün insanımız yenileniyor. Sizinkiler de yenilenecek. Önce grubunuzu yenileyecek, sonra Güney halkını, giderek tüm Irak'ı yenileyecek. Israrlı, kararlı olmanız lazım. Bunun dışında başka çareniz yok.

O kadar şehit vermişsiniz, o kadar çalışmışsınız, boşa gitmesin. Kimsenin boşa çıkarmasına fırsat vermeyin. Bütün şehitlerin kanı üzerinde zenginleşmek isteyenlere fırsat vermeyin. Sizin o diğer önderler de gelsinler, halkın birliğini, demokratik birlik, yurtsever birliği kabul etsinler, yine önder olsunlar. Gelmeseler onları boşa çıkaracağız.

Hem Barzani'ye, hem Talabani'ye yöneliyorum; "siz büyük olun, bir büyüklükte siz yapın; büyüklüğünüz yurtsever, demokratik temelde olsun. Halkın da istemi budur. Böyle yaparsanız iyi olur, yapmazsanız düşersiniz. Dürüst olun, büyüklüğünüzü devam ettirin" diyorum. Diğer arkadaşlar da birlik düşüncesine katılsınlar. Güney halkına güvensinler, bizden birlik istesinler, düşmana dayanmasınlar, Amerika'ya dayanmasınlar; halka dayansınlar, kendi insanlarına dayansınlar. Sanırım sizin aracılığınızla bunu yürütürüz.

Arkadaşız bundan sonra. Parti birdir, strateji ve taktiği de düşman birleştirdi, bir yaptı. Önce ayrıydı ama düşman birleştirdi. Beraber çalışacağız ve bu adımda başarıyı elde edeceğiz.

Fuat arkadaşımız biliyor, bir ağacın altında oturmuştuk, onlara sadece ikiüç kelime söyledim, başka bir şey yoktu. "Kürdistan var, sömürgedir bunun için mücadele etmek gerekir"; buydu benim ideolojim. Üç-dört kelimeyle yürüttüm ve bu çalışmayı bu kadar büyüttüm.

Şunun için söylüyorum; sen de kendine güvenmelisin. Bu bilinç az değil, grubunuz az değil, imkanlar az değil, dağların şu an hemen hepsi elimizde. Halk yüzde doksan bizim dostumuz. En önemlisi de dürüst bir önderliktir. Bunu da biz tamamlayacağız. Baktın ki arkadaşlar yapamıyor, "ben yapacağım" diyeceksin. Baktın ki arkadaşlar iyi yürütmüyor, "onlar yapsın, ben yardımcı olurum" diyeceksin. Yetmezlikleri varsa, üzerlerine git ve tamamla. Bu, tamamen benim üslubum.

Size bir tecrübemi daha söyleyeyim: Düşmanımız beni gören, tanıyan birisinden çok korkuyor, bunu unutmayın! Beni görenlerden çok korkuyorlar, "bu büyük tehlikedir" diyorlar. Belki eskiden sizin için tehlike yoktu ama şu an olacak. Çünkü "bunlar gidip Önderliği gördüler" diyorlar. Önderliği gören biri onlar için büyük tehlike oluyor. Bundan dolayı da düşmanları çoğalıyor.

Bir de halkın durumu var. Buranın halkı eskiden kendini tamamen inkar ediyordu. Bir teki "ben Kürdüm" demiyordu ama şu an müthiş olmuş, kendi gözlerinizle gördünüz değil mi?

U.S.: Büyük bir fark var.

—.: Ve ölümüne Parti'ye bağlılar, devrime bağlılar. Önceleri isimlerini bile inkar ediyorlardı. Siz bu kadar yıldır devrimdesiniz, o kadar şehit verdiniz, kaç yıldır Kürdistan düşüncesini yaymaya çalışıyorsunuz. Niye böylesine bir düşüş? Neden halkımız kuruşa taviz vererek ahlaksızlığa dayalı bir yaşamı yaşasın? Neden fırsat verelim? En büyük zenginlik siyasettir, en büyük güç siyasettir, en büyük şeref siyasettir ve şu an tüm bunlar yürütülmektedir. Bundan dolayı eski yaşama tenezzül etmeyin, yanlış adımlar atmayın. Engel teşkil etmek isteyenlere fırsat vermeyin; iyi dilden anlıyorsa iyi dille, zordan anlıyorsa zorla üzerine gidin. Her şey var elinizde, gücümüz büyüktür ve doğrudur. Yerinde ve zamanında ya bu eli, ya da diğerini çalıştırmak lazım. Kendinize güvenin, yürür.

Sizi bu güne kadar küçülten, yol vermeyen partileri büyük saymıyorum. Büyüklük düşüncededir, siyasettedir. Bunlar halkın kanını emmişler, yemişler. Bir daha söylüyorum; bunlar gelip halka affettirsinler kendilerini! Affettirirlerse yaparlar, ettirmezlerse hepsi boşa çıkar. Halk istiyor, tarih istiyor, niye kaçalım Üç yüz-dört yüz askeri-siyasi kadro çıkardınız mı Güney zapt edilir. İstediğiniz biçimde yürütebilmeniz için bu birkaç konuşma bile yeterlidir. Başka türlü yaşam ne anlam ifade eder? Beş kuruş etmez. Düşkünlüktür, neden tenezzül edesiniz ki?

Maddiyat istiyorsanız bu yaşamda, bu savaşta bulursunuz; maneviyat istiyorsanız, büyüklük istiyorsanız, hepsi bu savaştadır. Siz de çalışkansınız, ben Güney halkını çalışkan görüyorum, cesaretli görüyorum. Önderlik adıyla çok oynandı, biz şu anda düzeltiyoruz.

Size bir tecrübemi daha söyleyeyim: Bundan önce Güney'den dostlar geldi buraya Ş. Sadık Ömer gibileri, A. Şa. gibileriydi. Düşmanımız beni gören, tanıyan birisinden çok korkuyor, bunu unutmayın! Beni görenlerden çok korkuyorlar, "bu büyük tehlikedir" diyorlar. Belki eskiden sizin için tehlike yoktu ama şu an olacak. Çünkü "bunlar gidip Önderliği gördüler" diyorlar. Önderliği gören biri onlar için büyük tehlike oluyor. Bundan dolayı da düşmanları çoğalıyor. Dikkat edin! Bunun için engel oluşturuyorlar, komplo yapıyorlar. Güvenliğinize dikkat edin, başaracağız.

Senin de sözün başarı sözüdür, sonuna kadar yürüyeceksin. Seni de yoldaş olarak sayıyoruz. Gidip göreceğin arkadaşların yanında bizden aldıklarınla yürüyeceğine inanıyorum. "Biz de Önderliği gördük, bizde partiyi gördük ve Önderliği partiyi en iyi biz temsil ederiz" diyeceksin. Engel olmak isteyenleri kabul etmeyin. Bizim arkadaşlarımız içinde de var öyleleri. "Yapma" diyeceksin, "Önderliği ben de gördüm, bu Önderlik sadece Kuzey'in değil, tüm Kürdistan'ın Önderidir, ben Güneyli, sen Kuzeyli olmaz; hepimiz Kürdistanlıyız" diyeceksin.

U.S.: Düşman sınırları kaldırmış.

—.: Sınır düşmanın sınırı! Kürtlerin tümü birdir, insanlığın tümü birdir; sosyalizmin kendisi birliktir. Biz de sosyalistiz, her şeyden önce sosyalist enternasyonalistiz. Bundan dolayı hiç kimse "ben Güneyliyim, sen Kuzeylisin" diyemez. O düşmanın bir politikasıdır. Hepimiz yoldaşız. Doğru, hepimizi için doğrudur. Karar, hepimiz için karardır. Halk için zafer isteniyor. Bu temelde yürüyüp bizi temsil edeceğine inanıyorum. Başarı haberlerini bekliyorum. Sana da başarılar...

Güneyli arkadaşlarla olan toplantımızı bitirdik. Manifesto tamamlandı. Birkaç toplantıda güçlü ve kapsamlı biçimde Güney'in durumunu değerlendirdik. Daha önce de çok kapsamlı değerlendirmeler yapmıştım, kitap hazırlamıştık. Bu son konuşmalar kitabı tamamlandı. Şimdi pratik çalışmanın sırasıdır. Pratik adımlar atılacak.

Arkadaşlar yeni rapor göndermişti. Bu raporda aldıkları karar şuydu; kısmen de olsa halk iktidarına gidilebilir. Doğu tarafı olabilir, özellikle So. mıntıkasını da etkiler. Bej.'ın bir kısmı olabilir. Ha., Za., Ga., Me. vb yerlerde halkı güçlendirmek lazım. Diğer taraftan Xa. ve Se.'de halk iktidarını yükseltmek lazım. Buralarda biraz oturtulursa ikinci adımda tüm Kürdistan'a yaymak mümkün ve federasyona ulaşılabilir.

Arkadaşlar federal bir cumhuriyet için program oluşturmuşlar, bu programı yayınlayacağız. Bunun için örgütlenme ve düzen olmalı. Bir çok arkadaşımız var, derhal hepsi komiteleşsin. Şehirde, köyde, askeri komiteler oluştursunlar. Şimdiden binlerce arkadaşımız gerilladır. İçlerinde bir çok güçlü merkezi arkadaşlar da var. Gidip bunları birleştireceksiniz. Pratik adımlardır bunlar, dürüst yaklaşıp yürütebilirsiniz. Gelişiniz bunun için bir adım olmalıdır. Bundan sonra da yöneleceğiz. Diğer partililere de, KDP'ye ve YNK'ye mektup gönderdim. "Amerika ve TC'ye dayanmayın, ilişkilerinize karşı değiliz ama onlara güvenerek halkla oynamayın. Yanlış diplomasiyi devrime karşı kullanmayın. Türkiye ile özellikle işbirlikçilik yapmayın. Biz sizi büyütmek istiyoruz. Güney'e müdahale etmiyoruz, bilakis sizi esas düşmandan koruyoruz. Sizleri şehit kanıyla temizlemeye çalışıyoruz. Dürüst olursanız olun, olmazsanız biz devrimin siyasetini yürüteceğiz" dedim, hepsine bunu söyledim. Bunun hesabını yapacaklarına inanıyorum.

Sosyalist arkadaşlar olarak öncülüğü siz yapın, kendisinde cesaret ve fedakarlık gören yürüsün. Sayı ne olursa olsun, silahlar ne olursa olsun, başlangıçta halk bize ne kadar uzak olursa olsun, engel yapmamak lazım. Bazen şahadetler, zaman zaman da düşüşler olabilir. Ama bir tek arkadaş da ısrar etse, tam zaferi getirebiliriz.

Biz yine gelişinizi selamlıyor, başarılar diliyor ve bu vesileyle Güneyli halkımız için tarihi bir adım olarak demokratik federasyonlaşmanın gerçekleşeceğine inanıyor, çalışmamız ve savaşımımızla başaracağız diyoruz. Sizlere de tekrar selamlar ve başarılar!...

■■■

Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki faşist kliğe karşı anti-faşist halk direnişini yükseltelim

Faşizmi yıkıp anti-faşist direnişi zafere götürme zamanıdır. Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan'ı inşa etme zamanıdır. HBDH'nin programı budur. Birleşik Devrim Hareketi'nin kadro ve sempatizanları bu gerçeğe derinlikli varmalılar. Bu kesindir ve gereklidir. Başka türlüsü Türkiye için savaş ve çözümsüzlük, katliam ve yıkımdır.

Gazetemizin sorularına cevap veren HBDH Yürütme Komitesi Üyesi Duran Kalkan'ın değerlendirmelerini paylaşıyoruz.

Serxwebûn: *Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer, Kemal Pir ve Orhan Yılmazka-ya'ların mirası üzerine şekillenen HBDH'nin (Halkların Birleşik Devrim Hareketi) kuruluşu bir yılını geride bıraktı. Birinci yılını tamamlama vesilesiyle birleşik mücadelede gelinen aşamada nasıl bir yol katedildi? Bu bir yıllık pratiği nasıl değerlendirebilirsiniz?*

Duran Kalkan: HBDH'yi oluşturan oluşumlar olarak yine HBDH'nin Genel Konseyi ve Yürütme Konseyi olarak bu bir yılın sonunda değişik toplantılar yapıp sonuçlarını birlikte değerlendirmeye çalıştık. Önemli sonuçlara da ulaştık. Bu konuda bir anlayış birliğimiz de vardı. Tabii görüş zenginliği söz konusu. Ama genel planda bir yılın değerlendirmeleri sonucunda ortak bir görüşe ulaştık. Genel planda değerlendirme olarak şunu ön görüyoruz; elbette önemli bir başlangıç yapıldı. Ciddi bir gelişme oldu. Bir yıllık süreç bir yönüyle olumlu gelişti. Şöyle değerlendirdik; eğer normal bir dönem olsaydı bu dönem, evrimci gelişme dönemi, süreç eğitim ve hazırlık süreçleri olsaydı, aslında önemli bir başarı vardı. Çünkü; bir defa birlik ve ittifak oluşturmaya çalışan, cepheler kurma arayışı içerisinde olan bir geçmişi var. Türkiye devrimci demokratik hareketi ve sol sosyalist güçlerinin, yine Kürdistan'daki devrimci hareketlerin böyle bir geleneği var.

Geçen dönemde ve yakın dönemde, aslında 1971 direnişçilerinin katledilmesi ardından gelişen süreçte birlik arayışları vardı. Bir defa Kızıldere Direnişi, temel bir birlik ve ittifaktı. THKP-C ve THKO'nun ortak eylemiydi. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamını önlemeye dönüktü. Orda büyük bir yoldaşlık ve birlik ruhu vardı. Görüşleri biraz farklı bile olsa amaçta ortaklaşma ve yoldaşça eyleme gidiş vardı. Daha sonra ADYÖD'te bir şekil aldı. 12 Eylül Askeri Faşist Darbesi'ne karşı, birleşik devrim cephesinde şekil aldı. Daha sonra da çok çeşitli ittifaklar ve güç birlikleri oldu. Böyle bir arayış sürekli oldu. Ama dikkat edilirse kalıcı ve uzun süreli olamadı. Türkiye sol ve sosyalist hareketleri, çok köklü sorunlarla yüz yüze kalıp, ciddi yaklaşımlar gösterilse de uzun vadeli bir ilişki ve ittifak durumunu ne yazık ki kendi içinde geliştiremedi. Böyle geçmişi olan bir hareket olarak bir yıl boyunca bu ilişki ve ittifakı geliştirmek, bunu giderek daha da pratiğe dönüştürme çabası içerisinde olmak, önemli bir gelişmeydi. Yani o geçmişe göre değerlendirilirse önemli bir durumu ifade ediyordu. Bir yıl sürmüş ikinci yıla daha da büyük bir iddia ile giriyor. Çünkü; geçmişte bu kadar uzun süre devam eden ittifakları bulmak bile çok zordur.

İkincisi; pratikleştirilmiş önemli çalışmalar da vardı. Askeri alanda bazı eylemlerle birlikte daha çok pratiğe yakın duruşlar gelişti. Propaganda alanında 'Birleşik Devrim Dergisi'nin çıkartılması, ortak propaganda, toplantı çalışmalarının yapılması, yine siyasi eylemliklerde, kitle eylemlerinde ortaklaşma gibi önemli bir pratik de vardı. Bu anlamda süre bakımından bir yılı aşması, bazı pratikleri beraber yapabilmek, daha önemlisi de karşılıklı birbirini daha iyi anlayan, aralarındaki sorunları daha rahat çözebilen, daha güçlü görüş birlikleri oluşturabilen bir yaklaşımın yaratılması bakımından önemli çalışmaların yapıldığını değerlendirdik. Bir yıllık faaliyetler sonucunda bunlar ortaya çıkmış bulunuyor. İfade ettim; eğer normal bir dönem olsaydı, bu önemli bir gelişme olarak görülebilirdi. Biz buna dikkat çektik.

Türkiye'nin geleceği HBDH'dir

HBDH'yi oluşturan örgütlerin yönetimleri olarak, tartışmalarımızda bunun önemsenmesi ve sahiplenmesi, daha da derinleştirilip büyütülmesi gerektiğini kararlaştırdık. Ortak yaklaşımımız budur. Fakat diğer yandan içinde bulunduğumuz dönemi de değerlendirdik. Bu dönem normal ve olağan bir dönem değil, olağanüstü bir dönemdir. Bölgede AKP-MHP ve DAİŞ faşizminin tüm gücüyle saldırdığı, Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı denen büyük bir savaşın yaşandığı, bunun Türkiye ve Kürdistan'ı çok yakından etkilediği, AKP-MHP faşizminin iyice dağılıp teşhir olduğu, faşizme karşı direnişin her alanda geliştiği, faşizmi yıkma görevinin herkesten önce devrimci demokratların önünde olduğu ve devrimci durum olarak tabir edilen bir dönemde, mevcut mücadele zayıf görüldü. Dönem böyle olunca ve devrim dönemi olarak değerlendirilince, HBDH'nin bir yıl içinde yaptıkları, yapması gerekene göre devrimci güçlere yüklediği görevler çerçevesinde zayıf ve yetersizdi. Pratikleşmesi çok eksikti. Devrime yürüyüş ve faşizmi yıkmaya yönelik pratikleşme zayıftı. Bunları da böyle değerlendirdik. Dönem açısından bir yılın pratiğini yetersiz bulduk.

HBDH Yürütme Komitesi ve Genel Konseyi olarak yaptığımız toplantılarda bu çerçevede eleştirel ve özeleştirel yaklaştık. Bu konularda görüşlerimiz ortak oldu. Bütün hareketler olarak bunu genel planda bu çerçevede değerlendirdik. Bunun nedenleri üzerinde durduk. Yani sadece tespit etmekle kalmadık. Peki neden böyle oldu? Çünkü; güçlü pratikleşemedik. İdeolojik, siyasi, askeri bakımdan AKP-MHP faşizmini yıkacak büyük bir devrimci demokratik hamleyi geliştiremedik. İşte burada tek tek örgütlerin zayıflık ve yetersizliklerini değerlendirdik. İkincisi; ortaklaşmadaki zayıflıklarımızı değerlendirdik. Tek tek örgütlerin yetmediği yerde, Birleşik Devrim Hareketi anlayışı temelinde birlikler oluşturarak zayıflıkları yenebilirdik. Böyle bir birlik oluşturmada da zayıf kaldığımızı değerlendirdik. Şunu gördük; çeşitli konularda, değerlendirmelerde farklı görüşler olsa da ortak görüşe ulaşabiliyoruz. Birbirimizi dinliyoruz, anlıyoruz. Birlikte iş yapma eğilimi bütün örgütlerde var, bunlar iyi ve ortak yanlardır. Fakat bir yılın sonunda pratiğe baktık ki, bunlar yetmemiş. Neden yetmemiş? Anlayış birliği ve istek var ama onu olduğu gibi pratiğe dönüştürmede, daha doğrusu HBDH'yi birinci çalışma olarak görüp ona göre planlama ve görevlendirme yapmada bütün hareketler genelde geri planda kalmışlar. Aslında kendilerini esas almışlar. HBDH çalışmalarını ise ikinci plana koymuşlar. Planlamada, görevlendirmede, eyleme geçmede ikinci planda kalıyor. Böyle olunca birleşik devrim kapsamında yapılabilecek eylemlere girişilemiyor. Kolaylıkla yapılacak birçok iş pratikte erteleniyor. Zayıf, sürüncemede kalıyor ve gerçekleştirmek zor oluyor. En önemli eksiklik olarak bunu değerlendirdik. Hareketlerin örgütlenme ve propaganda çalışmalarına yaklaşım darlığı ile zayıflığını, birleşik devrim temelinde ortaklaşıp pratik örgütsel birlikler oluşturmada, bunu birincil ve esas çalışma olarak görmedeki zayıflık olarak değerlendirdik. Tabii bir de düşman saldırıları vardı. Bunu da ayrıca ifade ettik ve tartıştık. Yani pratikleşmede darlık ve zayıflık var ama bunlar rahat bir ortamda gerçekleşmiyor. Sert bir savaş ortamında yaşanıyor.

AKP-MHP faşizmi 12 Mart'ta ilan edilir edilmez HBDH'ye karşı azgın bir saldırı başlattı. Açıklamalar yaptılar, teşhir etmeye çalıştılar. Çeşitli örgütleri birbirine karşı çıkartmaya çalıştılar. Özellikle Türk, Kürt ayrımı yapmaya çalıştılar. Kürdistan'daki gelişmeleri çarpıtarak Türkiye'deki sol hareketler içerisinde milliyetçi bir yaklaşım yaratmaya, Kürtlerden ve Kürt Özgürlük Hareketi'nden sol sosyalist akımları kopartmak amacıyla yoğun bir propaganda yürütmeye çalıştılar. Dahası pratik saldırılar yaptılar. HBDH içerisinde yer alan bütün hareketlere karşı kesintisiz polis operasyonları oldu. Defalarca kapsamlı ve planlı operasyonlar yaptılar. Onlarca, hatta yüzlerce devrimciyi tutuklayıp zindanlara koydular. Birçok alanda örgütlü çalışmaları dağıtmaya çalıştılar. Dışarıya çok yansımadı, o da HBDH bileşenleri olarak bizim eksikliğimizdir. Bu faşist terör ve saldırıları çok fazla teşhir edemedik. Geçen bir yıl içerisinde amansız bir mücadele yaşandı. Örgütsel ilişkilerde HBDH örgütlenmeye çalışırken, AKP-MHP faşizmi ise bu örgütlüğü dağıtmak için her türlü baskıya, teröre, katliama, tutuklamaya, yalana ve demagojiye dayalı teşhir propagandası geliştirmeye çalıştı. Bu temelde amansız bir mücadelenin yaşandığını belirtmek gereklidir.

HBDH'nin başarılı olmaktan başka şansı yok

Genelde biz bir yılı böyle değerlendirdik. Sonuçta bu eksikleri gördük ve bütün hareketler olarak bunun üzerinde durmamız gerektiği sonucunu çıkardık. Bu temelde özellikle HBDH çalışmalarını öne alma, HBDH organlarında özel görevlendirmeler yapma, bunları ikincil değil, esas çalışma olarak görüp ona göre kadro görevlendirmek gerektiğini bir yaklaşım olarak öngördük. Bu temelde biraz daha aktifleşiyoruz. Hızımız zayıftır. Tempo da ağır, onu da eleştirdik. Hala da zayıf tempoyu aşmış değiliz.

Fakat aşmak için de yoğun bir çaba içerisindeyiz. Çünkü; gelişmeler bunu şart kılıyor. Mevcut durumda HBDH'den başka Türkiye'nin bir geleceği yok. Öyle bir ortadayız ki, başarılı olamaması HBDH'yi tarihi açıdan suçlu duruma düşürür. Türkiye niye böyle kaldı sorusuna verilen cevapta faşist gericiler mahkum edilir ama bu gericiliği yıkamamış ve Türkiye'yi özgür ve demokratik bir ülke haline getirememiş olmaktan dolayı da devrimciler suçlanır. Bütün hareketler olarak durumun farkındayız. Böyle bir sorumlulukla hareket ediyoruz. Dolayısıyla şunu görüyoruz; HBDH'nin başarılı olmaktan başka şansı yok. Öyleyse mutlaka başarılı olmalıyız. Başarıya mahkûmuz. Başarı açısından ne lazımsa onu yapmamız gerektiği kanaatinde birleştik ve şimdi buna göre bir çaba içerisindeyiz.

Faşizmin kurumlaşmasına izin verilmemelidir

- HBDH'nin bir yıllık pratiğini değerlendirdiniz. Tam da bu bir yılı geride bırakırken AKP, Erdoğan-Bahçeli diktatörlüğü tarafından dayatılan bir referandum oldu. Her ne kadar AKP ve Erdoğan tarafından dayatılsa da halkların ortak mücadelesi sonucu çıkan sonuçlarda, bütün hile ve oyunlarına rağmen yüzde 48'lik bir hayır görünüyor. Bu anlamda bu pratik içerisinde referandumdan çıkan sonucu HBDH açısından nasıl değerlendirebilirsiniz?

Duran Kalkan: Referandum gündeme gelir gelmez HBDH yönetimi olarak toplantı yapıp tartıştık ve birçok açıdan değerlendirdik. Yani seçim nedir, devrimciler açısından ne ifade eder, referandum nedir ve ne ifade ediyor? Bunları tartıştık öncelikle. Bunların çok belirleyici olmadığını, devrimcilerin kendilerini bunlarla sınırlamaması gerektiğini genel anlayış olarak kabul ediyoruz zaten. Fakat 2016-2017 kış ortasında böyle bir referandumun gündeme gelmiş olması, bunu da Erdoğan-Bahçeli faşist zihniyetinin, faşizmi daha da derinleştirmek ve kurumlaştırmak amacıyla gündeme getirmiş olması, özgün olarak bu 16 Nisan referandumunu kendi içinde bire bir ele almamızı gerekli kıldı. Bu temelde daha somut değerlendirdik ve tartıştık. Bunu birkaç açıdan devrimci demokratik çalışma için önemli bir fırsat olarak gördük. Mesela; AKP ve MHP içinde de karşıt olanlar vardı. İki parti de parçalanmıştı. Azgın faşist blok Erdoğan-Bahçeli etrafında birleşiyordu. Bir ittifak oluşturuyordu ama iyice daralmıştı. Bunları daha çok dağıtmak ve tecrit etmek faşizmi tümden yıkmak açısından önemliydi. Dolayısıyla bu sürecin derinleşerek gelişmesi ve azgın faşist bloku tecrit edip parçalamak açısından Erdoğan-Bahçeli faşist kliğine karşı çıkanlara cesaret verip mücadeleye sevk etmek önemliydi. İkincisi; başarılı olurlarsa ve Evet çıkarsa 12 Eylül faşist rejiminde Kenan Evren cuntasının bir diktatörlük olarak kurduğunu bu sefer Erdoğan bireysel faşist bir diktatörlük olarak yeniden kurumsallaştıracaktı. Yani daha da sağlamlaştırmaya ve yeniden kurumsallaştırmaya çalışacaklardı. Çünkü; 35 yıldır 12 Eylül askeri faşist rejimine karşı özellikle PKK öncülüğünde Kürdistan'da yürütülen savaş bu rejimi önemli ölçüde parçalamıştı. 12 Eylül faşizmi defalarca yenilgiye uğramıştı. Faşist sistem önemli ölçüde dağılmıştı. Artık devlet işlemez hale gelmişti. Yönetim işlemiyordu. Faşist oligarşi kendi işlerini yürütemez hale düşmüştü. Böyle bir durumda elbette bu yönetimi yıkıp demokratik zaferi devrime götürmek devrimcilerin görevidi. Şimdi Erdoğan ve Bahçeli ittifakı bu zayıflığı içerisinde bu faşist rejimi daha da güçlendirmeyi ve yeniden Erdoğan diktatörlüğü biçiminde restore ederek zayıflıklarını giderip güçle hale getirmeyi hedefliyordu ki, buna izin vermemek lazımdı. Böyle bir şey gerçekleşmeden vurup bu faşist bloku dağıtarak, yenilgiye uğratarak faşizmi tümden silip atmak gerekiyordu. Bu açıdan aslında faşizmi yıkmada ve yenmede önemli bir fırsattı. Faşizmin yeniden kurumlaşmasına izin vermemek gereklidir.

Üçüncüsü ise; kış ortasında, değişik faaliyetleri çok fazla yürütemediğimiz bir süreçte böyle bir referandumun gündeme gelmesi siyasi alanı hareketlendiriyordu. Siyasi çalışma imkanlarını büyütüyordu. Bütün toplumu siyaset ortamına çekiyordu. Normalde askeri hareketlilik zayıflamıştı. Polis operasyonları siyasi eylemleri zayıf kılmıştı. Faşizmin saldırıları çeşitli devrimci eylemleri geliştirmede bizi zorluyordu. Böyle bir zorlanma ortamında demokratik siyaset alanının referandum nedeniyle açılması önemli bir siyasi çalışma fırsatıydı. İmkan sunuyordu. Yeni bir siyasi çalışma imkan ve fırsatı ortaya çıkıyordu ki, bu, bütün toplumu içine çekiyordu. Bir de referandum bütün siyasi güçleri, toplumsal kesimleri katıyordu. Yeni güçler siyaset alanına çıkıyorlardı ki, bu da geniş kitlelere, yeni siyasi çevrelere ulaşmak, yeni ittifaklar oluşturmak, faşizme karşı siyasi mücadeleyi yükseltip büyütmek açısından ciddi bir fırsat ve imkan sunuyordu. Bu üç şeyi değerlendirerek referanduma kayıtsız kalınamayacağını, boykot yapmanın doğru olmadığını, uzağında durmanın bir şey kazandırmayacağını ifade ettik. Referandumda Bahçeli-Erdoğan faşist kliğine karşı mücadele etmek üzere, bu ittifaka karşıt olan tüm kesimleri, onları yıkacak bir mücadeleye çekme temelinde büyük bir ajitasyon-propaganda ve siyasi eylemlik geliştirme, bunu sandıkta da oya dönüştürme, sokağa, eyleme döktürme yönünde mücadele etmeyi daha doğru devrimci bir mücadele olarak gördük. Yani geri çekilsek, boykota gitsek o zaman sandık dışı bir mücadele ile faşizmi yıkmamız gerekir. Böyle bir mücadele yürütme imkanı da şimdi yoktur. Yani biz ona göre yeterince hazırlıklı değiliz.

16 Nisan referandumu yeni bir anti-faşist halk hareketini harekete geçirdi

O halde faşizmi yıkma mücadelesini, referandumun ortaya sunduğu imkan ve fırsatları değerlendirme temelinde geliştirmenin en doğru yaklaşım olacağı sonucuna vardık. Ve bu temelde referandumda Erdoğan-Bahçeli faşist kliğine karşı mücadele etmeyi esas alıp kararlaştırdık ve kamuoyuna ilan ettik. Yaklaşımımız şuydu; eğer Hayır çıkar, dolayısıyla Erdoğan-Bahçeli kliği başarısız kalırsa bu bir yenilgi ve faşist kliğin yıkılmasının başlangıcı olacaktı. O zaman eylemi büyüterek faşizmin tümden yıkılışını gerçekleştirebiliriz diye değerlendirdik. Yok, eğer Evet çıkarsa en azından referandum sürecinde yürütülen mücadeleyle söz konusu faşist kliğe karşı büyük bir kitle hareketi ortaya çıkartırız. Kitleleri duyarlı ve mücadeleci kılarız. Öyle bir durumda faşizmi bireysel diktatörlük olarak kurumlaştırma çabalarına karşı referandumda oluşmuş anti-faşist kitleyi daha etkili bir direnişe sevk edebiliriz. Bireysel diktatörlüğün kurumsallaşmasını böyle bir direnişe önleyerek onu yıkacak hamleler yapabiliriz. Yani her halükarda önemli bir demokratik devrimci siyasi gelişme yaratırız. Örgütsel açılımlar yapar, ittifaklar geliştiririz. Bu devrimci demokrasinin yararına olur. Bu sonuca varıp bu temelde toplumu Erdoğan-Bahçeli faşizmine karşı mücadeleye çağırdık.

16 Nisan referandumunun devrimci demokrasi açısından ortaya çıkardığı en önemli sonuç; yeni bir anti-faşist halk hareketini harekete geçirmiş olmasıdır. Bu Bakurê Kurdistan'da, Türkiye'de, Kürdistan'ın diğer parçalarında, Avrupa'da oldu. Bu faşist kliğe karşı anti-faşist halk hareketi gelişti. Bu çok önemli bir sonuçtu. Etkili bir propaganda yürütüldü. Daha fazlası olamaz mıydı? Kuşkusuz olurdu.

Oy kullanılmasını istedik ama referandumu hiçbir zaman sadece sandığa ve oy kullanmaya indirgemedik. Faşizme karşı mücadelenin bütün yöntemlerinin kullanılmasını istedik. Bu temelde dikkat edilirse önemli bir mücadele de gelişti. Gerçekten de geçtiğimiz süreç en avantajsız olduğumuz bir süreçti. Böyle bir ortamda tam da siyaset hareketlendi. Erdoğan-Bahçeli faşist kliğinin bütün faşist terör ve saldırılarına, tutuklama, ezme ve engelleme çabalarına rağmen insanlar sokaklara indi. Gençler, emekçiler, kadınlar Kürtler ve Türkiye'nin diğer halkları sokaklara indiler. AKP-MHP içerisinde bu kliğe karşı önemli bir muhalif duruş gelişti. Geniş bir Erdoğan-Bahçeli karşıtı ittifak oluştu. Birçok çevre anti-faşist halk hareketi başlattı. Bu tespit çok önemliydi. Doğru bir tespitti. Gerçekten de 16 Nisan referandumunun devrimci demokrasi açısından ortaya çıkardığı en önemli sonuç yeni bir anti-faşist halk hareketini harekete geçirmiş olmasıdır. Bu Bakurê Kurdistan'da, Türkiye'de, Kürdistan'ın dört bir yanında oldu. Avrupa'da oldu. Bu faşist kliğe karşı anti-faşist halk hareketi gelişti. Bu çok önemli bir sonuçtu. Etkili bir propaganda yürütüldü. Daha fazlası olamaz mıydı? Kuşkusuz olurdu. Daha etkili mücadele yöntemleri geliştirmek gerekir miydi? Evet, gerekirdi. Daha fazlası yapılabilirdi. Çok şey de yapılabilirdi. Bunu kabul ediyoruz. Bu anlamda yapılmış olanlar yapılabilecek olanların son sınırı değildir. Ama yapılmış olanlar da çok önemlidir. Buna rağmen önemli bir pratik ortaya çıktı.

AKP referandumda büyük hileler yaptı

Sonuç netleşmiş durumda; yüzde 51 Evet, yüzde 49 Hayır deniliyor. Ama sanki İstanbul'un sonucu daha doğru gibidir. O sonuçlar da yüzde 53 Hayır, yüzde 48 Evet diyor. Türkiye'nin nabzının İstanbul'da attığı söylenir. Dolayısıyla bütün faşist teröre, engellere ve baskılara rağmen büyük bir anti-faşist halk hareketinin ortaya çıkmış olduğu sandık sonucuyla da netleşti. Başa baş bir duruş var. Fakat genel kanaat büyük hilelerin yapıldığı yönünde. Aslında Hayır oylarının yüzde 55'in üzerinde olduğu söyleniyor ki, doğru olan da budur. Büyük hileler yaptı AKP. OHAL faşizmi koşullarında seçim yaptı. Ortada adil, özgür, eşit bir seçim yoktur. Taşlar bağlandı, köpekler salındı. İşte demokrasi hareketi içerisinde önemli bir yer tutan HDP'nin eş başkanları, milletvekilleri, hepsi cezaevinde. Yüzlerce ilçe yöneticisi cezaevlerindedir. Diğer partilerin, ESP'nin, Devrimci Parti'nin bütün yöneticilerini ilçe yöneticilerine kadar tutukladılar. Kim Hayır için propaganda yapıp aktifleşiyorsa polis onları hemen tutukladı. Erdoğan-Bahçeli ve Binali Yıldırım her türlü devlet gücünü de kullanarak taşıma kitlelerle büyük mitingler yapıp toplumu etkilemeye ve kandırmaya çalışırken, ona karşı HDP'nin ve diğer güçlerin miting yapmasına bile izin verilmedi. CHP birkaç miting yaptı, onların da bazılarında istekli olmadılar sanki zaten. CHP tam bir bütünlük göstermedi. Bazı kesimler bu faşist kliğe karşı Hayır kapsamında aktif çalışma yürüttü ama bazı kesimler de öyle çok fazla bir çalışma yürütmediler gibi. Dolayısıyla birlik oluşturulamadı. AKP çalışmalarını karşılayacak bir çalışma yürütülemedi ki, onlara da izin verdiler zaten. Bir de sanki bazıları isteksizdi. Ardından seçimde her türlü hile oldu. Yani mühürsüz oylardan tutalım, yığma oyların gelişine kadar bütün bunlar yaşandı.

Mesela, biz her zaman örnek veriyoruz; Riha ile Çewlîg. Yani bundan önceki seçimlere bakılsın, oy oranı hep aynıdır. Yüzde 70 AKP, sonrası geri kalanlardır. İlk sandık açılıyor, sonuna kadar aynı rakam kalıyor. Demek ki yığma sandıklar getirilmiş. Aslında ne yazılacağı önceden belirlenmiş. Anadolu Ajansı yoluyla da zaten sonuç budur diye servis ediliyor. Kimse takip de edemiyor. Bu anlamda büyük hileler oldu. Tüm bunlara rağmen ancak yüzde 51 aldık diyebildiler. Erdoğan'ın konuşması ne kadar ilginçti; "Atı alan Üsküdar'ı geçti" diyerek böyle hırsızlık yapan, kaçan birisinin ruh halini yansıtıyordu. Yani yaptığı hileler açığa çıkacak, biliyor, korkuyor ve hepsinin üzerini kapatmak için her şeyi yapıyordu.

Erdoğan-MHP iktidarı gayrimeşru bir iktidardır

Bir de ortaya çok önemli ittifak çıktı. Tam baş belası bir faşist ittifaktır bu, Erdoğan-Bahçeli-Destici ve HÜDA PAR. Bu Türkiye'nin en tehlikeli faşist blokudur. Kürdistan'da bu bloka HÜDA PAR denen eski Hizbul-kontra çeteler eklendi. Şimdi bütün bunların sonucunda ortaya çıkan referandum sonuçları aslında çok önemlidir. Mesela biz HBDH olarak bu durumu ilk değerlendirdiğimizde yüzde 48-49 değil, yüzde 40 Hayır çıksa da, öyle bir hareket gelişse bu büyük bir güç demektir dedik. Bolşevikler o kadar çalıştılar, yüzde 30'u aşamadılar. Türkiye'de şimdi baş düşman faşist bloka karşı faşizmin kabul ettiği yüzde 49 sandıktan çıkmıştır. Gerçekte ise yüzde 55'i aşıyor. Dikkat edelim; İstanbul, İzmir, Ankara, Adana, Amed, yani bütün büyük kentler Hayır dedi. Türkiye ve Kürdistan başkentleri Hayır dedi. İzmir nerdeyse yüzde 70'i buldu. İstanbul Hayır'ı damgaladı. Marmara, Ege, Çukurova ve Kürdistan Hayır dedi. Şimdi Evet Orta Anadolu'da, bir de Karadeniz'e sıkışmış bir durumdadır. Karadeniz'i gerçekten de uyarmamız ve eleştirmemiz gerekiyor. Mahir Çayan'ın memleketi bu hale mi gelecekti? 1970'li yılların büyük devrim kalesi, devrimciliğin en çok geliştiği alan özel savaş kapsamında biraz satın alınma, biraz baskıyla şimdi faşizmin, şovenizmin kalesi haline getirilmiş. Karadenizliler kendilerine gelmeliler, kim olduklarını bilmeliler. Oradan Mahir Çayan, Haki Karer, Kemal Pir çıktı. Kendi geçmişlerini doğru hatırlamalılar. Erdoğan'ın yalanlarına, demagojisine inanmamalılar. Şunu söylememiz lazım; kabahat toplumda değil, devrimcilerdedir, bizdedir. Biz onu görüyoruz; demek ki bu devrimci kişiliklerin mirasını iyi temsil edememişiz. Onları topluma iyi gösterememişiz. Toplumu eğitememişiz ve örgütleyememişiz. Bunun bilincindeyiz, farkındayız. Ama toplum da gerçekten gerçekleri görmelidir. Bu referandumun gerçekte bir meşruiyeti yoktur. Zaten adil, eşit bir seçim de değildi. Kaldı ki bu yönetimin de bir meşruiyeti yoktur. AKP hükümeti denen hükümet 7 Haziran 2015 seçiminde yenildi. İktidardan düştü, tek başına iktidar olamadı. Arkasından 24 Temmuz 2015 faşist soykırımcı savaşı başlattılar. Sonra 1 Kasım seçim darbesini gündeme getirdiler ve zorla iktidarı gasp ettiler. Bu iktidar gayrimeşru bir iktidardır.

Dolayısıyla söz konusu referandumun da gerçekte hiçbir meşruiyeti yoktur. Bu referandumdan meşru olarak

Hiç kimse karamsarlığa düşmemeli. Sandıktan zafer çıktı. Demokratik zafer çıktı. Referandum sürecinde anti-faşist halk hareketi ortaya çıktı. Daha ne isteniliyor? İşte tam da Erdoğan-Bahçeli faşizmini vurup yıkmanın zamanı geldi. Bunu yapmak için sokağa ve meydanlara çıkmak, örgütlenmek ve eyleme geçmek gerekiyor. Erdoğan-Bahçeli faşist kliğinin kurumsallaşmasına kesinlikle izin vermemek lazımdır.

çıkaracağımız tek şey, 7 Haziran 2015 seçimden çok daha büyük bir oyla halkın Erdoğan'a 'Git artık' demiş olmasıdır. 'Düş yakamızdan, seni sırtımızda taşımak istemiyoruz' demişlerdir. Bunu görmeliler çünkü; MHP ile AKP'nin oyları toplansa yüzde 60-65'i buluyordu. Erdoğan; "Yüzde 60 çıkacak" diyordu. Nerede hani; bütün hile ve baskılara rağmen yüzde 50'yi aşamadılar. Büyük kentler 'Dur' dedi. Başkentler 'Dur' dedi faşizme. Reddettiler. Açığa Erdoğan yönetiminin düşürülmesi çıktı. Süreç artık kesinlikle böyle bir süreçtir. Büyük bir anti-faşist halk hareketi ortaya çıkmıştır. Bu hareket demokratik Türkiye'yi kurmak üzere faşizmin üstüne gitmelidir. Mevcut mücadele durmamalı, sürmelidir. Bu anlamda ifade ettim, Türkiye HBDH'ye muhtaçtır, ihtiyacı var. Erdoğan-Bahçeli-Destici-HÜDA PAR faşist ittifakı çökmüştür. Yüzde 50 bile oy alamadılar. Halk bu karara karşı çıktı. Bu felaket ve savaş getirdi. Türkiye'ye kan ve katliam getiriyor. Bunun karşısında geniş bir anti-faşist blok ve hareket oluştu. Büyük bir oy da aldı. Bence sonuca gidebilir.

Zaman devrim zamanıdır zaman HBDH zamanıdır

- Siz de faşist bloktan bahsettiniz. Seçimlerin ilk sonuçları yansıdığında her ne kadar Erdoğan; "Atı alan Üsküdar'ı geçti" diyerek üstünü kapatıp geçmeye çalışsa da, bazı AKP yöneticileri ve Erdoğan'ın eski danışmanları da hemen 'MHP rolünü oynamadı, çalışmadı' gibi bazı şeyler söylemeye çalıştılar. Yani bu faşist blokta da çatlak göründü bu anlamda. Bunu nasıl değerlendirebilirsiniz ve bu faşist blok devam edebilir mi? Bu başarısızlıktan sonra anti-faşist grup, yani HBDH çerçevesinde örgütlenmiş blok nasıl bir yol izlemelidir? Burada CHP'nin tutumu nasıl oldu ve bundan sonra nasıl olmalıdır?

Duran Kalkan: Şimdi Türkiye böyle gidemez. Zaman, devrim zamanıdır, demokratik devrimi geliştirme ve zafere götürme zamanıdır. Faşizmi yıkıp, anti-faşist direnişi zafere götürme zamanıdır. Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan'ı inşa etme zamanıdır. HBDH'nin programı budur. Zaman, HBDH zamanıdır. Birleşik Devrim Hareketi bu gerçeği böyle görüyor. Birleşik Devrim Hareketi'nin kadro ve sempatizanları bu gerçeğe derinlikli varmalılar. HBDH'nin amaç ve ilkeleri doğrultusunda örgütlenmeleri ve mücadelelerini kesintisiz olarak büyütüp zafere götürücü bir hamle içerisine girmeliler. Bu kesin ve gereklidir. Başka türlüsü Türkiye için savaş ve çözümsüzlük, katliam ve yıkımdır. Bunu herkes bilmelidir. Ancak Türkiye'yi barışa taşıyacak, sorunlarını çözüp istikrara kavuşturacak olan güç, demokratik devrimdir. Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan'ın inşa edilmesidir. Bunun başka bir yolu yok. Dolayısıyla önümüzdeki gelişme kesinlikle böyle olacaktır. Hiç kimse karamsarlığa düşmemeli. Sandıktan zafer çıktı. Demokratik zafer çıktı. Referandum sürecinde anti-faşist halk hareketi ortaya çıktı. Daha ne isteniliyor? Şimdi faşizmi vurup yıkma zamanıdır. İşte tam da Erdoğan-Bahçeli faşizmini vurup yıkmanın zamanı geldi. Bunu yapmak için sokağa ve meydanlara çıkmak, örgütlenmek ve eyleme geçmek gerekiyor. Bu Erdoğan-Bahçeli faşist kliğinin kurumsallaşmasına kesinlikle izin vermemek lazım. Bu bakımdan verilmeyecektir de. Bunu herkes böyle bilmelidir. Anti-faşist direniş hızla gelişecektir. Eğer Erdoğan istifa edip kaçmazsa yakasından tutup alaşağı edilecektir. Bunu herkes ve kendisi de böyle bilmelidir.

AKP çok yakında parçalanacak

Kendi içlerinde de AKP böyle gitmez. AKP içerisindeki muhalifler kesinlikle artık ayrışacak. Çünkü; referandumun sonucunu bekliyorlardı. Yöntemlerini belirleyeceklerdi ve şimdi gördüler ki AKP'yi ele geçiremeyecekler. Aslında o kesim anlaşılan AKP'yi ele geçirebiliriz diye bir beklenti ve yaklaşım içerisindeydi. Erdoğan zayıflasın, partiyi biz ele geçirelim diyorlardı. Ama şimdi gördüler ki bu olmayacak. O halde yapacakları şey kendi partilerini kurup kendi çıkarları doğrultusunda siyaset yapmaktır. Dolayısıyla en güçlü ihtimal önümüzdeki süreçte AKP'nin parçalanacağıdır. AKP içindeki Fethullahçılar açığa çıkacaktır. Onlar çıkmadılar daha. Bir de Erdoğan diktatörlüğüne karşı olanlar mevcut, onlar bölüneceklerdir. MHP dağılmış durumdadır. Zaten Bahçeli bu süreci gündeme getiren kişilik oldu. Bunun çeşitli nedenleri olabilir ama bir tanesi; herhalde bağlı olduğu derin güçlerdir. Devletin bekaası diyorlar ya, bu yüzden yaptırdı dediler. İkincisi ise; muhalefet Bahçeli'yi parti başkanlığından düşürüyor. AKP'ye ve Erdoğan kliğine dayanarak muhalefeti yenilgiye uğratmayı ve partinin başında kalmayı sağladı. Nitekim bir kısmını partiden attırdı. Ama ortada parti kalmadı. Şimdi MHP neredthat, belli değil. Söyleniyor ya 'Eğer kedi buysa ciğer nerede, ciğer buysa kedi nerede?' Mevcut sonuç 'AKP buysa MHP nerede, MHP buysa AKP nerede?' Yokturlar. Yani ciddi bir parçalanma ve erime yaşadılar.

Referandumun sonucunda bu belli oldu. AKP bir de şunu yapmak istiyordu; aslında MHP'yi parçalayıp Bahçeli'yi zayıf duruma getirerek kendisine memur yapmak istiyordu. Ben şunları da söyleyebilirim; Erdoğan eğer yüzde 55 ve üzeri oy alsaydı, bu güz seçime gidecekti ve MHP'yi baraj altında bırakacaktı. AKP'yi 400-500 milletvekiliyle meclise sokacaktı. Bahçeli'yi de bir memur yapacaktı. Belki de kendine başkan yardımcısı seçecekti. Bahçeli buna fit olmuş, partiyi satmıştı. Şimdi birçok çevre bunu gördü, karşı çıktılar. Şimdi daha çok çıkacaklar. Bahçeli sözünde durdu deniliyor ama mesela, Bahçeli'nin yedeğinde bu duruma evet demiş olanlar bile biz ne yaptık, diye soracaklar. Ortada parti olarak ne kaldı, ne kalmadı? Faşizmin sivil militarist temsilciliğini yapan MHP parçalanmıştır. Türkiye'de ilk defa faşizm bu kadar geriliyor. Dikkat edelim, faşist blok yüzde 50 oy alamadı. Hepsi birleşti. BBP de birleşti. HÜDA-PAR'ı da koydular. Yüzde 50 oy alamadılar. Halbuki diğer seçimlerde bu blokun oylarının toplamı yüzde 65-70'i buluyordu neredeyse. Şu an bu referandum sonucu açıkça gösterdi ki faşizm en zayıf durumuna düşmüştür.

Türkiye faşizme 'Dur' dedi. Türkiye halkları, ezilenleri, gençleri ve kadınları aslında bu referendumda faşizme 'Dur' dedi. 'Özgürlük ve demokrasi' dedi. Erdoğan'ı alaşağı edeceğini açıkça ortaya koydu. Türkiye'nin gidişinin faşizme değil demokrasiye olması gerektiğini net bir biçimde gösterdi. Bunu herkes görmelidir. Bu bakımdan da AKP dağılacak, MHP zaten dağılacaktır. BBP (Büyük Birlik Partisi) bitmiştir. Mustafa Destici denilen adam Erdoğan'a satıldı zaten. Muhsin Yazıcıoğlu'nu öldürten Erdoğan'dır. Hem öldürttü hem partiyi götürdü celladına teslim etti. Bilmiyor muyuz sanki, araştırmalarda ortaya çıktı. En çok karşı çıkması gerekirken aslında hareketin genel başkanını öldürten kişiye gitti takıldı. Bir de Hizbulkontra var. Erdoğan Hizbul-kontrayı da Kürdistan'da PKK ve Kürt halkına karşı alternatif olarak geliştiriyormuş. Güya güzel oylar onlarınmış, onlar oy almışlar. Öyle bir şey yok. Hizbul-kontranın, HÜDA-PAR denen gücün hiçbir oyu yoktur. Öyle gösterildiği gibi değildir. Kürdistan'da oy denenlerin hepsi hiledir. Asker ve polis zoruyla sandıkları oyla doldurdular ama buna rağmen Amed yüzde 68 dedi. Şirnex yüzde 70'i geçti, Dersim yüzde 80 dedi. Diğerlerinden de, Mêrdîn, Êlih, Wan vb hepsinden güçlü sonuçlar çıktı. Kürdistan bütün katliama, yağmaya, teröre ve vahşete rağmen Erdoğan ve ortaklarının faşist diktatörlüğüne Hayır dedi. Bundan daha açık ne olabilir?

Hayır, hala bitmedi mücadeleye devam!

İnsanlar, Hayır daha bitmedi diyorlar, mücadeleye devam! Yeni dönemin sloganı budur. Erdoğan 2009-29 Mart'ındaki referandumda kaybetti. 2011 seçimindeki referandumda kaybetti. 2015 seçiminde kaybetti. Kürdistan'da defalardır kaybediyor. Yine yüzde 70 civarı oyla kaybetti. Kürt halkı bütün baskıya rağmen özgürlükten yana, faşizme karşı oy kullandı. Buradan çıkan sonuç şu; bu faşist blok ne yaparsa yapsın yıkılacak. Artık faşizmin sonu geliyor. Türkiye demokratikleşmek zorundadır. Özellikle de Erdoğan-Bahçeli ve ortaklarından, Kürdistan'daki HÜDA-PAR denen Hizbulkontra çetesinden kurtulması gerekiyor. Açığa çıkan durum budur. Türkiye bunu istediğini ortaya koydu. Bilançolar ortadadır. Geriye ne kaldı? Marmara, Ege, Akdeniz ve Kürdistan Hayır dedi. Faşizm kuşatılmıştır. Dikkat edelim, bir de dünya Hayır diyor. Avrupa ve Amerika'dan gelen tepkiler var. Yani bu Erdoğan-Bahçeli faşizmini dünya kabul etmiyor, etmeyecek de. Erdoğanlı Türkiye dünyada yer bulamayacak artık. Türkiye toplumu bunu da iyi görmeli, görüyor da nitekim. Gördüğü de faşizme referandumda dur demesiyle açığa çıktı. Dolayısıyla hiç duraksamadan anti-faşist mücadeleyi devam ettirmek gerekiyor. Hayır, hala bitmedi, mücadeleye devam! Ta ki faşizm yıkılana, demokratik devrim başarılana kadar mücadeleye her yerde zengin yöntemlerle daha geniş ittifaklar oluşturarak devam etmek gerekiyor. Türkiye'nin geleceği buradadır. Biz bu mücadelenin başarılı olacağına inanıyoruz. HBDH bu mücadeleyle var olacak. Bu mücadeleye bütün gücüyle katılacak.

HBDH'de kadın özgürlüğü temel bir ilkedir

- Tam da HBDH'nin birinci yıl dönümünde önemli bir gelişme de kadın hareketlerinden geldi. KBDH (Kadınların Birleşik Devrim Hareketi) ilanını yaptı. Bu açıdan bakarsak bu ilanı nasıl değerlendiriyorsunuz ve önümüzdeki dönemde bu ortak mücadele çerçevesinde kadınların ve gençlerin nasıl bir misyonu olacak?

Duran Kalkan: Ben şunları belirteyim. Gerçi HBDH yapılanmasını ve pratiğini zaman zaman basına yansıttık ama sanki biraz eksik kaldı. Bazı açıklamalar yapınca biz yeterli bulduk. Kendimiz anlıyoruz diye sanki yanıldık biraz. Herkes bizim gibi değil. Daha geniş bir propaganda çalışması yapmamız bekleniyordu. Böyle bir propaganda yapmada bir eksiklik ve zayıflığımızın olduğunu şimdi daha iyi görüyor ve hissediyoruz. Şunları söylemek istiyorum bu çerçevede; HBDH ilkeler temelinde kurulan bir hareket oldu. Siyasi amaç ve ilkeleri vardır. Bir de örgütsel ilkeleri vardır. Öyle bazı pratik ihtiyaçlardan doğan bir güç birliği ve dayanışma değildir. Bazı örgütler birbirine muhtaç hale gelmiş ve bir araya gelmiş, birbirlerini idare ediyor değildir. Böyle anlaşılmamalıdır. Baştan itibaren ilkesel yaklaşan, ilkeler temelinde tartışan, ilkelerde ortaklaşarak ortaya çıkartılıp kurulan bir harekettir HBDH. Bunu herkes böyle bilmelidir. İlkelerimiz ortadadır ve hepimiz bu ilkelere bağlı kalıyoruz. Ona göre hareket ediyoruz. Bu ilkeleri daha da derinleştiriyoruz. Uyuyor ve uyguluyoruz. Bunlar bilinsin. Şimdi bu ilkeler içerisinde en önemli ilkemiz, kadın

Kadınların Birleşik Devrim Hareketi-KBDH'nin ilanını sevinç ve saygıyla karşıladık. Böylece HBDH, KBDH'yle güçlendi. Sağlam bir ideolojik-örgütsel öncüye kavuştu. Biz inanıyoruz ki; Özgür Kadın Hareketi Türkiye'deki bütün halkları, ezilenleri, kadınları bir araya getirerek gerçekten de Özgür Kürdistan Demokratik Türkiye mücadelesini kadın özgürlüğü temelinde gerçekleştirecektir.

özgürlüğüdür. Diğer bir ilkemiz, gençliğin her türlü örgütlenme ve mücadeleyi geliştirerek devrimde öncü rol oynamasıdır. Demokratik devrimi bir gençlik devrimi gibi yürütmesidir.

Kadın özgürlüğünde ise katılan bütün hareketler son derece hassaslar. Teorik olarak derinleşmeye çalışıyorlar. İdeolojik olarak önemli bir ilkesel gelişme yaşamışlar. Örgütsel olarak da bir sistemleri var. Kadın özgürlüğünün başat olduğu bir ittifaktır Birleşik Devrim Hareketi. Bu hareket içerisinde yer alan bütün örgütler ve partiler de böyledir. Kadın katılımı ve duruşu özgürcedir. Kendi özgür ve özgün iradeleri, örgütleriyle yürüyorlar. Ve bu biçimde de katılım gösterdiler.

Yani HBDH böyle bir ilke temelinde oluştu. Bir kadın hareketi örgütleyelim, bir gençlik hareketi örgütleyelim, HBDH'nin kadın ve gençlik kolunu örgütleyelim diye bir yaklaşım içerisine girmedi. Sadece ilkeler belirledi. Kadın özgürlüğü temel bir ilkedir. Kendi özgürlüğü temelinde özgün örgütlülüğünü geliştirerek kadın özgürlük mücadelesini yürütür. Gençlik de demokratik devrimde öncü olmalıdır. Bu temelde kadın ve gençlik örgütlerine çağrılar yaptı aynı zamanda. Biraraya gelin ve HBDH arayışı ve ilkeleri çerçevesinde siz de kendi özgün örgütlülüğünüzü ve devrim hareketinizi geliştirin. Kendiniz var edin. Siz yürütün, diye çağrılar yaptı. Bu çağrılara katılımı bu düzeydedir HBDH yönetiminin. Bu çağrılara kadın ve gençlik örgütleri ile hareketleri önemli bir ilgi gösterdiler. Özellikle de başta kadın hareketinden ilgi geldi. Bir araya geldiler. Bu çağrının sonuçlarını değerlendirdiler, çeşitli toplantılar yaptılar. Sonunda farklı kadın örgütleri ve hareketleri HBDH esprisine uygun bir biçimde yeni bir devrimci ve özgün kadın ittifakının birinci yıl dönümüne giderken, bunu KBDH olarak 6 Mart'ta oluşturup ilan ettiler. Biz bunu sevinç ve saygıyla karşıladık. HBDH, özgürlük ve demokrasi devrimini başarıya götürmeyi öncülüğünün gerçekleşmesi olarak gördü. Böylece HBDH, KBDH'yle güçlendi. Sağlam bir ideolojik-örgütsel öncüye kavuştu. Biz inanıyoruz ki, Özgür Kadın Hareketi Türkiye'deki bütün halkların, ezilenlerin, kadınların bir araya getirerek gerçekten de Özgür Kürdistan Demokratik Türkiye mücadelesini kadın özgürlüğü temelinde gerçekleştirecektir.

DEV-GENÇ 'in yerine DEM-GENÇ geçmeli

Bir toplum, kadın özgür olduğu oranda özgür olur. Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan Devrimi de demokratik ve özgür toplum yaratma devrimidir. Bunun çizgisini ve esasını kadın özgürlüğü oluşturacak. Dolayısıyla özgürlük ve demokrasi KBDH'nin istediği ve yürüttüğü gibi gelişecek. Bunu çok önemli bir gelişme olarak gördük. Birinci yıldönümünde yaptığımız değerlendirmedeki örgütsel eksikliğin önemli bir yanının giderilmesi olarak da değerlendirdik. Böyle de ele almak lazım. KBDH oluşumu aslında bu eksikliğin bir yanını götürdü. Benzer bir gelişmenin gençlik hareketi içerisinde olması da gerekiyordu. Aslında bu yönlü kıpırdanışlar vardı. İstekler vardı. Toplantıları olacak diye bize bilgiler geldi gençlik örgütleri tarafından. Biz çağrılar yaptık sadece. Görüşlerimizi ilettik. Bizim herhangi bir yönlendirmemiz ve zorlamamız yoktu. Fakat sanıyorum bazı aksaklıklar çıktı. Yani aynı dönemde, hatta Şubat-Mart içerisinde gençlerin de bir birleşik devrim hareketinin olacağı, gençlik örgütlerinin daha geniş bir biçimde birleşerek bu referandum sürecine öncülük edecekleri yönünde bilgiler vardı. Bizim beklentimiz de oydu. Fakat bu henüz beklediğimiz gibi tam gerçekleşmedi. İnanıyor ve umut ediyoruz ki, önümüzdeki süreçte gerçekleşecek. Çünkü; gençliğin örgütlülüğü olmadan bu iş yürümez. Gençlik en dinamik kesimdir, en örgütlü ve mücadeleye en açık kesimdir. Türkiye ve Kürdistan'da büyük bir gençlik hareketi de var. İşte 1971 direnişçiliği DEV-GENÇ içerisinden çıktı. Saygıyla andık hepsini. Mahirlerin, Denizlerin şahadetlerinin 45. yıldönümüydü bu. İbrahim Kaypakkaya'nın şahadetinin 44. yıldönümüdür.

Mayıs ayındayız. 12 Mart Faşist Darbesi'ne karşı THKO ve THKP-C, TİKKO örgütleri olarak direnişe geçen hareketler, DEV-GENÇ ve üniversite gençliği içerisinde Türk ve Kürt devrimcileri olarak '68 Gençlik Hareketi'nin kolu olarak ortaya çıkmışlardı. Türkiye'de demokratik devrim sürecini başlattılar. Şimdi DEV-GENÇ'in güncellenmesi gerekiyor. Önder Apo buna 'DEM-GENÇ' dedi. DEV-GENÇ 'in yerine DEM-GENÇ geçmeli. Tüm Türkiye halklarının gençliği DEM-GENÇ içerisinde birleşerek 12 Mart faşizmine karşı büyük direnişin yaratıcısı olan DEV-GENÇ'in mirasçısı olarak bugün AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğratan bu dönemin devrimci gençliği olarak ortaya çıkmalı. Bu kesinlikle gereklidir. Bunun gerçekleşmesini engelleyen çeşitli zayıflıklar oldu ama umut ediyoruz yakın zamanda bu zayıflıklar aşılacak ve gençlerin birleşik devrim hareketi de örgütlenip anti-faşist demokratik devrime öncülük edecek.

DEV-GENÇ'in güncellenmesi gerekiyor. Önder Apo buna 'DEM-GENÇ' dedi. DEV-GENÇ'in yerine DEM-GENÇ geçmeli. Tüm Türkiye halklarının gençliği DEM-GENÇ içerisinde birleşerek 12 Mart faşizmine karşı büyük direnişin yaratıcısı olan DEV-GENÇ'in mirasçısı olarak bugün AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğratan bu dönemin devrimci gençliği olarak ortaya çıkmalı. Bu kesinlikle gereklidir.

Her kadro yaşamda devrimci komünalizmi yetkince uygulamalıdır

- *Son olarak bu bir yıllık pratikten çıkan dersler de göz önünde bulundurulduğunda, ortak mücadelenin zafere ulaşması için nasıl bir devrimcilik ve mücadele verilmelidir bileşen kadroları açısından?*

Duran Kalkan: Bizim de HBDH olarak en çok değerlendirdiğimiz ve tartıştığımız husus bu oluyor. Birbirimizi anlamaya çalıştığımız husus oluyor daha doğrusu. Yani belli ilkelerde birleşiyoruz, toplantılar yapıyoruz, kararlar alıyoruz ve onları gerçekleştirmek için siyasi, askeri ve ideolojik mücadele yürütüyoruz ama en çok da birbirimizi etkilemeye çalışıyoruz. Devrimci anlayışlarımızı, ölçülerimizi, ilkelerimizi birbirimizden görmeye, ortaklaştırmaya ve öğrenmeye çalışıyoruz. Çünkü; örgütler kurulmuş. Aslında devrimci sosyalist örgütlerdir ama ayrı ayrıdırlar. Ayrı ayrı kültürler ve ölçüler biraz gelişmiş, kuşkusuz çok kopuk değildirler. Birbirine yakın olduğu yerler de var ama birbirinden uzak olan yanları da var. Şimdi bir yıllık pratiğin en çok ortaya çıkardığı ve önemli olarak değerlendirilmesi gereken sonuç da; örgütlerin birbirlerini daha yakından tanımalarıdır. İç ilişkileri, kadro ölçülerini, parti yaşamlarını görmeleridir. Gerçekten de demokratik sosyalizm ve komünal yaşam kadroda, partide nasıl şekilleniyor; bunları görmeleri, birbirlerine öğretmeleri ve görmeleridir esas olan. Biz bu konuda bütün hareketler olarak çok rahatız. Geçmişte mesafe vardı. Tanımamaktan dolayı endişeler ve kuşkular vardı. Hatta acaba bir örgüt diğerine merhaba derse kadrolarını mı kazanır, örgütünü mü dağıtır, kendisine mi katmak ister biçiminde bu partiler arasında kuşkular vardı. Bu bir yılda bunların hepsi kalktı. Şimdi ilişkilerimiz rahattır. Ortak bir parti gibi hareket ediyoruz. Yani kadro ölçülerinde, yoldaşlık ilişkilerinde ve örgütlü yaşamda birbirimizi çok etkiledik. Çok yaklaştık ve ortak bir kültür, bir demokratik komünalizm çizgisi de güçlü bir biçimde gelişti. İnanıyorum ki daha da gelişecek. Zaten en büyük kazancımız budur. Çünkü; nihayetinde mücadeleyi kadınlar ve örgütler geliştiriyor. Kadro ölçüleri ve parti yaşamı ne kadar güçlü olursa, devrimci, demokratik ve ideolojik, askeri, örgütsel mücadeleye o kadar çok yansır.

Devrimci militanlıkta ölçüleri yükseltmek gerekiyor. Örgütlü çalışmada daha birleşik ve güçlü olmak lazımdır. Her kadro yaşamda devrimci komünalizmi yetkince uygulamalıdır. Komünal yaşam ve kolektif çalışma olmalıdır. Gerçekten de militanca yaklaşılmalıdır. Yani her türlü devrimci çalışmayı militanca yapan, herhangi bir yaşamda gözü olmayan fedai ruh ve bilinç diyebileceğimiz bir çizgiye gelmelidir.

Birbirimizden öğreniyoruz birbirimizi tanıyoruz ve eleştiriyoruz

Şimdiye kadar güçlü bir siyasi-askeri mücadele ortaya çıkamamışsa bu, ideolojik-örgütsel durumdaki zayıflıktan ve parçalılıktan dolayıdır. HBDH ortak yaşamı ve çalışmaları bu eksiklerini de gideriyor. Bunu çok önemsiyoruz. Yani bu öyle tartışmalarla, şuyla buyla olmuyor. Ortak yaşamın ve çalışmanın doğal sonucu olarak gelişiyor. Bu anlamda bütün örgütler rahatlar, birbirlerini daha iyi tanıdırlar. Gerçek bir yoldaşlaşma oluştu. Bu en büyük kazanım ve değerdir. Şimdiye kadar pratikte siyasi, askeri olarak büyük eylemler yapamadı. Gerçi Türkiye'deki devrimci demokratik mücadeleyi HBDH'yi oluşturan hareketler yürütüyor. Onun dışında çok fazla yoktur. Ama biz zafere giden devrimci hamle yapamadığımız için eksik görüyoruz. Süreç, bunu yapmamızı gerektiren bir süreçti. Yoksa HBDH hiç pratikleşemiyor diyemez kimse. Referandum sonuçları ortadadır. Bir de AKP-MHP faşizmine karşı direnişin öncüsü ve temel gücü de HBDH bileşenleridir. Şimdi bu mücadeleyi zafer çizgisine çekecek bir iç ilişki ve anlayış düzeyi gelişiyor. İdeolojik, örgütsel bazda örgütlerin birbirlerini anlama ve yaklaşımları temelinde ortaya çıkacak gelişmelerin önümüzdeki süreçte büyük siyasi ve askeri eğitime dönüşeceğine inanıyorum. Kesinlikle bu böyledir. Çünkü kural şudur; ne kadar ideolojik-örgütsel mücadele o kadar siyasi-askeri mücadele. Birarada, ortak birleşik devrim hareketi esprisiyle çalışma, bize ideolojik örgütsel mücadeleyi çok öyle resmi olmayan temelde yürütmemizi getiriyordu. Birbirimizden öğreniyoruz, birbirimizi tanıyoruz ve eleştiriyoruz da. Böylece ortak bir devrimci ölçü ve ilke geliştirmeye, birbirimize yaklaşmaya çalışıyoruz. Bu önemli bir düzey kazandı.

Devrimci militan ölçü ve ilkelerin gelişiminde önemli bir düzey kazandık. Bu konudaki eksiklikler ve zayıflıklar görüldü. Şunları gördük; ne başarıya götürüyor, ne götürmüyor. Kazandıran nedir, kaybettiren nedir? Bunları toplantılarda mücadelenin pratik sonuçlarına bakarak somut tartışıyoruz. Geçmişte olmayan şeyleri şimdi yapıyoruz. Eleştiri ve özeleştiri var. Bu giderek de derinleşiyor. Böylece aslında kazandıran ölçüler, ilkeler, kadro ve parti ölçüleri ile devrimci yaşam ortaya çıkıyor. Bu bize şunu getti; gerçekten de demokratik komünalizmde derinleşmek gereklidir. Devrimci militanlıkta ölçüleri yükseltmek gerekiyor. Örgütlü çalışmada daha birleşik ve güçlü olmak lazımdır. Her kadro, yaşamda devrimci komünalizmi yetkince uygulamalıdır. Komünal yaşam ve kolektif çalışma olmalıdır. Gerçekten de militanca yaklaşılmalıdır. Yani her türlü devrimci çalışmayı militanca yapan, herhangi bir yaşamda gözü olmayan fedai ruh ve bilinç diyebileceğimiz bir çizgiye gelmelidir.

Örgütlük çok önemlidir. Dedim ya, hem HBDH içerisinde yer alan partiler kendi pratik çalışma ve örgütlenmelerini geliştirirlerken esas olarak da HBDH etrafında daha güçlü birleşerek bu çalışmaları eyleme sevk etmelidirler. Örgütlü çalışma, vuruş gücünü artırıyor çünkü. Bunlar gerçekleşirse önümüzdeki süreç daha büyük devrimci gelişmelere yol açacaktır. Bunlar gerçekleştiği ölçüde siyasi askeri mücadele büyüyecektir. İşte faşizm en alt sınıra, en dar noktaya gelmiştir. Aslında yarı yarıya düşürülmüştür. Kuşatılmış durumdadır. Artık tekmeyi vurup yıkmak lazım bu faşizmi. Öyle bir noktaya gelince HBDH de tekmeyi vuracak hale gelmek için önemli bir hazırlık düzeyi oluşturdu. Bunu pratiğe geçirme zamanıdır. Biz inanıyoruz; bu ikinci yılında HBDH önemli siyasi-askeri mücadeleler geliştirecek ve zaferler kazanacaktır. Büyük hamleler yapıp sonuçlar alacaktır. İkinci yıldaki hedefimiz de bu temeldedir. Bu konuda kararlı ve ısrarlıyız. Mücadele edeceğiz ve kazanacağız. Birbirimize bu anlamda inanıyoruz. HBDH içinde yer alan tüm örgüt ve partileri, onların yöneticilerini ve kadrolarını, tüm yoldaşları hem selamlıyor hem de faşizmi yıkıp Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan'ı oluşturacak mücadelede üstün başarılar diliyoruz.

■■■

KÜRTLER KAPİTALİST MODERNİTEYE MEYDAN OKUYOR

İSYAN ve ÖFKEYİ inşa etmek

Önder Abdullah Öcalan'ın fikir ve projeleri, dünya çapında tartışılmaya devam ediyor. Bu alandaki son ciddi çalışma, 14-16 Nisan 2017 tarihleri arasında Almanya'nın Hamburg kentinde üçüncüsü düzenlenen "Kapitalist Moderniteye Meydan Okumak" konferansı oldu.

Konferansın bu seneki sloganı, "Demokratik Moderniteyi Açığa Çıkarmak: Direniş, İsyan ve Yeninin İnşası" olarak belirlenmişti. Çünkü konferans, sadece tartışmak ve tespit etmek niyetinde değildi; tartışmalara damga vuran, üzerinde özellikle durulan nokta, "inşa etmek" oldu. Rojava Devrimi'nin inşa pratiği başta olmak üzere Kürt Özgürlük Hareketi'nin "Egemenlerden/iktidardan beklemeyeceğiz, ellerimizle inşa edip kabul ettireceğiz" yaklaşımının güç kazandığı, konferanstan anlaşılıyordu.

Önemli akımların temsiliyeti

Konferansta bir araya gelenler, dünya çapındaki önemli felsefe akımları, muhalif politik duruşlar göz önünde bulundurulduğunda önemli bir bileşim oldu. Bu bileşimin fikir alanındaki güçlü temsiliyeti, şüphesizdi. Bu temsiliyeti bir araya getiren, Önder Apo'nun açtığı güçlü kanal oldu; herkes bu imkanın yarattığı eksende katkısını sundu.

Konferans, sıklıkla dile getirilen bir enternasyonal gerçeğin fikri alandaki sağlamasını da ifade ediyordu; Kürtler, tüm insanlığın umudu haline geldi. Şu çok açıktı: Rojava olmasaydı; Kürtlerin ortaya çıkardığı özyönetimci, antikapitalist, komünalist model olmasaydı; "umut"tan bu denli güçlü bahsedilemeyecekti. "Kapitalist moderniteye meydan okumanın" formülünü Kürtler veriyordu; birçok kişi, bu formülün dünyanın farklı coğrafyalarına ve farklı mücadele başlıklarına nasıl uyarlanabileceği üzerine kafa yoruyordu.

Demokratik Konfederalizm, İspanya için de düşünülemez mi? Latin Amerika'nın kaosu için çözüm reçetesi hazırlanırken Rojava/Kuzey Suriye deneyiminden nasıl faydalanılabilir? Kürtler öncülüğünde şekillenen Demokratik Ulus modeli, yerkürenin başka yanlarında sürüp giden kimlik çatışmalarının da panzehiri olamaz mı? Bunlar tartışıldı.

Konferansın belirgin özelliklerinden biri de kadın yoğunluğuydu. Kadınlar, hem konuşmacılar hem katılımcılar içinde gözle görülür bir ağırlığa sahipti. Bu ağırlığın, Önder Apo'nun fikri öncülüğünde şekillenen Kürdistan Kadın Devrimi'yle bağlantısı şüphe götürmez.

Yüzünü Kürdistan'a dönerek umudu kollayanlar, ne geleceklerini ne de bugünlerini iktidara bağlamıştı; onlar, iktidarın kötücüllüğünden ve "bio-iktidarın" yaygınlığından bahsedip durmak, tespitlerle yetinmek değil, iktidarın sisteminde gedik açmak, soluk alınacak alanlar yaratmak peşindeydi.

Dünyanın farklı kıtalarından, farklı ülkeler ve bölgelerinden yüzlerce insan bir araya gelmişti. Erdoğan'ı, Trump'ı ya da Le Pen'i konuşmayacaklardı. Bunca insanı bir araya getiren neydi?

Sonra bir ses daha yankılandı salonda. Yaklaşık bin 200 kişi pür dikkat dinliyordu. Bazıları not alıyor, kimisi yapılan tercümeye odaklanıyordu. Bazıları sandalyelerde yer kalmadığı için yerde oturuyordu. Bunları bir araya getiren daha güçlü, daha heyecan verici ve daha ortak paydalar olmalıydı.

Hamburg Üniversitesi'nin büyük amfisinde yapılan açılış konuşmasında, "Nasıl yeniyi inşa edeceğimizi konuşacağız" diye vurguluyordu organizatörlerden biri. Yeninin inşası nasıl olacaktı, inşa edilecek olan proje neydi, kim katılacaktı, kim inşa edecekti, inşa için nasıl ve kime karşı bir mücadele yürütülecekti?

Dünyanın farklı yerlerinden araştırmacılar, sosyal bilimciler, yazarlar, aktivistler, sivil toplumcular ve teorisyenler, kendi sunumları ile kapitalizm canavarına karşı düşünsel üretimlerde bulundu.

Konferansın ilgi çekici oturumlarından biri de ilk oturumdu. "Kapitalist Uygarlığın Zihniyetini Parçalamak" başlığıyla gerçekleştirilen bu oturumda, hem kapitalizmin insanlık ve doğa için yarattığı tehditler hem de nasıl aşılacağı hakkında tartışmalar yürütüldü.

Mega makineden kurtulmalıyız

Oturumun moderatörlüğünü yazar Rahila Gupta üstlenmişti; ilk konuşmayı ise "Mega Makinenin Sonu" kitabının yazarı Fabian Scheidler yaptı. Binlerce yıllık toplumlar tarihine dikkat çeken Scheidler, erkeğin doğayı kontrol altına aldığını ve teknolojik ilerlemeyi yönettiğini söyledi; "Sistem, beş bin yıldır dünyayı yok ediyor… Kaotik bir geçiş süreci içinde olduğumuzu düşünüyorum. Size tehlikeyi tasvir edemem. Felaket senaryoları olabilir. Bu mega makineden kurtulmamız lazım."

Scheidler'e göre kaotik bir geçiş sürecini yaşıyorduk. Tehlikeyi tasvir edemiyordu ama bu 'mega canavar'dan kurtulmak gerektiğini vurguluyordu. Scheidler'e göre yeninin inşası için önümüzde iki örnek duruyordu: Rojava ve Chiapas modeli.

"Kapitalizmin Uyuşturucu Savaşı" kitabının yazarı, son yedi yıldır Meksika'da yaşayan gazeteci Dawn Palley ise sunumunu uyuşturucu savaşları üzerine gerçekleştirdi. "Korkunun İnşası ve İnsan Fazlalığı" başlıklı sunumunda Palley, Meksika'da yaşanan cinayetlere dikkat çekerek, uyuşturucu savaşının ABD tarafından finanse edildiğini söyledi. Kapitalizmin tüm insanları birer artı değer gibi gördüğünü belirten yazar, "Uyuşturucu savaşları da kapitalizmin halklara karşı açtığı bir savaştır" dedi.

Kapitalizmle ölme ve öldürmenin bir kültür haline geldiğini düşünen Kürt Halk Önderi Öcalan'ın avukatlarından Ebru Günay'a göre de, kapitalizm son demlerini yaşıyordu.

Gazeteci Ferda Çetin, özgürlüğe giden yol ile bilgi arasında bağ kuruyordu. Çetin, "Farkındalık ve uyanış aslında özgürlüğün kendisidir. Farkındalık ve uyanış için de bilgi ve düşünce gerekiyor" diyordu. Çetin'e göre her şeyden önce bilgi tekeli kırılmalı; insanlar kendi düşünce, yaratma ve eylem kapasitesini oluşturmalıydı.

Önder Apo'nun da bu konuya çok önem verdiğini kaydeden Çetin, sistemin yeni tüketim alanları yarattığını, medyanın da bu eksende göreve çağrıldığını, insanlara neye ihtiyaçları olup olmadığının bile sistemin söyler hale geldiğini belirtti ve ekledi; "Bilgi tekelini kırmak zorundayız."

Berlin Özgür Üniversitesi'nden siyasal bilimler öğrencisi Miguel Juaquin ise Önder Apo ile 20. yüzyılın önemli düşünürlerinden ve 'Yeryüzünün Lanetlileri' kitabının yazarı Frantz Fanon arasında paralellikler kuruyordu. Konu, 'anti-kolonyal devrim'di.

Antikapitalizm, Demokratik Modernite ve Demokratik Konfederalizm ile alternatif yaşam arayışları söz konusu olduğunda, Önder Apo, Prudhon, Bakunin, Marx, Fanon ve Bookchin bir araya geliyordu.

Öfke ve isyanı nasıl inşa edeceğiz?

Meksika'dan görüntülü bir mesaj gönderen Sosyoloji Profesörü John Holloway'a göre büyük acılar yaşıyorduk. Ama öfke ve isyan yapıcı bir şekilde inşa edilmeliydi. Holloway, bu inşaya Chiapas ve Rojava'yı örnek gösteriyordu.

Amerikalı anarşist teorisyen ve 2011'deki Occupy Wall Street hareketinin önemli isimlerinden David Graeber de Rojava modeli üzerinde duruyordu. 2014'te Rojava'yı ziyaret eden Graeber, Kürt Hareketi'nin farklı bir oyun yaratmaya çalıştığına dikkat çekiyordu. Rojava'dan bahsederken eleştirileri de vardı, devlet hiyerarşisini andıran bazı reflekslere işaret diyordu. Ama orada tabandan gelen bir Demokratik Konfederalizm olduğunun da altını çiziyordu. "Rojava'daki meclisler gerçek, bağırıp çağırıyorlar" diyen Graeber, Rojava'ya uygulanan ambargonun da bazı avantajları olduğuna dikkat çekiyordu. Graeber'e göre ambargo, insanları farklı alternatifler bulmaya ve yaratıcı olmaya zorluyordu.

Yazar Fuat Kav, devletsiz yaşanabileceğini ve devletsiz toplumun mümkün olduğunu anlatıyordu. Kav'a göre devlet ve demokrasi aynı yerde olamazdı. Uruguaylı sosyal hareketler uzmanı ve gazeteci Raul Zibechibir, çöküşe doğru giden bir uygarlık krizi konusunda uyarıyordu. Basit bir kriz değildi. Bu nedenle Zibechibir'e göre kapitalist olmayan bir uygarlık sistemi ya-

ratmak gerekiyor. Ya da diğer bir ifadeyle, tasavvur edilmeyeni düşünmek gerekiyor. Zira kapitalizm aşılabilirdi. Kapitalizm sürekli bir savaş haliydi. Kapitalist sistemler doğa karşıtı, toplum karşıtı ve kadın karşıtıydı.

Evet, bugün yaşanan ekonomik sorunlar, savaşlar, açlık, barbarlık, kapitalin krizleriydi. Kapitalizm, kriz yaratarak pazarlarını genişletiyordu.

Amed'in Sûr ilçesini ziyaret eden ve yaşanan yıkımı gören sendikacı Rolf Becker, artık içinde bulunduğumuz mülkiyet durumu ve zamanın değişmesi gerektiğini vurguluyordu.

Tıpkı Holloway'ın dediği gibi, "kapitalizm bizi yok etmeden biz onu yok etmeliydik." Kapitalizm ortak düşmandı, ortak mücadele edilmeliydi ve yeninin inşası birlikte olmalıydı. Hamburg'daki konferans, artık tartışmanın ötesine geçmek, örgütlenmek istiyordu.

Latin Amerikalı araştırmacı Carlos Pazmino da ilgi çekici bir sunumla oturumda yerini aldı; "Öcalan ve Bakunin: Bitmemiş Bir Tartışma"

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın çok güçlü fikirlere sahip olduğunu kaydeden Pazmino, Bakunin'in fikirlerinin de bir "eylem ideoloji" olduğunu belirtti ve ekledi; "Öcalan da sol deneyimlerin sentezini yapıyor."

Carlos Pazmino, anarşizmin teorisyeni ve filozof Bakunin ile Önder Öcalan arasındaki benzerliklere dikkat çekiyordu. Bunun üzerine bir tezi de vardı. Pazmino, Öcalan'ın Bakunin'in bıraktığı eksiklikleri tamamladığını belirtiyordu.

Babamın fikirleri Rojava'da biçim aldı

Önder Apo'nun, fikirlerinden faydalandığı, her zaman saygı ve sevgiyle andığı felsefeci Murray Bookchin'in gazetecilik yapan kızı Debbie Bookchin'de "Kapitalist Moderniteye Meydan Okumak" konferansının katılımcıları arasındaydı. Bookchin, "Alternatifleri Düşünmek ve İnşa Etmek" başlığıyla yapılan ikinci oturumun moderatörlüğünü üstlendi. Bu oturumda Özlem Ekinbaş, Haskar Kırmızıgül, Reimar Heider ve Xanim Engîzek, "yeni"nin nasıl kotarılabileceğini tartıştı.

Debbie Bookchin de konuşmasında Önder Apo'nun, babası Murray Bookchin arasındaki bağa dikkat çekti. Önder Öcalan'ın toplumdaki hiyerarşiyi kaldırmak, eşitlikçi bir toplumsallık inşa etmek istediğini belirtti ve devam etti; "Doğayla bir harmoni içinde yaşamamız gerekiyor. Toplumun ezildiği bu sistemin içinde kadınlar daha fazla eziliyor. Toplum, bir bütün olarak ele alınmalı; ancak böyle özgürleşebilir. Öcalan, buradan yola çıkarak bir model oluşturdu."

Rojava ve Bakurê Kurdistan'da yaşananların tüm dünyadaki toplumsal mücadeleler için önemli örnekler olduğunun da altını çizen Bookchin, babasını yad etti; "Babam bu fikirler için mücadele etti ama göremedi. Şimdi onun fikirleri, Rojava'da biçim alıyor; giderek daha fazla gerçekleşmesi de bizim işimiz."

Bookchin'in ardından Özlem Ekinbaş, "Bugünün Tarihini Görmek ve Anlamak, Geleceği Kurmak" başlıklı bir sunum gerçekleştirdi. Kürt Halk Önderi'nin tarihi evrensel boyutlarda ele aldığına dikkat çeken Ekinbaş, "O, şimdinin tarih, tarihin ise şimdi olduğunu söyler" dedi ve Önder Apo'nun başka bir sözünü daha hatırlattı: "Tarihsiz toplum olamaz. Mekanı belli olmayanın toplumsal gerçekliği de olamaz."

Ekinbaş'ın sunumuna, hazırladığı görsel öğeler de eşlik etti. Newala Çorî, Göbekli Tepe gibi tarihsel alanlara ilişkin Önder Apo'nun görüşlerini aktaran Ekinbaş, özgür toplumun ancak tarihin iyi kavranmasıyla yaratılabileceğine işaret etti.

Haskar Kırmızıgül, "Demokratik Uygarlığın Ruhu Jineoloji" başlıklı sunumunda jineolojinin "demokratik modernitenin ruhu" olduğunu kaydetti. Kırmızıgül, şunları söyledi; "Moderniteye yapılan eleştirileri sentezleyerek yola çıktı Öcalan ve bir alternatif yarattı. Bize sorgulamanın yanı sıra umudu da vaat etti. Demokratik modernitenin tarih boyunca devam eden bir nehir akışı olduğunu söyledi. Yapmamız gereken, jineolojinin ruhunu, demokratik modernitenin unsurlarını daha da görünür hale getirmek. Tarihsel nehir akışı nerede çatallaştı, nerede sapmaya uğradı? İşte jineoloji, bize bunu gösterecek. Jineoloji kendini 'yaşam ve kadın', 'doğa ve kadın', 'toplumsal doğa ve kadın' bağlamlarında ele alıyor. Tarihi de kadın eksenli inceleyeceğiz ve sosyal bilimleri dönüştüreceğiz."

Xanim Engîzek'in sunumunun başlığı ise, "Öz Savunma: Toplumun Nasıl Savunmasız Bırakıldığının Yapısal Çözümlemesi" oldu. Demokratik Ulus modelinin ulus devletin yarattığı sorunları çözebilecek bir alternatif olduğunu kaydeden Engîzek, "Bunun garantisi de öz savunmasıdır. Bu, tarih boyunca böyle olmuştur. Bütün canlılar kendini savunur" dedi.

Reimar Heider ise Önder Apo'nun milliyetçiliği "20. yüzyılın hastalığı" olarak nitelemesine dikkat çekti ve "Bence bu doğru bir tespit. Birinci ve İkinci Dünya savaşlarının nasıl çıktığını biliyoruz" dedi.

Êzidîler Öcalan'ın fikirlerini benimsedi

Egemenlikçi, devletçi siyasetin öteden beri en çok hedefliği halklardan biri olan Êzidîler, "Kapitalist Moderniteye Meydan Okumak" konferansının da gündemlerinden biriydi. Konferansa video yoluyla katılan Yekineyên Jinên Şengalê (Şengal Kadın Birlikleri, YJŞ) komutanlarından Zeynep Cûdî; "Êzidîler Önder Apo'nun felsefesini kabul etti ve kendini ona göre örgütlüyor" dedi.

Zeynep Cûdî, konferansın kendileri açısından da oldukça önemli olduğunu belirttiği konuşmasında şunları kaydetti; "Kapitalizm, toplumun kendine gelmemesi için elinden gelen her şeyi yapıyor. Toplumların yok edilmesi, kapitalizmin felsefesidir… Şu anda Şengal'de Önder Apo'nun felsefesi yaygın olarak kabul görmüş durumda. Temennimiz, herkesin bu felsefe doğrultusunda örgütlenmesidir. Êzidî halkı kendini Önder Apo'nun felsefesi doğrultusunda örgütlüyor. Öz savunma bunun için vardır. Aslında bu, Êzidî inancında da olan bir şeydir ve Şengal'de yeniden hayat bulması önemlidir."

Êzidî halkının nasıl yaşayacağına kendisi karar vermek istediğini de belirten Cûdî, "Kimsenin Êzidîler adına karar vermemesi gerekiyor. O gün Êzidîleri bırakıp kaçanlar, bunun kararını veremezler. Êzidîler, gelecekleri hakkında kendileri karar vermeli. YJŞ de bu temelde ordulaşmaya gitti, örgütlendi. Êzidî kadınlar, Önder Apo'nun felsefesine göre kendilerini örgütlüyor. Çünkü yapılan katliamlar kabul edilemez. Binlerce kadın, çocuk katledildi. Bu katliamlar sırasında ve ardından Başûrê Kurdistan hükümetinin geliştirdiği Şengal politikaları da kabul edilemez" diye konuştu.

Öcalan'ın kitapları...

Konferansın en ilgi çekici yanlarından biri, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın değişik dillere çevrilmiş kitaplarının dünyanın farklı ülkelerinden, bölgelerinden gelen insanlarla buluşması oldu. İtalyanca, İspanyolca, İngilizce ve Fransızca başta olmak üzere birçok dildeki Öcalan kitaplarına ilgi büyüktü. Kitap stantlarının organizatörleri, kitaplara ilginin her geçen yıl daha da arttığını gözlemlediklerini kaydediyordu.

■■■

Halklar devletçi zihniyete muhtaç değil

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Mustafa Karasu da Hamburg Üniversitesi'nde düzenlenen "Kapitalist Moderniteye Meydan Okumak" konferansında video yoluyla sunum yaptı. Konferansın ikinci gününün başlangıcında katılımcılarla paylaşılan sunum, yoğun ilgi ve dikkatle takip edildi.

Sorunların kaynağı olarak devletçi zihniyete dikkat çeken ve alternatifleri oluşturma çabasından bahseden Karasu Yoldaş, konferans ardından "Kapitalist Moderniteye Doğru Meydan Okumak" başlığıyla kaleme aldığı yazıda da aynı sorunlara dikkat çekti. Karasu'nun konferansta yaptığı sunumla aynı çerçevedeki yazısı şöyleydi:

"Kapitalist Moderniteye Meydan Okumak konferansının üçüncüsü gerçekleşti. Önder Apo'nun kapitalist moderniteye karşı demokratik modernite kuramını ortaya koyması bugün daha önemli hale gelmiştir. Kapitalist modernite bugün her alanda bir çözümsüzlüğü ve çıkmazı yaşamaktadır. Kapitalist modernitenin en ideolojik ve rafine temsilcileri olan sosyal demokratlar ve liberallerin her yerde iktidardan düşmeleri ve sert tedbirleri öngören sağ siyasi güçlerin iktidara gelmeleri, kapitalist modernitenin çıkmazda olduğunun kanıtıdır. Kapitalist modernitenin çıkmazı ne dönemseldir ne de kapitalist moderniteyle sınırlıdır. Sınıflı, sömürülü, devletli sistemin son temsilcisi olan kapitalist modernite şahsında tüm sınıflı, sömürücü, devletçi sistemin çıkmazı söz konusudur. Sömürücü sistem zaten bin yıllardır toplum üzerinde ağır bir baskı oluşturduğu gibi, toplumsal sorunları ağırlaştırmış, katbekat katmerleştirmiştir. Bugün kapitalist modernite en fazla da toplumsal sorunları ağırlaştırdığı için bir çözümsüzlük ve çıkmaz içindedir. Önder Apo'nun kuramında ise sorunları esas olarak toplumu güç yaparak çözme bulunduğundan, demokratik modernite kuramı tek doğru çözüm olarak alternatif haline gelmiştir.

Demokratik modernitenin alternatif olması artık somut hale gelecektir. Kapitalizm merkezlerinde liberal ve sosyal demokratların iflası sol güçlerin, demokratik modernitenin önünü açmıştır. Halkları ve emekçileri oyalayan sosyal demokratların ve liberallerin dönemi sona ermiştir. Sağ iktidarlar da sorunlara çözüm bulamayacağından, demokratik modernite, yani demokratik sosyalist güçlerin zamanı gelmiştir. Buna halkların zamanı denilmektedir.

Kuşkusuz kapitalizm, toplum düşmanlığını en üst düzeye çıkararak kendini zirveye ulaştırırken, aynı zamanda düşüşünü de kaçınılmaz hale getirmiştir. Artık toplum düşmanlığını daha ileriye götüremez. Toplumu her bakımdan isyan eder hale getirmiştir. Kapitalizmin zirveden düşmesi gibi, toplum açısından da dibe vurarak üste doğru çıkma dönemine girilmiştir.

Kapitalizmin tarih sahnesine çıkmasına kadar toplumculuk ve toplumsal değerler insanlığın yaşamında ağırlıklı yön olarak var olmaya devam etmiştir. Bu açıdan demokratik mücadele kaynaklarını, demokratik sosyalizm temelini sadece kapitalizme karşı mücadele dönemiyle sınırlamak köksüz kalmak gibi bir durum ortaya çıkarır. Devlet ve kapitalizm binlerce yıllık iktidar ve sömürüye dayanıyorken, demokratik modernite de kapitalizme karşı mücadelesini böyle tarihsel kaynaklara dayandırmak ve yürütmek gerekmektedir.

Her çağın hakim ekonomik, toplumsal, kültürel ve sosyal yaşamı o çağın moderniteleri olarak görülür. Moderniteler sadece ekonomik sistemle sınırlı bir tanımlama değildir. Ya da doğrudan bir ekonomik hakimiyet o çağın modernitesini yaratmaz. Kuşkusuz modernite en başta da kendisini ideolojik ve kültürel olarak hakim kılar. Bunları sadece üstyapı olarak ele alıp esas olarak ekonominin belirleyici olacağını söylemek yetersiz kalır. Kuşkusuz ekonomi önemlidir. Ancak çağın modernitesi ekonomik, toplumsal ve kültürel olarak bütünlüklü kendini hakim kılabilir. Bunun için de ideolojik hakimiyeti yaratmak önemlidir. Bu yaratılmadan bütünlüklü bir modernite ve yaşam sistemi oluşturmak mümkün değildir. Modernitenin ruhu ve harcı olmak, ideolojik ve kültürel etkinlikle mümkündür. Moderniteyi çağın modernitesi yapan ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, ideolojik etkenleri bütünlüklü ele almak çok önemlidir.

Reel sosyalizmin en büyük yanlışlığı, sadece kapitalizme karşı olunarak kapitalizmin alt edileceğinin sanılmasıdır. Kapitalizmin devlet, iktidar, endüstriyalizm, modası ve kültürü ile var olma gerçeği iyi görülememiştir. Demokratik modernite, yani sosyalizm yaratma iddiasında olanlar kendi kaynaklarıyla kapitalist modernitenin kaynaklarını karıştırmışlardır. Egemenlerin kullandığı araçlarla kendi modernitelerini yaratacaklarını sanmışlardır. Devlet ve endüstriyalizme karşı olunamayınca sonunda kapitalizme karşı çıkma amacının gerçekleşmesi sağlanamamış, devlet kapitalizmi konumuna düşme durumu ortaya çıkmıştır.

Bu açıdan kapitalizme karşı mücadeleyi sadece bir sınıf mücadelesi olarak görmek çok yetersiz bir yaklaşım olur. Kapitalizme karşı mücadeleyi esas olarak toplum mücadelesi olarak görmek lazım. Sınıf mücadelesi toplum mücadelesinin bir parçası olarak ele alınırsa doğru yaklaşılmış olur. Çünkü topluma saldırarak sınıflar yaratılmıştır. Bu açıdan sınıfları o durumdan çıkaracak olan da toplum mücadelesidir. Toplum mücadelesiyle işçiyi işçi olmaktan çıkarmak sosyalizmin esas mücadelesi olmalıdır. Sosyalizm zaten toplumculuktur, toplumu yaratmaktır. Bu açıdan yüceltilen işçi sınıfı değil toplum olmalıdır.

Toplumcu olmak her türlü sömürüye ve baskıya karşı çıkmaktır. Çünkü toplumsal sorunlar toplumun dağıtılmasıyla başlar. Bunun başlangıcı da kadın üzerindeki ataerkil hakimiyettir. Bizlerin amacı toplumsal sorunları çözmektir. Bu da toplumu yaratarak, toplumcu zihniyeti ve yaşamı her yerde hakim kılarak, toplumu sömürü ve baskının olmadığı çoklu bir olgu olarak ele almakla olur. Çoklu toplumda birçok iş bölümü olabilir. Bu iş bölümlerini de bir sömürü ve üstünlük etkeni değil, toplumsal bütünlüğü sağlayan olgular olarak görmek gerekir.

Devlete karşı çıkmadan sosyalistlik yapılmaz

Devlet karakteri ne olursa olsun toplumu dağıtır, parçalar. Bürokrasi öne çıkar. İş bölümleri bile bir üstünlük ve sömürünün etkeni haline gelir. Bu açıdan devlete karşı çıkmadan toplumculuk, yani sosyalistlik yapılamaz. Demokratik modernite kesinlikle devlete alternatif demokratik konfederalizmi esas almak zorundadır. Demokratik konfederalizm baskıyı da, sömürüyü de, endüstriyalizmi de, cinsiyetçiliği de ortadan kaldıracak demokratik toplumcu sistemdir. Halkın kendi kendini yönetme sistemidir. Gerçek demokrasidir. Sosyalizm de ancak böyle bir demokratik toplum ve demokratik konfederal sistemle gerçekleşir. Kapitalizm de ancak böyle ortadan kaldırılabilir. Demokratik komünal ekonomi, demokratik toplumla; demokratik toplum da ancak komünalizmle var olabilir. Bu yönüyle gerçek demokrasiyle sosyalizm özdeştir. Klasik sosyalizm literatüründe ifade edildiği gibi demokrasi bir devlet biçimi değildir; devletin alternatifidir. Devlet demokrasiyle aşılacaktır. Bunun da en iyi modeli demokratik topluma dayalı demokratik konfederalizmdir.

Devlete karşı olmak da bireycilikle değil, toplumculukla olur. Anarşistler devlete karşıdırlar ama birey özgürlüğü ve bireycilikle bu söylediklerini yapamayacak durumdadırlar. Devlete ve kapitalizme karşıtlık sadece ve sadece toplumculukla olur. Bu açıdan anarşistlerin devlet ve kapitalizm karşıtlığıyla Önder Apo'nun demokratik moderniteye dayalı devlet ve toplum karşıtlığını karıştırmamak gerekir. Önder Apo kapitalist moderniteye karşı alternatifini kapsamlı biçimde ortaya koymaktadır. Marks ve Engels'in kapitalizm karşıtlığını anlamlı bulmakla birlikte, teorik olarak yeterli ortaya konulmadığından sosyalizmin kapitalizm karşısında zaferi sağlanamamıştır. Önder Apo ise yüz elli yıllık yaşanan tecrübeyle kapitalist moderniteye nasıl alternatif olunacağını kapsamlı biçimde ortaya koymuştur. Kadın sorunu, endüstriyalizm, devlet, sınıf ve toplum gerçekliklerini kapsamlıca değerlendirmiş, çözüm yollarını ortaya koyarak alternatif sistemi yaratmıştır.

Kapitalizmin çöküşünün kaçınılmaz olduğu günümüzde demokratik modernite kuramının tüm toplum savunucuları tarafından kapsamlıca incelenmesi, pratiğe geçirilecek biçimde politikasının yapılması gerekir. Bu da tabii ki örgütlülük ve eylemle olur. Tüm toplumcu güçlerin ve sistem karşıtlarının bir araya getirilip kapitalist modernite güçlerine yönlendirilmesiyle olur.

Bir daha vurgulayalım, artık devletsiz, patronsuz, ağasız, "karısız", "kocasız" bir dünyayı düşünmenin zamanıdır. Devletsiz yönetim, patronsuz, ağasız bir ekonomik yaşam, ''karısız'', ''kocasız'' özgür eş yaşam gerçekleştirilebilir. Artık egemenlerin bu konuda yarattıkları ideolojik egemenlikleri yıkmak, özgür düşünmek, bu temelde neolitik toplumdan bugüne var olan demokratik uygarlığı demokratik topluma dayandırarak yeniden güncelleştirmenin zamanıdır."

■■■

Referandumdan özyönetim sistemi çıkmıştır

Şiyar Amed

Halkı iktidar aracı olarak gören ve en tehlikeli şekilde kullanmaktan çekinmeyen bir iktidarın sadece bir puanlık farka dayanarak her türlü faşizan yasayı çıkarmaktan ve buna dayanarak kendini kurumlaştırmaktan geri durmayacağı açıktır. Bu durum karşısında referandum kampanyasında yakalanan ivmenin hız kesmeden sürdürülmesi ve giderek birleşik halk devrimine gidecek sürecin örülmesi için tüm demokrasi güçlerine tarihi bir sorumluluk düşüyor.

Dünya devrimler tarihinde öyle kritik süreçler ve anlar vardır ki, adeta devrimin kaderini belirleyecek nitelikte olmuşlardır. Kürdistan Devrimi kritik süreçler ve anların toplamı şeklinde devam etmektedir. Öyle büyük bir mücadele düzeyi sağlanmıştır ki ideolojik, siyasi, askeri, toplumsal tüm alanlarda birbirini tamamlayan çok zengin mücadele yöntemleri sayesinde tüm kritik süreçlere yanıt verilmektedir.

Her anı olağanüstü olan bu devrim sürecinde gerilla mücadelesi esas olmakla birlikte Bakurê Kurdistan'da legal siyasal alanın seçim ve referandum süreçlerinin de önemli bir rolü olmuştur. Önder Apo'nun Türkiye ve Kürdistan halklarının birleşik mücadelesi için öngördüğü çalışmalardan biri olarak gelişen legal siyaset alanında Türkiye gündemine girilmiş, gündem belirleyen konuma da gelinmiştir. Legal siyaset, Uluslararası Komplo'ya karşı Önderliğin tedbirlerinden biri olarak daha fazla geliştirilmiştir. Bu sayede özel savaş merkezlerinin uygulamaları boşa çıkarılmıştır. Bu alanla yoğunca ilgilenmesinin ve komplo güçlerince mutlak tecride alınmasının da böyle bir anlamı vardır.

Siyaset, fırsatlar, yanlışlar ve referandumun anlamı

Önderlik duruşu her koşulda çözüm üretmiş, mücadelenin en zor anlarında nefes aldırtmış ve zafere gözünü diken halk gerçekliğini yaratmıştır. Legal siyasette halkın değerlerine sahip çıkması ve geri adım atmaması da bu gerçekliğin ifadesidir.

İmralı koşullarında diyalog yollarını devreye koyan Önder Apo siyasi çözüme fırsat sunmuş, ancak AKP istismarcılığı bu sürece tamamen tasfiye amacıyla yaklaşmıştır. Buna rağmen 7 Haziran genel seçim sürecine girdiğinde Önder Apo en az yüzde 15 oy alınabileceğini belirtmişti. Birçok çevre buna inanmasa da ortaya çıkan sonuç Türkiye'yi sarsacak nitelikteydi. Oy oranı yüzde 13'ü geçmiş ve AKP iktidardan düşürülmüştü. Daha da önemlisi üçüncü parti olarak TBMM'ye giren HDP Türkiye yönetimine ortak olacak noktaya gelmişti. Fakat siyasette ana cevap olacak esneklik yakalanamayınca ortaya çıkan fırsatlar da yeterince değerlendirilemiyor.

Seçim başarısını kalıcı hale getiremeyince Erdoğan darbe yoluna girmiş, seçimi geçersiz kılıp 1 Kasım'da tekrar AKP iktidarını kurmuştur. Darbeye rağmen HDP barajı aşarak yine başarı sağlamış ancak henüz seçim gelmeden AKP darbe rejimini kurumlaştıracak savaşına başlamıştır. Bu savaş kararının çok önceden alındığı da bilinmektedir.

AKP'nin dayattığı savaşa gerillanın üstün vuruş gücüyle ve şehirlerde özyönetim direnişiyle cevap verilmiş, neticede AKP tüm Ortadoğu politikalarında kaybeder noktaya gelmiş, çöküşe doğru gitmiştir. Çöküşünü durdurmak için MHP ile ittifak yaparak 16 Nisan referandumuna sarılmıştır. Başkanlık sistemini gündemleştiren Erdoğan buna karşı oluşan tepkilerle geri adım atmak zorunda kalmış ve diktatörlüğünü, 'Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi' şeklinde adlandırmak zorunda kalmıştır.

Referanduma da açık bir darbe rejimi altında girilmiştir. Bu durum Hitler'in faşist askerlerince kurulan futbol takımına karşı, faşist hakemlere rağmen sahaya çıkmayı anlatan 'Zafere Kaçış' filmini anımsatmaktadır.

'Zafere Kaçış' filmi ikinci yarıda kazanmayı anlatıyor

İkinci Dünya Savaşı sırasında esir düşen müttefik askerleri bir futbol takımı kurmuştur. Nazi subayları propaganda yapmak için onları halka açık bir stadyumda kendi takımlarının karşısında maça çıkarır. Meşhur Pele, filmde röveşatayla attığı gollerle; Rambo karakteriyle tanınan Stallone ise kaleciliğiyle filmde göz doldurur. Tüm çabalarına rağmen ilk yarıyı kazanamazlar çünkü hakemler faşist olduğundan açıkça taraf tutarlar. Zor bir maç olur.

Öte yandan takım devre arasında soyunma odalarından firar etme planı yapmıştır. Fakat faşizme karşı maç sahasında kazanmak adına tüm ümitlerin bağlandığı bu firardan vazgeçip kazanmak için sahaya çıkarlar. Faşist hakemlere rağmen maçı kazandıkları gibi seyirciler galeyan halinde sahaya inip takımı aralarına alarak kaçırıp kurtarırlar.

Hakemlerin faşist olduğu referandumda ilk yarı 16 Nisan'a kadar olan süreçti, ikinci yarı ise referandum sonrasıdır. Süreç devam etmektedir.

Referandumdan çıkan sonuçla AKP-MHP ittifakı güç-bela iktidarda kalabilmiştir. Şaibeli olan oylamalar hiç şaibe taşımasaydı bile mevcut sonuçla meşru bir anayasa yapılamayacağı açıktır. Ancak AKP-MHP ittifakı bu 'burun farkı' sonuca dayanarak kendini yaşatmaya çalışacaktır.

Halkı iktidar aracı olarak gören ve en tehlikeli şekilde kullanmaktan çekinmeyen bir iktidarın sadece bir puanlık farka dayanarak her türlü faşizan yasayı çıkarmaktan ve buna dayanarak kendini kurumlaştırmaktan geri durmayacağı açıktır. Bu durum karşısında referandum kampanyasında yakalanan ivmenin hız kesmeden sürdürülmesi ve giderek birleşik halk devrimine gidecek sürecin örülmesi için tüm demokrasi güçlerine tarihi bir sorumluluk düşüyor.

Faşizmin en yoğun saldırılarının geliştiği son iki yıllık süreç göstermiştir ki, direnmek zafere giden yolu açmaktadır. Yine bu süreç başarıya olan inancın önemini çok çarpıcı şekilde ortaya koymuştur. Özyönetim direnişleriyle gelişen süreci tartıştıran ve anlamak istemeyen yaklaşımlara karşın halkın direngenliği engel tanımamış, iradesini başarıya olan inancıyla bilemiştir. Referandumda AKP-MHP'yi sadece bir puanlık farka mahkum eden sonuç bu inançla sağlanmıştır.

Referandumun bölgeler ve iller düzeyindeki sonucu da çok çarpıcı olmuş, Kürdistan topyekün hayır demiş, özyönetim anlayışı onay gördüğü gibi büyük bir onurla bayrak kaldırmıştır.

Zaferin sembolü Dersim olmuştur

Bakurê Kurdistan genelinde hayır denilmiştir ancak birkaç merkezde nispeten daha az hayır çıkmasının sebeplerini de kendi yetmezliklerimizde aramalıyız. Buralardaki halk gerçekliğinin AKP-MHP faşizmine evet demeyeceği biliniyor. O halde bu yetersiz sonuçların nedenlerini bulmak ve gidermek de en başta siyaset kurumuna düşmektedir. Buralarda bile beklenen düzeyde olmasa da hayır oyunun çıktığı da unutulmamalı, bu yönlü emekler boşa sayılmamalıdır.

Kürdistan genelinin tutumunu bu referandumda Dersim temsil etmiştir. Yakılıp yıkılan ve göçe zorlanan Şirnex, Colemêrg ve Amed gibi merkezler de elbette önemli başarılar sağlamışlardır. Fakat bugün AKP-MHP ittifakının temsil ettiği soykırım rejimine karşı en yüksek oyun Dersim'den çıkması oldukça manidardır.

Dersim soykırımın her türlü yöntemle, en vahşi şekilde uygulandığı yerdir, adeta tüm Kürdistan'ın soykırımdan geçirilmesinin sembolüdür. Buna karşı referandumda yüzde 80'i geçen bir oranla faşizme hayır demiş olması soykırım rejiminin tarihi yenilgisi anlamına gelmektedir.

AKP-MHP faşizmine Dersim halkının verdiği yanıt Elîşêrlerin, Seyîd Rizaların, Sakine Cansızların ölümsüz ruhlarına verilen selamdır, katilinden hesap sormadır, tarihi bir intikamdır.

Dersim halkının yanıtı, tüm Kürdistan'ın yanıtıdır, ölüm fermanına karşı zafer andıdır.

Şimdi zaman Dersim zamanıdır. Zaman Kürdistan zamanıdır. Rojava'da destanlar yazan kahramanlığın zamanıdır. Şengal'i onur kalesine çeviren fedailiğin zamanıdır.

Zamana gerillanın verdiği yanıt Amed'in ortasında inşa edilmiş soykırım

Hakemlerin faşist olduğu referandumda ilk yarı 16 Nisan'a kadar olan süreçti, ikinci yarı ise referandum sonrasıdır. Süreç devam etmektedir. Referandumdan çıkan sonuçla AKP-MHP ittifakı güç-bela iktidarda kalabilmiştir. Şaibeli olan oylamalar hiç şaibe taşımasaydı bile mevcut sonuçla meşru bir anayasa yapılamayacağı açıktır. Ancak AKP-MHP ittifakı bu 'burun farkı' sonuca dayanarak kendini yaşatmaya çalışacaktır.

merkezi olan emniyet müdürlüğü ve çevik kuvvet polisinin altını oyarak havaya uçurmak şeklinde olmuştur. Kürt halkı referandumda verdiği her hayır oyuyla gerillanın bu muazzam eylemini selamlamıştır. Faşizm gerekli mesajı almıştır.

Sürecin karakterini AKP-MHP'nin bir puanlık farkı değil halkın direngen hayır duruşu ve gerillanın vuruş gücü belirleyecektir.

Referandumdan sonrası birleşik demokratik devrimdir

OHAL koşullarında faşizmin tüm saldırılarına karşı Kürdistan ve Türkiye halklarının referandumdan aldığı sonuç zafere olan inancı pekiştirmiştir. Halklarımızın ortak devrimini yapmanın zamanıdır. Bu konuda tereddüt olamaz.

Gezi direnişi Türkiye'deki devrimci potansiyeli göstermişti, yine bu yılın 8 Mart kutlamaları da Türkiye'de direnen kadının gücünü göstermiştir. Kürdistan direnişi tüm toplumsal kesimlere moral ve cesaret kazandırırken referandumun sonucu da örgütlü direnişin zafer yaratacağını göstermiştir. Halklarımızın birleşik devrim mücadelesine ivme kazandıran bir referandum süreci yaşanmıştır. Şimdi bunu zaferle taçlandırmak için tüm alanları devrim ruhuyla ayaklandırmak gerekiyor.

Devrim perspektifi olan tüm hareketlerin kesin sonuç için çalışması bu yılı devrim yılına çevirebilir. AKP-MHP iktidarını zayıflatmak değil, yıkmak gerekiyor. Bu süreç göstermiştir ki faşizm tümden yıkılabilir. Bunun iç ve dış koşulları fazlasıyla vardır. Emperyalizmin Türkiye'yi kullanma ihtiyacı Erdoğan'ın iktidarda kalmasına yarayabilir fakat bundan öteye geçmez.

Ne Erdoğan bir zamanlar olduğu gibi Ortadoğu liderliğine soyunabilecek, ne de Türkiye model ülke olabilecek durumdadır. Zor bela iktidarda kalma karşılığında kullanımlık malzeme derekesine düşmüşken faşizmin güçlü olduğundan bahsedilemez. Avrupa'dan da eskisi kadar soykırımlarına destek bulamamaktadırlar. Partilerini şantaj ve baskıyla bir arada tutmaktadırlar. Her şey faşizmi devirmeyi, varlıklarına mutlak son vermeyi emreder hale gelmiştir.

Özel savaş yöntemleriyle yapacakları manevralara karşı halkı sürekli bilinçli kılmak ve eylem gücünü örgütlemek sürecin başarısı için şarttır. Bu işe inananlar öncülük rolünü oynayacaktır.

Ortadoğu devrimine inananların zamanındayız

Mücadele tarihimizin her aşaması kendi karakterine uygun kadro düzeyi ve performansını yakalamayı gerektirmiştir. Her aşamanın kadro profili aynı değildir. Örneğin 1980 öncesi süreç kadrodan inanç, azim ve ideolojik propaganda çalışmalarında yetkince hareket etmeyi istemiştir. Faşist cunta karşısında eyleme geçen, gerillalaşan kadro önem kazanmıştır. Profesyonelleşme süreci de denilebilir. Uluslararası Komplo sürecinden sonra kadro daha donanımlı hale gelmek zorundaydı. Önder Apo'nun İmralı koşullarına rağmen eğitici çabaları hep bu yönlü olmuştur. Her türlü gelişmeye anında yanıt verebilen kadro düzeyini yakalamak esastır. Günümüzde demokratik Ortadoğu devrimine öncülük yapmak iddiasını taşıyan bir hareketin kadrolarından istenenler elbette çok daha kapsamlıdır.

Öncelikle demokratik ulus zihniyetine kavuşmak tüm halkların ortak mücadelesini yürütmek adına tartışmasız bir öneme sahiptir.

Kobanê Direnişi enternasyonalist devrimciliği bir kez daha tüm görkemiyle açığa çıkarmıştır. Hele ki Üçüncü Dünya Savaşı içindeyken Ortadoğu halklarının kurtuluş umudu olmak, her türlü yerel, dar, azla yetinen anlayış ve söylemi köklü olarak terk etmeyi gerektiriyor.

Unutmayalım ki, Kürdistan sadece Kürt halkının yurdu değil, Kürdistan Devrimi de sadece bir ülkenin devrimi değildir; Ortadoğu ve giderek tüm insanlığın kurtuluş mücadelesine girişen, kapitalist moderniteye karşı demokratik modernitenin zaferi için savaşan bir hareketin kadroları bu iddiaya göre bilinç, inanç, iddia ve zafer ruhunu taşımak zorundadır. Geçmişte olduğu gibi yakın zaman direnişleri de kanıtladı ki, zafer inancı olmayandan kadro çıkmıyor ve böyleleri düşmekten kurtulamıyor.

Referandum sürecine gelinceye dek Bakurê Kurdistan'daki kadro duruşu çok tartışılır halde olmuştur. Bir yanda kahramanca direnenler, bir yanda inancını yitirerek ihanet yolunu seçenler ve bir de arafta kalanlar! Aslında sürecin keskin karakteri netleştirici olmuştur. Kendini dar sınırlara ve kurumlara hapseden, halktan ve devrimci yaşamdan uzaklaşan kadro, direniş gerçekliğiyle karşılaşınca adeta çarpılmış; neye, nasıl öncülük yapacağını bilemez hale gelmiş ve kopuşu yaşamıştır. Kimisi bitmişliğini ilan ederek, kimisi halkın mahşeri direnişi anında güvenlik gerekçesiyle görev alanlarını terk ederek… Fakat buna karşın Sêvê'ler, Zamani'ler gibi şahadete ulaşanlar ve direnmeyi esas alanlar da az değildi. Nihayetinde en eşitsiz koşullara rağmen tarihin en büyük direnişlerinde rollerini oynamışlardır.

Eğer referandum öncesindeki özyönetim direnişlerinde her alandaki kadrolar sorumluluklarını yerine getirmiş olsalardı referanduma kalmadan faşizm yenilgiye uğratılırdı. Şimdi aynı hatalara mahal vermeyecek bir kadro ve öncülük duruşuyla sürecin devrimci görevleri yerine getirilebilir. Kabul edilmiş her hata kazanılmış bir zafer olarak ele alınırsa suçlarımız bile bizi erdemli olmaya yöneltebilir; eğer ders çıkarmasını bilirsek. Yoksa her hata, ders çıkarılmayan her olay, her süreç sadece yenilgiye ve yenilgili ruh hallerinin derinleşmesine, arsızlığa, vicdansızlığa yol açar ki, bu sadece kadroluktan düşüş değil insanlıktan kopuş anlamına gelir.

İnsanlığımız toplumsallığımızdan geliyor. Toplumsallığımız PKK kimliğinde temsil ve anlam bulmuştur. PKK yeni toplumsallığımızdır. Onun ilke ve ölçülerine uymayan her anlayış ve davranışla kavgamız büyük olmadıkça süreçlerin hakkını veremeyiz. Süreç özyönetim direnişlerini zafere taşıma sürecidir. Geçmişin hatalarını tekrarlamadan devrimci halk savaşını rotasında yürütüp halkın onurlu duruşuna gereken yanıtı verebiliriz.

Referandum sandıklarında Kürdistan'ın hayır demiş olması demokratik özerkliğe, özyönetim sistemine halkın verdiği yüksek desteği göstermektedir. Yine Avrupa başta olmak üzere, yurtdışı sahalarında kadroların da öncülüğünde gece-gündüz demeden halkın seferber olması muazzam bir güç birikimine yol açmıştır. Bu güce dayanarak Kürdistan Devrimi'nden Ortadoğu devrimine ulaşacak bir süreci geliştirebiliriz. Referandumu bir puanlık farkla kotardığını düşünen faşizmi yıkmak an meselesi olup Ortadoğu devrimine yürüyoruz.

Ortadoğu devrim ruhuyla kuşandığımızda önümüzde bir engel kalmayacaktır. Faşizme bu şekilde cevap verebilir, zindanlardaki yoldaşların direnişini bu şekilde sahiplenebilir ve devralabilir, Önder Apo'nun 18 yıllık esaretine bu şekilde son verebiliriz. PKK zafer hareketidir. Önderlik zafer Önderliğidir. Zafere inananlardan oluşan kadrolar topluluğu direnen Ortadoğu tarihinin Mazdeki, Hürremi, Babeki hareketlerinde olduğu gibi tüm halkların özgürlüğü için savaşacaklar ve mutlaka zaferi yaratacaklardır.

■■■

Eğer referandum öncesindeki özyönetim direnişlerinde her alandaki kadrolar sorumluluklarını yerine getirmiş olsalardı, referanduma kalmadan faşizm yenilgiye uğratılırdı. Şimdi aynı hatalara mahal vermeyecek bir kadro ve öncülük duruşuyla sürecin devrimci görevleri yerine getirilebilir.

Bu devirde böyle insanlar kalmış mı?

Gerillanın yeri yurdu belli değil. Hele bir de düşman tarafından parçalanmış Kürdistan'ın gerillası olunca ne zaman hangi eyalette, hangi bölgede ve hangi parçada olduğunuz belli olmaz. Çünkü her dört parçada da Kürtlerin yiğit çocukları gerillacılık yaparak özgürlüğün peşinden gece gündüz, kar çamur demeden koşuyorlar. Bir gün Cûdî'de, bir gün Mereto'da, bir gün Binboğalar'da, bir gün Andok'ta, bir gün Bandozlar'da, bir gün Munzurlar'da, bir gün Ağrı dağında, bir gün Helgort'ta, bir gün Şaho'da olabilirsiniz. O yüzden Botan, Dersim, Güneybatı, Başûr derken birde baktık Rojhilat'ta gerillacılık yapmaya başladık. Ama Rojhilat'ı çok fazla bilmiyorduk. Açılım yapmadan önce alan keşfini yapmak, alanı biraz tanımak, ilişki oluşturmak gerekiyordu.

Bunun için 2004 yılında yaklaşık on kişilik bir grup arkadaşla Merîwan alanına geçtik. Alanı tanımıyorduk. Daha önce iki arkadaş keşif amaçlı gidip bir süre kaldıktan sonra geri gelmişlerdi. O arkadaşların kuryeliğinde alana yaklaşık bir aylık bir yürüyüşle ulaştık. Geçtiğimiz her yeri tanımaya çalışıyorduk. Nerede üslenebiliriz, nereleri nokta olarak kullanabiliriz diye tepe tepe, kaya kaya her yeri en ince ayrıntısına kadar ustalıkla gözden geçiriyor, adeta geleceğin gerillacılığına ön hazırlık yapıyorduk. Alana vardık. Daha önce bilinen, gerillanın kaldığı bir alan olmadığı için gidebileceğimiz herhangi bir nokta da yoktu. O yüzden alanda her şey yeniydi. Nokta olarak kullanacağımız yerleri de önce biz kalıp deneyeceğiz, bizden sonra gelecek olan arkadaşlarımız için imkan oluşturacağız. Gitmeyi hedeflediğimiz alana vardık. Ama nerede kalacağız diye düşünmeye başlamıştık. Sonunda Merîwan şehir merkezine yakın bir tepenin ortasındaki küçük bir vadiye çıktık. Burayı nokta olarak kullanabilirdik. Vadi cennet parçası gibiydi. Her yanında doğal su kaynakları vardı ve sık ormanlıklı bir yerdi. Vadinin içlerine doğru ilerledikçe cenneti soluduğumuz hissine kapıldık. Sanki doğa bu vadiyi binlerce yıldır bizim geleceğimiz günü düşünerek hazırlamış, bugün de bize armağan edercesine sunmuştu. Kalmak için vadinin yamacındaki ormanın içine doğru yürüdükçe uygun bir yer için de etrafımızı gözlüyorduk. En uygun yeri bulunca mola verdik.

Geceyi orada geçirdik. Alt tarafımızda yeşillik bir alan görünüyordu. Vadinin güzelliği ve sulaklığına bakılırsa köylülerin buralarda bir şeyler ekmiş olabileceği üzerine yorumlar yaptık aramızda. Az ötemizde yeşillik bir alan gözümüze çarptı. Ne ekili olduğu belli değildi ama ekili bir alan olduğu belliydi. Ancak ne ektiklerini bilmiyorduk. Sabahın ilk ışıkları henüz vadimizi aydınlatmadan uyanmıştık. Yeni geldiğimiz bir alan olduğu için her türlü askeri tedbirimizi almamız gerekiyordu. Soğuk, buz gibi sulara dokunup ilk çayımızı da içince Rojhilat'ın tarihiyle olduğu kadar doğasıyla da ne kadar bize ait olduğuna bir kere daha ikna olduk. Dün akşamdan gördüğümüz yeşillik alan tekrar dikkatimizi çekmişti. Biraz daha dikkatli bakınca, tarlaya yonca ekili olduğunu anladık. Çok geçmeden köylülerden birkaç kişi yoncalarını biçmek için görüş mesafemizdeki tarlalarına geldiler. Gelen köylülerden birinin oldukça yaşlı olduğu uzaktan dahi anlaşılıyordu. O da tek başına yoncasını biçmeye gelmişti. Ot ve yoncalarını biçmek için gelen köylüler tırpanlarla çalışmaya başladılar. Olduğumuz yerden onları izliyorduk. Gördüğümüz ihtiyar ise tarlasını tek başına biçmek için tırpanını almıştı eline. Bir öyle bir böyle sallıyordu tırpanını. Ama bu oldukça güç ve emek isteyen işi yapmak kolay değildi elbette. Bir iki salladıktan sonra durup soluklanıyordu. Ama ısrarla tekrar tırpanı eline alıyor, yeniden başlıyordu. Koca tarlayı tek başına biçmek zorunda kaldığı belliydi. Dönüp arkadaşlara baktığımda benim dışımda ona bakan başka arkadaşların da olduğunu gördüm. Hepimizin dikkatini çekmişti. Ve hepimiz de adamın o haline üzülmüştük. Akşama kadar biz arada işlerimizi yaptık, bizim ihtiyar da tırpanını salladı, yemyeşil yonca tarlasına. Akşam olduğunda bir metre kadar bir yeri bile biçememişti. Tarlanın hemen kenarına kondurduğu holik dediğimiz gölgelikte soluklanıyordu arada. Öğle arası gidip orada oturdu. Genç bir kadın geldi yanına az sonra. Ona çay yaptı, yemesi için de bir şeyler hazırladı. İhtiyar yemeğini yedi, çayını yudumladı. Bu arada ona yemek hazırlayan genç kadın da gitti. Gün boyu göz takibimizdeydi ihtiyar. Akşam olunca tırpanını, kap kacağını götürüp sakladıktan sonra gitti. Onlar gittikten sonra biz de kaldığımız yerden çıkıp suyun başına indik.

Ay ışığı vardı. Dolunay vaktiydi. Dolunaylı geceleri şehirlerde yaşayanlar bilemez. Dünya adeta Ay ile yeniden aydınlanır. Öyle bir parlaklığı vardır ki ay ışığının, güneşin ışığından farklıdır elbette ama geceyi aydınlatan güneş gibi ışığını salar dört bir yana. Arkadaşlara dönüp, "Heval içinizde tırpanla ot biçmesini bilen var mı?" diye sordum. İki arkadaş, "Biz biliyoruz" dediler. "Bu gece de buradayız. Gün boyu hepimiz o ihtiyarı izledik. Kimi kimsesi yok yardım edecek. Böyle giderse ihtiyar yoncasını kışa kadar bitiremez. Ona yardım etmemiz gerekiyor. O tırpanı çıkarıp getirin, yaşlı adamın gün boyu uğraştığı yonca tarlasını biçin" dedim. O iki arkadaş gidip önce tırpanı çıkarıp getirdiler, sonra da yoncayı biçmeye başladılar.

Diğer arkadaşlar da suyun başına oturdular. Kimi yüzünü yıkıyor, kimi ayaklarını, kimi çoraplarını yıkıyordu. Bir süre sonra bir gece önceden kaldığımız noktaya gitmeye hazırlanırken o iki arkadaşa, "Heval siz sabaha kadar yoncayı biçersiniz" dedim. Halk için canını veren gerillalar olmanın bilinciyle severek ve isteyerek çalışmaya devam ettiler. Biz ise noktamıza tekrar geri döndük.

Tarla çok büyük bir yer değildi ama sabaha kadar da bitecek kadar küçük değildi. Sabaha doğru tırpanı aldıkları yere koyduktan sonra onlar da yanımıza, noktaya geldiler. Yonca tarlasının yarısından fazlasını biçmişlerdi. Sabah oldu, köylüler tarlalarına geldiler. Ben de dürbünü aldım, bizim ihtiyarı izlemeye başladım. Yoncasının biçildiğini görünce ne yapacak diye merak ediyordum. Tarlaya girmeyene kadar dışarıdan tarlanın biçildiğini fark etmedi. Tarlaya girince olduğu yerde kalakaldı. Etrafına baktı, yukarılara baktı, kimse görünmüyordu. Başını gökyüzüne doğru kaldırdı önce. Ardından iki elini kaldırarak dua etti. Duadan sonra yine etrafına baktı, bakındı yine kimseyi göremedi. Gitti tırpanı sakladığı yere bak-tı. Tırpanının da yerinde olduğunu gördü. Çaydanlığını, şekerini kontrol etti. Çıkarıp baktı, geri yerlerine bıraktı. Geri döndü. Biçilen yere baktı; tarlanın ortasında ayakta kaldı bir süre. Ardından olduğu yere oturdu. Yaklaşık bir saat kadar öylece orada oturdu. Hiç hareket etmiyordu. Nasıl bir duygu yoğunluğu içindeydi acaba? Bir süre daha geçtikten sonra kalktı, gölgelik olarak kullandığı holikin altına gitti, orada oturdu. O gün hiç elini tırpana sürmedi. Biz de oturmuş, onu izliyorduk. Öğlen arası; daha sonra kızı olduğunu öğrendiğimiz o genç kız yine geldi. El kol hareketleriyle hararetli bir şekilde ona bir şeyler anlattı. Ellerini yine gökyüzüne doğru kaldırdı, sağına soluna bakındı. Ardından kızı bir şeyler söyledi. Öğle yemeğini tam yemeden kızıyla birlikte kalkıp gitti. Akşam olunca biz yine yerimizden çıktık. Kendimizi suyun başına bıraktık. Bir grup arkadaşı yakın köylere göreve gönderdik. Bir önceki akşam yonca tarlasını biçen arkadaşlar da yarım bıraktıkları işi tamamlamak üzere yeniden tırpanları alıp, tarlaya çalışmaya gittiler. Ben ve iki arkadaş da arazi keşfine çıktık. Ay ışığı olduğu için arazi keşfi yapılabiliyordu. Bir süre sonra suyun başına döndük. Göreve gidenler de gelmişti. Noktaya çıktık. Yonca biçen arkadaşlar da sabaha karşı tarlayı bitirip geldiler. Bir de biçtikleri yoncayı bir yere toplamışlardı. Hava aydınlanınca yine dürbünü aldım. İhtiyarımız bu sefer ne yapacak bakalım, dedim kendi kendime. Güneş daha doğmadan ihtiyar köyden gelen yolda görünmeye başladı. Tarlanın yakınlarına gelince bu kez daha tarlaya ulaşmadan uzaktan pür dikkat tarlaya bakmaya başladı. Bu sefer tarlanın hepsinin biçildiğini gördü. Yine dünkü hareketlerin aynısını tekrarlayıp durdu. Tarlanın içinde aşağı yukarı gidip geldi bir süre. Bir şeyler bulmak için yere bakıyor, bazı yerleri inceliyordu. Anlam veremediği bu esrarengiz olay karşısında tek çare olarak yeniden ellerini açıp dua etmek kalmıştı ihtiyara. Tarladan çıkıp az yukarı tarafta yonca biçmeye devam eden komşusunun yanına gitti. Komşusuna birkaç şey anlatınca, o da ot biçmeyi bıraktı. Elinden tutarak onu tarlasına getirdi. İkisi tarlanın içine girdiler. İhtiyar durmadan komşusuna bir şeyler anlatıyordu. Bu sefer komşusuyla birlikte ellerini havaya kaldırıp indirmeye başladılar. Komşusuyla birlikte onun tarlasına döndüler. Komşusu yonca biçmeye devam etti. O da orada oturdu. Akşama doğru, "Gidip bu insanlarla görüşelim" dedim. Arazi uygundu. Düşman bilgi alıp gelse bile çok fazla bir şey yapamazdı. Kötü niyetli insanlar dahi olsalar zarar veremezlerdi bu saatten sonra. Gidip bu insanları tanımaktı amacımız. Zaten oraya çalışmalar için gitmiştik. Yanıma soranca bilen bir arkadaşı da alarak noktadan indim.

Yanlarına doğru giderken ikisi birden durup tuhaf tuhaf bize baktılar. Bunlar da kim, nereden çıktılar diyen bir ifade vardı yüzlerinde. Öylece bizi izliyorlardı. Yanlarına gidip selam verdik. Tam tesisatlı gitmiştik. İlk önce ürperdiler, biraz da tedirgin olmuşlardı. "Biz gerillayız. Size bir kötülüğümüz dokunmaz. Korkmanıza gerek yok" dedik. Bunları söyleyince korkuları bir nebze de olsa geçti. Tabii o ana kadar ayakta duruyoruz. Bunları söyledikten sonra, "Buyurun, oturun. Çay yapıyorum, gelin bir çayımızı için" dediler. Oturduk. Söze bir yerden girerek onlara kim olduğumuzu, amacımızı, ne için oralarda olduğumuzu kısaca anlattık. Bizimle konuşan, ihtiyarın komşusuydu. Evet, hayır, tamam gibi, kısa cevaplar veriyordu söylediklerimize karşılık. İhtiyar oturmuş hiç konuşmuyordu. Komşusu bir şeyler söylüyor, soruyor biz de konuşuyor, cevap veriyoruz. İhtiyar hiçbir şey söylemeden oturmuş bizi izliyordu. Devam eden sohbetin arasında bir çay daha içtik. Adam birden konuya girdi. "Ya biliyor musunuz? Burada bu son iki günde çok acayip bir şey oldu. Bu olanlardan da bir şey anlamadık." dedi. "Ne oldu?" diye sordum. Tarlasını biçtiğimiz ihtiyarı göstererek, "Bu ihtiyarı görüyor musunuz? Kimsesiz bir garibandır. Bu alt tarafta bir yonca tarlası var. Bir adam tutup yoncasını biçtirmeyecek kadar fakirdir. Kendisi de biçemiyor. Bugün geldi bana, üç gündür tarlayı geldiğini ama çok az bir yer biçtiğini, bir gün geldiğinde yoncanın yarısının biçildiğini, bugün geldiğinde de tarlanın hepsini biçilmiş halde gördüğünü söyledi. Kimin yaptığını bilmiyor. Bu devirde öyle hayır yapacak insanlar da yok. Durmadan tanrıya dua etmiş. Bütün eşyaları yerinde sağlam duruyor. Oradaki bir parça ekmeğinin bile yerinde olduğunu görmüş. Adam deli olacak neredeyse" dedi. Komşusu bunu anlatırken o hiç konuşmadan bize bakı-yordu. "Peki, ne diyor? Ne olmuş olabilir? Bunu kimin yaptığına dair hiçbir fikri yok mu?" diye sordum. Konuştuğumuz köylü, "Vallahi bilmiyorum. O da bilmiyor. Zaten o yüzden düşünmekten deli olacak neredeyse." "Sen-ce kim yapabilir?" dedim. "Vallahi bu devirde kimse böyle bir şey yapmaz" dedi. Normal insanların gelip bunu yapacaklarına inanmıyorlardı. Bu devirde karşılıksız kimsenin birbirine yardım edeceğine inanmıyorlardı.

Onları daha fazla bekletmeden, "Biz yaptık. Bizim arkadaşlarımız yaptı. Bu yakın çevredeydik. Hepinizi görebildiğimiz bir yerdeydik. Onun halini gördük, üzüldük. Yardıma muhtaç biri olduğunu anladık. Onun için de yardım etmemiz gerektiğine inandık. Bu yüzden geceleri arkadaşlarımız tarlaya giderek yoncaları biçti. Buraları tanımıyoruz. O yüzden gündüz de çıkıp yanınıza gelmekte istemedik. Bu da yardımımız olsun dedik." İhtiyarın komşusuna bunları anlatırken söylediklerimi anlamış olmalı ki, gözleri fal taşı gibi açıldı. Ve bir anda gencecik bir insan gibi oldu. Yerinden fırladığı gibi boynuma sarıldı. Hiçbir şey söylemeden durmadan öptü. Beni bıraktı diğer arkadaşın boynuna sarılıp onu da öpmeye başladı. "Böyle insanlar var mı bu devirde?" diye tekrar edip duruyordu. "Böyle insanlar kalmış mı?" diye soruyordu kendi kendine. Onun bu sorularından yola çıkarak Önderliği, Önderliğin felsefesini, mücadelemizi, amaçlarımızı, kimlerin yanında ve kimlerin karşısında yer aldığımızı anlattık. Ahlak ve kültürümüzü, halka yaklaşımımızı anlattık. O yaklaşımla ve o kısa konuşmayla o insanlarla hemen oracıkta kaynaştık. Halen o yöredeki en iyi dostlarımız olarak kalıyorlar. İhtiyar birkaç yıl sonra vefat etmiş. Ama komşusu hala dostumuz. İhtiyarın o gün tarlada gördüğümüz ve ona yemek getiren kızı da en iyi yurtseverlerimizden.

Bu olayı oradaki çevrenin tamamına anlatmışlardı. Kendileri her yere yaymışlardı. Bu da o çevre üzerinde olumlu bir etki bırakmamızı sağlamıştı.

Serhat Engîzek

Biçilen yere baktı; tarlanın ortasında ayakta kaldı bir süre. Ardından olduğu yerde yaklaşık bir saat kadar öylece oturdu. Hiç hareket etmiyordu. Nasıl bir duygu yoğunluğu içindeydi acaba? Bir süre sonra kalktı, gölgelik olarak kullandığı holikin altına gitti, orada oturdu. O gün hiç elini tırpana sürmedi.

Dilsiz kavalın ezgisi

Kod adı: Kahraman
Adı-soyadı: Şemsettin Ahmedî
Doğum tarihi ve yeri:
1985/Rayvan-Xoy
Şahadet tarihi ve yeri:
17 Nisan 2008/Gabar-Çirav

PKK'de yaşamın her bir saniyesi anlam yüklüdür. Büyük bedellerin ardılı olmak, bu kavgada şehit düşenlerle yoldaş olabilme çabası, yaşamın emekle sürdürülmesi, yaşanan her saniyenin derinden özümsenmesi, içten hissedilmesi PKK'nin en temel özelliklerindendir.

Mezopotamya dağlar ülkesidir. Bu dağlardan biri olan Gabar'ın zirvelerinde bir dengbêj, bir savaşçı olan Kahraman Yoldaş'ın o büyüleyici sesinden Mezopotamya'nın tüm acıları ezgiye taşınıyordu. Gür ve etkileyici sesiyle Gabar'a acısını haykırıyordu Kahraman Yoldaş. Bu gencecik yürek güzel sesiyle özünü ararken bir bahar akşamında toprağa düştü.

İşte o an dengbêjlerin dilindeki klamlar ona ağladı, dilsiz kaval onu ezgiye dönüştürdü ve bir arkadaşın deyimiyle, 'İçimizden ağladık.' Kahramanları yüreğimizin en güzel yerine yerleştirsek de, Kahramanlar yazılmalı; halklar, tarihi kanlarıyla yazan yüce, yiğit değerlerini tanımalı ve mücadelesini onurla, cesaretle yaratanları ve özgürlük nakşedenleri bilmeli. Onlar yola çıkarken isimlerini tarihe yazdırmaya değil, zamana ve tarihe güzel yaşamlar sunmaya adamışlardır. Kürt halkını yeniden yaratan PKK'nin kahramanlarıydı onlar.

Kahraman Yoldaş'ın ardından yazmak, konuyu olduğu gibi anlatmak ne kadar da zor. Kalem titriyor, kelimeler direniyor; çünkü, onlar da biliyor neye vesile olduklarını. Kahraman Yoldaş, 1985 yılında Rojhilat'ın Xoy kentine bağlı bir kasabada, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Erken yaşta hayat kavgasına atılır. Bir halkın yoksullukla terbiye edilmek istenen yaşamının tam ortasında, o da bu acı gerçeği iliklerine kadar yaşayanlardandı. O da çoğu yaşıtı gibi halı atölyesinde aile ekonomisine katkı sunmaya çalışır. Yaşamdaki çelişkiler onda düzen yaşamına karşı tahammülsüzlüğü aşılar ama yine tüm şartlara rağmen hayatı tanımaya da kararlıdır. Bu yüzden gündüz gidemediği okullara geceleri gider. Okulda aldığı eğitimden çok o; halkının, ülkesinin, coğrafyasının sömürüsünü, toprağındaki acıları dengbêjlerin klamlarından öğrenir. 'Dewrêşê Evdî' klamında mertliği, yiğitliği görüyor; bu duygularla ülkeye bağlılığın derin gücünü, sınırlarla bölünmüş topraklarına damıtıyordu. O, bu klamlarda kendini arıyor, silinmeye yüz tutmuş tarihi, yüreğinde yaşıyordu.

Uluslararası Komplo sonucu Önderliğin esir düşmesi ile Kürdistan'ı bölen sınırlar parçalamış, tüm ülkede ortak duygu, ortak öfke, ortak ruh açığa çıkmıştı. Kürdistan'da halk en değer verdiği varlığına, Önderliğine sahip çıkmak için ayaklanmış, varını yoğunu ortaya koymuştu. Kahraman Yoldaş da dengbêj klamlarında dile gelen kahramanlık gerçeğini kavrıyor, bir klamın ölümsüz kahramanlığına doğru yürümeye hazırlanıyor.

2003 yılında köylerinde faaliyet yürüten arkadaşlardan etkileniyor. PKK onun için bir yandan ülkesine kavuşma gerçeğiyken, öte yandan düzen yaşamındaki sorunları aşmak için arayışındaki en büyük güç olur. Aynı yıl içinde Kahraman Yoldaş, gencecik yaşıyla gerilla saflarına katılır. Temel eğitimini Xinêre'de gördükten sonra Xakûrkê, Zap ve Gare alanlarında kalır. Kahraman Yoldaş'ın düzenlemesi 2006 baharında Bakur'a, Gabar alanına olur. Aynı yıl Çirav'da pratik yürütür.

Çirav'da yaşına göre olgun duruşu, pratikçiliği ve emekçiliğiyle arkadaşların hemen gözüne çarpar ve bu özellikleriyle çok sevilir. Her zaman paylaşımı esas alan, kendinden çok yoldaşını düşünen bir duruşu vardı. Gerillacılıkta ustalaşma çabasıyla araziyi tanırken, düşmana karşı da oldukça keskin bir tavra sahiptir.

Söylemekten çok yapmayı seviyordu

2007 baharında takımı Çirav'a 7 gencecik gül bırakır. Kahraman Yoldaş, savaş gerçekliğini bu acı olayla daha da bilince çıkarır. Tamamıyla kendisini askerileşmeye, aktifleşmeye adar. Özellikle de bu 7 arkadaştan onun gibi genç olan Kawa yoldaşını sürekli anımsar ve dile getirir. Bu dile gelişin en anlamlı yüzü ise klamlara dönüşüyor olmasıdır.

Hisleri oldukça güçlü olan Kahraman Yoldaş, sorunları tespit edebilme ve çözme yeteneğine sahipti. Bu yüzden olmalı ki söylemekten çok yapmayı seviyordu. Askeri alanda gelişmek için araştırır, gözlemler ve tartışırdı. Anladıkça hayalleri ve gerçeği, şehit düşen yoldaşlarının intikamını almak üzerine kurulur. Bundan dolayı girdiği her eylemden sonra morali daha da yükselir.

2007 yılının her günü Gabar'da savaştı. Savaş çoğu zaman, hiçbir şey olmaz dediğimiz, yitireceğimizi aklımaz getiremdiğimiz komutanların kahramanlıklarına, yiğitliklerine sahne olur. O yılın sonbaharı Adil ve Gülbahar arkadaşlar şehitler kervanına katılır. Kahraman Yoldaş, bu şahadetlerden çok etkilenir. Fakat o yaşananlara sadece gözlerindeki intikamın parıltısıyla bakıyordu.

2007 yılının yakıcı savaş gerçeğiyle Kahraman Yoldaş, 2008 pratiğine sağlam, kararlı adımlarla atılır. Her geçen gün daha da olgunlaşan ve gerillacılıkta ustalaşan Kahraman Yoldaş, yeni pratik hamlede öncüleşir.

Nisan, baharın en güzel zaman dilimidir. Gabar'da Hamza arkadaşın öncülüğünde bir grup arkadaş göreve giderken Qirnê alanında pusuya düşerler. Burada Hamza Erkendî arkadaş şehit düşer ve birkaç arkadaş da yaralanır. Yaşanan bu olay ardından Kahraman Yoldaş bir arkadaşıyla birlikte, izinsiz bir şekilde yaralı arkadaşları bulmak için aramaya giderler. Düşman arkadaşların olay yerine geleceğini bildiğinden arazide pusu birimlerini bırakır. Kahraman ve diğer arkadaş olay yerine duygusal bir atmosferde giderler. Bu sırada düşmanla çatışmaya girerler. Çatışmayı, hiç de uygun olmayan bir düzlükte saatlerce sürdürerek düşman çemberinden çıkmaya çalışırlar. Kahraman Yoldaş bir fırsat gördüğü anda yanındaki arkadaşa, "Sen git ben seni savunacağım" diye ısrar eder. Diğer arkadaş ne kadar karşı çıksa da o koşullarda itirazı fazla uzun sürmez. Savunma pozisyonunu alan Kahraman Yoldaş arkadaşının kurtulduğunu görür. Bu sevinçle o da arkadaşının koştuğu yere doğru yönelir ama hain bir mermi… Ve zaten düşmanın tek yapabildiği yiğidi sırtından vurmaktır.

Sırtından bir mermi alan Kahraman Yoldaş, Gabar'ın özgürlük kokan toprağına yaslar gövdesini...

Yoldaşlığa bağlılığın sembolü olan Kahraman arkadaş, Gabar'da ve mücadelemizde her zaman yaşayacaktır. Anıları mücadele gerçeğimiz; yaşamları, amaçları hayallerimizdir.

Mücadele arkadaşları